

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2020-2021

Ședințele dintre 8 și 11 februarie 2021

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 9 februarie 2021

2021/C 465/01	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la proiectul de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/424, (UE) 2019/1781, (UE) 2019/2019, (UE) 2019/2020, (UE) 2019/2021, (UE) 2019/2022, (UE) 2019/2023 și (UE) 2019/2024 în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile serverelor și produselor pentru stocarea datelor, motoarelor electrice și variatoarelor de viteză, aparatelor frigorifice, surselor de lumină și dispozitivelor de comandă separate, afișajelor electronice, mașinilor de spălat vase de uz casnic, mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic, precum și aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă (D069494/02 – 2020/2917(RPS))	2
---------------	---	---

Miercuri, 10 februarie 2021

2021/C 465/02	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la Raportul anual al Băncii Centrale Europene pentru 2020 (2020/2123(INI))	4
2021/C 465/03	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară (2020/2077(INI))	11
2021/C 465/04	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (2020/2029(INI))	30

2021/C 465/05	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a articolului 43 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (2020/2047(INI))	47
2021/C 465/06	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la accesul public la documente [articolul 122 alineatul (7) din Regulamentul de procedură] – raport anual pe anii 2016-2018 (2019/2198(INI))	54
2021/C 465/07	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la reducerea inegalităților, cu accent special asupra sărăciei persoanelor încadrate în muncă (2019/2188(INI))	62
2021/C 465/08	Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la impactul COVID-19 asupra tineretului și asupra sportului (2020/2864(RSP))	82
Joi, 11 februarie 2021		
2021/C 465/09	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de asociere UE-Ucraina (2019/2202(INI))	87
2021/C 465/10	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței (2020/2818(RSP))	110
2021/C 465/11	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la siguranța centralei nucleare de la Ostrovetș (Belarus) (2021/2511(RSP))	123
2021/C 465/12	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația umanitară și politică din Yemen (2021/2539(RSP))	126
2021/C 465/13	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația din Myanmar (2021/2540(RSP))	135
2021/C 465/14	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la Rwanda, cazul lui Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))	143
2021/C 465/15	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația drepturilor omului din Kazahstan (2021/2544(RSP))	147
2021/C 465/16	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația politică din Uganda (2021/2545(RSP))	154
2021/C 465/17	Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la provocările viitoare legate de drepturile femeilor în Europa: mai mult de 25 de ani de la Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing (2021/2509(RSP))	160

II Comunicări

DECLARAȚII COMUNE

Parlamentul European

Mărti, 9 februarie 2021

2021/C 465/18	Decizia Parlamentului European din 9 februarie 2021 privind cererea de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro (2019/2150(IMM))	170
---------------	--	-----

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Marți, 9 februarie 2021

2021/C 465/19	Decizia Parlamentului European din 9 februarie 2021 referitoare la propunerea Băncii Centrale Europene de numire a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere al Băncii Centrale Europene (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE))	172
2021/C 465/20	P9_TA(2021)0032 Controlul achiziționării și deținerii de arme ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 februarie 2021 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (text codificat) (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD)) P9_TC1-COD(2020)0029 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 9 februarie 2021 în vederea adoptării Directivei (UE) 2021/... a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (text codificat)	174
2021/C 465/21	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 ianuarie 2021 de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cuantumul sprijinului acordat de Uniune în anul 2021 pentru dezvoltarea rurală (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA))	175
2021/C 465/22	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 27 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/884 de derogare, pentru anul 2020, de la Regulamentul delegat (UE) 2017/891 în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și de la Regulamentul delegat (UE) 2016/1149 în ceea ce privește sectorul vitivinicol, în legătură cu pandemia de COVID-19 și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/1149 (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA))	176
2021/C 465/23	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 21 decembrie 2020 de modificare a standardelor tehnice prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 în ceea ce privește momentul în care vor începe să se aplice anumite proceduri de gestionare a riscurilor în scopul schimbului de garanții (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA))	178
2021/C 465/24	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 21 decembrie 2020 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentele delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 în ceea ce privește data de la care obligația de compensare produce efecte pentru anumite tipuri de contracte (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA))	180

Miercuri, 10 februarie 2021

2021/C 465/25	P9_TA(2021)0038 Instituirea Mecanismului de redresare și reziliență ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD)) P9_TC1-COD(2020)0104 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență	182
---------------	--	-----

Joi, 11 februarie 2021

2021/C 465/26

P9_TA(2021)0046

Piețele instrumentelor financiare ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor pentru a contribui la redresarea economică în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0280 – C9-0210/2020 – 2020/0152(COD))

P9_TC1-COD(2020)0152

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Directivei (UE) 2021/... a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor, precum și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul firmelor de investiții, pentru a contribui la redresarea în urma crizei provocate de COVID-19

185

2021/C 465/27

P9_TA(2021)0047

Prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

P9_TC1-COD(2020)0155

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari și a Directivei 2004/109/CE în ceea ce privește utilizarea formatului de raportare electronic unic pentru rapoartele financiare anuale, în scopul susținerii redresării în urma crizei provocate de COVID-19

186

2021/C 465/28

P9_TA(2021)0048

Normele de utilizare a sloturilor în aeroporturile Uniunii: o relaxare temporară ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 al Consiliului în ceea ce privește reducerea temporară a obligațiilor de utilizare a sloturilor orare pe aeroporturile Uniunii ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19 (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

P9_TC1-COD(2020)0358

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2020/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 al Consiliului în ceea ce privește reducerea temporară a obligațiilor de utilizare a sloturilor orare pe aeroporturile Uniunii ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19

188

Măsuri temporare privind valabilitatea anumitor certificate și licențe (Omnibus II) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri specifice și temporare, în contextul persistenței crizei provocate de pandemia de COVID-19, privind reînnoirea sau prelungirea anumitor certificate, licențe, permise și autorizații, amânarea anumitor controale periodice și formări periodice în anumite domenii ale legislației din sectorul transporturilor și prelungirea anumitor perioade menționate în Regulamentul (UE) 2020/698 (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD))

P9_TC1-COD(2021)0012

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2020/... al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri specifice și temporare, în contextul persistenței crizei provocate de pandemia de COVID-19, privind reînnoirea sau prelungirea anumitor certificate, licențe, permise și autorizații, amânarea anumitor controale periodice și formări periodice în anumite domenii ale legislației din sectorul transporturilor și prelungirea anumitor perioade menționate în Regulamentul (UE) 2020/698 189

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2020-2021

Ședințele dintre 8 și 11 februarie 2021

TEXTE ADOPTATE

Marți, 9 februarie 2021

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0033

Decizia de a nu formula obiecții la o măsură de punere în aplicare: Cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la proiectul de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/424, (UE) 2019/1781, (UE) 2019/2019, (UE) 2019/2020, (UE) 2019/2021, (UE) 2019/2022, (UE) 2019/2023 și (UE) 2019/2024 în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile serverelor și produselor pentru stocarea datelor, motoarelor electrice și variatoarelor de viteză, aparatelor frigorifice, surselor de lumină și dispozitivelor de comandă separate, afișajelor electronice, mașinilor de spălat vase de uz casnic, mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic, precum și aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă (D069494/02 – 2020/2917(RPS))

(2021/C 465/01)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de regulament al Comisiei de modificare a regulamentelor (UE) 2019/424, (UE) 2019/1781, (UE) 2019/2019, (UE) 2019/2020, (UE) 2019/2021, (UE) 2019/2022, (UE) 2019/2023 și (UE) 2019/2024 în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile serverelor și produselor pentru stocarea datelor, motoarelor electrice și variatoarelor de viteză, aparatelor frigorifice, surselor de lumină și dispozitivelor de comandă separate, afișajelor electronice, mașinilor de spălat vase de uz casnic, mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic, precum și aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă (D069494/02,
- având în vedere Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ⁽¹⁾, în special articolul 15,
- având în vedere avizul emis la 11 noiembrie 2020 de către comisia prevăzută la articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2009/125/CE,
- având în vedere scrisoarea din 14 decembrie 2020 prin care Comisia solicită Parlamentului să declare că nu va formula obiecții la proiectul de regulament al Comisiei,
- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 28 ianuarie 2021,
- având în vedere articolul 5a alineatul (3) litera (b) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 112 alineatul (4) litera (d) și articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,

⁽¹⁾ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Marți, 9 februarie 2021

- având în vedere că nicio obiecție nu a fost formulată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 9 februarie 2021,
- A. întrucât la 5 decembrie 2020 Comisia a transmis Parlamentului proiectul de regulament al Comisiei, deschizând perioada de control de două luni în care Parlamentul poate ridica obiecții față de regulamentul respectiv;
- B. întrucât în 2019 Comisia a adoptat regulamentele (UE) 2019/424 ⁽³⁾, (UE) 2019/1781 ⁽⁴⁾, (UE) 2019/2019 ⁽⁵⁾, (UE) 2019/2020 ⁽⁶⁾, (UE) 2019/2021 ⁽⁷⁾, (UE) 2019/2022 ⁽⁸⁾, (UE) 2019/2023 ⁽⁹⁾ și (UE) 2019/2024 ⁽¹⁰⁾ („regulamentele modificate”) în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile serverelor și produselor pentru stocarea datelor, motoarelor electrice și variatoarelor de viteză, aparatelor frigorifice, surselor de lumină și dispozitivelor de comandă separate, afișajelor electronice, mașinilor de spălat vase de uz casnic, mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic, precum și aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă;
- C. întrucât au fost descoperite probleme tehnice care ar periclita punerea în aplicare corespunzătoare a regulamentelor modificate odată ce acestea încep să se aplice în 2021; întrucât, prin urmare, Comisia a pregătit un proiect de regulament pentru a soluționa aceste probleme tehnice și pentru a clarifica și alinia anumite dispoziții din regulamentele modificate; întrucât, printre altele, proiectul de regulament al Comisiei prevede o definiție comună a „valorii declarate”, pentru a clarifica valorile care trebuie transmise autorităților de supraveghere a pieței în scopul verificării conformității și, în special, al testării fizice;
- D. întrucât proiectul de regulament al Comisiei ar trebui să intre în vigoare până la 1 martie 2021, astfel încât modificările aduse regulamentelor modificate să înceapă să se aplice de la aceeași dată ca majoritatea regulamentelor modificate;
- E. întrucât prezenta decizie este acordată ca măsură excepțională pentru a evita o perioadă de incertitudine juridică pentru părțile interesate care trebuie să respecte cerințele stabilite în regulamentele modificate;
1. declară că nu se opune proiectului de regulament al Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Comisiei și, spre informare, Consiliului.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2019/424 al Comisiei din 15 martie 2019 de stabilire a unor cerințe de proiectare ecologică pentru servere și produse pentru stocarea datelor în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 617/2013 al Comisiei (JO L 74, 18.3.2019, p. 46).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/1781 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile motoarelor electrice și variatoarelor de viteză în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 641/2009 cu privire la cerințele de proiectare ecologică aplicabile pompelor de circulație fără etanșare independente și pompelor de circulație fără etanșare integrate în produse și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 640/2009 al Comisiei (JO L 272, 25.10.2019, p. 74).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/2019 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile aparatelor frigorifice în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 643/2009 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 187).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2019/2020 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile surselor de lumină și dispozitivelor de comandă separate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 244/2009, (CE) nr. 245/2009 și (UE) nr. 1194/2012 ale Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 209).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/2021 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile afișajelor electronice în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 642/2009 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 241).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/2022 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile mașinilor de spălat vase de uz casnic în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1016/2010 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 267).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2023 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1015/2010 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 285).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2019/2024 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă în conformitate cu Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 315, 5.12.2019, p. 313).

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0039

Banca Centrală Europeană – Raportul anual pe 2020

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la Raportul anual al Băncii Centrale Europene pentru 2020 (2020/2123(INI))

(2021/C 465/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Băncii Centrale Europene (BCE) pentru 2019,
 - având în vedere documentul BCE intitulat „Feedback privind contribuția furnizată de Parlamentul European în cadrul rezoluției sale referitoare la Raportul anual 2018 al BCE”,
 - având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al BCE, în special articolele 15 și 21,
 - având în vedere articolul 123, articolul 127 alineatele (1), (2) și (5), articolele 130 și 132 și articolul 284 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
 - având în vedere proiecțiile macroeconomice pentru zona euro ale experților Eurosistemului și măsurile adoptate de Consiliul guvernatorilor BCE la 4 iunie 2020,
 - având în vedere studiul BCE referitor la accesul la finanțare al întreprinderilor din zona euro în perioada octombrie 2019 – martie 2020, publicat la 8 mai 2020,
 - având în vedere proiecțiile macroeconomice pentru zona euro ale experților BCE, publicate la 10 septembrie 2020,
 - având în vedere dialogurile monetare cu președinta Băncii Centrale Europene, Christine Lagarde, din 6 februarie, 8 iunie și 28 septembrie 2020,
 - având în vedere poziția sa din 28 martie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile ⁽¹⁾,
 - având în vedere studiul ocazional nr. 247 din septembrie 2020 al grupului operativ al BCE privind criptoactivele, intitulat „Stablecoins: Implications for monetary policy, financial stability, market infrastructure and payments, and banking supervision in the euro area” (Monede stabile: Implicații pentru politica monetară, stabilitatea financiară, infrastructura pieței și plăți, precum și pentru supravegherea bancară în zona euro),
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽²⁾,
 - având în vedere Raportul BCE din octombrie 2020 privind euro digital,
 - având în vedere studiul ocazional al BCE nr. 201 din noiembrie 2017 intitulat „The use of cash by households in the euro area” (Utilizarea numerarului de către gospodăriile din zona euro),
 - având în vedere actualizarea din 2020 a declarației de mediu a BCE,
 - având în vedere articolul 142 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0002/2021),
- A. întrucât previziunile economice ale Comisiei din vara anului 2020, care iau în considerare șocurile economice cauzate de pandemia de COVID-19, estimează că economia zonei euro se va contracta cu 8,7 % în 2020 și va crește cu 6,1 % în 2021, iar economia UE-27 se va contracta cu 8,3 % în 2020 și va crește cu 5,8 % în 2021;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0325.

⁽²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

Miercuri, 10 februarie 2021

- B. întrucât, în conformitate cu proiecțiile macroeconomice ale experților BCE din septembrie 2020, inflația anuală în zona euro măsurată pe baza indicelui armonizat al prețurilor de consum (IAPC) se va situa, în medie, la 0,3 % în 2020, 1,0 % în 2021 și 1,3 % în 2022, în vreme ce proiecțiile privind inflația prezintă diferențe semnificative în zona euro;
- C. întrucât, potrivit Eurostat, rata șomajului în august 2020 a fost de 7,4 % în UE și 8,1 % în zona euro; întrucât se estimează că rata șomajului va crește; întrucât rata șomajului este inegală pe teritoriul Uniunii; întrucât persistă inegalitățile regionale extraordinare în ceea ce privește șomajul, atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea; întrucât o rată ridicată a șomajului în rândul tinerilor rămâne o problemă gravă care trebuie soluționată în UE;
- D. întrucât datele BCE privind IAPC din 2020 arată un impact deflaționist cauzat de criza provocată de pandemia de COVID-19 în mai multe state membre;
- E. întrucât proiecțiile BCE din septembrie în ceea ce privește PIB-ul real mondial (cu excepția zonei euro) sunt o scădere de 3,7 % în 2020, urmată de o redresare de 6,2 % în 2021 și un nivel de 3,8 % în 2022;
- F. întrucât, în pofida solicitărilor repetate ale Parlamentului European de a primi o listă de preselecție, echilibrată din perspectiva genului, cu cel puțin două nume pentru numirea în funcții în cadrul Comitetului executiv al BCE, lista de preselecție pentru numirea unui nou membru al Comitetului executiv care să îl înlocuiască pe Yves Mersch a fost compusă doar din bărbați; întrucât femeile sunt în continuare mult subreprezentate în Consiliul guvernatorilor BCE;
- G. întrucât în 2019 profitul net al BCE s-a ridicat la 2 366 de miliarde EUR, față de 1 575 de miliarde EUR în 2018; întrucât această creștere poate fi atribuită în principal creșterii venitului net din dobânzi în cadrul portofoliului asociat dolarului SUA și al portofoliului legat de programul de achiziționare de active;
- H. întrucât la sfârșitul anului 2019 dimensiunea bilanțului Eurosistemului atinsese vârful de 4 671 425 de milioane EUR, a doua valoare cea mai ridicată din toate timpurile după vârful din 2018;
- I. întrucât IMM-urile, care rămân coloana vertebrală a economiei și a societăților UE și care consolidează coeziunea economică și socială, necesită sprijin suplimentar;
- J. întrucât IMM-urile au fost grav afectate de criza provocată de COVID-19; întrucât evoluțiile perspectivei economice generale au afectat accesul acestora la finanțare;
- K. întrucât TFUE definește mandatul BCE ca fiind acela de menținere a stabilității prețurilor și de sprijinire a politicilor economice generale în Uniune, pentru a contribui la realizarea obiectivelor acestea;
- L. întrucât UE s-a angajat să realizeze neutralitatea climatică până în 2050 și este misiunea BCE de a contribui la realizarea acesteia; întrucât misiunile BCE nu se limitează la stabilitatea prețurilor, ci includ și siguranța și soliditatea sistemului bancar și stabilitatea sistemului financiar;
- M. întrucât, conform anchetei Eurobarometru din noiembrie 2019, sprijinul public pentru uniunea economică și monetară europeană a cărei monedă unică este euro a fost de 62 % în 2019;
- N. întrucât, la 18 martie 2020, BCE a anunțat un program de achiziționare în regim de urgență în caz de pandemie (PEPP) ca un program nou, temporar, pentru achizițiile de active în sectorul public și privat, cu un pachet financiar de 750 de miliarde EUR, pentru a combate riscurile la adresa transmisiei politicii monetare în zona euro cauzate de pandemia de coronavirus;
- O. întrucât, la 4 iunie 2020, Consiliul guvernatorilor BCE a decis ca pachetul financiar al PEPP să fie majorat cu 1,35 mii de miliarde EUR, perioada achizițiilor nete în cadrul PEPP să fie extinsă cel puțin până la sfârșitul lunii iunie 2021 și principalul aferent titlurilor ajunse la scadență achiziționate în cadrul PEPP să fie reinvestit cel puțin până la sfârșitul anului 2022; subliniază, în plus, că achizițiile nete în cadrul programului de achiziționare de active vor continua la o valoare lunară de 20 de miliarde EUR, alături de achizițiile din cadrul pachetului financiar temporar suplimentar de 120 de miliarde EUR până la sfârșitul anului 2020;

Miercuri, 10 februarie 2021

- P. întrucât au fost luate alte măsuri de politică pentru a asigura lichidități, cum ar fi operațiunile țintite de refinanțare pe termen mai lung (TLTRO III) și o facilitate de lichiditate specifică pandemiei (PELTRO);
- Q. întrucât sistemul european de asigurare a depozitelor a fost amânat considerabil, în pofida propunerilor Comisiei și ale BCE privind necesitatea urgentă de a proteja depozitele la nivelul UE,

Prezentare generală

1. salută rolul BCE în asigurarea stabilității monedei euro; subliniază că statutul de independență al BCE, astfel cum este prevăzut în tratate, este o condiție esențială pentru îndeplinirea mandatului său, precum și pentru protejarea legitimității sale democratice; subliniază că independența impune obligația ca BCE să nu solicite și să nu primească instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor Uniunii, ori din partea vreunui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism; subliniază că această independență nu trebuie încălcată și evidențiază, în plus, că independența băncii centrale ar trebui să fie întotdeauna completată de un nivel corespunzător de răspundere; subliniază că TFUE prevede că, pe lângă mandatul său principal de a menține stabilitatea prețurilor, BCE trebuie să sprijine și politicile economice generale în Uniune, pentru a contribui la realizarea obiectivelor Uniunii, atât timp cât acestea nu contravin mandatului său principal; subliniază că dezvoltarea durabilă, convergența, ocuparea integrală a forței de muncă și progresul social sunt obiective generale ale Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 3 din TFUE;
2. salută înființarea unui centru privind schimbările climatice ca o nouă unitate în cadrul BCE;
3. subliniază că moneda unică este ireversibilă; subliniază că moneda euro este nu numai un proiect monetar, ci și unul politic;
4. este preocupat de criza sanitară, economică și socială fără precedent cauzată de pandemia de COVID-19, cu o contracție puternică a economiei zonei euro și deteriorarea rapidă a condițiilor de pe piața forței de muncă, inclusiv creșterea ratei șomajului; ia act de faptul că se preconizează o revenire a activității din zona euro, deși viteza și amploarea redresării rămân extrem de incerte și inegale între statele membre;
5. este preocupat, în plus, de faptul că echilibrul riscurilor cu privire la perspectivele de creștere rămâne negativ, în contextul unei incertitudini excepționale, în care amploarea contracției și a redresării va depinde de durata și eficacitatea măsurilor de izolare, de succesul politicilor bugetare și monetare de atenuare a impactului negativ asupra veniturilor și a ocupării forței de muncă și de măsura în care capacitatea ofertei, cererea internă și lanțurile de aprovizionare internaționale sunt afectate în mod permanent;
6. solicită o reevaluare urgentă a riscului sistemic în sectorul financiar în urma pandemiei; salută, în acest sens, înființarea unui comitet de lucru privind pandemia în cadrul Comitetului european pentru risc sistemic; recomandă includerea unei evaluări calitative a riscului idiosincronic în viitoarele teste de rezistență;
7. salută eforturile BCE pentru menținerea stabilității prețurilor; constată că ținta pentru inflație nu a fost atinsă în mod sistematic și că este necesară o vigoare suplimentară; subliniază că zona euro a înregistrat deflație în ultimele luni; subliniază că deflația prezintă riscuri semnificative pentru economiile zonei euro, care pot necesita o intervenție puternică din partea BCE;
8. salută faptul că BCE discută despre adaptarea măsurătorilor sale privind inflația; ia act de faptul că IACP este un concept foarte restrâns privind măsurarea inflației, care subestimează inflația din zona euro din cauza unei cote inadecvate a costurilor pentru locuințe reflectate în coșul IACP⁽³⁾; solicită reajustarea coșului pentru a reflecta faptul că gospodăriile europene cheltuiesc 24 % din venitul lor pentru costurile legate de locuințe; încurajează BCE să ia în considerare și inflația prețurilor activelor cauzată, printre altele, de ratele scăzute ale dobânzilor; recunoaște provocările transmisiei politicii monetare;
9. ia act de apelul ferm al președintei Lagarde la „alinieră deplină a politicilor bugetare și monetare”, precum și de angajamentul „de a utiliza toate instrumentele care vor produce rezultatul cel mai eficace, mai eficient și mai proporțional” pentru a sprijini redresarea economică a zonei euro; subliniază că există complementarități puternice între politicile bugetare și monetare; salută programul BCE de achiziționare în regim de urgență în caz de pandemie menit să sprijine redresarea economică a zonei euro;

(³) cf. „Persistent low inflation in the euro area: Mismeasurement rather than a cause for concern?” (Nivelul persistent scăzut al inflației în zona euro: măsurare eronată mai degrabă decât motiv de îngrijorare?) ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA\(2018\)614214_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA(2018)614214_EN.pdf)).

Miercuri, 10 februarie 2021

Politica monetară

10. salută răspunsul rapid și substanțial al politicii monetare a BCE la criza provocată de pandemia de COVID-19 în contextul unei situații de urgență; recunoaște impactul pozitiv al acestui răspuns asupra situației economice a zonei euro; se așteaptă ca BCE să își mențină sprijinul atât timp cât va fi necesar; ia act de declarația membrului Consiliului de supraveghere al BCE, Yves Mersch, conform căreia această flexibilitate nu va fi extinsă la alte operațiuni;

11. subliniază că numai politica monetară nu va fi suficientă pentru a asigura o redresare economică durabilă; subliniază că sunt necesare reforme care să întărească competitivitatea și coeziunea socială, pentru a restabili și a mări creșterea economică în întreaga Uniune; consideră că potențialul politicii monetare în sine este limitat pentru a facilita redresarea și, respectând totodată independența BCE, îi solicită să analizeze posibilitatea utilizării altor măsuri de politică care au potențialul de a stimula economia, în limitele mandatului său; subliniază efectele de propagare ale unei politici monetare foarte acomodative, precum impactul asupra titularilor unor conturi de economii sau riscul inflației prețurilor activelor; recomandă statelor membre să nu considere ratele scăzute ale dobânzilor drept un lucru firesc, întrucât o creștere a ratelor dobânzilor ar putea avea efecte negative asupra serviciului datoriei publice;

12. atrage totuși atenția asupra riscului unei aprecieri exagerate a activelor de pe piețele de obligațiuni, situație ce ar fi dificil de soluționat dacă ratele dobânzii încep să crească din nou, în special în cazul țărilor care fac obiectul unei proceduri de deficit excesiv sau care au un nivel ridicat al datoriei;

13. ia act de importanța unei politici monetare active pentru atenuarea presiunii constrângerilor financiare asupra întreprinderilor mici și mijlocii; constată că procentul IMM-urilor care se confruntă cu constrângeri financiare a scăzut de la 18 % în perioada 2009-2012 la 8 % în perioada 2016-2019; subliniază impactul puternic pe care îl are criza provocată de pandemia de COVID-19 asupra IMM-urilor; recunoaște importanța microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii în UE; subliniază, în acest sens, că este necesar ca investițiile publice și private, precum și reformele, să fie încurajate și solicită, așadar, eforturi suplimentare pentru a asigura finanțarea economiei reale;

14. solicită BCE să monitorizeze proporționalitatea relaxării cantitative față de riscuri în bilanțurile sale, a inflației prețurilor activelor și a posibilei alocări necorespunzătoare a resurselor;

15. ia act de impactul ratelor scăzute ale dobânzilor pe termen lung; subliniază, pe de o parte, că dobânzile scăzute reprezintă o oportunitate pentru consumatori, întreprinderi (inclusiv IMM-uri), lucrători și debitori, care pot beneficia de un avânt economic mai puternic, de reducerea șomajului și de împrumuturi mai ieftine; recunoaște existența unor efecte distributive divergente ale politicilor BCE; invită BCE să examineze impactul politicilor sale asupra inegalității în materie de avere; regretă, pe de altă parte, creșterea numărului de întreprinderi neviabile și foarte îndatorate, reducerea motivației guvernelor de a continua reformele de consolidare a creșterii economice și a sustenabilității, precum și efectele negative asupra asigurătorilor și a fondurilor de pensii, și subliniază sarcina financiară pe care acest lucru îl impune multor cetățeni din întreaga Uniune;

16. ia act de legătura dintre politica monetară și creșterea prețurilor la locuințe în zona euro; subliniază că rata costurilor suplimentare pentru locuințe, constant ridicată, de 9,6 % în 2018, se așteaptă să crească din cauza pandemiei și solicită BCE să evalueze impactul regional și sectorial al programului său de relaxare cantitativă asupra costului vieții, precum și asupra echității între generații în întreaga Uniune;

17. înțelege că gravitatea crizei a obligat BCE să-și deturneze atenția de la revizuirea strategiei privind cadrul său de politici monetare; salută angajamentul manifestat de președinta Lagarde în cadrul dialogului monetar din 28 septembrie 2020 pentru o interacțiune mai strânsă cu Parlamentul și pentru asigurarea unor dialoguri periodice;

18. subliniază că orice revizuire a strategiei privind cadrul de politici monetare ar trebui să ia în considerare în mod serios natura economiei europene, care este din ce în ce mai dependentă de servicii și digitalizată, și ar trebui să evalueze măsura în care acest lucru împiedică transmisia politicilor monetare în economia reală;

Acțiuni de combatere a schimbărilor climatice

19. constată, respectând independența BCE, impactul schimbărilor climatice asupra dinamicii inflației și a riscurilor de transmisie în politica monetară; reamintește impactul BCE în menținerea stabilității prețurilor; amintește că, în calitate de instituție europeană, BCE are obligația să respecte Acordul de la Paris;

Miercuri, 10 februarie 2021

20. ia act de angajamentul președintei Lagarde de a analiza modul în care operațiunile BCE ar putea fi modificate pentru a fi favorabile mediului și „de a explora fiecare cale disponibilă pentru a combate schimbările climatice”; invită BCE să își alinieze cadrul de garanții la riscurile legate de schimbările climatice și să facă public nivelul său de aliniere la Acordul de la Paris, precum și să examineze această aliniere în sectorul bancar;
21. solicită o abordare proactivă și calitativă a gestionării riscurilor, care să integreze riscurile sistemice legate de schimbările climatice;
22. salută faptul că achizițiile de obligațiuni ecologice și cota lor în portofoliul BCE continuă să crească;
23. încurajează eforturile de creștere a capacităților de cercetare în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice asupra stabilității financiare și a zonei euro;

Alte aspecte

24. solicită BCE să își continue eforturile în vederea asigurării stabilității piețelor financiare în toate situațiile neprevăzute legate de retragerea Regatului Unit din UE;
25. își exprimă îngrijorarea cu privire la divergența tot mai mare a soldurilor TARGET2 în cadrul SEBC; ia act de faptul că interpretarea acestor divergențe este contestată;
26. ia act de rezultatele analizei grupului operativ al BCE pentru criptoactive; solicită BCE să contracareze riscurile existenței unor activități de spălare a banilor, de finanțare a terorismului și a altor activități infracționale corelate cu anonimatul oferit de criptoactive; solicită BCE să își intensifice monitorizarea evoluției criptoactivelor, inclusiv a criptomonedelor stabile, și a riscurilor crescute în materie de securitate cibernetică;
27. salută analiza BCE și activitatea pregătitoare pentru introducerea unei monede euro digitale; ia act de faptul că o monedă euro digitală nu constituie o criptomonedă; subliniază că o monedă euro digitală ar trebui să satisfacă o serie de cerințe minime, inclusiv robustețe, siguranță, eficiență și protecție a vieții private; subliniază că o monedă euro digitală nu trebuie să înlocuiască numerarul ca mijloc de plată; susține recomandarea BCE ca emiterea unei monede euro digitale să fie accesibilă în afara zonei euro, într-un mod care să fie în concordanță cu obiectivele Eurosistemului, pentru a stimula cererea de euro în rândul investitorilor străini și, astfel, pentru a stimula un rol mai puternic pentru euro la nivel internațional; solicită BCE să asigure un echilibru corespunzător între reglementările care permit utilizarea de inovații financiare în domeniul tehnologiei financiare și asigurarea stabilității financiare;
28. împărtășește preocupările BCE în ceea ce privește creșterea rapidă a sectorului financiar nebanca, cunoscut și sub numele de activitate de creditare desfășurată de instituții financiare nebanca; subliniază necesitatea unei reglementări adecvate în acest domeniu; subliniază necesitatea ca BCE să atenueze riscul sistemic datorat numărului tot mai mare de entități nebanca reglementate grupate în jurul băncilor pentru accesul la sistemul lor de plăți;
29. salută eforturile susținute ale BCE de a-și consolida în continuare capacitățile de răspuns și de redresare în cazul unui atac cibernetic asupra propriei organizații; ia act cu îngrijorare de recente defecțiuni tehnice ale sistemului de decontare TARGET2 în octombrie și noiembrie 2020; salută investigarea ulterioară a acestor defecțiuni de către BCE și solicită ca rezultatele să fie comunicate Parlamentului;
30. recunoaște succesul înregistrat de BCE în combaterea contrafacției, fapt demonstrat de ponderea redusă a bancnotelor falsificate în circulația totală; salută introducerea, în 2019, a unor bancnote modernizate de 100 EUR și 200 EUR cu elemente de securitate optimizate; subliniază importanța numerarului ca mijloc de plată pentru cetățenii UE; solicită BCE să nu reducă mai mult volumele de diferite bancnote aflate în circulație;
31. solicită BCE să examineze modalitățile de a consolida rolul internațional al monedei euro, întrucât acest lucru ar crește capacitatea UE de a-și formula politicile în mod independent față de alte puteri mondiale și reprezintă un element-cheie în protejarea suveranității economice a Europei; ia act de faptul că creșterea atractivității monedei euro ca monedă de rezervă va spori și mai mult utilizarea sa internațională; subliniază că întărirea rolului euro necesită aprofundarea uniunii economice și monetare europene; salută apelurile repetate ale BCE pentru finalizarea uniunii bancare; subliniază că crearea unui activ sigur european bine conceput ar putea facilita integrarea financiară și ar putea contribui la atenuarea circuitelor de feedback negativ dintre entitățile suverane și sectoarele bancare naționale;

Miercuri, 10 februarie 2021

32. salută aderarea Bulgariei și a Croației la MCS II în iulie 2020; sprijină o dată-țintă rapidă pentru adoptarea monedei euro în ambele țări; salută examinarea cuprinzătoare de către BCE a băncilor croate și bulgare în iulie și august 2019; atrage atenția asupra obligației, prevăzute în tratate, pe care o au toate statele membre, cu excepția Danemarcei, de a adopta moneda unică, după îndeplinirea criteriilor de convergență de la Maastricht;

33. invită BCE să își continue cooperarea fructuoasă și cu statele din afara zonei euro;

Responsabilitate

34. împărtășește deschiderea președintei Lagarde față de un dialog mai susținut și subliniază necesitatea de a consolida în continuare mecanismele de responsabilitate și transparență ale BCE; subliniază necesitatea de a reflecta asupra modului în care poate fi consolidat controlul BCE de către Parlamentul European, precum și prin dialogul cu parlamentele naționale; solicită negocierea unui acord interinstituțional formal pentru a oficializa și a depăși practicile existente în materie de responsabilitate în ceea ce privește funcțiile monetare;

35. își exprimă îngrijorarea serioasă privind faptul că doar doi din cei 25 de membri ai Consiliului guvernatorilor BCE sunt femei, în ciuda solicitărilor repetate din partea Parlamentului și a personalităților de rang superior din BCE, inclusiv a președintei sale, Christine Lagarde, de a îmbunătăți echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE; subliniază că numirile în Comitetul executiv trebuie pregătite cu atenție, în deplină transparență și în colaborare cu Parlamentul, așa cum prevăd tratatele; invită Consiliul să întocmească o listă de pre selecție pentru toate posturile vacante viitoare și să o comunice Parlamentului, permițând astfel acestuia să joace un rol consultativ mai important în procesul de numire; regretă că până în prezent nu s-au înregistrat progrese satisfăcătoare în acest sens; reamintește că egalitatea de tratament între bărbați și femei este un principiu constituțional care trebuie respectat cu strictețe;

36. reamintește că doar doi din șase membri ai Comitetului executiv al BCE sunt femei; subliniază că, în pofida numeroaselor solicitări adresate de Parlament Consiliului de a remedia lipsa echilibrului de gen în cadrul Comitetului executiv al BCE, Consiliul nu a luat în serios această cerere; reamintește angajamentul Parlamentului de a nu lua în considerare listele de candidați în care nu a fost respectat principiul echilibrului de gen; invită guvernele statelor membre, Consiliul European, Consiliul, Eurogrupul și Comisia să depună eforturi active pentru a asigura echilibrul de gen în viitoarele lor propuneri de liste scurte și numiri;

37. apreciază răspunsurile detaliate, defalcate pe secțiuni și substanțiale furnizate de BCE la rezoluția Parlamentului referitoare la Raportul anual al BCE pentru 2018; invită BCE să își continue angajamentul față de datoria de a da socoteală și să continue să publice în fiecare an răspunsuri scrise la rezoluțiile Parlamentului referitoare la Raportul anual al BCE;

38. ia act de Decizia Curții Constituționale Federale a Germaniei din 5 mai 2020 privind BCE, precum și de declarația Consiliului guvernatorilor BCE din aceeași zi; recunoaște evaluarea continuă a proporționalității tuturor programelor realizată de BCE; ia act de decizia ulterioară a BCE de a divulga Parlamentului European, guvernului federal german, Bundestag și Bundesbank documente nepublice referitoare la programul de achiziționare de active de către sectorul public (PSPP);

39. recunoaște eforturile continue de îmbunătățire a comunicării și a transparenței în relația cu Parlamentul și felicită BCE și pe președinta Lagarde pentru acestea; este de acord, în plus, cu președinta Lagarde, care afirmă că BCE trebuie să își îmbunătățească comunicarea cu cetățenii pe tema impactului politicilor sale; sugerează, pe de altă parte, un dialog periodic cu ușile închise între membrii Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului și reprezentanții relevanți ai BCE, după publicarea celor mai recente stenograme disponibile ale procedurilor Consiliului guvernatorilor pentru evaluarea deciziilor BCE înainte de dialogurile monetare și în paralel cu acestea;

40. salută publicarea avizelor Comitetului de etică al BCE pentru cazurile de conflicte de interese și angajare remunerată post-mandat de către membrii Comitetului executiv al BCE, ai Consiliului guvernatorilor și ai Consiliului de supraveghere; invită BCE să asigure independența membrilor Comitetului său de audit intern, să se asigure că Comitetul de etică nu este prezidat de un fost președinte sau de alți foști membri ai Consiliului guvernatorilor, și nici de alte persoane care s-ar putea afla într-o situație de conflict de interese, și să reproducă această transparență privind potențialul conflict de interese și activitățile lucrative post-mandat;

41. ia act de faptul că BCE își „reexaminează” politica prin care i se permite economistului-șef să efectueze apeluri telefonice private cu investitori importanți în urma reuniunilor în care se iau decizii de politică, dar consideră că această practică trebuie să înceteze imediat, deoarece nu este transparentă;

Miercuri, 10 februarie 2021

42. își reiterează apelul privind adoptarea unei politici consolidate privind denunțarea neregulilor și o revizuire a Statutului personalului BCE aliniată, cel puțin, la standardele și obiectivele stabilite în Directiva (UE) 2019/1937 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii ⁽⁴⁾, atât pentru a proteja, cât și pentru a capacita persoanele respective, ajutându-le să ridice probleme cu încredere, fără teama de represalii, inclusiv prin păstrarea anonimatului când este necesar;

43. solicită o prezentare mai detaliată a problemelor sociale și ale angajaților, precum și a problemelor de guvernanță, inspirată din Directiva 2014/95/UE privind prezentarea de informații nefinanciare ⁽⁵⁾;

o

o o

44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și Băncii Centrale Europene.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

⁽⁵⁾ Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (JO L 330, 15.11.2014, p. 1).

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0040

Noul plan de acțiune privind economia circulară**Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară (2020/2077(INI))**

(2021/C 465/03)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 intitulată „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară: pentru o Europă mai curată și mai competitivă” (COM(2020)0098) și documentul de lucru al serviciilor Comisiilor intitulat „Către o economie circulară la nivel global: situația actuală și perspective” (SWD(2020)0100)),
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU, inclusiv ODD 12 „Consum și producție responsabile” și ODD 15 „Viața pe pământ”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice. Către un mediu fără substanțe toxice” (COM(2020)0667) ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice ⁽²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030. Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),
- având în vedere raportul global de evaluare privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al IPBES din mai 2019,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic” (COM(2020)0381),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 octombrie 2018 intitulată „O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu” (COM(2018)0673),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 ianuarie 2018, intitulată „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară” (COM(2018)0028),
- având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 iulie 2017 referitoare la un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la utilizarea eficientă a resurselor: spre o economie circulară ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2018 referitoare la punerea în aplicare a pachetului de măsuri privind economia circulară: opțiuni pentru abordarea interfeței dintre legile privind substanțele chimice, produsele și deșeurile ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/environment/pdf/chemicals/2020/10/Strategy.pdf>.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0201.

⁽³⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 116.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽⁵⁾ JO C 334, 19.9.2018, p. 60.

⁽⁶⁾ JO C 265, 11.8.2017, p. 65.

⁽⁷⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 146.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la o abordare europeană globală privind stocarea energiei ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind cerințele minime pentru reutilizarea apei ⁽⁹⁾,
- având în vedere propunerea referitoare la cel de-al 8-lea program de acțiune pentru mediu, prezentată de Comisie la 14 octombrie 2020, în special obiectivul prioritar de accelerare a tranziției către o economie circulară prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din propunere,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),
- având în vedere rapoartele speciale ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) privind schimbările climatice, deșertificarea, degradarea terenurilor, gestionarea sustenabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră din ecosistemele terestre și oceanele și criosfera în contextul schimbărilor climatice și raportul special al IPCC intitulat „Global Warming of 1.5 °C” (O încălzire globală de 1,5 C), cel de al 5-lea raport de evaluare al său (AR5) și raportul său de sinteză din septembrie 2018,
- având în vedere primul Plan de acțiune privind economia circulară, lansat în 2015 (Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei – un plan de acțiune al UE pentru economia circulară”) (COM(2015)0614) și acțiunile întreprinse în cadrul acestui plan,
- având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2018 referitoare la o strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară ⁽¹²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2018 referitoare la punerea în aplicare a pachetului de măsuri privind economia circulară: opțiuni pentru abordarea interfeței dintre legile privind substanțele chimice, produsele și deșeurile ⁽¹³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 31 mai 2018 referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind proiectarea ecologică ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (Directiva privind plasticul de unică folosință) ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere revizuirea legislației UE privind deșeurile, adoptată în 2018: Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile ⁽¹⁶⁾ (Directiva-cadru privind deșeurile), Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽¹⁷⁾ (Directiva privind deșeurile din ambalaje), Directiva (UE) 2018/850 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșuri (Directiva privind depozitele de deșuri) ⁽¹⁸⁾ și Directiva (UE) 2018/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice ⁽¹⁹⁾,

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0198.

⁽⁹⁾ JO L 177, 5.6.2020, p. 32.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0201.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 136.

⁽¹³⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 146.

⁽¹⁴⁾ JO C 76, 9.3.2020, p. 192.

⁽¹⁵⁾ JO L 155, 12.6.2019, p. 1.

⁽¹⁶⁾ JO L 150, 14.6.2018, p. 109.

⁽¹⁷⁾ JO L 150, 14.6.2018, p. 141.

⁽¹⁸⁾ JO L 150, 14.6.2018, p. 100.

⁽¹⁹⁾ JO L 150, 14.6.2018, p. 93.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor ⁽²⁰⁾ („Regulamentul CLP”),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2017 privind rolul valorificării energetice a deșeurilor în economia circulară (COM(2017)0034),
 - având în vedere rapoartele intitulate „Perspectiva resurselor globale 2019” ⁽²¹⁾ și „Eficiența resurselor și schimbările climatice” ⁽²²⁾ ale Comitetului internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor,
 - având în vedere articolul intitulat „Evaluating scenarios toward zero plastic pollution” (Evaluarea scenariilor către un nivel zero al poluării cu plastic) din publicația „Science” ⁽²³⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru transport și turism și Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A9-0008/2021),
- A. întrucât, în raportul său intitulat „Perspectiva resurselor globale 2019”, Comitetul internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor estimează că extracția de resurse și prelucrarea acestora generează jumătate din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră și sunt responsabile pentru pierderea a peste 90 % din biodiversitate și pentru producerea a 90 % din stresul hidric; întrucât economia mondială utilizează resurse echivalente cu resursele a 1,5 planete și am avea nevoie încă de pe acum de trei planete dacă toți oamenii ar consuma la nivelul la care consumă un locuitor mediu al UE și întrucât a reduce semnificativ utilizarea generală a resurselor naturale și generarea de deșeuri ar trebui să fie obiectivul primordial al economiei circulare; întrucât acest lucru va necesita o decuplare a creșterii economice de utilizarea resurselor, ținând seama de diferența dintre decuplarea absolută și cea relativă;
- B. întrucât aceste cifre demonstrează că utilizarea sustenabilă a resurselor, în special a materiilor prime principale, joacă un rol central și că este necesar să se intensifice acțiunilor la toate nivelurile și în întreaga lume; întrucât conceptul de economie circulară are un caracter orizontal și va contribui în mod semnificativ la realizarea altor obiective de mediu, inclusiv a obiectivelor Acordului de la Paris;
- C. întrucât tranziția către o economie circulară joacă un rol crucial în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ale UE, în realizarea obiectivului Uniunii în materie de climă pentru 2030 și a obiectivului de a avea o economie cu zero emisii nete de GES până cel târziu în 2050 și necesită transformarea profundă a lanțurilor valorice din întreaga economie;
- D. întrucât trecerea la o economie circulară poate promova practici de afaceri sustenabile și întrucât se estimează că întreprinderile și economiile europene vor fi printre primele care pun în aplicare, dar care de asemenea beneficiază în cursa globală către circularitate, datorită modelelor de afaceri bine dezvoltate ale UE, cunoștințelor noastre despre circularitate și expertizei noastre în materie de reciclare;
- E. întrucât principiile economiei circulare ar trebui să fie elementul central al oricărei politici industriale europene și naționale și al planurilor naționale de redresare și reziliență ale statelor membre în cadrul mecanismului de redresare și reziliență;
- F. întrucât consumul general de energie al UE este semnificativ, iar acțiunile în materie de economie circulară ar trebui să presupună și eficiența energetică și aprovizionarea sustenabilă din sursele de energie;
- G. întrucât economia circulară este relevantă pentru diferite ODD-uri, inclusiv pentru obiectivul 12 „Asigurarea unor modele de consum și producție durabile”, precum și pentru obiectivul 13 „Acțiunea climatică”;
- H. întrucât proiectarea fără deșeuri și poluare este unul dintre principiile economiei circulare;

⁽²⁰⁾ JO L 353, 31.12.2008, p. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.resourcepanel.org/ro/reports/global-resources-outlook>

⁽²²⁾ <https://www.resourcepanel.org/ro/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

⁽²³⁾ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

Miercuri, 10 februarie 2021

- I. întrucât, potrivit unor studii recente, economia circulară are potențialul de a crește PIB-ul UE cu încă 0,5 % și de a crea peste 700 000 de noi locuri de muncă până în 2030 ⁽²⁴⁾, precum și de a îmbunătăți totodată calitatea locurilor de muncă respective; întrucât, între 2012 și 2018, numărul de locuri de muncă legate de economia circulară în UE a crescut cu 5 %, ajungând la aproximativ 4 milioane; întrucât, prin intermediul politicilor de susținere și a investițiilor din industrie, se preconizează că, până în 2030, refabricarea va putea atinge o valoare anuală cuprinsă între aproximativ 70 și 100 de miliarde EUR în UE, cu o ocupare conexă a forței de muncă situată între aproximativ 450 000 și aproape 600 000;
- J. întrucât aprovizionarea sustenabilă și responsabilă cu materii prime primare este esențială pentru utilizarea eficientă a resurselor și realizarea obiectivelor economiei circulare; astfel, trebuie elaborate standarde de aprovizionare sustenabile pentru materii și bunuri prioritare;
- K. întrucât până la 80 % din impactul produselor asupra mediului este determinat în etapa de proiectare și doar 12 % din materialele utilizate de industria UE provin din reciclare;
- L. întrucât dezvoltarea rapidă a comerțului electronic a crescut semnificativ cantitatea de deșeurile de ambalaje, cum ar fi deșeurile de plastic și carton de unică folosință; întrucât transporturile de deșeuri către țări terțe continuă să constituie un motiv de îngrijorare;
- M. întrucât se estimează că în UE se generează anual 88 de milioane de tone de deșeuri alimentare și că peste 50 % din risipa alimentară este produsă de gospodăria și la nivelul consumatorilor; întrucât risipa alimentară are un impact imens asupra mediului, reprezentând aproximativ 6 % din emisiile totale de gaze cu efect de seră din UE;
- N. întrucât materialele plastice creează preocupări legate de mediu, precum aruncarea de gunoaie pe domeniul public, dificultățile legate de reutilizare și reciclare, substanțele problematice, emisiile de gaze cu efect de seră și utilizarea resurselor;
- O. întrucât ECHA a adoptat un aviz științific pentru a restricționa utilizarea microplasticilor care sunt adăugate în mod intenționat la produsele de pe piața UE/SEE, în concentrații mai mari de 0,01 % g/g;
- P. întrucât, potrivit estimărilor Agenției Europene de Mediu (AEM), între 1996 și 2012, cantitatea de haine cumpărate de o persoană în UE a crescut cu 40 %, în timp ce, în aceeași perioadă, peste 30 % din hainele din dulapurile europenilor nu fuseseră îmbrăcate de cel puțin un an; în plus, odată aruncate, peste jumătate din articolele de îmbrăcăminte nu sunt reciclate, ci devin deșeuri menajere mixte și sunt trimise ulterior la incineratoare sau la groapa de gunoi ⁽²⁵⁾;
- Q. întrucât au trecut peste doi ani de când IPCC a publicat raportul său special privind încălzirea globală de 1,5 C, în care se afirma că limitarea încălzirii globale la 1,5 C ar necesita schimbări rapide, de anvergură și fără precedent în toate aspectele societății,
1. salută noul plan de acțiune al Comisiei privind economia circulară, evidențiază faptul că, împreună cu strategia de reducere a poluării la zero pentru un mediu fără substanțe toxice, economia circulară este esențială pentru a reduce amprenta globală a consumului și cea a producției europene asupra mediului, respectând limitele planetei și protejând sănătatea umană și asigurând totodată o economie competitivă și inovatoare; reliefează contribuția majoră pe care o poate aduce economia circulară la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris, ale Convenției privind diversitatea biologică și ale obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU;
 2. invită Comisia să prezinte toate inițiativele din cadrul planului de acțiune, respectând datele stabilite în anexa la comunicare, și să întemeieze fiecare propunere legislativă pe o evaluare cuprinzătoare a impactului; subliniază că este important să se ia în considerare și costurile lipsei de acțiune;
 3. accentuează că economia circulară poate oferi soluții la noile provocări generate și puse în lumină de criza cauzată de pandemia de COVID-19 prin întărirea lanțurilor valorice în UE și la nivel mondial și prin reducerea vulnerabilității lor, precum și prin creșterea rezilienței, sustenabilității, competitivității și rentabilității ecosistemelor industriale europene; observă că acest lucru va promova autonomia strategică a UE și va contribui la crearea de locuri de muncă; subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat că este nevoie de un mediu favorabil economiei circulare; invită statele membre să integreze economia circulară în planurile lor naționale de redresare și reziliență;

⁽²⁴⁾ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/ElleMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

⁽²⁵⁾ Raport privind indicatorii de mediu 2014: impactul asupra mediului al sistemelor de producție și consum din Europa. Agenția Europeană de Mediu 2014.

Miercuri, 10 februarie 2021

4. consideră că economia circulară este calea pentru ca UE și întreprinderile europene să rămână inovatoare și competitive pe piața mondială, reducându-și totodată amprenta asupra mediului; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să canalizeze investițiile către extinderea inițiativelor economiei circulare și către sprijinirea inovării; consideră că planul de redresare economică al UE („Next Generation EU”), precum și Fondul pentru o tranziție justă și programul Orizont Europa ar trebui folosite pentru a pune în practică și a promova inițiative, practici, infrastructuri și tehnologii ale economiei circulare;
5. evidențiază că îmbunătățirea funcționării pieței interne este o condiție prealabilă pentru realizarea unei economii circulare în UE; reliefează mai ales că, pentru o piață unică sustenabilă funcțională, este importantă punerea în aplicare adecvată a normelor actuale și asigurarea respectării efective a acestora; reamintește că UE se află pe locul al doilea în clasamentul puterilor economice mondiale și este cea mai mare putere comercială mondială; subliniază că piața unică reprezintă un instrument puternic, care trebuie folosit pentru a crea produse sau tehnologii sustenabile și circulare ce vor deveni standardele de mâine, oferindu-le astfel cetățenilor posibilitatea de a cumpăra produse la un preț accesibil, sigure, sănătoase și ecologice;
6. pune în evidență că este necesară o decuplare totală a creșterii economice de utilizarea resurselor; invită Comisia să propună obiective obligatorii, întemeiate pe știință, pe termen mediu și pe termen lung ale UE de reducere a utilizării materiilor prime principale și a impactului asupra mediului; cere ca obiectivele UE să fie stabilite printr-o abordare retrospectivă, pentru a se asigura că obiectivele de politică sunt pe o cale credibilă către obținerea unei economii neutre din punctul de vedere al carbonului, sustenabilă din punctul de vedere al mediului și pe deplin circulară, în limitele planetei noastre, până în 2050;
7. invită Comisia să propună obiective obligatorii ale UE pentru 2030 de a reduce semnificativ atât amprenta UE asupra materiilor prime, cât și amprenta UE în materie de consum și să le aducă în limitele planetei până în 2050, cu ajutorul indicatorilor care urmează să fie adoptați până la sfârșitul anului 2021 în cadrul de monitorizare actualizat; invită Comisia să se bazeze pe exemplele oferite de cele mai ambițioase state membre, ținând seama în mod corespunzător de diferențele dintre statele membre în ceea ce privește punctele de pornire și capacitățile;
8. îndeamnă Comisia să introducă până în 2021 obiective și indicatori de circularitate armonizați, comparabili și uniformi, constând în indicatori ai amprentei asupra materiilor prime și ai amprentei în materie de consum, și o serie de indicatori secundari privind utilizarea eficientă a resurselor și serviciile ecosistemice; acești indicatori ar trebui să măsoare consumul de resurse și productivitatea resurselor, să includă importurile și exporturile la nivelul UE, al statelor membre și al sectorului și să fie coerente cu metodele de evaluare armonizată a ciclului de viață și de contabilizare a capitalului natural; indicatorii ar trebui aplicați în toate politicile, instrumentele financiare și inițiativele de reglementare ale Uniunii;
9. salută angajamentul Comisiei de a actualiza și a revizui cadrul de monitorizare pentru economia circulară; regretă că actualul cadru de monitorizare nu prezintă un set cuprinzător și global de indicatori care să permită măsurarea decuplării creșterii economice de utilizarea resurselor și impactul asupra mediului; subliniază că cadrul de monitorizare ar trebui să acopere indicatorii de circularitate menționați mai sus și, în plus, întreaga gamă de obiective și acțiuni concrete ale planului de acțiune privind economia circulară, pentru a oferi un instrument eficace de măsurare a circularității și a progreselor înregistrate către atingerea obiectivelor sale într-un mod exhaustiv;
10. subliniază, de asemenea, că această măsurare trebuie să fie solidă din punct de vedere științific, pentru a surprinde sinergiile dintre economia circulară și atenuarea schimbărilor climatice, inclusiv prin măsurări ale amprentei de carbon;
11. evidențiază oportunitățile asociate utilizării cât mai eficiente posibil a produselor și serviciilor, pe lângă măsurile care prelungesc ciclurile de viață și extind utilizarea materialelor; în acest context, reliefează mai ales posibilitățile de a îmbina soluțiile economiei circulare cu digitalizarea; invită Comisia și statele membre să elaboreze politici de sprijinire a noilor modele de afaceri sustenabile și circulare, cum ar fi abordările de tipul „produsul ca serviciu”, care economisesc resurse și reduc impactul asupra mediului în timp ce asigură și protecția consumatorilor; invită Comisia să faciliteze astfel de abordări de tipul „produsul ca serviciu” în noua inițiativă privind produsele sustenabile și cere Comisiei și statelor membre să elimine barierele de reglementare și fiscale nejustificate din calea unor astfel de modele și să promoveze dezvoltarea infrastructurilor care fac posibilă circularitatea și o economie digitală sustenabilă; reamintește că digitalizarea are și efecte considerabile asupra climei și mediului, cum ar fi cererea tot mai mare de energie, extracția materiilor prime și generarea de deșeurile electronice; invită Comisia să evalueze aceste provocări și să le găsească o rezolvare, stabilind o metodologie de monitorizare și cuantificare a impactului pe care îl au asupra mediului tehnologiile, structurile și serviciile digitale, inclusiv centrele de date, și propunând măsuri – inclusiv, după caz, măsuri legislative – pentru a asigura sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a soluțiilor digitale, punând eficiența energetică, reducerea emisiilor de GES, utilizarea resurselor și dezvoltarea unei economii circulare în centrul unei tranziții digitale sustenabile;

Miercuri, 10 februarie 2021

12. invită Comisia să identifice măsuri de reglementare și alte acțiuni de care ar fi nevoie pentru a elimina obstacolele administrative și juridice din calea unei economii circulare bazate pe partajare și pe servicii și pentru a stimula dezvoltarea acesteia; în special, invită Comisia să încerce să găsească soluții la provocări precum chestiunile ce țin de răspundere și drepturile de proprietate în contextul unei economii bazate pe partajare și servicii, fără a uita că, pentru ca aceste concepte să devină realitate, este esențial să existe o mai mare securitate juridică, atât pentru producători, cât și pentru consumatori; sugerează Comisiei să examineze posibilitatea de a elabora o strategie europeană pentru economia bazată pe partajare și pe servicii care să trateze aceste chestiuni, în paralel cu chestiunile sociale;

13. evidențiază că trebuie înțeles mai bine modul în care tehnologiile inteligenței artificiale pot sprijini o economie circulară, încurajând utilizarea lor în proiectare, în modele de afaceri și în infrastructură; reliefează că este important ca digitalizarea să fie considerată un factor favorizant al economiei circulare, în special în ceea ce privește pașapoartele produselor sau informațiile despre materiale în contextul unui „spațiu al datelor” la nivelul UE; subliniază că va fi esențial să se îmbunătățească accesibilitatea datelor și schimbul de date, asigurând în același timp o colaborare activă între părțile interesate, astfel încât noile abordări să rămână echitabile și incluzive și să protejeze viața privată și securitatea datelor;

14. scoate în evidență că trebuie să se creeze stimulente economice și cadrul de reglementare potrivit pentru inovare în domeniul soluțiilor, al materialelor și al modelelor de afaceri circulare, eliminând totodată subvențiile care denaturează piața și cele care dăunează mediului și solicită sprijin în acest sens în noua strategie industrială pentru Europa și în strategia dedicată IMM-urilor; reliefează rolul specific pe care îl joacă primii veniți, IMM-urile (întreprinderile mici și mijlocii) și start-up-urile în tranziția către o economie circulară; subliniază că cercetarea în domeniul materialelor, proceselor, tehnologiilor și produselor sustenabile și extinderea utilizării lor la scară industrială pot oferi întreprinderilor europene un avantaj competitiv la nivel mondial; evidențiază că este nevoie de politici la nivelul UE și la nivel național pentru a sprijini pionierii economiei circulare și modelele de afaceri circulare;

15. subliniază că industria europeană trebuie implicată în calitate de parte interesată în tranziția către o economie mai circulară; reamintește rolul fundamental pe care îl au măsurile din economia circulară în realizarea decarbonizării industriale; cere abordări axate pe circularitate în industrie, la toate nivelurile de proiectare a produselor, aprovizionare cu materiale, reutilizare și reciclare a produselor și gestionare a deșeurilor și accentuează că trebuie stimulată dezvoltarea piețelor-lider pentru materiale și produse industriale sustenabile;

16. încurajează întreprinderile să pregătească planuri de tranziție atunci când își elaborează rapoartele anuale, în care să descrie modul și momentul în care intenționează să ajungă la neutralitate climatică, la o economie circulară și la sustenabilitate;

17. invită statele membre să acorde prioritate opțiunilor care prevăd sarcini administrative minime și să consolideze dezvoltarea parteneriatelor public-privat în domeniul cercetării și dezvoltării care oferă soluții sistemice și globale;

18. invită Comisia să stabilească un cadru de reglementare pentru certificarea tuturor soluțiilor bazate pe natură și a soluțiilor tehnologice de eliminare a carbonului, inclusiv captarea, stocarea și utilizarea carbonului;

19. accentuează rolul crucial al biomimetismului, ca accelerator al circularității, în promovarea soluțiilor biomimetice care, prin proiectare, reduc la minimum utilizarea materialelor, a energiei și a compușilor toxici și oferă soluții sustenabile, regenerative și inovatoare inspirate din natură și aplicabile unei multitudini de sectoare;

20. solicită niveluri adecvate de personal și buget pentru serviciile Comisiei însărcinate cu asigurarea implementării cu succes a planului de acțiune; subliniază că alocarea resurselor trebuie să răspundă atât priorităților politice actuale, cât și celor pe termen lung și, prin urmare, în contextul Pactului verde european, se așteaptă la o consolidare semnificativă a resurselor umane, în special în cadrul Direcției Generale Mediu a Comisiei;

Un cadru de politică privind produsele sustenabile

21. evidențiază că economia liniară, de tip „fabricare-utilizare-eliminare”, trebuie transformată într-o economie cu adevărat circulară, pe baza următoarelor principii: reducerea utilizării energiei și a resurselor, păstrarea valorii în economie, prevenirea producerii de deșeuri, excluderea deșeurilor, a substanțelor nocive și a poluării încă din faza de proiectare, păstrarea produselor și a materialelor în uz și în circuite închise, protejarea sănătății umane, promovarea beneficiilor pentru consumatori și regenerarea sistemelor naturale; noul cadru de politică privind produsele sustenabile, precum și strategia

Miercuri, 10 februarie 2021

privind economia circulară în ansamblu și strategia industrială ar trebui să fie ghidate de noile obiective; reliefează că trebuie integrat pe deplin conceptul de sistem circular sustenabil în toate activitățile, inclusiv în politicile, produsele, procesele de producție și modelele de afaceri;

22. subliniază că produsele și materialele sustenabile, circulare, sigure și netoxice ar trebui să devină norma pe piața UE, și nu excepția, și ar trebui considerate opțiunea implicită, care să fie atractivă și accesibilă și să aibă un preț rezonabil pentru toți consumatorii; salută deci planul Comisiei de a prezenta o inițiativă legislativă privind produsele sustenabile care stabilește principiile orizontale ale politicii privind produsele și cerințe obligatorii pentru produsele introduse pe piața UE;

23. susține cu fermitate lărgirea domeniului de aplicare al Directivei privind proiectarea ecologică⁽²⁶⁾ pentru a include și produse fără impact energetic și pentru a stabili principii orizontale în materie de sustenabilitate și standarde specifice fiecărui produs în materie de performanță, durabilitate, potențial de reutilizare, reparare, netoxicitate, modernizare, reciclare și conținut reciclat, precum și eficiența energetică și eficiența din punctul de vedere al utilizării resurselor a produselor introduse pe piața UE, și invită Comisia să prezinte o propunere în acest sens în 2021; în același timp, cere din nou Comisiei să fie ambițioasă atunci când pune în aplicare proiectarea ecologică pentru toate produsele consumatoare de energie care se încadrează în domeniul de aplicare actual al Directivei privind proiectarea ecologică, inclusiv în ceea ce privește aspectele economiei circulare;

24. accentuează că este important să se mențină un cadru legislativ coerent și clar al UE pentru produsele sustenabile și evidențiază că trebuie consolidate sinergiile cu alte politici, inclusiv cu eticheta ecologică a UE; subliniază că, în paralel cu standardele minime prevăzute de lege pentru proiectarea produselor, este important să se ofere stimulente de piață celor mai sustenabile întreprinderi și produselor și materialelor sustenabile;

25. invită Comisia să propună obiective obligatorii privind amprenta de materii prime și amprenta de mediu pentru întregul ciclu de viață și pentru fiecare categorie de produse introduse pe piața UE, inclusiv pentru semiprodusele cu cea mai mare intensitate a emisiilor de dioxid de carbon; invită, de asemenea, Comisia să propună obiective obligatorii specifice fiecărui produs și fiecărui sector privind conținutul de material reciclat, asigurând totodată performanța și siguranța produselor în cauză și faptul că sunt proiectate pentru a fi reciclate; îndeamnă Comisia să stabilească condiții tehnologice, de reglementare și de piață care să conducă la realizarea acestor obiective și să ia în considerare mutațiile industriale și ciclurile de investiții necesare în fiecare sector; în același timp, îndeamnă Comisia să ia în considerare impunerea unor cerințe obligatorii pentru a face serviciile mai sustenabile;

26. sprijină planul de introducere a pașapoartelor digitale pentru produse, pentru a ajuta întreprinderile, consumatorii și autoritățile de supraveghere a pieței să urmărească impactul pe care îl are un produs asupra climei, mediului și societății de-a lungul întregului lanț valoric și să furnizeze informații fiabile, transparente și ușor accesibile cu privire la durabilitatea produsului, la posibilitățile de întreținere, reutilizare, reparare și demontare a acestuia și la gestionarea sa la sfârșitul ciclului de viață, precum și cu privire la materialele și substanțele chimice și substanțele chimice folosite în componența sa și la impactul acestora asupra mediului și a altor produse; invită Comisia să evalueze posibilitățile de etichetare în acest sens; consideră că pașapoartele produselor ar trebui introduse astfel încât să se evite sarcinile de reglementare nejustificate pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; consideră că ele ar trebui să fie compatibile cu alte instrumente digitale, cum ar fi viitorul pașaport de renovare a clădirilor și baza de date SCIP;

27. subliniază că, pentru succesul economiei circulare, pentru crearea unei piețe unice sustenabile și, în cele din urmă, pentru a asigura un mediu fără substanțe toxice pentru cetățenii Europei, este esențial să se obțină cicluri de materiale netoxice și reparatorii; reia, prin urmare, pozițiile adoptate în rezoluția sa referitoare la Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice și în rezoluția sa referitoare la interfața dintre legile privind substanțele chimice, produsele și deșeurile și insistă asupra unor acțiuni rapide de punere în aplicare a Strategiei pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice către un mediu fără substanțe toxice;

28. scoate în evidență dreptul consumatorilor la informații mai detaliate, mai armonizate și mai precise cu privire la impactul produselor și serviciilor asupra mediului și a climei de-a lungul ciclului lor de viață, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea și potențialul lor de reparare, și cere să se adopte măsuri împotriva dezinformării ecologice și a mențiunilor „ecologic” false pentru produse oferite atât online, cât și offline; susține ferm intenția Comisiei de a prezenta propuneri de reglementare a utilizării mențiunilor „ecologic” prin stabilirea unor metode de calcul temeinice și armonizate care să acopere întregul lanț valoric, pe baza unor indicatori armonizați și a unor evaluări armonizate ale ciclului de viață, cum ar fi

⁽²⁶⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

Miercuri, 10 februarie 2021

amprenta de mediu, inclusiv în ceea ce privește prevenirea generării de deșeuri, utilizarea materiilor prime, evitarea substanțelor nocive, durabilitatea și longevitatea produsului, precum și proiectarea astfel încât produsul să poată fi reparat și reciclat; în plus, accentuează că este necesar să se pună în aplicare Directiva 2005/29/CE⁽²⁷⁾, recent modificată, prin măsuri proactive care să combată dezinformările ecologice;

29. invită Comisia să susțină dezvoltarea unor instrumente digitale de informare a consumatorilor menite să capaciteze consumatorii în era digitală; subliniază importanța platformelor și a piețelor online pentru promovarea produselor și serviciilor sustenabile și observă că acestea ar putea oferi consumatorilor informații mai clare și mai ușor de înțeles privind durabilitatea și potențialul de reparare a produselor pe care le oferă;

30. subliniază necesitatea de a consolida eticheta ecologică a UE ca reper pentru sustenabilitate ecologică, prin creșterea gradului de sensibilizare și recunoaștere la nivelul pieței și al consumatorilor, stabilirea unor standarde cuprinzătoare, extinderea sistemului la produse relevante și facilitarea utilizării acestora în achiziții;

31. sprijină inițiativele planificate de creștere a duratei de viață și a posibilităților de reparare ale produselor, în conformitate cu principiul privind prevenirea generării de deșeuri ținând seama de ierarhia deșeurilor, și consolidând, în același timp, drepturile consumatorilor pe piețele B2C și B2B deopotrivă; prin urmare, salută cu entuziasm inițiativele planificate de instituire a unui nou „drept la reparare”, care ar trebui să se aplice cel puțin ciclului de viață extins al produselor, reglementând accesul la piese de schimb și la informații cuprinzătoare, precum și la servicii de reparații la prețuri accesibile pentru consumatori;

32. solicită, în acest context, să se adopte măsuri prin care să se asigure tuturor participanților la piață un acces gratuit la informațiile necesare privind repararea și întreținerea, inclusiv la informațiile privind piesele de schimb și actualizările de software, ținând cont de imperativele în materie de siguranță a consumatorilor și fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943⁽²⁸⁾, precum și să se asigure accesul la piese de schimb fără obstacole inechitabile pentru toți actorii din sectorul reparațiilor, inclusiv reparatori și consumatori independenți, să se stabilească termene minime obligatorii pentru disponibilitatea pieselor de schimb și/sau a actualizărilor și termene maxime de livrare pentru o gamă extinsă de categorii de produse, care să țină seama de particularitățile acestora, evaluându-se modul în care se poate încuraja repararea în cadrul regimului de garanție legală; subliniază că comercianții ar trebui să informeze toți participanții la piață cu privire la posibilitatea de reparare a produselor lor;

33. solicită, pentru a facilita alegerea consumatorilor, să se adopte o etichetare armonizată clară și ușor de înțeles, care ar putea lua forma unui indice privind durabilitatea produselor (și anume, privind durata de viață estimată a unui produs) și potențialul lor de reparare, să se elaboreze un punctaj uniform pentru reparații și să se introducă contoare de utilizare pentru anumite categorii de produse; solicită cerințe minime de informare în conformitate cu Directivele 2005/29/CE și 2011/83/UE⁽²⁹⁾; solicită Comisiei ca, atunci când pregătește revizuirea Directivei (UE) 2019/771⁽³⁰⁾, să examineze posibilitatea de a extinde atât drepturile de garanție legală, cât și normele privind inversarea sarcinii probei pentru unele categorii de produse care au o durată de viață estimată mai ridicată și de a introduce răspunderea directă a producătorului;

34. solicită să se adopte măsuri legislative pentru a pune capăt practicilor care duc la obsolescența programată, studiind posibilitatea, de asemenea, de a adăuga astfel de practici pe lista din anexa I la Directiva 2005/29/CE;

⁽²⁷⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽²⁸⁾ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

⁽²⁹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁽³⁰⁾ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

Miercuri, 10 februarie 2021

35. salută intențiile Comisiei de a introduce o legislație care să interzică distrugerea bunurilor de folosință îndelungată necomercializate, cu excepția cazului în care acestea reprezintă o amenințare la adresa siguranței sau a sănătății; subliniază că reciclarea, reutilizarea și redistribuirea articolelor nealimentare ar trebui să fie norma și să fie aplicate prin legislație;

36. subliniază necesitatea consolidării pieței interne pentru produsele durabile și consideră că sectorul public ar trebui să dea un exemplu privind calea de urmat; observă că autoritățile publice aplică în continuare doar criteriul prețului celui mai scăzut drept criteriu de atribuire atunci când selectează cea mai bună ofertă de bunuri, servicii sau lucrări; sprijină stabilirea, în cadrul legislației sectoriale, a unor criterii și obiective minime obligatorii pentru achizițiile publice verzi;

37. subliniază că achizițiile publice verzi joacă un rol menit să accelereze trecerea la o economie sustenabilă și circulară și că este important să se folosească achizițiile publice verzi în timpul redresării economice a UE;

38. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind procedurile de achiziții publice verzi; consideră că în toate achizițiile publice produsele refolosite, reparate, refabricate, recondiționate și alte asemenea produse și soluții eficiente în ceea ce privește utilizarea resurselor și a energiei, care reduc la minimum impactul asupra mediului pe durata ciclului de viață, sunt alegerea implicită, în conformitate cu obiectivele Pactului verde european și că, dacă acestea nu sunt preferate, ar trebui să se aplice principiul „respectă sau explică”; solicită, de asemenea, Comisiei să ofere orientări pentru a sprijini achizițiile sustenabile ale întreprinderilor; solicită să se introducă o obligație de raportare a Comisiei și a statelor membre cu privire la sustenabilitatea deciziilor lor de achiziții publice, respectând totodată principiul subsidiarității;

39. subliniază necesitatea de a promova fluxurile de colectare a materialelor, reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate, de a menține materialele la cea mai ridicată valoare a lor, precum și de a asigura circuite de materiale închise, curate, netoxice și durabile; subliniază necesitatea de a spori calitatea și disponibilitatea materialelor reciclate, punând accentul pe capacitatea unui material de a-și păstra proprietățile inerente după reciclare și pe capacitatea acestuia de a înlocui materiile prime virgine în utilizările viitoare; în acest context, subliniază necesitatea de a încuraja atât creșterea posibilităților de reciclare în proiectarea produselor, cât și unele măsuri cum sunt sistemele eficiente de colectare separată a deșeurilor și sistemele-depozit; solicită sprijin pentru crearea de instalații și capacități de reciclare, în conformitate cu principiul proximității, acolo unde acestea nu există deja;

40. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze dezvoltarea unor infrastructuri de înaltă calitate de colectare, sortare, reutilizare și reciclare a materialelor și să sprijine cercetarea în vederea dezvoltării de noi tehnologii inovatoare care să reducă la minimum utilizarea resurselor și generarea de deșeuri reziduale, să îmbunătățească randamentul și calitatea materialelor secundare reciclabile și reutilizabile, să decontamineze materialele reciclate și să reducă amprenta globală asupra mediului – inclusiv amprenta energetică și climatică – în raport cu alte tehnologii; consideră că reciclarea chimică, în cazul în care îndeplinește aceste criterii, are potențialul de a contribui la închiderea buclei materialelor în anumite fluxuri de deșeuri;

41. invită Comisia să se asigure că impactul proceselor și rezultatelor noilor tehnologii de reciclare și recuperare asupra sănătății, mediului și climei este evaluat cu atenție la nivel industrial înainte de stimularea acestora și să garanteze transparența pe tot parcursul evaluării;

42. consideră că reciclarea chimică trebuie să respecte definiția reciclării în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile pentru a se asigura faptul că preelucrarea deșeurilor în vederea obținerii de materiale și substanțe care urmează să fie utilizate drept combustibili nu este considerată reciclare chimică; îndeamnă Comisia să furnizeze o confirmare juridică în acest sens;

43. îndeamnă Comisia și statele membre să permită intrarea în funcțiune a anumitor tehnologii digitale, cum ar fi tehnologia blockchain și filigranele digitale, și să asigure interoperabilitatea acestora, astfel încât ele să poată sprijini dezvoltarea economiei circulare prin localizarea, urmărirea și cartografierea utilizării resurselor și a fluxurilor de produse în toate etapele ciclului de viață;

44. subliniază importanța îmbunătățirii accesului la fonduri pentru proiectele de cercetare și inovare privind economia circulară; prin urmare, invită Comisia să orienteze activitățile din cadrul programului Orizont Europa către sprijinirea cercetării și inovării pentru:

— procesele și tehnologiile de reciclare;

— utilizarea eficientă a resurselor în procesele industriale;

— materiale, produse, procese, tehnologii și servicii inovatoare și durabile, precum și extinderea lor industrială;

Miercuri, 10 februarie 2021

- bioeconomie, prin bioinovare care include dezvoltarea de biomateriale și bioproduse;
- sateliții de observare a Pământului, deoarece pot juca un rol important în monitorizarea dezvoltării unei economii circulare, prin evaluarea presiunii asupra materiilor prime virgine și a nivelurilor de emisii;

45. subliniază rolul important al factorilor de producție durabili din surse regenerabile în procesele circulare orientate către decarbonizare și modul în care utilizarea energiei din surse regenerabile poate spori circularitatea ciclurilor de viață ale produselor, stimulând tranziția energetică;

46. subliniază că legislația referitoare la „un cadru de politică privind produsele sustenabile” ar trebui să fie susținută de un sistem robust și transparent de contabilitate de mediu și a emisiilor de dioxid de carbon, care să acționeze ca un catalizator pentru investițiile în produsele și procesele economiei circulare;

47. subliniază că, atunci când se stabilesc standarde pentru produse în scopul monitorizării impactului asupra mediului și a climei, este necesar să se ia în considerare ciclul integral de viață al unui produs, de la început până la final, precum și impactul aprovizionării, al produselor semifinite, al pieselor de schimb și al produselor secundare de-a lungul lanțului valoric; consideră că aceste standarde trebuie stabilite pe baza unui proces științific deschis și transparent, cu implicarea părților interesate relevante; încurajează, în acest context, stabilirea unor metodologii comune de evaluare a ciclului de viață și îmbunătățirea procesului de colectare a datelor;

48. subliniază că standardizarea este esențială pentru implementarea unei politici sustenabile în ceea ce privește produsele, prin furnizarea de definiții fiabile, de indicatori și teste pentru caracteristici precum durabilitatea și potențialul de reparare;

49. insistă ca standardele Uniunii să fie elaborate în timp util și în conformitate cu condițiile de utilizare reală, evitând totodată blocajele administrative pentru părțile interesate implicate, care duc la publicarea cu întârziere a standardelor;

50. reamintește comunicarea Comisiei din 1 iunie 2016, intitulată „Standarde europene pentru secolul 21” și lucrările întreprinse cu privire la o „Inițiativă comună privind standardizarea” (ICS); invită Comisia să consolideze în continuare ICS și să adopte noi măsuri și proiecte care să vizeze îmbunătățirea funcționării organizațiilor de standardizare europene;

51. subliniază că punerea în aplicare și asigurarea respectării efective a legislației Uniunii privind siguranța produselor și a cerințelor privind durabilitatea acestora sunt esențiale pentru a se asigura că produsele introduse pe piață respectă aceste norme în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020⁽³¹⁾; adaugă că un număr foarte mare de produse achiziționate online și importate în Uniune nu îndeplinesc cerințele minime de siguranță ale Uniunii; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura conformitatea produselor, inclusiv a produselor vândute online, și să combată riscurile pe care produsele contrafăcute le prezintă pentru siguranța consumatorilor, prin consolidarea supravegherii pieței și prin aplicarea unor standarde echivalente de control vamal, precum și prin consolidarea cooperării în acest domeniu și prin creșterea bugetelor și a resurselor umane; solicită, prin urmare, o supraveghere mai eficientă din partea Uniunii, prin stabilirea de norme armonizate privind numărul minim de controale și frecvența acestora, precum și prin împuternicirea Comisiei să monitorizeze și să auditeze activitățile autorităților naționale de supraveghere a pieței;

52. subliniază că acordurile voluntare s-au dovedit ineficace în ceea ce privește obținerea unei soluții de încărcare durabile și comune pentru echipamentele radio mobile; invită din nou Comisia să pună în aplicare de urgență dispozițiile Directivei 2014/53/UE⁽³²⁾ privind echipamentele radio și, în special, să introducă un încărcător comun pentru telefoanele inteligente și toate dispozitivele electronice mici și mijlocii pentru a asigura mai bine standardizarea, compatibilitatea și interoperabilitatea capacităților de încărcare, inclusiv încărcarea fără fir, ca parte a strategiei globale de reducere a deșeurilor electronice; solicită Comisiei să pregătească, în timp util, o strategie de decuplare, care să garanteze că consumatorii nu sunt obligați să cumpere noi încărcătoare cu dispozitive noi, pentru a permite obținerea unor beneficii mai mari pentru mediu, economii de costuri și a asigura confortul pentru consumatori; reafirmă că este important ca consumatorii să primească, prin intermediul unei etichetări armonizate, într-un format ușor de citit, informații de încredere și pertinente cu privire la

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

⁽³²⁾ Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62).

Miercuri, 10 februarie 2021

caracteristicile importante ale încărcătoarelor, cum ar fi interoperabilitatea și performanța încărcării, inclusiv conformitatea cu USB 3.1 sau cu o versiune ulterioară, pentru a le permite să facă alegerile cele mai convenabile, mai rentabile și mai sustenabile;

53. subliniază necesitatea de a respecta principiul coerenței politicilor în cadrul măsurilor existente și viitoare adoptate la nivelul UE și al statelor membre, pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor planului de acțiune și pentru a oferi siguranță economică și în materie de investiții pentru tehnologiile, produsele și serviciile circulare, stimulând totodată, în acest mod, competitivitatea și inovarea în UE; invită Comisia să abordeze orice eventuale consecvențe în materie de reglementare, bariere sau incertitudini juridice existente care împiedică implementarea deplină a unei economii circulare; solicită să se introducă stimulente economice, spre exemplu prin stabilirea prețurilor la emisiile de CO₂, răspunderea extinsă a producătorilor cu modularea ecologică a taxelor și stimulente fiscale, precum și alte tipuri de stimulente financiare care să promoveze alegeri sustenabile ale consumatorilor; consideră că aceste măsuri ar trebui, după caz, să fie în conformitate cu criteriile tehnice relevante de screening pentru economia circulară definite în Regulamentul privind taxonomia; invită statele membre să ia în considerare obiectivele economiei circulare în toate actele legislative naționale relevante și să se asigure că acestea sunt pe deplin aliniate la obiectivele și măsurile Strategiei UE privind economia circulară; în plus, invită Comisia să se concentreze pe punerea în aplicare a legislației referitoare la economia circulară cu scopul de a asigura condiții de concurență echitabile pentru procesele de producție și modelele de afaceri circulare;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: produsele electronice și TIC

54. sprijină inițiativa pentru circularitate în domeniul electronicii, care ar trebui să abordeze deficiențele în ceea ce privește durabilitatea, proiectarea circulară, prezența substanțelor periculoase și nocive, conținutul reciclat, potențialul de reparare, accesul la piese de schimb, potențialul de modernizare, prevenirea generării de deșeurile de echipamente electrice și electronice, precum și în ceea ce privește colectarea, reutilizarea și reciclarea deșeurilor; solicită, de asemenea, să se integreze aspectele legate de obsolescența timpurie, inclusiv de obsolescența produselor cauzată de modificări ale componentelor software; solicită armonizarea și îmbunătățirea infrastructurii de reciclare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice în UE;

55. consideră că colectarea deșeurilor electronice trebuie facilitată într-o măsură mult mai mare pentru cetățeni; salută angajamentul Comisiei de a explora diferite opțiuni pentru introducerea unui sistem al UE de preluare a produselor TIC și consideră că un astfel de sistem ar trebui să acopere o gamă cât mai largă de produse; subliniază importanța concepției unui astfel de sistem de returnare și a oricărui alt model de colectare, într-un mod care să protejeze capacitatea de reutilizare a produselor TIC și să asigure accesul operatorilor care se ocupă de reutilizare la bunurile reutilizabile;

56. subliniază potențialul măsurilor de proiectare ecologică și reamintește că aproape jumătate din economiile provenite din eficiența energetică stabilite ca obiectiv de UE pentru 2020 se datorează aplicării Directivei privind proiectarea ecologică⁽³³⁾ și a Directivei privind etichetarea în ceea ce privește eficiența energetică; subliniază necesitatea de a asigura finalizarea rapidă a activității existente de proiectare ecologică privind produsele electronice și TIC, în special pentru smartphone-uri, tablete, computere, imprimante (inclusiv cartușe), stațiile și subsistemele pentru rețelele de telefonie mobilă și echipamentele pentru rețele, cu recomandarea de a propune măsuri până cel târziu în 2021;

57. subliniază că este important să se promoveze modele de consum și de producție mai sustenabile pentru produsele electronice și TIC și invită Comisia să analizeze posibilitatea de a pune la dispoziția consumatorilor informații despre distincția dintre actualizările corective și cele evolutive și despre impactul consumului de date din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon;

58. solicită instituirea unui sistem obligatoriu de certificare pentru reciclatorii de deșeurile electronice cu scopul de a garanta o recuperare eficientă a materialelor și protecția mediului;

59. solicită Comisiei, pe lângă inițiativa pentru circularitate în domeniul electronicii, să propună o inițiativă de digitalizare circulară și sustenabilă și un plan privind TIC și IA;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: bateriile și vehiculele

60. subliniază importanța unei abordări strategice, sustenabile din punct de vedere ecologic și etice a noilor cadre legislative pentru baterii și vehicule în contextul tranziției către o mobilitate cu emisii nule și către rețele electrice bazate pe energie din surse regenerabile, precum și necesitatea de a asigura aprovizionarea sustenabilă și etică cu materii prime, inclusiv cu materii prime critice; sprijină crearea unor lanțuri valorice competitive și reziliente pentru producția, reutilizarea și reciclarea de baterii în UE;

⁽³³⁾ Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (JO L 153, 18.6.2010, p. 1).

Miercuri, 10 februarie 2021

61. salută propunerea Comisiei referitoare la un nou regulament privind bateriile și bateriile uzate și consideră că noul cadru de reglementare al UE pentru baterii ar trebui să includă cel puțin următoarele: aprovizionarea etică, sigură și din surse sustenabile, proiectarea ecologică, inclusiv măsuri care să vizeze conținutul reciclat, înlocuirea substanțelor periculoase și nocive acolo unde este posibil, îmbunătățirea colectării separate, reutilizarea, reconstrucția, refabricarea, reconversia și reciclarea – inclusiv obiective mai ambițioase legate de reciclare, recuperarea materialelor valoroase, răspunderea extinsă a producătorilor și informarea consumatorilor; cadrul ar trebui să abordeze impactul asupra mediului pe durata întregului ciclu de viață, integrând dispoziții specifice privind bateriile legate de mobilitate și de stocarea energiei;
62. este preocupat de faptul că UE depinde în mare măsură de importurile de materii prime pentru producția de baterii; este convins că prin îmbunătățirea sistemelor de reciclare a bateriilor s-ar putea obține o parte semnificativă a materiilor prime necesare producției de baterii din UE;
63. își exprimă îngrijorarea cu privire la impactul socioeconomic al industriei extractive, în special în cadrul industriei cobaltului; solicită Comisiei să evalueze opțiunile pentru adoptarea unui cadru legislativ viabil care să asigure aprovizionarea etică cu materiale și pentru introducerea unei legislații obligatorii privind diligența necesară, cu scopul de a aborda efectele negative asupra mediului și a drepturilor omului într-un context internațional;
64. salută planurile Comisiei de a revizui Directiva privind vehiculele scoase din uz ⁽³⁴⁾; solicită Comisiei să actualizeze directiva respectivă pentru a reflecta pe deplin și pentru a respecta principiile economiei circulare, inclusiv al „proiectării fără deșeurii”, potențialul de modernizare, modularitatea, potențialul de reparare, de reutilizare și de reciclare a materialelor la cea mai ridicată valoare, acordând prioritate reutilizării; solicită Comisiei să acționeze în vederea asigurării unor lanțuri de reutilizare eficiente, colaborând cu producătorii de autoturisme și instituind sisteme extinse referitoare la responsabilitatea producătorilor; solicită Comisiei să îmbunătățească raportarea vehiculelor scoase din uz, printr-o bază de date europeană; solicită Comisiei să clarifice, să consolideze și să supravegheze aplicarea principiului conform căruia dezmembrarea autoturismului și reutilizarea pieselor trebuie să precedă întotdeauna casarea și concasarea autoturismelor;
65. subliniază că trebuie promovate în continuare cercetarea și inovarea pentru procesele și tehnologiile de reciclare în cadrul programului Orizont Europa, pentru a crește potențialul pentru economia circulară al bateriilor; recunoaște rolul IMM-urilor în sectoarele de colectare și reciclare;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: ambalajele

66. reiterează obiectivul de a face ca toate ambalajele să fie reutilizabile sau reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic până în 2030 și solicită Comisiei să prezinte fără întârziere o propunere legislativă, care să includă măsuri și obiective privind reducerea deșeurilor și să prevadă introducerea unor cerințe indispensabile ambițioase în Directiva deșeurilor de ambalaje, cu scopul de a reduce ambalajele excesive, inclusiv în cadrul comerțului online, a crește potențialul de reciclare și a reduce complexitatea ambalajelor, a crește ponderea conținutului reciclat, a elimina treptat substanțele periculoase și nocive și a promova reutilizarea; subliniază că siguranța alimentară sau standardele de igienă nu trebuie compromise; solicită ca aceste măsuri să vizeze atingerea celor mai bune rezultate globale în materie de mediu, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și cu principiul unei amprente de carbon reduse;
67. subliniază rolul esențial al ambalajelor pentru siguranța produselor, în special pentru siguranța alimentară și igienă, precum și pentru reducerea risipei de alimente însă invită, totodată, industria să completeze măsurile de reglementare cu acțiuni voluntare suplimentare pentru a evita într-o măsură și mai mare generarea de ambalaje inutile și a reduce în mod substanțial cantitatea de ambalaje pe care le introduce pe piață, să dezvolte soluții de ambalare mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai circulare și mai ecologice, spre exemplu formate armonizate de ambalaje și ambalaje reutilizabile și care pot fi umplute din nou, precum și să faciliteze utilizarea ambalajelor reutilizabile pentru transport; încurajează inițiative precum Alianța pentru circularitate în domeniul maselor plastice și Pactul european pentru materialele plastice;
68. reafirmă că reciclarea de înaltă calitate creează o cerere reală de materiale reciclate pe piață și se numără printre factorii esențiali din cadrul eforturilor de creștere a cantității totale de ambalaje care sunt colectate, sortate și reciclate; solicită utilizarea unor echipamente de sortare și a unor tehnologii de separare moderne și eficiente, alături de o proiectare ecologică mai bună a ambalajelor, și reiterează inclusiv necesitatea de a reproiecta soluții de ambalare bazate pe criterii îmbunătățite privind evaluarea ciclului de viață;
69. solicită Comisiei să analizeze diferitele tipuri de ambalaje utilizate în comerțul electronic pentru a stabili cele mai bune practici de optimizare a ambalajelor, în vederea reducerii excesului de ambalare; solicită Comisiei să sprijine reutilizarea materialelor de ambalat pentru livrarea mai multor articole, ca o alternativă la materialele de ambalat de unică folosință;

⁽³⁴⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

Miercuri, 10 februarie 2021

70. subliniază rolul major pe care îl poate juca vânzarea în vrac în reducerea utilizării ambalajelor și invită Comisia și statele membre să încurajeze acest tip de măsuri, asigurând în același timp siguranța alimentară și igiena;
71. subliniază rolul esențial al fondurilor și programelor de inovare pentru inovațiile legate de reducerea materialelor și reciclare;
72. recunoaște creșterea vânzărilor online, cu o creștere a livrărilor de colete; îndeamnă Comisia să ia măsuri pentru a verifica dacă vânzătorii online, indiferent unde se află, respectă cerințele esențiale și raportează și contribuie financiar la sistemele de răspundere extinsă a producătorilor din statele membre ale UE în care sunt comercializate produsele;
73. solicită Comisiei să sprijine colectarea separată și sortarea deșeurilor de ambalaje, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2018/852 și să asigure transpunerea sa la timp de către statele membre; solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de a revizui sistemul de identificare pentru materialele de ambalat (Decizia 97/129/CE⁽³⁵⁾) pentru a facilita colectarea separată de către cetățeni, în funcție de potențialul de reciclare al ambalajelor;
74. solicită Comisiei să sprijine și să exploreze potențialul sistemelor-depozit naționale compatibile de a atinge rata de colectare necesară de 90 % a recipientelor din plastic pentru băuturi ca un pas către instituirea unei piețe unice a ambalajelor, în special pentru statele membre învecinate; în acest context, subliniază faptul că se pot realiza sisteme compatibile prin numere de serie și printr-o etichetare codificată și unificată; consideră că, dacă un stat membru nu a instituit un sistem sau planuri de reproiectare a sistemului său, acesta ar trebui încurajat să aleagă, pe baza celor mai bune practici și prin dovezi științifice relevante, un sistem care să fie similar sau compatibil cu cele din alte state membre;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: materialele plastice

75. îndeamnă Comisia să continue punerea în aplicare a Strategiei europene pentru materialele plastice într-o economie circulară, în special pentru promovarea unui design mai bun, a modelelor de afaceri circulare și a produselor inovatoare, precum și a abordărilor de tipul „produsul ca serviciu”, care oferă modele de consum mai sustenabile;
76. invită Comisia să abordeze materialele plastice, inclusiv microplasticele, într-un mod cuprinzător; îndeamnă Comisia să adopte o strategie generală de eliminare treptată a microplasticelor adăugate intenționat și să reducă, prin noi măsuri legislative obligatorii, orice eliberare neintenționată de microplastice la sursă, inclusiv, de exemplu, din pneuri, textile, iarbă artificială și în timpul producției de pelete din plastic; subliniază necesitatea de a elimina lacunele în materie de cunoștințe științifice cu privire la microplastice și nanoplastice și de a promova dezvoltarea unor alternative mai sigure și a unor piețe competitive cu produse care să nu conțină microplastice; insistă, în același timp, asupra necesității urgente de a lua măsuri pe termen scurt; subliniază că poluarea cu microplastice provine în cea mai mare parte din degradarea macroplasticelor din mediu și susține că este necesar ca toate produsele din plastic să fie vizate de măsuri specifice, precum cerințele de proiectare ecologică în timpul etapei de producție, pentru a preveni eliberarea de microplastice secundare în mediu; solicită Comisiei să analizeze sursele, distribuția, soarta și efectele atât ale macroplasticelor, cât și ale microplasticelor, în contextul tratării apelor reziduale și al gestionării apelor pluviale; reamintește că 80 % din deșeurile marine provin de pe uscat și îndeamnă statele membre să ia măsuri cu privire la zonele care generează cantități mari de deșeuri marine din râuri și estuare;
77. subliniază că, în cazul în care produsele de unică folosință reprezintă o povară semnificativă pentru mediu și resurse, articolele de unică folosință ar trebui înlocuite cu produse reutilizabile dacă există alternative reutilizabile și/sau durabile, într-un mod rațional din punct de vedere ecologic, fără a compromite igiena sau siguranța alimentară; în acest sens, invită Comisia să ia în considerare măsuri legislative, inclusiv o extindere a Directivei privind materialele plastice de unică folosință în contextul revizuirii directivei respective; invită Comisia să depună eforturi pentru a elabora standarde referitoare la ambalajele reutilizabile și substitute pentru ambalajele, vesela și tacâmurile de unică folosință;
78. recunoaște rolul potențial al materialelor plastice de origine biologică, biodegradabile și compostabile în cadrul economiei circulare, dar atrage atenția asupra faptului că numai materialele plastice de origine biologică și/sau biodegradabile nu vor oferi o soluție la preocupările pe care le suscită materialele plastice în raport cu mediul; subliniază importanța sensibilizării cu privire la utilizarea corectă a materialelor plastice de origine biologică și biodegradabile;

⁽³⁵⁾ Decizia 97/129/CE a Comisiei din 28 ianuarie 1997 de stabilire a sistemului de identificare a materialelor folosite pentru ambalaje, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje (JO L 50, 20.2.1997, p. 28).

Miercuri, 10 februarie 2021

79. încurajează propunerea unor standarde globale clare privind materialele, produsele, proiectarea și reciclarea;
80. îndeamnă Comisia și statele membre să creeze un cadru consecvent în materie de transparență și obligații de raportare pentru toate părțile implicate în lanțul valoric privind producția, comercializarea, utilizarea și gestionarea materialelor plastice la sfârșitul ciclului lor de viață;
81. îndeamnă Comisia să dezvolte sisteme de răspundere extinsă a producătorilor care să îi tragă la răspundere pe producători pentru sfârșitul ciclului de viață al produselor din plastic;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: produsele textile

82. subliniază importanța unei noi strategii cuprinzătoare a UE pentru textile, pentru a promova durabilitatea și circularitatea, precum și trasabilitatea și transparența în sectorul textilelor și al confecțiilor din UE, ținând seama de caracterul global al lanțurilor valorice și de dimensiunea „modei de consum”; solicită ca strategia să prezinte un set coerent de instrumente de politică și să sprijine noi modele de afaceri, pentru a aborda întreaga gamă de impacturi sociale și de mediu de-a lungul întregului lanț valoric și pentru a îmbunătăți proiectarea textilelor, cu scopul de a crește durabilitatea, potențialul de reutilizare și reciclare mecanică și utilizarea fibrelor de înaltă calitate, în special printr-o combinație de cerințe de proiectare ecologică, sisteme de responsabilitate a producătorilor și sisteme de etichetare;
83. salută aplicarea noului cadru de politică în domeniul textilelor și subliniază că acesta trebuie să prioritizeze prevenirea generării de deșeuri și durabilitatea, potențialul de reutilizare și de reparare, abordând totodată problema substanțelor chimice periculoase și nocive în conformitate cu ierarhia deșeurilor; solicită să se introducă măsuri în etapa de proiectare și de producție pentru a combate pierderile de microfibre sintetice, precum și alte măsuri, cum ar fi conceperea unei proceduri de prespălare industrială preventivă controlată și nepoluantă și standarde pentru echiparea noilor mașini de spălat cu filtre pentru microfibre; solicită să se introducă criterii specifice la nivelul UE privind încetarea statutului de deșeu pentru textile;
84. solicită ca aplicarea noului cadru de politică în domeniul textilelor să fie coerentă cu alte instrumente de politică, și anume cu viitoarea propunere de legislație a UE privind obligația de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu, pentru a asigura că drepturile lucrătorilor, drepturile omului și aspectele legate de egalitatea de gen sunt abordate la nivelul tuturor etapelor lanțului valoric al industriei textile;

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: construcțiile și clădirile

85. invită Comisia să pună în aplicare Inițiativa „Valul de renovări ale clădirilor”, în deplină conformitate cu principiile economiei circulare, ținând seama, în același timp, de diversitatea sectorului; invită Comisia să stabilească cerințe orizontale și specifice produselor; subliniază potențialul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de obținere a unor beneficii pentru mediu prin prelungirea duratei de viață a clădirilor, în comparație cu alternativa demolării; solicită Comisiei să examineze posibilitatea de stabilire a unor obiective de reducere a amprente de carbon și a amprente materiilor prime pentru clădirile din UE și de aplicare, cu titlu obligatoriu, a cadrului „Level(s)” pentru monitorizarea performanței clădirilor din punctul de vedere al sustenabilității; consideră că este necesar să se includă cerințe juridice minime privind performanța de mediu a clădirilor cu scopul de a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor și performanța energetică a clădirilor;
86. reamintește obligația Comisiei, în temeiul Directivei-cadru privind deșeurile, de a lua în considerare o revizuire a țintelor de recuperare a materialelor, stabilite în legislația UE referitoare la deșeurile provenite din activități de construcție și demolare și la fracțiunile acestora de materiale specifice și consideră că aceasta ar trebui să includă o țintă privind recuperarea materialelor pentru solurile excavate; sugerează ca, în acest demers, să se includă ținte în materie de reutilizare și reciclare și opțiunea utilizării materiilor prime secundare în construcții, asigurând, în același timp, faptul că acestea sunt mai ușor de urmărit; invită Comisia să revizuiască Regulamentul privind produsele pentru construcții și salută anunțarea Strategiei pentru un mediu construit sustenabil în 2021; consideră că adoptarea de soluții digitale în mediul construit, cum ar fi urmărirea deșeurilor, ar face posibilă o mai bună performanță energetică a clădirilor și o mai mare circularitate în sectorul construcțiilor;
87. subliniază că este important să se pună în aplicare politici de planificare de înaltă calitate a clădirilor, care să acorde prioritate renovării, transformării și utilizării continue a clădirilor, dacă acest lucru este posibil, mai degrabă decât realizării unor construcții noi;
88. subliniază că, întrucât 90 % din mediul construit din 2050 există deja, ar trebui să fie stabilite cerințe speciale pentru sectorul renovărilor, pentru a avea, până în 2050, clădiri complet modulare, adaptabile diferitelor utilizări și care produc mai multă energie decât consumă, utilizând în acest scop și renovările aprofundate, producția la fața locului și potențialul de reutilizare;

Miercuri, 10 februarie 2021

Lanțurile valorice ale produselor-cheie: alimentele, apa și nutriția

89. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru a pune în aplicare obiectivul de reducere la jumătate a risipei de alimente până în 2030, în acord cu angajamentele asumate în cadrul Strategiei „De la fermă la consumator” și pe baza datelor raportate de statele membre în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile; invită Comisia să integreze în politicile relevante ale UE prevenirea pierderii și a risipei de alimente de-a lungul întregului lanț valoric alimentar, astfel cum se prevede în Strategia „De la fermă la consumator”, și reamintește că aceste măsuri ar trebui să fie în concordanță cu ierarhia deșeurilor; invită statele membre să ia măsuri cuprinzătoare pentru a limita în mod semnificativ risipa de alimente și pentru a încuraja donațiile de alimente;

90. invită Comisia să ia măsuri pentru a închide circuitul nutrienților din sectorul agricol, pentru a reduce dependența Europei de importurile de proteine vegetale pentru hrana animalelor și pentru a spori utilizarea gunoierului de grajd reciclat și a altor nutrienți organici, cum ar fi compostul și digestatul, în locul îngrășămintelor sintetice, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a sănătății, a mediului și a ecosistemelor;

91. pledează pentru o economie circulară bazată pe un cadru normativ solid din punct de vedere ecologic, pentru a se evita posibilele efecte toxice asupra ecosistemelor acvatice; salută Regulamentul recent adoptat privind cerințele minime pentru reutilizarea apei și revizuirea Directivei privind apa potabilă⁽³⁶⁾ și solicită punerea lor deplină în aplicare; invită Comisia să integreze pe deplin în politicile europene legătura apă-energie și reamintește că calitatea resurselor de apă și accesul la acestea se bazează pe controlul corespunzător la sursă și pe principiul „poluatorul plătește”; sprijină o abordare circulară în ceea ce privește tratarea și gestionarea apelor reziduale, scopul fiind de a promova recuperarea apelor urbane reziduale; subliniază că din apele reziduale pot fi recuperate resurse, de la celuloză, la bioplastice și la nutrienți, energie și apă, și că analiza aprofundată a opțiunilor potențiale de reutilizare poate contribui la reducerea consumului de energie și apă; sprijină revizuirea planificată a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale⁽³⁷⁾; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a lua măsuri legislative pentru a crește eficiența utilizării apei în clădiri;

92. subliniază că prin creșterea accesului la apă pentru toți oamenii din Uniunea Europeană se poate îmbunătăți semnificativ circularitatea, reducându-se astfel dependența de apă îmbuteliată; solicită punerea în aplicare a tuturor dispozițiilor privind accesul la apă din directiva privind apa potabilă;

93. subliniază rolul important al bioproduselor sustenabile în tranziția către o economie circulară și neutră climatic, în special pentru că permit o mai bună valorificare a deșeurilor biologice și utilizarea reziduurilor și a produselor secundare;

94. invită Comisia și statele membre să se asigure că colectarea separată a deșeurilor biologice, astfel cum a fost introdusă prin Directiva-cadru privind deșeurile, vizează producerea de compost de înaltă calitate pentru îmbunătățirea solului, de substanțe chimice nepericuloase, de alte produse și de energie din surse regenerabile, acolo unde acest lucru este fezabil și benefic pentru mediu;

95. subliniază potențialul unei bioeconomii sustenabile și al unui sector forestier sustenabil; subliniază importanța punerii în aplicare a strategiilor UE în domeniul bioeconomiei și al biodiversității pentru a îmbunătăți circularitatea, înlocuind materialele fosile cu materiale biologice regenerabile, acolo unde acest lucru este benefic pentru mediu și sustenabil, inclusiv pentru biodiversitate, ținând seama de cererea tot mai mare de biomateriale;

Mai puține deșuri, mai multă valoare

96. subliniază că este important ca, atât în politicile legate de produse, cât și în cele privind deșeurile, să se acorde prioritate mai întâi prevenirii generării de deșuri, în acord cu ierarhia deșeurilor stabilită de UE; invită Comisia să propună, în cadrul revizuirii Directivei-cadru privind deșeurile și a Directivei privind depozitele de deșuri, prevăzută pentru 2024, obiective obligatorii pentru reducerea generală a deșeurilor și reducerea deșeurilor în anumite fluxuri de deșuri și grupe de produse, precum și obiective de limitare a generării de deșuri reziduale; consideră că obiectivele privind reutilizarea și reciclarea ar trebui să fie separate, pentru a acorda pregătirii pentru reutilizare prioritatea pe care o are în ierarhia deșeurilor;

⁽³⁶⁾ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

⁽³⁷⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

Miercuri, 10 februarie 2021

97. își exprimă îngrijorarea cu privire la punerea în aplicare inegală a obiectivelor UE în materie de deșeuri în statele membre; invită Comisia să asigure punerea în aplicare efectivă și deplină de către toate statele membre atât a obiectivelor actuale privind deșeurile, cât și a pachetului privind deșeurile din 2018 și îndeamnă toate statele membre să transpună integral și fără întârziere legislația din 2018;

98. consideră că prețurile necompetitive și lipsa materiilor prime secundare de înaltă calitate și a piețelor pentru acestea se numără printre obstacolele în calea unei economii circulare; solicită Comisiei să evalueze măsuri de creștere a competitivității materiilor prime secundare, contribuind în același timp la un mediu fără substanțe toxice;

99. consideră sectorul privat drept un partener puternic pentru creșterea cererii și a interesului clienților față de soluțiile și produsele circulare și îndeamnă statele membre să sprijine întreprinderile care au modele de afaceri, servicii sau produse care reduc deșeurile și utilizarea resurselor și să recurgă la serviciile acestora;

100. sprijină cu tărie obiectivul ambițios de a crea o piață europeană funcțională pentru materiile prime secundare de înaltă calitate și netoxice, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei-cadru privind deșeurile și Regulamentului privind transportul deșeurilor, și subliniază că aceasta va necesita standarde comune de calitate; reamintește că statele membre au posibilitatea de a defini criterii naționale privind subprodusele și încetarea statutului de deșeu și invită Comisia să propună criterii europene armonizate privind încetarea statutului de deșeu pentru principalele fluxuri de deșeuri, în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile, pentru a elimina barierele de pe piață și a asigura o recuperare de înaltă calitate a materialelor; regretă faptul că Comisia nu a definit criterii europene specifice pentru hârtie, pneuri și textile, astfel cum se prevede în Directiva-cadru privind deșeurile;

101. solicită Comisiei să acorde atenție normelor privind transportul transfrontalier al deșeurilor în scopul recuperării între statele membre ale UE și să le adapteze pentru a le spori gradul de claritate și de inteligibilitate, pentru a elimina barierele administrative, menținând totodată eficacitatea legislației pentru protecția sănătății umane și a mediului, precum și pentru a armoniza punerea lor în aplicare la nivelul statelor membre ale UE, inclusiv prin instituirea unui sistem electronic unic al UE pentru înregistrarea transporturilor de deșeuri;

102. sprijină activitatea în curs a Comisiei care vizează tratarea corespunzătoare a uleiurilor uzate; invită Comisia ca, potrivit Directivei 2008/98/CE⁽³⁸⁾, să prezinte o propunere legislativă până în 2022, cu măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate, inclusiv prin introducerea unor ținte cantitative;

103. reamintește că toate statele membre au obligația de a asigura că, până la 31 decembrie 2023, deșeurile biologice fie sunt separate și reciclate la sursă, fie sunt colectate separat și nu sunt amestecate cu alte tipuri de deșeuri; îndeamnă Comisia și statele membre să direcționeze investițiile pentru a extinde colectarea și compostarea deșeurilor organice;

104. reamintește obiectivele UE în materie de deșeuri și subliniază că UE și statele membre trebuie să consolideze prevenirea generării de deșeuri și pregătirea lor pentru reutilizare, să crească capacitatea de reciclare de înaltă calitate și să renunțe la depozitarea deșeurilor în depozite, reducând la minimum incinerarea, în conformitate cu ierarhia deșeurilor; invită Comisia să definească o abordare comună la nivelul UE pentru gestionarea deșeurilor reziduale urbane care nu sunt reciclabile, pentru a asigura tratarea optimă a acestora și pentru a evita crearea unei capacități excedentare de incinerare a deșeurilor la nivelul UE, care ar putea avea efecte de blocare și ar putea împiedica dezvoltarea economiei circulare; consideră că incinerarea ar trebui să aibă loc în cele mai avansate instalații de valorificare energetică a deșeurilor, cu o eficiență energetică ridicată și emisii scăzute în UE;

105. subliniază că colectarea separată a deșeurilor este o condiție prealabilă pentru reciclarea de înaltă calitate și pentru a menține materialele și produsele valoroase în circuitul reciclării; sprijină planurile Comisiei de a propune măsuri de îmbunătățire și armonizare a sistemelor de colectare separată existente, care ar trebui să ia în considerare cele mai bune practici din statele membre, să țină seama de diferențele condițiilor regionale și locale și să nu aibă impact negativ asupra bunei funcționări a sistemelor existente; solicită Comisiei să asigure punerea adecvată în aplicare a dispozițiilor prevăzute în Directiva-cadru privind deșeurile;

106. subliniază că este necesar ca strategiile și politicile privind deșeurile să se bazeze pe date și metodologii științifice robuste, care să îmbunătățească fiabilitatea și comparabilitatea statisticilor UE; solicită, prin urmare, Comisiei să armonizeze într-o mai mare măsură statisticile privind deșeurile și să colecteze informații privind materialele și deșeurile reciclate în trei puncte: colectare, punctul de intrare în unitatea de reciclare și cota de reutilizare efectivă a materialelor reciclate;

⁽³⁸⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

Miercuri, 10 februarie 2021

107. regretă că Directiva privind depozitele de deșeuri nu se axează pe prevenire și, prin urmare, solicită alinierea acesteia cu principiile generale ale Planului de acțiune pentru economia circulară, precum și ca un procent de 10 % din ținta privind depozitele de deșeuri să fie stabilit în funcție de un an de referință și o cantitate (kg) de deșeuri pe persoană pe an, pentru a preveni înlocuirea depozitării de deșeuri cu incinerarea lor;

108. reamintește că simbioza industrială este un element esențial pentru realizarea economiei circulare prin promovarea rețelelor interconectate, în care deșeurile unei industrii devin materii prime pentru o alta, iar energia și materialele pot fi folosite într-un ciclu continuu, resursele fiind utilizate în continuare în mod productiv cât mai mult timp posibil; solicită, prin urmare, eforturi sporite pentru amplificarea simbiozei industriale la nivelul UE și sporirea eficienței și competitivității lanțului valoric industrial;

109. subliniază că, pentru dezvoltarea unor simbioze industriale, este necesar ca teritoriile să înțeleagă și să își gestioneze mai bine fluxurile locale de resurse și să le direcționeze către implementarea de noi strategii de amenajare a teritoriului, în colaborare cu industriile, părțile interesate, administrația locală și cetățeni, și îndeamnă statele membre să solicite administrațiilor locale și regionale să identifice oportunitățile de simbioză industrială, prin cartografierea activităților economice și analiza obligatorie a fluxului de resurse;

110. subliniază importanța punerii în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Directiva-cadru privind deșeurile, care prevede clar că statele membre au obligația de a defini în mod precis rolurile și responsabilitățile organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului;

111. recomandă ca dezvoltarea unor lanțuri valorice locale, bazate pe reciclarea deșeurilor biologice pentru generarea de energie din surse regenerabile, precum biometanul, să fie sprijinită pentru a crea legături mai strânse între comunitățile rurale și cele urbane, punând totodată în aplicare ierarhia deșeurilor;

112. subliniază nevoia de a include circularitatea produselor și intensitatea consumului de resurse în mecanismele de ajustare transfrontalieră;

Pentru o bună funcționare a circularității la nivelul cetățenilor, al regiunilor și al orașelor

113. recunoaște rolul important al guvernelor regionale, al autorităților și comunităților locale și al IMM-urilor în economia circulară, în gestionarea deșeurilor și în punerea în aplicare a măsurilor incluse în Planul de acțiune pentru economia circulară; invită Comisia și statele membre să sprijine crearea și cooperarea unor centre de circularitate în toate regiunile europene, a unor clustere industriale și comunități locale în spiritul inițiativei propuse intitulată „noul Bauhaus european”, oferind sprijin pentru dezvoltarea unor modele circulare de proiectare, achiziții publice și gestionare a deșeurilor;

114. sprijină ideea actualizării Agendei pentru competențe în economia circulară și invită Comisia să adapteze această agendă la nevoile specifice în materie de ocupare a forței de muncă, inclusiv cerințele în materie de educație și formare, precum și privind noile locuri de muncă necesare în tranziția către o economie circulară; invită Comisia să se asigure că Planul de acțiune privind economia circulară este legat de implementarea Pilonului european al drepturilor sociale și a strategiei privind egalitatea de gen și să asigure o tranziție echitabilă; subliniază, de asemenea, rolul crucial al partenerilor sociali în aspectele profesionale și sociale ale trecerii la o economie circulară;

115. subliniază rolul-cheie al consumatorilor în prevenirea generării de deșeuri și gestionarea deșeurilor, precum și necesitatea de a facilita implicarea cetățenilor în colectarea separată a deșeurilor; reiterează că este important ca statele membre și autoritățile regionale și locale să sensibilizeze opinia publică cu privire la consumul sustenabil, inclusiv la modelele de consum bazate pe reutilizare, închiriere sau partajare, precum și cu privire la prevenirea generării de deșeuri și sortarea și eliminarea eficientă a deșeurilor;

116. invită Comisia să se asigure că principiile economiei circulare sunt integrate în toate practicile și invită Comisia să sprijine statele membre în schimbul de cunoștințe și de bune practici în legătură cu diferitele eforturi în materie de economie circulară la nivel regional și local în UE;

117. subliniază importanța cooperării dintre guverne, autoritățile locale, mediul academic și întreprinderi, inclusiv producători și cumpărători, pentru a stimula și extinde acțiunile economiei circulare; subliniază că este important ca această cooperare să se extindă și la alte părți interesate, cum ar fi întreprinderile sociale, startup-urile și ONG-urile;

Miercuri, 10 februarie 2021

118. constată că sectorul serviciilor de reparații și întreținere are un potențial considerabil de a genera oportunități de angajare, iar dezvoltarea acestuia trebuie sprijinită și promovată, în special inițiativele, cooperativele și întreprinderile sociale de reparații de la nivel local și comunitar;

119. subliniază rolul pe care îl pot juca tehnologiile de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon care sunt sigure pentru mediu pentru îndeplinirea obiectivelor Pactului verde european; sprijină un context de politici integrate pentru a încuraja recurgerea la măsurile de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon care sunt sigure pentru mediu și care asigură o reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru ca industria grea să devină neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei dacă nu sunt disponibile opțiuni de reducere directă a emisiilor⁽³⁹⁾; reafirmă totuși că strategia UE fără emisii de dioxid de carbon ar trebui să acorde prioritate reducerilor directe ale emisiilor, precum și acțiunilor de menținere și îmbunătățire a absorbanților și a rezervoarelor naturale ale UE⁽⁴⁰⁾;

Stimularea eforturilor la nivel mondial

120. sprijină ambiția Comisiei de a revizui Regulamentul privind transferurile de deșeuri pentru a asigura transparența și trasabilitatea comerțului cu deșeuri în interiorul UE, pentru a opri exportul către țările terțe de deșeuri care provoacă daune mediului sau sănătății umane și pentru a combate mai eficient comportamentele ilegale, cu scopul de a se asigura că toate deșeurile sunt tratate în conformitate cu principiile economiei circulare; în plus, sprijină Comisia să pună în aplicare recente amendamente la Convenția de la Basel privind deșeurile de plastic și să acționeze cu respectarea deplină a obligațiilor UE în temeiul acestei convenții; solicită Comisiei să se concentreze, de asemenea, asupra următoarelor aspecte:

- stimulente financiare pentru crearea unei piețe unice reale și a unor condiții de concurență echitabile pentru materiile prime secundare de înaltă calitate;
- facilitarea procedurilor de promovare a capacităților de reciclare și a infrastructurilor de tratare a deșeurilor în UE;
- implementarea sistemului de schimburi de date electronice pentru o mai bună monitorizare a fluxurilor de deșeuri;
- punerea în aplicare a Regulamentului revizuit privind transferurile de deșeuri⁽⁴¹⁾ și a Directivei-cadru privind deșeurile;

121. salută Alianța mondială pentru economia circulară și eficiența resurselor, care contribuie la accelerarea tranziției mondiale către o economie neutră climatic, eficientă în utilizarea resurselor și circulară și invită Comisia să conducă acțiunile în direcția unui acord internațional privind gestionarea resurselor naturale, pentru ca utilizarea resurselor naturale să rămână „în limitele planetei”;

122. sprijină eforturile depuse de Comisie pe plan internațional pentru un acord mondial privind masele plastice și pentru a promova adoptarea la scară mondială a conceptelor europene de economie circulară în ceea ce privește masele plastice; subliniază că este necesar să se garanteze că diferitele angajamente asumate la nivelul UE și la nivel mondial pot fi urmărite într-un mod integrat și transparent; invită Comisia și statele membre să joace un rol de lider activ în continuarea lucrărilor pentru inițiative internaționale vizând combaterea deșeurilor de plastic și a particulelor de microplastic din mediul marin;

123. subliniază că este important să se prevadă că materiile prime principale și secundare importate în UE respectă drepturile omului, sănătatea umană și standarde de protecție a mediului echivalente cu cele din UE, inclusiv prin propunerea legislativă a Comisiei privind guvernanța corporativă sustenabilă și obligația de diligență, și să se asigure un nivel de concurență echitabilă în cadrul lanțurilor de aprovizionare cheie din UE; subliniază că este important să se asigure coerența dintre politicile interne și externe ale Uniunii în ceea ce privește obiectivele Pactului verde european și ale Planului de acțiune privind economia circulară, inclusiv în relațiile externe ale Uniunii și în acordurile de comerț exterior;

124. invită producătorii europeni să își asume răspunderea atunci când vând produse în țări terțe și propune ca părțile interesate din industrie să se angajeze să extindă responsabilitatea producătorului la organizarea sau finanțarea colectării separate a produselor lor atunci când acestea devin deșeuri în țări terțe; invită, de asemenea, producătorii să remedieze neconcordanțele dintre calitatea produselor exportate și cea a produselor vândute pe piața UE;

125. sprijină Comisia să promoveze discuții multilaterale privind nivelurile sustenabile ale utilizării resurselor și limitele planetei, inclusiv explorarea țintelor de utilizare a resurselor bazate pe date științifice;

⁽³⁹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european, punctul 33.

⁽⁴⁰⁾ Rezoluția Parlamentului European din 14 martie 2019 referitoare la o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în conformitate cu Acordul de la Paris, punctul 13.

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

Miercuri, 10 februarie 2021

126. subliniază nevoia urgentă de a pune în aplicare Agenda 2030 în aspecte legate de consolidarea gestionării și protecției internaționale împotriva efectelor nocive ale substanțelor chimice asupra sănătății și a mediului; subliniază în mod deosebit importanța procesului în curs din cadrul Abordării strategice a gestionării internaționale a substanțelor chimice (SAICM), prin care se vizează crearea unui cadru solid de gestionare corespunzătoare a substanțelor chimice și a deșeurilor după anul 2020, cu ocazia celei de-a cincea Conferințe internaționale privind gestionarea substanțelor chimice, care va avea loc la Bonn, în iulie 2021;

127. invită Comisia să promoveze folosirea unor indicatori privind eficiența resurselor, prin convenții internaționale, pentru a permite comparabilitatea între industrie și economii și a asigura condiții de concurență echitabile, precum și să susțină dialogul și cooperarea cu țările terțe;

128. consideră că, dat fiind că resursele planetei sunt finite, ar trebui instituită o Convenție internațională privind suficiența resurselor, la care să aibă loc discuții privind accesul la resurse și implicațiile utilizării acestora, având ca fundamente sustenabilitatea și echitatea;

129. reamintește că, pe lângă adoptarea de măsuri pentru ca UE să atingă obiectivul neutralității climatice până în 2050, trebuie să țină seama și de amprenta de carbon care rezultă din cererea de produse importate a UE; invită Comisia să identifice și să elimine barierele din calea creșterii verzi sau a ecoinovării și cele care împiedică sau restricționează accesul pe piață al produselor și serviciilor circulare din afara UE; invită Comisia să analizeze posibilitățile și beneficiile reducerii tarifelor și a barierelor netarifare pentru anumite produse și servicii pentru a încuraja dezvoltarea economiei circulare, inclusiv în contextul revizuirii în curs a sistemului generalizat de preferințe al UE (SGP); încurajează Comisia, în acest sens, să adauge dimensiunea economiei circulare la sfera negocierilor legate de Acordul privind bunurile de mediu, negocieri care ar trebui intensificate; invită Comisia să țină seama de nevoile speciale ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) din UE, să sprijine IMM-urile să integreze economia circulară în modelul lor de afaceri, inclusiv prin stimulente, și să le sprijine în implementarea strategiilor de afaceri pentru exportul de produse circulare, în special prin lansarea unui instrument de evaluare a riscurilor pentru regulile de origine, astfel cum are în vedere în prezent Comisia; invită Comisia să aibă rol de lider în cadrul OMC în ceea ce privește tratarea produselor pe baza conținutului lor de carbon, ceea ce va face posibilă existența unor reglementări echitabile;

130. consideră că sunt necesare dispoziții solide din punct de vedere juridic în acordurile comerciale pentru a proteja legislația UE relevantă privind economia circulară de noțiunea de barieră în calea comerțului;

131. subliniază că o politică comercială strategică este un instrument esențial pentru promovarea tranziției economiei circulare și a agendei UE și ONU privind dezvoltarea durabilă la nivel mondial până în 2030 și pune în evidență, prin urmare, că este important să se asigure că acordurile comerciale și de investiții sunt aliniate la politicile privind economia circulară;

132. încurajează Comisia să se implice în dialoguri deschise și transparente și să coopereze cu partenerii comerciali ai UE pentru a sprijini în continuare obiectivele economiei circulare; invită Comisia și statele membre să continue să depună eforturi în cadrul forurilor internaționale (UNCTAD, OMC, G20, G7), pentru a urma agenda UE privind economia circulară și pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivel mondial cu partenerii internaționali, explorând posibilitatea de a utiliza pașapoarte digitale prin care să devină disponibile datele legate de conținutul produselor, de amprenta de carbon și de potențialul de reciclare, pentru a permite o mai bună circularitate, a promova răspunderea extinsă a producătorilor și a încuraja consumatorii să facă alegeri sustenabile; sugerează Comisiei, tot în acest sens, să colaboreze cu organizațiile multilaterale relevante pentru a ajunge la un acord privind o etichetă internațională care să fie ușor de înțeles de către consumatori și să arate dacă un produs poate fi reciclat sau nu; subliniază, în plus, că trebuie să se acorde o atenție deosebită modului în care țările partenere mai puțin dezvoltate pot participa la economia circulară și pot beneficia de aceasta; invită Comisia să integreze principiile economiei circulare îndeosebi în strategia sa intitulată „Către o strategie globală cu Africa”; solicită Comisiei să utilizeze ajutorul pentru comerț și SGP+ pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să adopte practici ale economiei circulare, inclusiv standarde pentru produse;

o

o o

133. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0041

Punerea în aplicare a Directivei privind combaterea traficului de persoane

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (2020/2029(INI))

(2021/C 465/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 8, 79 și 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolele 3, 5 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului („Directiva privind combaterea traficului de persoane”) (1),
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și recomandările Consiliului Europei în acest domeniu,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate („Convenția de la Palermo”) și protocoalele la aceasta, în special Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii („Protocolul ONU împotriva traficului de persoane”) și Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și Protocolul facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului (CDC), referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă, precum și Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2019 referitoare la drepturile copiilor cu ocazia celei de a 30-a aniversări a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului (2),
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
- având în vedere activitatea Raportorului special al ONU pentru traficul de persoane, în special de femei și copii,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), în special articolul 6, care urmărește combaterea tuturor formelor de trafic de femei și de exploatare a prostituției femeilor,
- având în vedere Convenția ONU pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatarii prostituției semenilor,
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune, adoptate în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, precum și documentele rezultate în urma acestora, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale Organizației Națiunilor Unite Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005) și Beijing+15 (2010) și a conferinței de revizuire Beijing+20,
- având în vedere comentariul comun al ONU referitor la Directiva UE privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane și protejarea victimelor, care cere să se acorde protecție internațională victimelor traficului de ființe umane, acordând atenție aspectelor de gen,

(1) JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

(2) Texte adoptate, P9_TA(2019)0066.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca forțată, 1930 (nr. 29), Protocolul din 2014 anexat la Convenția privind munca forțată, 1930, Convenția privind abolirea muncii forțate, 1957 (nr. 105) și Recomandarea privind munca forțată (Măsuri suplimentare), 2014 (nr. 203), Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, 1999 (nr. 182) și Convenția privind personalul casnic, 2011 (nr. 189),
- având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului,
- având în vedere Recomandarea generală nr. 33 a Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (CEDAW) din 23 iulie 2015 privind accesul femeilor la justiție,
- având în vedere rezoluția Organizației Națiunilor Unite intitulată „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”, adoptată de Adunarea Generală la 25 septembrie 2015, în special obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) 5.2 privind eliminarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor în sfera publică și privată, inclusiv traficul și exploatarea sexuală și de altă natură,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Directiva 2012/29/UE din 25 octombrie 2012 a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului ⁽³⁾ („Directiva privind drepturile victimelor”),
- având în vedere Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾ („Directiva privind combaterea abuzului sexual și a pornografiei infantile”),
- având în vedere Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime pentru sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situația de ședere ilegală ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente ⁽⁷⁾ („Directiva privind permisele de ședere”),
- având în vedere Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate ⁽⁸⁾ și Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate ⁽⁹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iunie 2020 intitulată „Strategia UE pentru drepturile victimelor” (2020-2025) (COM(2020)0258),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 iunie 2012, intitulată „Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane (2012-2016)” (COM(2012)0286),

⁽³⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

⁽⁴⁾ JO L 18, 21.1.2012, p. 7.

⁽⁵⁾ JO L 168, 30.6.2009, p. 24.

⁽⁶⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 9.

⁽⁷⁾ JO L 261, 6.8.2004, p. 19.

⁽⁸⁾ JO L 328, 5.12.2002, p. 17.

⁽⁹⁾ JO L 328, 5.12.2002, p. 1.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 17 octombrie 2014 intitulat „Raport intermediar privind punerea în aplicare a Strategiei UE în vederea eradicării traficului de persoane” (SWD(2014)0318) și primul (COM(2016)0267), al doilea (COM(2018)0777) și al treilea (COM(2020)0661) raport privind progresele înregistrate în acest sens,
- având în vedere raportul Comisiei care evaluează măsura în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a respecta Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, în concordanță cu articolul 23 alineatul (1) (COM(2016)0722),
- având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul și la alte măsuri de combatere a violenței de gen ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la combaterea traficului de ființe umane în contextul relațiilor externe ale UE ⁽¹²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la implementarea dintr-o perspectivă de gen a Directivei 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia ⁽¹³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitoare la exploatarea sexuală și prostituția – impactul acestora asupra egalității de gen ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 4 decembrie 2017 intitulată „Raport privind măsurile întreprinse pentru a da curs Strategiei UE în vederea eradicării traficului de persoane și identificarea unor noi măsuri concrete” (COM(2017)0728),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),
- având în vedere Studiul din 2020 al Comisiei privind costurile economice, sociale și umane ale traficului de ființe umane în cadrul UE, Studiul Comisiei din 2020 privind reexaminarea funcționării mecanismelor naționale și transnaționale de sesizare ale statelor membre, Studiul din 2020 al acesteia referitor la colectarea datelor privind traficul de persoane în UE și Studiul său din 2016 privind dimensiunea de gen a traficului de ființe umane,
- având în vedere Declarația comună de angajament din 2018 privind colaborarea împotriva traficului de ființe umane, semnată de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound), Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL), Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE),
- având în vedere raportul Europol din 18 februarie 2016 intitulat „Trafficking in human beings in the EU” (Traficul de persoane în UE),
- având în vedere raportul Europol din 18 octombrie 2020 intitulat „Provocările legate de combaterea traficului de ființe umane în era digitală”,
- având în vedere Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată (SOCTA), elaborată de Europol în 2017,

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0286.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0080.

⁽¹²⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 47.

⁽¹³⁾ JO C 76, 28.2.2018, p. 61.

⁽¹⁴⁾ JO C 285, 29.8.2017, p. 78.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere cel de al 4-lea raport anual al Centrului european privind introducerea ilegală de migranți, din cadrul Europol din 15 mai 2020,
 - având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene intitulat „Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union” (Exploatarea gravă prin muncă: lucrătorii care se deplasează în interiorul UE sau care intră în Uniunea Europeană) din 29 mai 2015.
 - având în vedere raportul Eurostat intitulat „Trafficking in human beings” (Traficul de ființe umane), din 17 octombrie 2014,
 - având în vedere Rezoluția 9/1 a Conferinței părților la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (UNTOC) referitoare la instituirea unui mecanism de evaluare a punerii în aplicare a UNTOC și a protocoalelor la aceasta,
 - având în vedere orientările UNHCR din 7 aprilie 2006 privind protecția internațională, intitulate „Aplicarea articolului 1A alineatul (2) din Convenția din 1951 și/sau a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților victimelor traficului de persoane și persoanele expuse riscului de traficare”,
 - având în vedere Raportul global privind traficul de persoane elaborat de Oficiul ONU pentru combaterea traficului de droguri și prevenirea criminalității (UNODC) în 2018,
 - având în vedere Recomandarea generală nr. 38 a Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (CEDAW) din 6 noiembrie 2020 privind traficul de femei și fete în contextul migrației la nivel mondial,
 - având în vedere Evaluarea implementării la nivel european a Directivei 2011/36/UE: Aspecte privind migrația și genul, publicată de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, la 15 septembrie 2020 ⁽¹⁵⁾;
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 la Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, desfășurate în temeiul articolului 58 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A9-0011/2021),
- A. întrucât traficul de ființe umane (TFU) constituie o încălcare a demnității umane, a integrității fizice și psihologice a unei ființe umane, care ne înconjoară în viața de zi cu zi și o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, după cum se subliniază la articolul 5 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- B. întrucât traficul de ființe umane este un fenomen cu o puternică dimensiune de gen, aproape trei sferturi ⁽¹⁶⁾ din totalul victimelor comunicate în 2017 și 2018 din UE au fost femei și fete, care au fost traficate, în principal, în scopul exploatarei sexuale; întrucât, din 2008, exploatarea sexuală a fost motivul de traficare în UE cel mai des comunicat;
- C. întrucât numărul de victime înregistrate ale TFU a crescut în ultima perioadă de studiu a Comisiei (2017 și 2018), comparativ cu cea precedentă, și continuă să crească ⁽¹⁷⁾; întrucât numărul real al victimelor este, cel mai probabil, considerabil mai ridicat decât datele comunicate, deoarece multe victime rămân nedetectate;

⁽¹⁵⁾ Evaluare a implementării la nivel european – „Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues”, Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, Unitatea de evaluare *ex post*, 15 septembrie 2020.

⁽¹⁶⁾ Al treilea raport al Comisiei Europene privind progresele înregistrate cu privire la combaterea traficului de persoane (2020) elaborat în temeiul articolului 20 din Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, COM(2020)0661.

⁽¹⁷⁾ COM(2020)0661.

Miercuri, 10 februarie 2021

- D. întrucât copiii reprezintă un număr considerabil în rândul victimelor TFU; întrucât 78 % din totalul copiilor traficați sunt fete și 68 % dintre adulți sunt femei ⁽¹⁸⁾;
- E. întrucât inegalitatea între femei și bărbați, sărăcia, strămutarea forțată, șomajul, lipsa oportunităților socioeconomice, lipsa accesului la educație, violența de gen, discriminarea și marginalizarea, precum și corupția, sunt unii dintre factorii care contribuie la vulnerabilitatea persoanelor la traficare, în special a femeilor și a copiilor; întrucât cauzele profunde ale TFU sunt, în continuare, insuficient abordate;
- F. întrucât victimele TFU fac adesea obiectul unor forme multiple și intersectate de discriminare și violență, inclusiv din motive de sex, vârstă, rasă, handicap, etnie, cultură și religie, precum și origine națională sau socială ori alt statut, și întrucât aceste forme de discriminare pot, prin ele însele, să alimenteze traficul de persoane ⁽¹⁹⁾;
- G. întrucât traficul îmbracă multe forme diferite, dar toate se bazează pe abuzarea de vulnerabilitatea inerentă victimelor și vizează exploatarea ființelor umane, și întrucât victimele TFU se regăsesc în diferite activități legale și ilegale, inclusiv, dar nu numai, în sectorul agricol, în prelucrarea alimentelor, în sectorul sexului, în activitățile casnice, în sectorul manufacturier, în activitățile de îngrijire, în sectorul curățeniei, în alte sectoare (în special cele ale serviciilor), în cerșetorie, criminalitate, în căsătoriile forțate, în exploatarea sexuală online și offline, în adopțiile ilegale și în traficul de organe umane; întrucât există alte forme de trafic de ființe umane care rămân insuficient înregistrate și raportate, inclusiv unele care au o puternică dimensiune de gen, precum căsătoriile forțate și aservirea domestică;
- H. întrucât în ultimii câțiva ani s-a constatat că migrații și solicitanții de azil sunt deosebit de expuși riscului de a fi traficați; întrucât, printre aceștia, minorii neînsoțiți și femeile reprezintă un grup-țintă special pentru rețelele de trafic de ființe umane;
- I. întrucât Europol avertizează că impactul pandemiei ar putea crește în continuare numărul victimelor ⁽²⁰⁾ și ar putea diminua probabilitatea ca traficanții să fie detectați de către autoritățile de aplicare a legii, precum și că o recesiune economică în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 ar putea, de asemenea, să aibă consecințe periculoase în domeniul TFU ⁽²¹⁾; întrucât situația victimelor traficului s-a înrăutățit de la începutul crizei, iar serviciile de sprijin s-au confruntat cu dificultăți în a oferi asistență victimelor;
- J. întrucât, potrivit Europol ⁽²²⁾, utilizarea tehnologiilor digitale a întărit capacitatea infractorilor de a face trafic de ființe umane pentru diferite forme de exploatare, întrucât noile tehnologii sunt utilizate de traficanți în timpul fiecărei faze a exploatarei sexuale, de la recrutarea victimelor și publicitatea referitoare la acestea, la șantajarea și la controlarea deplasărilor lor; întrucât aceste noi instrumente oferă traficanților o mai mare anonimitate și creează dificultăți pentru autoritățile de aplicare a legii în ceea ce privește detectarea lor; întrucât interacțiunea online creează atât riscuri, cât și oportunități pentru infractori, pentru victime și pentru autoritățile de aplicare a legii;
- K. întrucât TFU rămâne o infracțiune complexă și predominantă, care afectează posibilitatea de a îndeplini toate ODD-urile, în special ODD 5 (egalitatea de gen), ODD 8 (munca decentă și creșterea economică), ODD 16 (pace, justiție și instituții puternice) și ODD 17 (parteneriate pentru obiective);
- L. întrucât traficul de persoane este, în primul rând, o infracțiune gravă împotriva persoanelor și generează, de asemenea, costuri pentru societate, cum ar fi utilizarea suplimentară a serviciilor publice, inclusiv a serviciilor de aplicare a legii, a serviciilor specializate, a serviciilor de sănătate și de protecție socială, pierderi la nivelul producției, valoarea calității pierdute a vieții și coordonarea activităților de prevenire a traficului de ființe umane; întrucât acest cost este estimat la 3 700 524 433 EUR pentru UE-28 ⁽²³⁾;
- M. întrucât traficul de ființe umane este un fenomen transnațional complex, care poate fi combătut în mod real numai dacă instituțiile UE, statele membre, țările terțe, UE și organizațiile internaționale colaborează într-un mod coordonat; întrucât cooperarea internațională este esențială pentru eradicarea traficului prin sinergia diferitelor politici interne și

⁽¹⁸⁾ Colectă de date privind traficul de persoane în UE (2020).

⁽¹⁹⁾ COM(2020)0661, p. 1.

⁽²⁰⁾ COM(2020)0661, p. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²²⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²³⁾ Studiu privind costurile economice, sociale și umane ale traficului de persoane în UE (2020)

Miercuri, 10 februarie 2021

externe existente, cum ar fi Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene și Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2020-2024, precum și prin campanii de informare pertinente în țările implicate; întrucât TFU ar trebui luat în considerare în activitatea legislativă privind Planul de acțiune III pentru egalitatea între femei și bărbați;

- N. întrucât detectarea efectivă a victimelor TFU rămâne o provocare în majoritatea statelor membre din diverse motive, cum ar fi lipsa competențelor lingvistice și reticența de a informa poliția sau capacitățile limitate ale autorităților de aplicare a legii; întrucât identificarea victimelor care sunt copii este adesea și mai dificilă deoarece aceștia nu înțeleg că sunt victime; întrucât statele membre au obligația de a aplica procesul de diligență pentru a preveni TFU, de a investiga cazurile de trafic de ființe umane și de a pedepsi infractorii, de a le sprijini și capacita pe victime, de a le respecta demnitatea și de a le asigura protecția și accesul la căi de atac și întrucât nerespectarea acestei obligații încalcă și afectează sau anulează drepturile omului și libertățile fundamentale ale victimelor;
- O. întrucât Directiva privind combaterea traficului de persoane stabilește standardele minime ce trebuie aplicate în întreaga Uniune Europeană pentru a împiedica și a combate traficul de ființe umane și a proteja victimele și definește ceea ce constituie trafic de ființe umane; întrucât o transpunere completă și corectă a Directivei privind combaterea traficului de persoane, urmată de punerea sa deplină în aplicare, nu este numai obligatorie, ci și necesară pentru a se înregistra progrese în combaterea traficului de ființe umane;
- P. întrucât toate rapoartele de monitorizare arată că, la aproape zece ani de la adoptarea Directivei privind combaterea traficului de persoane, încă există obstacole în calea punerii sale depline în aplicare în statele membre, cele mai multe victime rămânând nedescoperite, iar numărul cazurilor de urmărire penală și de condamnare a infractorilor fiind în continuare scăzut; întrucât lacunele mari existente în aria de cuprindere și în aplicarea legislației și politicilor naționale referitoare la TFU pot fi exploatate activ de grupurile infracționale organizate și pot face astfel încât grupuri mari de persoane să cadă mai ușor pradă exploatarei;
- Q. întrucât punerea în aplicare a Directivei privind drepturile victimelor nu a fost satisfăcătoare, îndeosebi din cauza transunerii incomplete și/sau incorecte;
- R. întrucât traficul de ființe umane este o formă de criminalitate organizată foarte profitabilă și funcționează, prin urmare, în funcție de cerere și de profit; întrucât reducerea cererii, inclusiv în ceea ce privește exploatarea sexuală a femeilor și fetelor, trebuie să fie o temă centrală în lupta împotriva traficului; întrucât violența fizică, violența psihologică și violența sexuală constituie elemente ale traficului de ființe umane în scopul exploatarei sexuale și al violenței împotriva femeilor;
- S. întrucât ratificarea de către UE a Convenției de la Istanbul ar putea completa eforturile UE și ale statelor membre de combatere a traficului de ființe umane;
- T. întrucât exploatarea gravă a forței de muncă se manifestă în multe sectoare economice din UE și afectează diverse grupuri de lucrători transfrontalieri, atât cetățeni din UE, cât și resortisanți ai țărilor terțe; întrucât, în conformitate cu recomandările FRA ⁽²⁴⁾, astfel de practici ar trebui abordate, printre altele, printr-un sistem cuprinzător de inspecții specifice ale condițiilor de muncă;
1. subliniază necesitatea unui cadru coordonat, armonizat și coerent la nivelul UE, bazat pe mecanisme mai eficiente de evaluare și monitorizare, care să garanteze întărirea acțiunilor de împiedicare a traficului de persoane, împreună cu sprijinul, asistența și protecția victimelor acestuia, și care să vizeze eliminarea completă a traficului de persoane, inclusiv printr-o punere în aplicare coordonată cu drepturile conferite de Directiva privind victimele, de Directiva privind permisele de ședere, de Directiva privind combaterea abuzului sexual și a pornografiei infantile și de Directiva privind despăgubirile ⁽²⁵⁾, întrucât traficul este o infracțiune cu o dimensiune transfrontalieră și nu poate fi abordat doar la nivel național;

⁽²⁴⁾ Exploatarea gravă a forței de muncă: lucrătorii care se deplasează în interiorul Uniunii sau care intră în Uniunea Europeană. <http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation-workers-moving-within-or-european-union>

⁽²⁵⁾ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, 6.8.2004, p. 15).

Miercuri, 10 februarie 2021

2. salută activitatea fructuoasă desfășurată de Comisie în coordonarea răspunsului UE la traficul de ființe umane (TFU) și dezvoltarea cunoștințelor și a constatărilor privind diferitele aspecte ale TFU, inclusiv cercetări în ce privește dimensiunea de gen și vulnerabilitatea deosebită a copiilor; solicită Comisiei să asigure continuitatea activității întreprinse prin numirea unui coordonator al UE cu normă întreagă pentru combaterea traficului de persoane, care să aibă cunoștințe specializate pertinente și un mandat clar, care să conlucreze cu o rețea de reprezentanți naționali din statele membre și cu societatea civilă pentru a asigura cooperarea consecventă;

3. subliniază importanța finanțării programelor Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI), a programului Daphne, a programelor Fondului social european+ și a Fondului pentru securitate internă (FSI) pentru a continua să fie utilizate pentru proiectele de combatere a TFU, precum și utilizarea altor instrumente disponibile, inclusiv programe UE cum ar fi programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori”, instrumente financiare cum ar fi Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI), Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa, precum și inițiative cum ar fi EMPACT, inițiativele Spotlight UE-ONU și Glo.ACT; reamintește necesitatea unor inițiative și proiecte legate de dimensiunea de gen a traficului de persoane și solicită o reexaminare cuprinzătoare a politicilor privind proiectele finanțate de UE; invită statele membre să asigure o finanțare stabilă și personal adecvat pentru a identifica și proteja victimele și își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa unei finanțări adecvate pentru organizațiile victimelor, în special pentru cele care oferă sprijin femeilor, care, din cauza reducerilor drastice ale finanțărilor, întâmpină dificultăți în a continua să ofere servicii victimelor;

4. subliniază că lipsa de date coerente, comparabile și detaliate continuă să împiedice evaluarea adecvată și bazată pe dovezi a amplitudinii și a tendințelor în ceea ce privește TFU; invită statele membre să își intensifice eforturile și finanțarea pentru cercetare, analiză și colectare de date privind toate formele de TFU și să îmbunătățească coordonarea între sursele de date la nivel național și la nivelul UE, precum și colectarea de date mai actualizate, centralizate și cuprinzătoare, defalcate pe tipuri de trafic, vârstă și sex, origine rasială și etnică, inclusiv persoane care au făcut obiectul traficului intern, prin compilarea de informații statistice, cu respectarea corespunzătoare a dreptului la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, în cooperare cu actorii instituționali implicați, societatea civilă, EIGE și toate organizațiile internaționale pertinente; solicită Comisiei să compileze și să publice periodic astfel de date pentru UE;

5. îndeamnă Comisia și statele membre să asigure diferențierea între traficul de ființe umane și introducerea ilegală de persoane, care necesită o analiză mai aprofundată și răspunsuri diferite în materie de drept și politici; subliniază că confuzia dintre ele duce adesea la identificarea incorectă a victimelor și la faptul că acestea nu pot avea acces la măsuri de protecție, precum și la eșecul evitării victimizării secundare;

6. invită Comisia și statele membre să examineze și să evalueze utilizarea tehnologiilor digitale, a rețelelor de socializare și a serviciilor de internet ca instrumente predominante utilizate pentru a recruta victime ale traficului de persoane și ca acestea să capaciteze autoritățile de aplicare a legii și organizațiile societății civile în lupta împotriva TFU, oferindu-le cunoștințele tehnice necesare și resurse consacrate pentru a răspunde provocărilor generate de noile tehnologii; le invită, de asemenea, să adopte norme privind răspunderea civilă pentru companiile tehnologice care găzduiesc materiale de exploatare, să îmbunătățească instrumentele legislative utilizate în procedurile judiciare și în urmărirea penală a traficanților, să promoveze schimbul de informații și cooperarea dintre autoritățile pertinente, furnizorii de servicii de internet și rețelele de socializare, să promoveze campanii de informare publică în întreaga UE cu privire la TFU, respectând totodată dreptul victimelor la viață privată și siguranță, și asigurând drepturile lor fundamentale și protecția datelor, precum și să sporească sprijinul pentru dezvoltarea de cunoștințe specializate transnaționale și a unor soluții bazate pe tehnologie, de exemplu pentru a bloca recrutarea victimelor;

7. îndeamnă Comisia și statele membre să acorde prioritate sensibilizării cibernetice în campaniile care vizează școlile, universitățile, întreprinderile și organismele de cercetare și să valorifice cunoștințele specializate existente, cum ar fi portalul pentru un internet mai bun pentru copii; subliniază că sensibilizarea cu privire la traficul online de ființe umane pe platformele de comunicare socială este esențială pentru a împiedica intrarea victimelor în rețelele care se ocupă cu traficul de persoane; solicită Comisiei să dialogheze activ cu platformele pentru elaborarea unor orientări și planuri de acțiune comune, care să împiedice și să combată traficul online;

Identificarea, protecția, asistența și sprijinul acordat victimelor

8. subliniază că identificarea timpurie a victimelor rămâne una dintre principalele încercări pentru punerea în aplicare și este una dintre cele mai importante în ce privește posibilitatea victimelor de a-și exercita drepturile; invită statele membre să le protejeze, să atribuie mai multor actori responsabilitatea și posibilitățile de sensibilizare pentru identificarea victimelor TFU în toate etapele procesului, inclusiv reprezentanților organizațiilor societății civile, personalului de aplicare a legii, funcționarilor de migrație și azil, inspectorilor de muncă, asistenților sociali sau personalului medical, precum și altor profesioniști și actori implicați; subliniază necesitatea unei abordări bazate pe cele patru strategii-cheie de prevenire, urmărire penală, protecție a victimelor și parteneriat pe mai multe niveluri; invită toate statele membre să aloce fonduri

Miercuri, 10 februarie 2021

adecvate pentru identificarea, protecția, asistența și sprijinirea victimelor TFU în toate etapele; subliniază că identificarea timpurie ar trebui să țină seama de particularitățile sectoarelor și grupurilor cu risc ridicat, cum ar fi victimele care sunt femei și fete;

9. invită toate statele membre să garanteze efectiv drepturile victimelor prin acordarea de asistență juridică cât mai devreme posibil, inclusiv prin informații accesibile despre drepturile lor juridice, să le protejeze și să le sprijine printr-o abordare care țină seama de egalitatea între sexe și de specificitatea situației copiilor, asigurând în același timp complementaritatea cu Directiva privind drepturile victimelor; reamintește că Directiva privind combaterea traficului de persoane obligă statele membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile competente au dreptul de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni victimelor TFU pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligate să le comită;

10. regretă lipsa unor programe specifice de protecție pentru victimele vulnerabile din multe state membre; subliniază că este important să se prevadă măsuri pentru nevoile speciale ale victimelor aflate în situații vulnerabile și orientări specifice pentru victimele traficului de persoane în scopul exploatării sexuale; subliniază necesitatea de a asigura protecție, asistență și sprijin necondiționat și individualizat victimelor, luând în considerare, de asemenea, persoanele aflate în întreținerea directă a acestora, inclusiv în contextul procedurilor judiciare legate de acțiuni penale, civile sau de altă natură împotriva traficantilor sau a exploataților; solicită punerea efectivă în aplicare în toate statele membre a Directivei privind drepturile victimelor și a oricărei legislații conexe, cu o abordare ce ține seama de dimensiunea de gen și este axată pe victime; reamintește că persoanele care depun eforturi pentru a proteja și a ajuta victimele TFU nu ar trebui să fie incriminate pentru activitatea lor legată de acest lucru;

11. observă că victimele TFU au nevoie de servicii specializate, inclusiv de acces la o locuință sigură pe termen scurt și lung, la programe de protecție a martorilor, la asistență medicală și la servicii de consiliere, de traducere și de interpretare, la căi judiciare de atac, la compensații, la educație și formare, inclusiv la cursuri de învățare a limbii țării lor de rezidență, la acces la piața muncii și la servicii de plasare profesională, la (re)integrare, la asistență pentru relocare și la servicii individualizate, acordând o atenție specifică perspectivei de gen; îndeamnă statele membre să asigure furnizarea de servicii adecvate, specifice și diferențiate în funcție de sex victimelor TFU;

12. regretă faptul că nevoile specifice ale victimelor aflate în situații vulnerabile, cum ar fi femeile, copiii, persoanele LGBTI, persoanele cu handicap și persoanele din grupuri rasiale, sunt adesea trecute cu vederea și îndeamnă statele membre să asigure servicii specifice în funcție de sex și sprijin adaptat nevoilor victimelor; invită statele membre să răspundă nevoilor persoanelor LGBTI, deoarece acestea sunt extrem de vulnerabile la TFU din cauza efectului cumulativ al unor tipuri diferite de discriminare pe criterii de orientare sexuală și identitate de gen;

13. subliniază vulnerabilitatea ridicată a comunităților rome față de toate formele de trafic și exploatare, în special a femeilor și copiilor, potrivit celor trei rapoarte intermediare ale Comisiei; invită Comisia și statele membre să elaboreze măsuri specifice de combatere a traficului de ființe umane prin intermediul strategiilor naționale de integrare a romilor pentru perioada 2020-2030; invită Comisia și statele membre să colecteze date statistice privind victimele traficului de ființe umane pe baza originii lor etnice;

14. este preocupat de faptul că, adesea, victimele TFU nu sunt informate în mod adecvat cu privire la drepturile lor și la măsurile de asistență și de sprijin care le stau la dispoziție; subliniază că este important să existe o informare clară și coerentă a victimelor și a personalului din prima linie care poate intra în contact cu victimele,

15. subliniază că, deși impactul complet al pandemiei de COVID-19 nu este încă măsurabil, este clar totuși că criza le afectează în mod disproporționat pe victimele cele mai vulnerabile ale TFU, în special pe femei și pe copii și pe persoanele aflate în situații precare; criza a impus închiderea multor adăposturi sau suspendarea serviciilor lor din cauza contaminărilor semnalate, lăsându-le pe victimele traficului fără locuință, fără îngrijiri medicale și fără asistență juridică; subliniază, în acest context, că accesul la îngrijire și la servicii sociale ar trebui să fie garantat fără discriminare; reamintește că cauzele profunde ale TFU au fost exacerbate de pandemie, care a expus populațiile vulnerabile la riscuri mai mari de trafic, crescând numărul de reclame online care prezintă victime ale traficului de ființe umane, de prădători sexuali care vizează copii, de cazuri de exploatare sexuală online și de cereri de pornografie infantilă; invită statele membre să ia măsuri eficiente cu sprijinul organizațiilor societății civile și al agențiilor UE, cum ar fi Europol, care în martie 2020 a publicat un raport intitulat „Profitarea de pe urma pandemiei: modul în care infractorii exploatează criza provocată de pandemia de COVID-19”; invită Comisia să efectueze o analiză mai aprofundată a efectelor pandemiei de COVID-19 asupra potențialelor victime ale TFU și a structurii și funcționării TFU în general, pentru a adopta măsuri specifice de eliminare a TFU;

Miercuri, 10 februarie 2021

16. subliniază necesitatea unor mecanisme naționale de sesizare (NRM) pe deplin funcționale și coerente, coordonate cu mecanisme de sesizare transnaționale și finanțate prin alocări financiare specifice, pentru a face față provocărilor legate de coordonarea diferiților actori, precum și deficiențelor care duc la o încredere limitată în rândul victimelor, ceea ce poate avea un impact negativ asupra sesizărilor efective; subliniază că o bună cooperare între poliție și organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) ar trebui să fie complementară unui NRM perfect funcțional care să definească rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor pertinenti⁽²⁶⁾, astfel încât să asigure protejarea și promovarea drepturilor fundamentale ale victimelor; încurajează statele membre să creeze centre naționale specializate în sprijinirea și primirea victimelor TFU și să înlesnească cooperarea transfrontalieră directă și eficientă dintre aceste centre, precum și dintre autoritățile de aplicare a legii și agențiile competente ale UE;

17. invită Comisia să monitorizeze și să evalueze situația compensațiilor acordate victimelor din statele membre din afara frontierelor în ce privește accesul, aplicarea legii și plățile reale și să propună măsuri specifice pentru a asigura o asistență juridică mai bună, mai rapidă și gratuită și acces la despăgubiri în toate statele membre, fără a aduce atingere altor forme de reparații;

18. salută adoptarea instituirii Mecanismului de evaluare a punerii în aplicare a Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și a protocoalelor la aceasta în 2018 și inițierea procesului de reexaminare a acestuia în 2020; solicită Comisiei să acționeze ca model demn de urmat în cadrul acestui proces de evaluare; subliniază importanța unei mai bune înțelegeri a TFU ca infracțiune complexă și în continuă evoluție; invită statele membre și instituțiile UE să se asigure că un răspuns bazat pe drepturile omului rămâne în centrul analizei și al răspunsurilor la TFU și reamintește necesitatea de a dialoga cu cetățenii și cu organizațiile societății civile; subliniază rolul semnificativ pe care îl au Parlamentul European și parlamentele naționale; invită Comisia și statele membre să se alătore campaniei internaționale a ONU împotriva traficului de persoane; îndeamnă statele membre să ratifice toate instrumentele legale internaționale relevante privind TFU, inclusiv Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane;

TFU ca infracțiune legată de sexul victimei și combaterea traficului de persoane în scopul exploatării sexuale

19. evidențiază că, din 2008, exploatarea sexuală rămâne forma cea mai raportată de trafic în UE, dat fiind că 60 % dintre victime sunt victime ale traficului de persoane în scopul exploatării sexuale; observă că peste 92 % dintre victime sunt femei și fete și că peste 70 % dintre traficanți sunt bărbați⁽²⁷⁾, ceea ce reflectă modul în care traficează pentru exploatare sexuală își are originea în inegalitățile dintre femei și bărbați;

20. îndeamnă, prin urmare, statele membre să adopte măsuri specifice pentru a aborda violența de gen, violența împotriva femeilor și a minorilor, acceptarea socială a violenței și cultura impunității, precum și inegalitățile și stereotipurile structurale de gen ca cauze profunde ale traficului, în special prin campanii de educare, de informare și de sensibilizare completate de un schimb de bune practici, inclusiv programe și cursuri de formare pentru a dialoga cu bărbații și băieții; recomandă ca Comisia să întărească și să dezvolte dimensiunea de gen în monitorizarea punerii în aplicare a legislației UE pentru combaterea traficului de ființe umane și îndeamnă Comisia să monitorizeze în continuare aceste aspecte în evaluarea sa privind respectarea și transpunerea Directivei privind combaterea traficului de persoane de către statele membre;

21. invită Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să examineze modul în care cererea de servicii sexuale stimulează traficul de persoane, având în vedere că Europol a informat că „există state membre în care prostituția este legală, ceea ce le înlesnește traficanților utilizarea unui mediu legal pentru a-și exploata victimele”⁽²⁸⁾; reamintește concluziile Europol potrivit cărora, în unele state membre ale UE în care prostituția este legală, persoanele suspectate au putut să exploateze copii, pe lângă victimele adulte⁽²⁹⁾; subliniază că TFU este alimentat de profiturile mari pe care le obțin traficanții și de cererea care încurajează toate formele de exploatare; subliniază că utilizarea unor firme legale ca fațadă pentru activitățile de exploatare este o practică destul de obișnuită printre traficanții de ființe umane; reamintește că statele membre au obligația legală de a descuraja și a reduce cererea pentru toate formele de exploatare, care ar trebui să fie un obiectiv-cheie pentru eforturile de prevenire și urmărire penală;

⁽²⁶⁾ Recomandările Grupului de experți pentru lupta împotriva traficului de persoane (GRETA) din cadrul Consiliului Europei includ asigurarea aplicării NRM solicitanților de azil și persoanelor aflate în detenție.

⁽²⁷⁾ Colectă de date privind traficul de persoane în UE (2020).

⁽²⁸⁾ Europol, Raportul asupra situației traficului de persoane în UE, 18 februarie 2016.

⁽²⁹⁾ Al doilea raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a directivei, COM(2018)0777, p. 6.

Miercuri, 10 februarie 2021

22. invită Comisia să acorde prioritate prevenirii infracțiunii de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale, inclusiv prin campanii de informare, de sensibilizare și de educație, prin adoptarea de măsuri și programe pentru a descuraja și a reduce cererea și să adopte, eventual, viitoare acte legislative specifice, și invită statele membre să includă utilizarea cu bună-știință a serviciilor victimelor traficului de persoane ca infracțiune în legislația lor națională, așa cum se recomandă la articolul 18 din Directiva privind combaterea traficului de persoane și cum a reiterat Comisia în 2018⁽³⁰⁾ și să prevadă sancțiuni efective, proporționale și disuasive; îndeamnă statele membre să colaboreze îndeaproape cu organizațiile societății civile care se ocupă de persoane care au căzut victime traficului;

23. îndeamnă statele membre și Comisia să se concentreze asupra modelelor recurente și emergente de TFU în scopul exploatării sexuale, cum ar fi exploatarea crescândă a copiilor și a femeilor, inclusiv prin manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale („grooming”), extorcarea de favoruri sexuale („sextortion”) și utilizarea, printre altele, a metodei „lover boy” ca mijlocul cel mai frecvent folosit pentru a atrage victimele și a le face docile prin utilizarea tehnologiilor online, prin dezvoltarea de competențe digitale, inclusiv în materie de siguranță online, în cooperare cu toți actorii pertinenti; observă că utilizarea crescândă a tehnologiei de către rețelele infracționale implicate în TFU a transformat în mod semnificativ modul lor de operare tradițional, în special în anumite etape ale procesului de traficare;

24. evidențiază importanța unor programe de formare, și solicită organizarea mai multor astfel de programe, care să țină seama de dimensiunea de gen și să fie axate pe copii, pentru toți funcționarii, judecătorii, părțile interesate și actorii care se ocupă de cazurile de trafic, de anchete și de potențialele victime, cu scopul de a intensifica identificarea timpurie a persoanelor care ar putea cădea victime traficului de persoane în scopul exploatării sexuale și încurajează statele membre să adopte măsuri de sprijinire a victimelor, cum ar fi programe de ieșire din situația de victimă, măsuri de sprijin psihologic, oportunități decente de reintegrare socială și profesională, educație și acces la servicii cuprinzătoare de sănătate sexuală și reproductivă, acces la justiție și drepturile aferente, implicând societatea civilă, partenerii sociali și sectorul privat; subliniază, de asemenea, în această privință, importanța programelor de sensibilizare pentru publicul larg, în vederea identificării și protejării potențialelor victime; subliniază că este necesar să se aloce fonduri adecvate în scopul instruirii și, prin urmare, solicită statelor membre să pună la dispoziție resurse adecvate

25. îndeamnă statele membre să adopte o educație sexuală cuprinzătoare adecvată vârstei și stadiului de dezvoltare ca un mijloc-cheie de prevenire a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor, inclusiv a traficului de ființe umane și a exploatării sexuale, și să includă educația privind consimțământul și relațiile, promovând atitudinile sănătoase de respect și egalitate în toate interacțiunile;

Traficul în scopul exploatării prin muncă

26. regretă profund că mai multe state membre și organizații ale societății civile au semnalat o creștere a traficului în scopul exploatării prin muncă⁽³¹⁾; deplânge faptul că copiii au căzut, de asemenea, tot mai mult victime traficului în scopul exploatării prin muncă și solicită acțiuni urgente din partea inspectoratelor naționale de muncă ale statelor membre pentru a depista aceste practici și a le pune capăt; invită, de asemenea, Autoritatea Europeană a Muncii să abordeze cu prioritate problema exploatării grave prin muncă și să sprijine statele membre în întărirea capacităților în acest sens pentru o mai bună depistare și sancționare a practicilor de exploatare gravă prin muncă prin inspecții specifice; subliniază că este important să se ia în considerare includerea exploatării prin muncă în programele de instruire pentru funcționarii care asistă victimele, pentru a îmbunătăți identificarea timpurie a celor care au căzut victime traficului de persoane în scopul muncii forțate; invită Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să examineze în ce măsură cererea de servicii de muncă ieftine stimulează traficul de persoane pentru exploatare prin muncă; îndeamnă autoritățile statelor membre să își intensifice eforturile vizând eliminarea tuturor formelor de muncă informală și nereglementată pentru a garanta, astfel, drepturile de muncă pentru toți lucrătorii; evidențiază că statutul profesional precar al lucrătorilor în cauză îi face să depindă de angajatorii lor și permite autorilor traficului de ființe umane să își exploateze victimele;

Alte forme de exploatare

27. invită insistent statele membre și Comisia, printre alte obiective, să se concentreze asupra modelelor recurente și a celor emergente ale tuturor formelor de TFU, inclusiv exploatarea prin muncă, cerșetoria forțată, căsătoriile forțate și fictive și criminalitatea forțată; subliniază că TFU este alimentat atât de profiturile mari pentru traficanți, cât și de cerere, care favorizează toate formele de exploatare; constată cu îngrijorare că multe state membre ale UE nu dispun de o legislație adecvată pentru victimele tuturor formelor de exploatare; invită statele membre să ia în considerare toate formele de trafic atunci când acordă protecție, asistență și sprijin victimelor; observă că, în ciuda rapoartelor recente privind rețelele

⁽³⁰⁾ Al doilea raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a directivei, COM(2018)0777, p. 6.

⁽³¹⁾ Al treilea raport al Comisiei Europene privind progresele înregistrate cu privire la combaterea traficului de persoane (2020) elaborat în temeiul articolului 20 din Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, COM(2020)0661.

Miercuri, 10 februarie 2021

infracționale care fac trafic de ființe umane în UE în scopul exploatării prin muncă și al altor forme de exploatare, tot nu există date și acte legislative adecvate, iar victimele acestor forme de exploatare nu au un acces corespunzător la servicii de sprijin;

28. observă că 18 % din victime sunt victime ale traficului de persoane în scopul altor forme de exploatare⁽³²⁾, care implică activități de cerșetorie forțată, activități infracționale forțate, vânzarea nou-născuților, prelevarea de organe, adopții ilegale, exploatarea financiară prin fraudă și TFU prin maternitatea de substituție; subliniază că multe dintre victimele cerșetoriei forțate și ale activităților infracționale forțate provin adesea din comunitățile de romi marginalizate și deseori sunt copii;

29. subliniază că, în cadrul juridic și de politică al UE privind traficul de ființe umane, sunt înglobate atât dimensiunea internă, cât și cea externă, recunoscând că lupta împotriva traficului, care este o infracțiune penală gravă și o încălcare a drepturilor omului, constituie un obiectiv clar al acțiunii externe a UE; invită Comisia și statele membre să consolideze cooperarea cu țările terțe pentru a combate toate formele de trafic de ființe umane și pentru a multiplica oportunitățile de anchete comune și urmăriri penale specializate;

TFU în contextul migrației și al azilului

30. subliniază că, deși majoritatea victimelor sunt cetățeni ai UE, organizațiile criminale utilizează abuziv rutele de migrație pentru a introduce victime ale traficului de persoane în UE, iar crizele umanitare agravează vulnerabilitatea migranților, a refugiaților și a solicitanților de azil în fața traficantilor; subliniază că, în ultimii ani, a existat o creștere puternică a numărului de femei și fete victime ale traficului de ființe umane pe ruta central-mediteraneeană, pentru a fi exploatare sexual în UE⁽³³⁾; solicită statelor membre și UE să identifice aceste femei și fete și să împiedice perpetuarea unor astfel de cazuri, adoptând o perspectivă coerentă și coordonată, bazată pe drepturi și care să țină seama de gen și de situația copiilor, pentru a preveni și a combate traficul de ființe umane; reamintește că femeile și copiii devin adesea victime ale abuzurilor sexuale de-a lungul rutei de migrație, în schimbul protecției și al unei șanse de subzistență; subliniază că criteriile pentru a acorda acestor femei și copii statutul oficial de victime a traficului de persoane sunt adesea prea rigide pentru a putea fi îndeplinite și, ca urmare, victimele nu primesc asistența necesară pentru a face față prejudiciilor pe care le suferă;

31. reiterează că solicitanții de azil, refugiații și migranții, și mai ales minorii neînsoțiți și separați de familie, sunt deosebit de vulnerabili la trafic, precum și că ar trebui să se acorde o atenție specială traficului de femei, de copii și de alte grupuri vulnerabile; subliniază că există vulnerabilități și riscuri în diferitele etape ale procesului de migrație dinaintea migrației ca atare: în drum spre UE, la destinație și pentru cei care pot fi obligați să se întoarcă; observă că și cunoașterea limitată a limbii locale și/sau neînțelegerea drepturilor lor, accesul limitat la oportunități viabile de subzistență și la educație de calitate, precum și restricționarea liberei lor circulații, cresc riscul de a deveni victime ale traficului de persoane;

32. subliniază numărul foarte scăzut de victime înregistrate ale TFU în procedurile de protecție internațională; invită statele membre să asigure o mai bună informare a persoanelor care sosesc, inclusiv cu ajutorul traducerii și interpretării, cu privire la drepturile lor și la procedurile aplicabile în temeiul legislației UE, inclusiv cu privire la posibilitățile de a obține sprijin prin intermediul avocaților și al mediatorilor culturali, în vederea prevenirii traficului și a exploatării persoanelor;

33. subliniază că, în unele state membre, solicitanții de protecție internațională care sunt identificați ca victime ale TFU se pot decide – sau pot fi obligați – să utilizeze alte proceduri și să solicite un permis de ședere în temeiul Directivei privind permisele de ședere⁽³⁴⁾; invită statele membre să ia măsuri pentru ca procedurile de combatere a traficului de persoane și procedurile de azil să fie interconectate și să se completeze reciproc;

34. invită statele membre să asigure o aplicare coerentă a dispozițiilor prevăzute în Regulamentul Dublin III, în Directiva privind combaterea traficului de persoane și în Directiva privind permisele de ședere, pentru a se evita practica din unele state membre de a le transfera pe victimele traficului de ființe umane în țara în care au fost exploatare la sosire, expunându-le prin aceasta și mai mult riscului de a face din nou obiectul traficului și a repetării traumei;

⁽³²⁾ COM(2020)0661.

⁽³³⁾ Al doilea raport privind progresele înregistrate, COM(2018)0777, p. 3.

⁽³⁴⁾ Evaluare a implementării la nivel european – „Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues”, Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, Unitatea de evaluare ex post, 15 septembrie 2020, p. 49.

Miercuri, 10 februarie 2021

35. invită statele membre să-și intensifice eforturile de identificare timpurie a potențialelor victime, în special în cadrul fluxurilor de migrație și al punctelor de acces („hotspots”) și să adopte măsuri de protecție și prevenție; subliniază că potențialelor victime identificate ar trebui să li se ofere protecție și acces la un loc sigur, în care să poată primi informații și asistență juridică; invită statele membre să ia măsuri pentru ca toate victimele, inclusiv cele din rândul migranților, să aibă acces la justiție, indiferent de statutul lor de rezidență;

36. invită statele membre să prevadă resurse adecvate și infrastructuri specializate pentru victimele confirmate sau potențiale ale traficului, inclusiv pentru femei și pentru minorii neînsoțiți și separați de familie, precum și să asigure suficiente locuri în adăposturi; solicită statelor membre să asigure prezența în centrele de primire a unui personal format în probleme de gen și să ofere sprijin și finanțare adecvate organizațiilor societății civile implicate;

37. invită statele membre să garanteze dreptul victimelor traficului de persoane la viața de familie și să analizeze dacă protecția internațională acordată victimelor poate fi extinsă la membrii familiilor lor; solicită statelor membre să accelereze procedurile de reîntregire a familiei pentru membrii familiilor victimelor care sunt în pericol în țara de origine;

38. subliniază necesitatea de a crea mecanisme naționale de colectare a datelor privind victimele traficului de ființe umane în cadrul procedurilor de protecție internațională, pentru a putea asigura urmărirea cazurilor identificate;

39. este preocupat de faptul că perioada de refacere și de reflecție este legată de cooperarea victimei în timpul anchetei și este acordată de agențiile de aplicare a legii; regretă faptul că, în unele state membre⁽³⁵⁾, această perioadă nu este acordată nici victimelor traficului de persoane care sunt resortisanți ai UE și/sau SEE, nici solicitanților de azil; invită Comisia să monitorizeze aplicarea soluțiilor juridice disponibile la nivelul statelor membre, în special acordarea unei perioade de redresare și de reflecție;

40. subliniază că, potrivit Europol, autorii contrabandei cu migranți și a TFU sunt uneori aceleași organizații criminale⁽³⁶⁾, iar anchetele arată că traficanții vizează din ce în ce mai mult, pentru a-i exploata, migranții și solicitanții de azil din UE⁽³⁷⁾; subliniază importanța prevenirii și combaterii traficului de persoane în cadrul cooperării cu țările terțe de origine și de tranzit, precum și a protecției victimelor, oferindu-le programe cuprinzătoare de asistență, reintegrare și reabilitare;

41. reamintește statelor membre că lipsa unor căi de migrație sigure și legale pentru solicitanții de azil le crește vulnerabilitatea la traficul de ființe umane, pentru că pot fi exploatați atât în timpul tranzitului, cât și la sosire; invită statele membre să asigure modalități de migrație mai sigure și legale, cum ar fi vizele umanitare, pentru a preveni exploatarea persoanelor vulnerabile;

42. constată că lipsa documentelor sau statutul de persoană dependentă cresc șansele de a deveni victimă și reduc probabilitatea ca victimele să ceară ajutor sau să denunțe abuzurile, pentru că se tem de consecințele imigrației, expunându-le astfel riscului de exploatare și abuz; observă că există lacune majore în aria de cuprindere și aplicarea legislației și a politicilor naționale referitoare la traficul de persoane, ceea ce oferă traficanților o pârgie în plus pentru a exploata victimele cu statut nereglementar, vulnerabilizând grupuri mari de persoane în fața exploatării; invită statele membre să decupleze acțiunile de gestionare a migrației de activitățile de aplicare a legii; subliniază că ar trebui create mecanisme sigure de raportare și mecanisme eficiente de depunere a plângerilor pentru toate persoanele vulnerabile;

Traficul cu copii

43. ia act de faptul că copiii reprezintă aproape un sfert din totalul victimelor din UE, fetele (78 %) constituind marea majoritate a copiilor victime din UE; subliniază faptul că aproape 75 % din totalul victimelor copii din UE erau cetățeni ai UE; este deosebit de preocupat de violențele, abuzurile și exploatarea la care sunt supuși în UE copiii victime, în special cei traficați în scopul exploatării sexuale⁽³⁸⁾;

⁽³⁵⁾ Al 9-lea raport general privind activitățile GRETA, p. 57.

⁽³⁶⁾ Al patrulea raport anual al Centrului european privind introducerea ilegală de migranți al Europol (2020).

⁽³⁷⁾ Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în UE, realizată de Europol în 2017.

⁽³⁸⁾ Europol, Centrul european privind introducerea ilegală de migranți, Al 4-lea raport anual de activitate, 2020.

Miercuri, 10 februarie 2021

44. reamintește obligația statelor membre de a acorda o atenție deosebită copiilor victime ale traficului, considerând primordial interesul superior al copilului în toate măsurile pe care le iau; evidențiază prejudiciile fizice și psihologice suferite de copiii traficați și vulnerabilitatea lor crescută la exploatare; solicită statelor membre să ia măsuri puternice de protecție a copiilor, să aplice prezumția copilăriei și să le evalueze vârsta, să le asigure protecția înainte și în cursul procedurilor penale, accesul la asistență necondiționată și despăgubiri, să nu-i pedepsească, să acorde asistență și sprijin membrilor familiei copiilor victime și să ia măsuri preventive;

45. invită statele membre să se concentreze asupra identificării copiilor victime și să-i ajute să-și exercite drepturile; subliniază că e nevoie de tutori bine instruiți și susținuți corespunzător, inclusiv de tutori temporari ai copiilor victime, care să fie numiți imediat în situații de urgență, inclusiv pentru copiii neînsoțiți; subliniază importanța unei justiții și a unor servicii specializate atente la nevoile copiilor; solicită, de asemenea, statelor membre să ia măsuri pentru a asigura o formare adecvată, în special juridică și psihologică, pentru cei care lucrează cu copiii victime ale traficului, precum și să crească numărul tutorilor, organizând campanii de conștientizare;

46. invită statele membre să se asigure că personalul consulatelor acordă o atenție deosebită verificării corecte a identității minorilor și legăturii cu persoana sau persoanele care exercită autoritatea părintească sau tutela legală atunci când prelevă datele biometrice ale minorilor în cadrul procedurii de cerere de viză; invită Comisia, în strânsă cooperare cu Europol și cu organizațiile societății civile, precum și statele membre să ofere autorităților naționale, locale și regionale o pregătire teoretică și practică specializată și eficientă, precum și informații cu privire la metodele utilizate de traficanți, pentru a preveni traficul de copii;

47. solicită insistent statelor membre să aplice integral Directiva privind combaterea abuzului sexual și a pornografiei infantile și să își intensifice cooperarea polițienească și judiciară în vederea prevenirii și combaterii exploatării sexuale a copiilor la nivelul UE; solicită statelor membre să coopereze cu organizațiile societății civile și cu agențiile UE, în special cu Europol și Eurojust, pentru a accelera schimbul de informații și a susține investigațiile transfrontaliere;

48. constată cu gravă îngrijorare prevalența abuzului sexual asupra copiilor și tendința de normalizare a traficului și a exploatării sexuale a copiilor și solicită o reacție adecvată din partea platformelor online, pentru a evita publicarea materialelor abuzive care implică copii;

49. ia act de utilizarea unor mijloace precum internetul și platformele de socializare pentru a recruta și a atrage potențiale victime; solicită ca platformele de internet să acorde o atenție deosebită dezvoltării unor instrumente adecvate; solicită ca noul Act legislativ privind serviciile digitale să se ocupe de utilizarea acestor metode de violență online; invită statele membre să elaboreze un model de identificare, de sprijin rapid și de asistență pentru copiii victime ale exploatării și abuzurilor sexuale online, precum și programe de sensibilizare și mecanisme de raportare adaptate copiilor; încurajează Comisia și statele membre să ia mai multe măsuri pentru combaterea acestor infracțiuni online și să întărească măsurile preventive; reiterează, prin urmare, necesitatea de a îmbunătăți colaborarea și schimburile transfrontaliere între autoritățile de aplicare a legii și de protecție a copilului, precum și de a crea sisteme de regăsire rapidă a familiei și modalități alternative de îngrijire a minorilor neînsoțiți;

50. subliniază că victimele copii au nevoie de sprijin special, ținând seama de interesul lor superior și de vulnerabilitățile specifice; încurajează statele membre să se asigure că membrii diferitelor profesii care intră în contact cu copiii victime, cum ar fi autoritățile de aplicare a legii, polițiștii de frontieră, funcționarii publici, magistrații, asistenții sociali și personalul medical, inclusiv cei care lucrează în centrele de îngrijire a tinerilor, sunt suficient de instruiți în ceea ce privește identificarea, sprijinirea și îndrumarea copiilor victime ale traficului de ființe umane; constată că echipele specializate din cadrul autorităților de aplicare a legii, formate în domeniul înregistrării audio-video a mărturiilor copiilor, nu sunt implicate constant în interogarea tuturor copiilor victime ale traficului de ființe umane; cere insistent statelor membre să facă din aceasta o practică standard și să formeze personalul organelor de aplicare a legii în acest tip de interogatoriu adaptat copiilor; recomandă statelor membre să dezvolte o „abordare în lanț” puternică, cu legături strânse între asistența specifică pentru victimele TFU, cum ar fi centrele specializate pentru sprijinirea și primirea victimelor TFU, și modulele generale de îngrijire a tinerilor, răspunzând în același timp nevoilor specifice ale fiecărui copil victimă a acestui tip de trafic;

51. ia act de faptul că copiii romi sunt deosebit de vulnerabili la exploatare și trafic și sunt expuși unui risc ridicat de a fi exploatați sexual sau prin muncă și de a fi forțați să cerșească;

52. salută decizia Comisiei de a include în strategia UE din 24 iulie 2020 pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor posibilitatea creării unui Centru european pentru prevenirea și combaterea abuzurilor sexuale asupra

Miercuri, 10 februarie 2021

copiilor, așa cum se solicită în Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2019 referitoare la drepturile copiilor, ca element de bază al unei abordări europene coordonate și multipartite pentru prevenirea și combaterea abuzurilor asupra copiilor și acordarea de asistență victimelor;

53. ia act de faptul că copiii migranți și, în special, copiii migranți neînsoțiți sau separați de familii, continuă să fie expuși unui risc mare de violență, trafic și exploatare de-a lungul rutelor de migrație în drum spre și în interiorul UE; remarcă faptul că fetele sunt expuse riscului de exploatare sexuală și de violență de gen de-a lungul rutelor de migrație; solicită statelor membre să ofere asistență, sprijin și măsuri de protecție copiilor neînsoțiți victime ale traficului de persoane, care să răspundă nevoilor lor specifice, să le desemneze un tutore la sosire și să le ofere condiții de viață adecvate și adaptate; reamintește că aceste măsuri ar trebui să țină seama de interesul superior al copiilor neînsoțiți atât pe termen scurt, cât și pe termen lung; condamnă faptul că unele state membre au recurs la detenție, inclusiv în celulele poliției, ca mijloc de „protecție” pentru minorii neînsoțiți; reamintește că statele membre ar trebui să caute alternative la detenție, în special în cazul copiilor; reamintește că detenția nu este în interesul superior al copilului și că statele membre trebuie să ofere adăposturi neprivative de libertate și adaptate copiilor;

54. constată că traficanții au utilizat frecvent centrele de primire pentru a identifica potențiale victime și a aranja transportul lor la locurile de exploatare; prin urmare, autoritățile publice competente și alți actori de resort din statele membre trebuie să fie deosebit de vigilenți, să monitorizeze și să protejeze aceste centre, acordând o atenție maximă celor mai vulnerabili, cum ar fi copiii, întărindu-le protecția și informându-i și capacitându-i totodată, prin campanii de informare în școli, centre pentru tineri și mișcări de tineret; subliniază că este necesară o abordare europeană coordonată pentru a găsi și proteja copiii migranți neînsoțiți atunci când sunt dați dispăruți;

Eficiența sistemelor de justiție penală și incriminarea utilizării serviciilor victimelor

55. ia act de numărul redus de urmăriri penale și de condamnări pentru infracțiunea de trafic de persoane; îndeamnă statele membre să ia măsuri pentru a îmbunătăți și accelera anchetarea cazurilor de trafic de persoane, intensificând acțiunile poliției la nivel național și transfrontalier, precum și să instituie sancțiuni penale severe pentru infracțiunea de trafic de persoane; subliniază că sancțiunile naționale existente și mijloacele de executare a acestora diferă încă considerabil de la un stat membru la altul; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită domeniilor în care semnalările și investigațiile sunt insuficiente, în special celui al locurilor de muncă sezoniere și temporare în sectoarele slab calificate și prost plătite, cum ar fi exploatarea prin muncă în sectorul agricol; invită statele membre să combată impunitatea printr-o abordare coordonată între agențiile relevante ale UE, în parteneriat cu statele membre, instituțiile UE, organizațiile societății civile și alți parteneri, crescând astfel eficiența anchetelor și urmărilor penale, inclusiv printr-o utilizare eficientă a platformelor create de agenții precum Europol și Eurojust; invită, prin urmare, autoritățile competente responsabile de prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor penale grave, inclusiv a cazurilor de trafic de ființe umane, să utilizeze sistemele informatice la scară largă, inclusiv Sistemul de informații Schengen (SIS II), în conformitate cu dispozițiile consacrate în legislația relevantă, care le pot fi de folos;

56. subliniază faptul că nu toate statele membre au introdus o legislație pertinentă pentru articolul 18 din Directiva privind combaterea traficului de persoane⁽³⁹⁾; ia act de faptul că tratamentul juridic diferit al incriminării utilizării serviciilor prestate de victime împiedică eforturile de reducere a cererii; regretă faptul că rata urmărilor penale și a condamnărilor în UE pentru utilizarea cu bună știință a serviciilor victimelor și pentru exploatare sexuală este scăzută; își reiterează apelul adresat statelor membre de a incrimina penal utilizarea voluntară a serviciilor victimelor traficului de ființe umane;

57. subliniază că este de importanță crucială pentru comunitatea forțelor de ordine din UE să dezvolte capacități analitice eficiente și extinse ca răspuns la modelele infracționale ale traficului de persoane care se folosesc tot mai mult de mediul online; solicită Comisiei să ofere sprijin financiar agențiilor UE, precum Europol, precum și statelor membre, prin fonduri sectoriale cum ar fi FSI, pentru a asigura cele mai înalte standarde analitice și instrumente adecvate pentru prelucrarea unor volume tot mai complexe de informații;

58. constată că femeile sunt incriminate disproporționat din cauza situației lor socioeconomice și a statutului lor de migrație și sunt împiedicate să aibă acces egal la justiție din motive precum stereotipurile de gen, legile discriminatorii, discriminarea intersecțională sau mixtă și cerințele și practicile procedurale și probatorii; invită Comisia și statele membre să le garanteze tuturor femeilor că nu se pun piedici fizice, economice, sociale și culturale în calea accesului lor la justiție; invită Comisia și statele membre să înlăture obstacolele care împiedică accesul femeilor la justiție;

⁽³⁹⁾ Al doilea raport intermediar, COM(2018)0777, p. 29.

Miercuri, 10 februarie 2021

59. regretă că condițiile pentru a-i acorda unei victime statutul oficial de victimă a TFU sunt adesea prea rigide pentru a putea fi îndeplinite, mai ales pentru minori și alte victime vulnerabile care sunt dependente financiar și emoțional de traficanții lor; deploră faptul că victimele sunt de multe ori ținta unor acuzații și condamnări penale pentru infracțiuni pe care au fost obligate să le săvârșească, legate adesea de intrarea ilegală pe teritoriul unui stat membru, situație inerentă condiției de obiect al traficului de persoane; invită statele membre să adopte dispoziții clare pentru ca victimele TFU să nu fie urmărite penal și pedepsite, iar protecția victimelor să nu fie condiționată de cooperarea lor cu forțele de ordine publică, ceea ce atribuie în prezent victimelor sarcina completă a probei; solicită statelor membre să răspundă, în schimb, nevoilor victimelor în ceea ce privește asistența psihologică; cere, de asemenea, statelor membre să ia măsurile necesare pentru ca asistența și sprijinul acordate unei victime să nu fie condiționate de acordul victimei de a coopera la cercetarea penală, la urmărirea penală sau la proces, în conformitate cu articolul 11 din Directiva privind combaterea traficului de persoane.

60. consideră deplorabil că datele de identitate ale victimelor traficului de ființe umane apar în rapoartele poliției și pe tot parcursul acțiunilor în instanță, victimele fiind astfel mai greu de convins să depună mărturie și mai greu de protejat de represalii; încurajează statele membre să țină numele și alte date de identitate ale victimelor în dosare separate, accesibile poliției și organelor de urmărire penală, și să nu le divulge suspectilor de TFU sau avocaților lor, respectând însă totodată dreptul la un proces echitabil;

61. subliniază importanța anchetei financiare și a „urmăririi banilor” ca o strategie esențială pentru anchetarea și urmărirea penală a rețelelor de criminalitate organizată care obțin profituri din TFU; cere statelor membre să lanseze anchete financiare și să colaboreze cu specialiști în domeniul spălării banilor atunci când demarează o nouă anchetă privind traficul de persoane; invită statele membre să îmbunătățească cooperarea în ceea ce privește înghețarea și confiscarea activelor persoanelor implicate în trafic și acordarea de despăgubiri victimelor, inclusiv prin utilizarea produselor confiscate, pentru a sprijini asistența și protecția victimelor, urmând recomandările de la considerentul 13 din Directiva privind combaterea traficului de persoane; cere Comisiei să evalueze și să promoveze recurgerea la cooperarea judiciară și polițienească existentă, precum și la instrumentele disponibile, cum ar fi recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești, echipele comune de anchetă și ordinul european de anchetă; în acest sens, se pronunță pentru o abordare holistică mai riguroasă, care să urmărească cristalizarea unei viziuni comune în toate sectoarele, cum ar fi imigrația, ocuparea forței de muncă, sănătatea și siguranța la locul de muncă și multe alte sectoare;

Cooperarea dintre statele membre și cu agențiile UE

62. reamintește rolul agențiilor UE în identificarea timpurie a victimelor și în combaterea traficului de ființe umane; solicită mai multe resurse pentru agențiile din domeniul justiției și afacerilor interne (JAI), pentru a permite personalului lor să beneficieze de formare și de instrumente de consolidare a capacităților în domeniul depistării victimelor, inclusiv angajarea unor persoane instruite adecvat în aspecte legate de gen și de copii, în special în statele membre care se confruntă cu fluxuri migratorii mixte mai mari; invită Comisia să elaboreze orientări pentru a integra expertiza în chestiuni de gen și de drepturile omului în activitățile autorităților de aplicare a legii din întreaga UE, inclusiv prin elaborarea unor programe susținute de îmbunătățire a echilibrului de gen în procesul decizional și în cadrul personalului agențiilor JAI, în special cele din domeniul traficului de persoane;

63. consideră binevenită declarația comună de angajament pentru cooperare în lupta împotriva traficului de persoane adoptată de agențiile JAI; solicită, în acest sens, statelor membre să intensifice cooperarea transfrontalieră și partajarea cunoștințelor cu agențiile de resort ale UE, ca de pildă Eurojust, Europol, FRA, Frontex, CEPOL, IEEG și EASO, în combaterea TFU;

64. subliniază rolul esențial al Eurojust în cooperarea și coordonarea dintre autoritățile judiciare din statele membre în cercetările și urmărirea penală complexe, inclusiv prin mandatul european de arestare și ordinul european de anchetă, precum și prin mobilizarea unor echipe comune de anchetă; invită statele membre să raporteze mai des și mai prompt cazurile de TFU către Eurojust, pentru o mai bună coordonare a cercetărilor și urmărilor penale între statele membre și cu țările terțe; îndeamnă să se recurgă mai des la echipe comune de anchetă cu sprijinul Eurojust și Europol, întrucât acest instrument de cooperare judiciară s-a dovedit a fi deosebit de eficace în lupta împotriva TFU;

65. încurajează statele membre să intensifice schimbul de date și informații pentru combaterea traficului de persoane, utilizând resursele și bazele de date relevante ale Europol;

66. solicită CEPOL să ofere modalități de instruire pentru autoritățile competente de aplicare a legii, astfel încât să existe abordări standardizate în privința anchetelor și a protecției victimelor;

Miercuri, 10 februarie 2021

Recomandări

67. invită Comisia să revizuiască Directiva privind combaterea traficului de persoane, după o evaluare aprofundată de impact, pentru a îmbunătăți măsurile de prevenire, combatere și urmărire penală a tuturor formelor de trafic, în special în scopul exploatarea sexuală, care este domeniul cel mai extins al TFU; să analizeze utilizarea tehnologiilor online atât în proliferarea, cât și în prevenirea traficului de persoane; să îmbunătățească măsurile de prevenire și de identificare timpurie a victimelor și accesul facil și necondiționat la asistență și protecție, accentuând totodată o perspectivă orizontală care să țină seama de gen și de copii în toate formele de trafic;

68. invită Comisia să modifice Directiva privind combaterea traficului de persoane pentru a se asigura că statele membre incriminează explicit utilizarea în cunoștință de cauză a tuturor serviciilor furnizate de victimele traficului de persoane care implică exploatarea, astfel cum se sugerează la articolul 18 din Directiva privind combaterea traficului de persoane, având în vedere caracterul grav și amplu al acestei infracțiuni în întreaga UE și numărul redus de urmăriri penale; regretă că este dificil pentru autoritățile responsabile de urmărirea penală să aibă dovada că serviciile victimei traficului de persoane au fost folosite în cunoștință de cauză; subliniază că dificultatea de a găsi probe nu este în mod necesar un motiv întemeiat pentru a nu trata un anumit tip de comportament drept infracțiune penală; ia act de faptul că limitarea răspunderii penale numai la situația în care utilizatorul este conștient direct și concret că persoana respectivă este victimă a traficului de ființe umane creează un prag foarte ridicat pentru a se ajunge la urmărirea penală; consideră că nivelul de cunoaștere necesar pentru a stabili această infracțiune ar trebui să facă obiectul unei examinări aprofundate; consideră că utilizatorul ar trebui să demonstreze că au fost întreprinse toate acțiunile rezonabile pentru a evita utilizarea serviciilor furnizate de o victimă; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că autoritățile de aplicare a legii nu au cunoștințe suficiente despre utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor practicate de victimele traficului de persoane, precum și pentru lipsa practicii judiciare în ceea ce privește dispozițiile relevante și insuficiența și inadecvarea resurselor umane implicate; subliniază că este important ca statele membre să facă eforturi pentru a crește numărul de anchete și urmăriri penale și pentru a reduce sarcina impusă victimelor și mărturiile lor în timpul procedurilor de strângere de probe; solicită organizarea de formări periodice și adaptate circumstanțelor pentru anchetatori, procurori și judecători, precum și utilizarea sistematică a anchetelor financiare și a altor instrumente eficiente de investigare bazate pe serviciile de informații, care pot furniza o serie de tipuri de probe utilizabile în plus față de mărturiile victimelor; invită statele membre să aloce suficiente resurse financiare și umane pentru a combate corespunzător această infracțiune;

69. solicită Comisiei să publice fără întârziere o strategie precisă și specifică a UE în vederea eradicării traficului de persoane, tratându-l ca o prioritate și utilizând un cadru juridic și de politică cuprinzător, axat pe gen și pe copii și centrat pe victime;

70. reamintește că Directiva privind combaterea traficului de persoane trebuie implementată integral, coerent și conștientios de toți actorii din domeniu, printre care legislatorii, judecătorii, procurorii, poliția și administrațiile publice; subliniază că o instruire adecvată pentru toți acești actori este esențială, alături de campaniile preventive de conștientizare și cooperarea dintre administrația publică și organizațiile societății civile; invită insistent Comisia și statele membre să își intensifice eforturile în acest sens;

71. invită Comisia să evalueze și să revizuiască periodic implementarea Directivei privind combaterea traficului de persoane de către statele membre și să prezinte un raport în conformitate cu articolul 23 alineatul (1), verificând dacă statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma directivei respective și impactul legislației naționale în vigoare, precum și să introducă de urgență proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazul în care nu a fost aplicată efectiv, să raporteze Parlamentului European și să prezinte propuneri de revizuire;

72. invită Comisia să aibă în vedere o revizuire a Directivei privind permisele de ședere, pentru a se asigura că victimele nu sunt returnate la expirarea perioadei de reflecție și că permisele de ședere pentru persoanele traficate nu sunt condiționate de participarea sau disponibilitatea lor de a participa la anchetă sau la procedurile penale ale cauzei; invită statele membre să se asigure că accesul necondiționat la asistență și sprijin, prevăzut de Directiva privind combaterea traficului de persoane, este compatibil cu Directiva privind permisele de ședere și cu aplicarea acesteia;

73. solicită statelor membre și Comisiei să definească, să aloce și să distribuie fonduri adecvate pentru combaterea TFU, la nivel național și european, utilizând posibilitățile de finanțare oferite de fondurile și proiectele europene, cum ar fi Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI), Fondul pentru securitate internă (FSI) și componenta Daphne a programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” în noul cadru financiar multianual;

74. invită Comisia și statele membre să organizeze campanii de informare adresate potențialelor victime și să le informeze cu privire la asistența, protecția și drepturile lor în toate țările UE;

Miercuri, 10 februarie 2021

75. invită Comisia să efectueze cercetări bazate pe dovezi cu privire la factorii de risc pentru potențialele victime și la modul în care diferite domenii de politică se intersectează cu traficul de ființe umane în sectoarele de risc;
76. invită Comisia și statele membre să adopte o viziune bazată pe drepturile omului asupra prevenirii traficului, cu accent pe drepturile victimelor, să colaboreze cu societatea civilă pentru a oferi serviciile și asistența necesare victimelor și să se asigure că victimele au acces la justiție, reparații și despăgubiri;
77. subliniază importanța unei abordări coerente pentru a îmbunătăți identificarea potențialelor victime în contextul fluxurilor de migrație și în punctele de acces (hotspots), a îmbunătățirii accesului la procedurile de azil și a asigurării complementarității acestora cu procedurile legate de traficul de persoane; invită Comisia să evalueze punerea în aplicare a Directivei privind combaterea traficului de persoane și să prezinte propuneri de revizuire a acesteia;
78. invită Comisia și statele membre să ia măsuri urgente împotriva grupurilor infracționale care se ocupă de contrabanda cu migranți și traficul de ființe umane, întrucât este foarte probabil ca persoanele introduse ilegal să devină victime ale traficului de persoane, precum și să evalueze riscurile la care sunt expuși migranții și persoanele cele mai vulnerabile, mai ales minorii neînsoțiți, copiii separați de familie și femeile; subliniază, în acest context, că este nevoie de mai multe căi legale și sigure de migrație pentru a preveni exploatarea persoanelor vulnerabile aflate în situație neregulamentară;
79. invită statele membre, ca răspuns la pandemia de COVID-19, să instituie un plan de urgență pentru a asigura funcționarea minimă a sistemelor de combatere a traficului de persoane în situații de urgență; observă că planul de urgență ar trebui să pună la dispoziția victimelor un pachet minim de servicii pentru a răspunde nevoilor lor imediate în perioada în care există posibilități reduse de procesare, protecție, investigare a cazului și acțiuni în instanță;
80. solicită Comisiei să asigure continuitatea activității coordonatorului UE pentru combaterea traficului de persoane, numind un coordonator UE pentru combaterea traficului de persoane cu funcție de sine stătătoare, și să includă aceasta în noua strategie de combatere a TFU;

o

o o

81. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0042

Punerea în aplicare a articolului 43 din Directiva privind procedurile de azil**Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a articolului 43 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (2020/2047(INI))**

(2021/C 465/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (ONU) în 1948, precum și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO),
- având în vedere Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul la aceasta din 1967, în special dreptul la nereturnare,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în special articolele 1, 3, 4, 6, 7, 18, 19, 20 și 47,
- având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine, adoptat de către Adunarea Generală a ONU la 19 decembrie 2018,
- având în vedere articolul 78 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale ⁽¹⁾ (Directiva privind procedurile de azil – DPA),
- având în vedere jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO),
- având în vedere Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (Directiva privind condițiile de primire) ⁽²⁾,
- având în vedere acordul provizoriu din 14 iunie 2018 dintre Parlament și Consiliu privind reformarea Directivei privind condițiile de primire,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (Dublin III) ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2020 intitulată „COVID-19: Orientări privind punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale UE în domeniul procedurilor de azil și returnare și privind relocarea” (C(2020)2516),

⁽¹⁾ JO L 180, 29.6.2013, p. 60.⁽²⁾ JO L 180, 29.6.2013, p. 96.⁽³⁾ JO L 77, 23.3.2016, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 180, 29.6.2013, p. 31.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere evaluarea punerii în aplicare la nivel european realizată de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European (EPRS) în noiembrie 2020 privind procedurile de azil la frontieră ⁽⁵⁾,
 - având în vedere studiul Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) din septembrie 2020, intitulat „Proceduri la frontieră privind cereri de azil în statele UE+” și publicația acestuia din septembrie 2019, intitulată „Ghidul EASO privind procedura de azil: standarde operaționale și indicatori operaționali”,
 - având în vedere Raportul anual pe 2020 privind drepturile fundamentale al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA),
 - având în vedere avizul FRA nr. 3/2019 din 4 martie 2019, intitulat „Actualizarea avizului din 2016 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene referitor la drepturile fundamentale în hotspoturile din Grecia și Italia”,
 - având în vedere raportul FRA din 8 decembrie 2020 intitulat „Migrația: provocări în materie de drepturi fundamentale la frontierele terestre”,
 - având în vedere principiile și orientările privind drepturile omului la frontierele internaționale, recomandate de Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană,
 - având în vedere Rezoluția sa din 30 mai 2018 referitoare la interpretarea și aplicarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽⁶⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 22 mai 2018 referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 la Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0005/2021),
- A. întrucât prezenta rezoluție urmărește să ofere colegislatorilor informații bazate pe dovezi cu privire la aplicarea actuală a procedurilor la frontieră, evaluând modul în care statele membre pun în aplicare articolul 43 din DPA și dispozițiile conexe; întrucât prezenta rezoluție nu urmărește să înlocuiască nici raportul de implementare complet privind DPA, care trebuia prezentat deja de Comisie, nici negocierile legislative asupra noii propuneri modificate de RPA;
- B. întrucât, adesea, nu sunt colectate date defalcate și comparabile referitoare la punerea în aplicare a articolului 43 din DPA, sau nu sunt accesibile public; întrucât costurile financiare ale procedurilor la frontieră nu sunt cunoscute; întrucât privarea de libertate poate genera costuri umane importante pentru persoanele respective, în special dacă centrele de detenție la frontieră sunt inadecvate sau dacă garanțiile procedurale nu sunt aplicate sau sunt aplicate necorespunzător;
- C. întrucât DPA nu oferă o definiție clară a procedurilor la frontieră și nici nu specifică obiectivele lor; întrucât articolul 43 alineatul (1) din DPA lasă la latitudinea statelor membre decizia de a utiliza proceduri la frontieră; întrucât 14 state membre au o procedură la frontieră, dintre care trei state, analizate în evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS, au utilizat motive care depășesc DPA; întrucât statele membre pot prevedea proceduri de admisibilitate și/sau de examinare pe fond la frontieră sau într-o zonă de tranzit în circumstanțe bine definite; întrucât majoritatea statelor membre evaluează și aplicabilitatea unei proceduri Dublin la frontieră sau în zonele de tranzit; întrucât procedurile la frontieră reprezintă doar un mic procent din numărul totalul cazurilor tratate de autoritățile decizionale, cu excepția Greciei, unde peste 50 % dintre cererile de azil sunt prelucrate în cadrul unei proceduri accelerate ca urmare a Declarației UE-Turcia;

⁽⁵⁾ W. van Ballegooij, K. Eisele, „Asylum procedures at the border, European Implementation Assessment” (Procedurile de azil la frontieră, evaluarea punerii în aplicare la nivel european), Serviciul de Cercetare al Parlamentului European, 2020.

⁽⁶⁾ JO C 76, 9.3.2020, p. 86.

Miercuri, 10 februarie 2021

- D. întrucât articolul 43 din APD nu precizează clar la ce frontiere pot utiliza statele membre procedurile la frontieră; întrucât în evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS se constată că termenul „frontieră” din articolul menționat anterior ar trebui înțeles ca însemnând frontierele externe ale UE; întrucât două state membre aplică astfel de proceduri și la frontierele interne și îi rețin pe solicitanți în centre de poliție;
- E. întrucât unele state membre rețin solicitanții de azil în cadrul procedurilor la frontieră fără a avea un temei juridic în legislația națională; întrucât, pe lângă insuficiența garanțiilor pentru solicitanți, acest lucru poate conduce și la refuzarea dreptului de vizită al deputaților în Parlament;
- F. întrucât detenția în cadrul procedurilor la frontieră este supusă aceluiași norme ca și detenția solicitanților oriunde pe teritoriul unui stat membru; întrucât DCP prevede că solicitanții pot fi plasați în detenție numai în ultimă instanță, după ce toate măsurile neprivative de libertate alternative la detenție au fost examinate corespunzător, precum și că detenția trebuie bazată pe principiile necesității și proporționalității; întrucât, atunci când detenția este ordonată de autoritățile administrative, statele membre trebuie să asigure un control judiciar rapid al legalității plasării în detenție, care să se fie efectuat din oficiu și/sau la cererea solicitantului. Întrucât, în cazul minorilor, în conformitate cu cadrul juridic actual, statele membre trebuie, de asemenea, să facă tot posibilul pentru a-i elibera din detenție și a-i plasa în spații de cazare adecvate pentru minori;
- G. întrucât, în pofida multiplicării vizibile a suspiciunilor de încălcări ale drepturilor fundamentale la frontierele externe ale UE, statele membre nu au obligația de a institui un mecanism independent de monitorizare, care să asigure protecția drepturilor fundamentale la frontierele externe;
- H. întrucât, în cadrul procedurilor la frontieră, ar trebui oferite informații clare și o asistență adecvată resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor, inclusiv asistență juridică și servicii de interpretare, în special în legătură cu posibilitatea de a depune o cerere de protecție internațională;
- I. întrucât în evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS se arată că garanțiile procedurale prevăzute în DPA, în special dreptul la informare, asistență juridică și interpretare, nu sunt aplicate în practică sau sunt aplicate doar în mod restrictiv de statele membre studiate;
- J. întrucât evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS relevă mai multe cazuri de nerespectare a DPA; întrucât Comisia a inițiat acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva a doar două state membre;

Observații generale

1. constată că Comisia a consultat actorii interesați, și a făcut schimburi de opinii cu Parlamentul European și cu statele membre pentru a pregăti Noul pact privind azilul și migrația; subliniază totuși că, în pofida obligației sale legale de raportare și a cerințelor care decurg din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, Comisia nu a prezentat niciun raport privind punerea în aplicare a DPA și că, în 2016 și 2020, a prezentat propuneri pentru un Regulament privind procedurile de azil fără a realiza nicio evaluare de impact; se așteaptă ca acest raport, amânat din 2017, să fie prezentat de Comisie;
2. reiterează că o abordare bazată pe probe contribuie în mare măsură la coerența politicilor elaborate;
3. constată că monitorizarea și datele statistice sunt esențiale pentru asigurarea conformității cu dreptul UE; invită statele membre să colecteze statistici privind: (i) numărul de cereri tratate în cadrul procedurilor la frontieră și categoria solicitanților în cauză; (ii) tipurile de motive care au justificat utilizarea procedurii la frontieră și frecvența lor; (iii) rezultatele procedurilor la frontieră, atât în primă instanță, cât și în apel, și (iv) numărul și categoriile de persoane care nu au fost direcționate către procedura la frontieră;

Sfera de aplicare

4. subliniază că procedurile la frontieră constituie în prezent excepții de la regula stabilită juridic că solicitanții de azil au dreptul de a intra pe teritoriul unui stat membru; observă că multe cereri de protecție internațională se fac la frontieră sau într-o zonă de tranzit a unui stat membru înainte de adoptarea unei hotărâri cu privire la intrarea solicitantului; observă că, în această situație, statele membre pot prevedea proceduri la frontieră numai în cazurile prevăzute exhaustiv la articolul 31 alineatul (8) și la articolul 33 din DPA, și în conformitate cu principiile și garanțiile de bază din capitolul II din DPA; constată că transpunerea și aplicarea procedurilor la frontieră în temeiul DPA variază de la un stat membru la altul, ceea ce conduce la o lipsă de uniformitate la nivelul UE; ia act de faptul că majoritatea statelor membre aplică procedurile la frontieră doar în puține cazuri și că mai multe state membre, în general, nu le utilizează; subliniază, cu toate acestea, că trei dintre cele șapte state membre examinate în evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS aplică procedurile la frontieră dincolo de motivele prevăzute la articolul 43 din DPA, și le invită să nu mai facă acest lucru; solicită, de asemenea, statelor membre să se abțină de la aplicarea procedurilor la frontierele interne;

Miercuri, 10 februarie 2021

5. atrage atenția că toate persoanele care solicită protecție internațională au interesul ca solicitările lor să fie examinate cât mai rapid și eficient cu putință, cu condiția ca toate cererile să fie supuse unei evaluări individuale și ca garanțiile procedurale și drepturile acordate solicitanților în temeiul dreptului Uniunii să se aplice și să poată fi exercitate în mod real;

Ficțiunea juridică a ne-intrării și reținerii

6. reamintește că procedurile la frontieră implică examinarea cererilor de azil la frontieră sau într-o zonă de tranzit înainte de luarea unei decizii privind intrarea pe teritoriul statului membru; reiterează că refuzul intrării în temeiul Codului frontierelor Schengen nu trebuie să aducă atingere aplicării dispozițiilor speciale privind dreptul de azil și dreptul la protecție internațională; constată, prin urmare, că statele membre au obligația de a evalua dacă un solicitant de azil are nevoie de protecție;

7. remarcă, de asemenea, că, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din DPA, solicitanților trebuie să li se permită să rămână pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit unde este examinată cererea de protecție internațională;

8. subliniază că a considera, din punct de vedere legal, că un solicitant nu a intrat pe teritoriul statului membru, deși el rămâne efectiv pe teritoriul acestuia, este o ficțiune juridică; subliniază că această ficțiune juridică afectează doar dreptul de intrare și de ședere, și nu înseamnă că solicitantul nu se află sub jurisdicția statului membru în cauză;

9. subliniază că solicitanții care fac obiectul procedurilor la frontieră sunt frecvent plasați în detenție în timpul examinării cererii lor de azil; subliniază, de asemenea, că toate statele membre examinate în cadrul evaluării punerii în aplicare la nivel european de către EPRS rețin solicitanții de azil în cadrul procedurilor la frontieră;

10. reiterează că, conform DCP, statele membre nu trebuie să rețină o persoană exclusiv pe motivul că solicită protecție, precum și că solicitanții pot fi reținuți numai în circumstanțe excepționale, clar definite; reamintește acordul său provizoriu comun cu Consiliul privind reformarea DCP, care precizează că statele membre nu iau în custodie publică un solicitant pe baza naționalității sale; subliniază că DCP prevede că detenția trebuie să rămână o măsură de ultimă instanță, să dureze o perioadă cât mai scurtă și numai atât timp cât sunt aplicabile motivele prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din DDMC, precum și că persoanelor deținute trebuie să li se dea posibilitatea de a contesta privarea lor de libertate; reafirmă că dreptul la libertate, prevăzut la articolul 6 din Cartă și la articolul 5 din CEDO, se aplică și la frontierele UE; regretă că nu au fost aproape deloc concepute și aplicate alternative la detenție în cadrul procedurilor la frontieră și încurajează statele membre să ia măsurile necesare pentru a avea alternative la detenție;

11. este preocupat de faptul că unele state membre rețin solicitanții de azil în cadrul procedurilor la frontieră fără un temei juridic relevant, în dreptul național, pentru luarea în custodie publică în cadrul acestor proceduri, deoarece acest lucru poate duce la garanții insuficiente; subliniază că, dacă decid să recurgă la detenție, statele membre trebuie să prezinte temeiul juridic din legislația națională pentru acest lucru;

12. reamintește că CJUE, în cauzele conexe C-924/19 PPU și C-925/19 PPU, a statuat că, chiar dacă un solicitant poate părăsi zona de tranzit pentru a merge într-o țară terță, situația este considerată tot ca detenție;

13. este profund îngrijorat de rapoartele privind încălcările grave ale drepturilor omului și condițiile de reținere deplorabile din zonele de tranzit sau din centrele de reținere din zonele de frontieră; solicită statelor membre să asigure condiții de primire demne în infrastructurile frontaliere, în conformitate cu standardele DCP; reamintește, în acest sens, că solicitanților aflați în detenție trebuie să li se respecte întru totul demnitatea umană;

14. reamintește că, în aplicarea DPA de către statele membre, interesul superior al copilului ar trebui să primeze, în conformitate cu articolul 24 din Cartă și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului; observă că Comitetul ONU pentru drepturile copilului a clarificat faptul că copiii nu ar trebui să fie niciodată deținuți pe motive legate de imigrație; își reiterează poziția cu privire la RPA, potrivit căreia minorii nu ar trebui niciodată reținuți ca parte a procedurilor la frontieră și că aceste proceduri pot fi aplicate minorilor în cazul în care constituie o alternativă la detenție; invită statele membre care aplică în prezent procedura la frontieră minorilor să creeze alternative la detenție, respectând interesul superior al copilului; invită statele membre să aplice proceduri la frontieră numai dacă există astfel de alternative neprivative de libertate;

Miercuri, 10 februarie 2021

Refuzul intrării și monitorizarea

15. subliniază constatările recente ale FRA, în special că numărul cazurilor de încălcări suspectate ale drepturilor fundamentale raportate la frontierele externe a crescut semnificativ în ultimii ani; remarcă faptul că printre acestea sunt multe cazuri de persoane cărora li s-a refuzat intrarea fără ca cererile lor de azil să fie înregistrate, inclusiv în contextul procedurilor la frontieră; reiterează că statele membre au obligația de a împiedica trecerile neautorizate ale frontierei și reamintește că această obligație nu aduce atingere drepturilor persoanelor care solicită protecție internațională; este de acord cu FRA că regularitatea și gravitatea acestor cazuri suspectate este un motiv de gravă îngrijorare în privința drepturilor fundamentale; reiterează faptul că refuzul automat al intrării, returnarea și expulzările colective sunt interzise în temeiul dreptului UE și al dreptului internațional; subliniază, de asemenea, că, în temeiul articolului 8 din DPA, statele membre au datoria de a informa persoanele cu privire la posibilitatea de a solicita azil atunci când există indicii că au nevoie de protecție și că persoanelor cărora li se refuză intrarea trebuie să li se asigure accesul la o cale de atac eficientă, în conformitate cu legislația UE și cu Convenția europeană a drepturilor omului; regretă toate cazurile în care statele membre nu-și respectă obligațiile în această privință și le invită să le respecte întru totul; invită Comisia să se asigure că statele membre respectă efectiv aceste obligații, inclusiv suspendând plățile UE în caz de deficiențe grave;

16. consideră că este important să fie create organisme de monitorizare independente și invită statele membre să le acorde acces la infrastructurile frontaliere, pentru a asigura protecția efectivă a drepturilor fundamentale și raportarea sistematică a încălcărilor, în conformitate cu recomandările FRA din raportul privind problemele legate de drepturile fundamentale la frontierele terestre; consideră că monitorizarea independentă ar trebui să verifice și calitatea procesului decizional și rezultatul acestuia, precum și condițiile de reținere și conformitatea cu garanțiile procedurale; consideră că instituțiile naționale independente și competente din domeniul drepturilor omului și ONG-urile, agențiile UE, cum ar fi FRA, precum și organizațiile internaționale, cum ar fi UNHCR, ar trebui să facă parte din organismele de monitorizare;

Minorii neînsoțiți și solicitanții vulnerabili care au nevoie de garanții procedurale speciale în procedurile la frontieră

17. observă că articolul 24 din DPA precizează că statele membre trebuie să analizeze, într-un termen rezonabil de la depunerea cererii de protecție internațională, dacă solicitantul are nevoie de garanții procedurale speciale, precum și că nu trebuie să aplice procedura la frontieră dacă nu pot fi oferite, în cadrul acesteia, astfel de garanții;

18. subliniază că, deși statele membre au instituit mecanisme de identificare a solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale, mecanismele adesea nu sunt eficiente în identificarea nevoilor, iar atunci când le identifică, adesea le iau în considerare doar pe cele vizibile; constată că identificarea reală și rapidă a solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale rămâne o problemă; subliniază că persoanele vulnerabile au dreptul de a li se evalua nevoia de garanții procedurale speciale și, în cazul în care li se aplică proceduri la frontieră, de a beneficia de un sprijin adecvat, prevăzut în dreptul UE; invită statele membre să se asigure că toți solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale sunt identificați efectiv și că li se acordă un acces deplin la aceste garanții speciale și la sprijin, conform DCP; subliniază că, dacă nu se poate oferi asistență adecvată în cadrul procedurii la frontieră sau dacă autoritatea decizională consideră că solicitantul are nevoie de garanții procedurale specifice, autoritatea decizională – acordând o atenție deosebită victimelor torturii, violului sau ale altor forme grave de violență psihologică, fizică, sexuală sau de gen – nu trebuie să aplice sau trebuie să înceteze să aplice aceste proceduri în cazul solicitantului respectiv;

19. reamintește că articolul 25 alineatul (6) litera (b) din DPA prevede un set limitat de circumstanțe care permit statelor membre să prelucreze cererile de azil ale minorilor neînsoțiți în cadrul unei proceduri la frontieră; subliniază că statele membre examinate nu au creat metode adecvate de evaluare a vârstei; invită statele membre să asigure respectarea interesului superior al copilului și să protejeze copiii, inclusiv victimele traficului de persoane; subliniază că DPA oferă statelor membre opțiunea de a excepta minorii neînsoțiți de la procedura la frontieră și de a le prelucrea cererile în consecință, în cadrul procedurii de azil obișnuite; invită statele membre să excepteze minorii neînsoțiți de procedurile la frontieră;

Garanții procedurale

20. ia act de faptul că procedurile la frontieră sunt proceduri accelerate și reamintește că, în temeiul articolului 43 din DPA, solicitanții supuși procedurilor la frontieră beneficiază de aceleași drepturi și garanții ca și solicitanții din cadrul procedurilor normale;

21. subliniază că în toate statele membre examinate au fost raportate probleme semnificative în ceea ce privește accesul la asistența juridică și calitatea acesteia; subliniază că asistența juridică este esențială pentru asigurarea unor proceduri de azil echitabile; recomandă ca asistența juridică gratuită să fie deja garantată în primă instanță, imediat după înregistrarea cererii de azil; invită statele membre să asigure și un acces efectiv, în practică, la asistența juridică și să pună la dispoziție suficienți consilieri juridici calificați;

Miercuri, 10 februarie 2021

22. constată că DPA oferă statelor membre opțiunea de a permite ONG-urilor accesul la procedura de frontieră pentru a oferi asistență solicitanților; regretă că, în cadrul procedurilor la frontieră, multe state membre nu reglementează accesul ONG-urilor specializate la structurile de frontieră, la punctele de trecere și la zonele de tranzit, deși acestea pot avea un rol esențial în garantarea drepturilor legale și procedurale ale solicitantului și pot crește calitatea deciziilor luate în primă instanță;

23. subliniază că procedurile la frontieră sunt o combinație de termene scurte de procedură și detenție; consideră că sunt necesare termene procedurale eficiente pentru a reduce la minimum privarea temporară de libertatea de circulație atunci când persoanele sunt reținute; reamintește că statele membre pot introduce termene mai scurte, dar rezonabile, fără a afecta caracterul adecvat și complet și accesului efectiv al solicitantului la garanțiile și principiile de bază prevăzute în DPA; ia act de faptul că termenul pentru luarea unei decizii în cadrul procedurilor la frontieră variază de la un stat membru la altul, de la două la 28 zile, iar termenul de introducere a unei căi de atac variază de la două la șapte zile; subliniază că termenele scurte pot pune probleme pentru pregătirea temeinică a interviului sau a unei căi de atac și, prin urmare, pentru o aplicare corectă a procedurii, și le pun cu siguranță atunci când garanțiile procedurale consacrate în DPA nu sunt aplicate efectiv;

24. reiterează obligația statelor membre de a asigura accesul solicitanților la asistență, la reprezentare și la informații procedurale, conform DPA; subliniază că solicitanții trebuie să aibă acces în timp util la informații adecvate și ușor de înțeles cu privire la procedurile la frontieră, precum și cu privire la drepturile și obligațiile lor; subliniază că ar trebui asigurată interpretare în persoană, în toate etapele procedurii la frontieră; reamintește că interviurile personale sunt un corolar al obligației statelor membre de a oferi solicitanților posibilitatea efectivă de a-și prezenta motivele cererii, sunt elemente esențiale ale procedurii de examinare și trebuie realizate de persoane instruite corespunzător; subliniază că solicitanților ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a pregăti interviul; ia act cu îngrijorare de faptul că statele membre examinate în evaluarea punerii în aplicare la nivel european a EPRS nu își îndeplinesc obligațiile care le revin, în temeiul DPA, în ceea ce privește garanțiile procedurale în contextul procedurilor la frontieră și subliniază că dificultățile întâmpinate de solicitanți în accesarea garanțiilor procedurale pot avea repercusiuni grave asupra drepturilor care le sunt garantate în Cartă; invită statele membre să implementeze și să aplice integral garanțiile consacrate în DPA;

25. ia act de faptul că DPA lasă la aprecierea statelor membre dacă contestările au un efect suspensiv automat; reamintește însă că CJUE a recunoscut că atacarea unei decizii de returnare a cărei executare poate expune resortisantul țării terțe în cauză la un risc grav în caz de returnare trebuie să aibă un efect suspensiv;

Procedurile la frontieră și numărul mare de sosiri

26. precizează că, în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din DPA, în cazul sosirii masive a unor resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi care depun cereri de protecție internațională la frontieră sau într-o zonă de tranzit, procedurile respective pot fi aplicate și pe perioada în care acești resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi sunt cazați în mod normal în locurile din apropierea frontierei sau a zonei de tranzit;

27. reamintește că garanțiile prevăzute în capitolul II din DPA se aplică și în cazul unui număr mare de sosiri; consideră că personalul și resursele suficiente sunt esențiale în acest sens; constată cu îngrijorare că, în cazul sosirilor masive, aplicarea corectă a procedurilor la frontieră poate fi dificilă, poate crea un risc de încălcare a drepturilor fundamentale și poate ridica probleme de eficiență;

28. împărtășește preocupările exprimate de FRA, de Înaltul Comisar al ONU pentru Refugiați și de Raportorul special al ONU pentru drepturile fundamentale ale migranților în ceea ce privește respectarea garanțiilor procedurale și a drepturilor fundamentale în cadrul procedurilor rapide la frontieră care au fost aplicate pe insulele grecești; regretă lacunele grave în materie de drepturi fundamentale care există în aceste hotărâri europene, identificate de FRA;

29. consideră că agențiile UE pot sprijini statele membre în cazul sosirii masive de solicitanți de azil la punctele de frontieră, pentru a asigura o procedură rapidă și echitabilă pentru toți solicitanții; constată, în special, faptul că EASO poate oferi sprijin operațional în cadrul diferitelor etape ale procedurii de azil și că Frontex poate ajuta la verificări, identificări și luarea amprentelor digitale; remarcă faptul că, până în prezent, EASO a oferit asistență numai în Grecia în cadrul așa-numitei proceduri rapide la frontieră din insule; subliniază, de asemenea, că s-au au fost făcute îmbunătățiri, dar există încă deficiențe grave, cum ar fi o durată medie de câteva luni pentru procedurile la frontieră; speră că Agenția UE pentru Azil, care urmează să fie înființată, va contribui la soluționarea acestor deficiențe;

Miercuri, 10 februarie 2021

Aplicarea procedurilor la frontieră

30. reamintește că aplicarea procedurilor la frontieră rămâne la latitudinea statelor membre; reiterează că, dacă aplică proceduri la frontieră, statele membre ar trebui să prevadă condiții pentru ca acestea să fie echitabile și adecvate, iar rezultatul să devină rapid clar pentru solicitanții de protecție internațională; constată că, în special în cazurile mai complexe, eficacitatea garanțiilor procedurale, cum ar fi dreptul la asistență juridică, poate fi afectată; subliniază că procedurile trebuie să fie eficiente și să fie întotdeauna însoțite de garanții procedurale; subliniază că, dacă nu se poate lua o decizie în termen de patru săptămâni, cererea trebuie prelucrată în conformitate cu celelalte dispoziții ale DPA; invită statele membre să respecte integral, în drept și în practică, garanțiile procedurale prevăzute în DPA;

31. invită statele membre să facă în mod continuu schimb de bune practici privind aplicarea corectă a actualelor proceduri la frontieră și să le comunice Comisiei;

32. solicită statelor membre să-și evalueze critic capacitatea operațională curentă, pentru a vedea dacă este suficientă pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în cadrul procedurilor la frontieră; invită statele membre să îmbunătățească cooperarea operațională și asistența, acolo unde este necesar;

33. invită Comisia să monitorizeze efectiv punerea în aplicare a articolului 43 și a dispozițiilor conexe din DPA și să ia măsuri în cazul nerespectării lor, inclusiv inițierea unor acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, dacă este cazul;

o

o o

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0043

Accesul public la documente – raport pe anii 2016-2018

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la accesul public la documente [articolul 122 alineatul (7) din Regulamentul de procedură] – raport anual pe anii 2016-2018 (2019/2198(INI))

(2021/C 465/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 1, 9, 10, 11 și 16 din TUE și articolul 15 din TFUE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 41 și 42,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 martie 2014 referitoare la accesul public la documente [articolul 104 alineatul (7) din Regulamentul de procedură] pentru anii 2011-2013 ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la accesul public la documente [articolul 116 alineatul (7) din Regulamentul de procedură] pentru anii 2014-2015 ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 septembrie 2017 referitoare la transparența, responsabilitatea și integritatea în instituțiile UE ⁽⁴⁾,
- având în vedere rapoartele anuale ale Ombudsmanului European și raportul său special referitor la ancheta strategică OI/2/2017 privind transparența procesului legislativ al Consiliului,
- având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2019 referitoare la ancheta strategică a Ombudsmanului OI/2/2017 privind transparența dezbaterilor legislative care au loc în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO),
- având în vedere rapoartele Comisiei, Consiliului și Parlamentului pentru anii 2016, 2017 și 2018 referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la raportul anual privind activitățile Ombudsmanului European în 2016 ⁽⁷⁾,
- având în vedere orientările politice pentru Comisie 2019-2024, stabilite de președinta Ursula von der Leyen,
- având în vedere articolul 54 și articolul 122 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale (A9-0004/2021),

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO C 378, 9.11.2017, p. 27.

⁽³⁾ JO C 66, 21.2.2018, p. 23.

⁽⁴⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 120.

⁽⁵⁾ JO C 411, 27.11.2020, p. 149.

⁽⁶⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

⁽⁷⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 77.

Miercuri, 10 februarie 2021

- A. întrucât, în temeiul tratatelor, Uniunea „respectă principiul egalității cetățenilor săi, care beneficiază de o atenție egală din partea instituțiilor [...] sale” (articolul 9 din TUE); întrucât „orice cetățean are dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii”, iar „deciziile se iau în mod cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat posibil de cetățean” [articolul 10 alineatul (3) din TUE, coroborat cu considerentul 13 din preambulul tratatului și cu articolul 1 paragraful 2 și articolul 9 din tratat];
- B. întrucât articolul 15 din TFUE prevede că, „în scopul promovării unei bune guvernări și asigurării participării societății civile, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii acționează respectând în cel mai înalt grad principiul transparenței” și că „orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii”;
- C. întrucât dreptul de acces la documente și statutul său de drept fundamental sunt scoase și mai mult în evidență de articolul 42, care are în prezent „aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor” [articolul 6 alineatul (1) din TUE]; întrucât dreptul de acces la documente le permite cetățenilor să își exercite efectiv dreptul de a controla munca și activitățile instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE, în special procesul legislativ;
- D. întrucât funcționarea instituțiilor UE ar trebui să respecte principiul statului de drept; întrucât instituțiile trebuie să depună eforturi pentru a atinge cele mai înalte standarde posibile de transparență, responsabilitate și integritate; întrucât aceste principii călăuzitoare sunt elemente esențiale pentru a promova buna guvernare în instituțiile UE și pentru a asigura o mai mare deschidere în ceea ce privește funcționarea UE și procesul său decizional; întrucât încrederea cetățenilor în instituțiile UE este fundamentală pentru democrație, pentru buna guvernare și pentru elaborarea unor politici eficiente; întrucât transparența și accesul la documente ar trebui garantate și în ceea ce privește modul în care sunt puse în aplicare politicile UE la toate nivelurile și modul în care sunt utilizate fondurile UE; întrucât deschiderea și participarea societății civile sunt indispensabile pentru promovarea bunei guvernări în instituțiile UE; întrucât, în conformitate cu principiile de bază ale democrației, cetățenii au dreptul de a cunoaște și de a urmări procesul decizional; întrucât Parlamentul European lucrează cu un grad mare de transparență în procedurile sale legislative, inclusiv în etapa de comisii, permițându-le cetățenilor, mass-mediei și părților interesate să înțeleagă cum și de ce sunt luate deciziile și să identifice în mod clar diferitele poziții din cadrul Parlamentului și originea propunerilor specifice, precum și să urmărească adoptarea deciziilor finale;
- E. întrucât, în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din TUE, Consiliul trebuie să se întrunească în ședință publică atunci când deliberază și votează un proiect de act legislativ; întrucât, conform Ombudsmanului, practica curentă care constă în marcarea majorității documentelor pregătitoare din cadrul procedurilor legislative în curs ca „LIMITE” reprezintă o restricționare disproporționată a dreptului de acces cât mai larg al cetățenilor la documente legislative⁽⁸⁾; întrucât absența unui angajament din partea Consiliului de a asigura transparența reflectă o lipsă de responsabilitate în rolul său de colegiator al UE;
- F. întrucât principalele preocupări din anchetele închise de Ombudsman în 2018 au fost transparența, responsabilitatea și accesul public la informații și documente (24,6 %), urmate de cultura serviciului (19,8 %) și utilizarea adecvată a puterii discreționare (16,1 %); întrucât printre alte preocupări s-au aflat respectarea drepturilor procedurale, cum ar fi dreptul de a fi ascultat, respectarea drepturilor fundamentale, chestiunile etice, participarea publică la procesul decizional al UE, inclusiv în procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, buna gestiune financiară a procedurilor de ofertare, a granturilor și a contractelor UE, recrutarea, precum și buna gestionare a chestiunilor legate de personalul UE;
- G. întrucât, în 2018, Ombudsmanul a lansat un nou site web, care include o interfață revizuită și ușor de utilizat pentru potențialii reclamanți; întrucât procedura accelerată a Ombudsmanului de tratare a plângerilor privind accesul public la documente reflectă angajamentul său de a oferi asistență și de a lua rapid decizii pentru cei care solicită asistență;
- H. întrucât în ancheta strategică a Ombudsmanului OI/2/2017/TE se constată că lipsa de transparență a Consiliului în ceea ce privește accesul publicului la documentele legislative ale acestuia, precum și practica sa actuală care caracterizează procesul său decizional, în special în etapa pregătitoare în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului, inclusiv al

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/ro/recommendation/en/89518>

Miercuri, 10 februarie 2021

comitetelor sale, al grupurilor de lucru și al Comitetului Reprezentanților Permanenți (Coreper), constituie cazuri de administrare defectuoasă; întrucât, la 16 mai 2018, în urma reticenței Consiliului de a pune în aplicare recomandările sale, Ombudsmanul a prezentat Parlamentului Raportul special OI/2/2017/TE privind transparența procesului legislativ al Consiliului; întrucât, în rezoluția sa din 17 ianuarie 2019 referitoare la ancheta strategică a Ombudsmanului, Parlamentul a sprijinit recomandările Ombudsmanului;

1. întrucât, în cazul 1302/2017/MH privind tratarea de către Comisie a unei cereri de acces public la avizele Serviciului său juridic cu privire la registrul de transparență, Ombudsmanul a constatat că refuzul continuu al Comisiei de a acorda un acces mai mare la documente constituie un caz de administrare defectuoasă deoarece Comisia nu a fost cât mai deschisă și disponibilă cu puțință în legătură cu măsura care vizează tocmai promovarea transparenței ca mijloc de a obține o mai mare legitimitate și asumare a răspunderii a UE,

Transparența dintr-o perspectivă mai generală

1. își exprimă hotărârea fermă de a apropia cetățenii de procesul decizional; subliniază că transparența și responsabilitatea sunt fundamentale pentru menținerea încrederii cetățenilor în activitățile politice, legislative și administrative ale UE; subliniază că articolul 10 alineatul (3) din TUE recunoaște democrația participativă ca fiind unul din principalele principii democratice ale UE, insistând, așadar, că deciziile trebuie luate cât mai aproape de cetățeni; reamintește că un proces decizional pe deplin democratic și foarte transparent la nivel european este indispensabil pentru a crește încrederea cetățenilor în instituțiile UE; accentuează că este necesar ca toate instituțiile UE să avanseze cu un nivel similar de transparență;

2. ia act cu satisfacție de numirea unui comisar responsabil de transparență, a cărui misiune este de a spori transparența procesului legislativ în instituțiile europene;

3. reamintește că Parlamentul reprezintă interesele cetățenilor europeni într-un mod deschis și transparent pentru ca aceștia să fie pe deplin informați, fapt confirmat de către Ombudsman, și ia act de progresele înregistrate de Comisie în ceea ce privește îmbunătățirea standardelor sale în materie de transparență; este profund îngrijorat de faptul că, în pofida apelurilor și recomandărilor făcute de Parlament și Ombudsman, Consiliul nu a pus încă în aplicare standarde comparabile, iar procesul decizional din cadrul Consiliului este departe de a fi transparent; invită Consiliul să pună în practică hotărârile relevante ale CJUE și să nu le eludeze; apreciază bunele practici ale anumitor președinții ale Consiliului și, de asemenea, ale anumitor state membre în ceea ce privește publicarea documentelor Consiliului, inclusiv a propunerilor președinției Consiliului;

4. salută decizia Consiliului UE, ca urmare a deschiderii de către Ombudsman a cazului 1011/2015/TN, de a aplica Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în cazul documentelor deținute de Secretariatul său General în legătură cu sarcinile de acordare a unui sprijin diverselor organisme și entități interguvernamentale, cum ar fi avizele comitetului în cauză referitoare la capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții de Justiție și al Tribunalului UE; salută avizul Ombudsmanului potrivit căruia trebuie să se opteze pentru o mai mare deschidere în ceea ce privește modul în care se poate ajunge la un echilibru just între necesitatea de a proteja datele cu caracter personal ale persoanelor evaluate pentru funcții publice de înalt nivel și necesitatea de a asigura o transparență maximă a procesului de numire în funcții publice de înalt nivel;

5. regretă practica recurentă a Comisiei de a furniza Parlamentului doar foarte puține informații despre punerea în aplicare a legislației UE; invită instituțiile să respecte principiul cooperării loiale și să publice din proprie inițiativă aceste informații; regretă refuzul Comisiei de a publica statistici privind eficiența politicilor UE, acest lucru împiedicând orice control public asupra politicilor care au un impact semnificativ asupra drepturilor fundamentale; invită Comisia să publice mai des din proprie inițiativă astfel de statistici, pentru a demonstra că politicile sunt necesare și proporționale pentru a-și atinge obiectivele; invită Comisia să dea dovadă de transparență în ceea ce privește contractele cu părți terțe; invită Comisia să publice mai des din proprie inițiativă un număr cât mai mare de informații cu privire la procedurile de licitație, în comparație cu practicile sale actuale;

6. subliniază importanța măsurilor adoptate pentru a spori transparența deciziilor luate în cadrul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; cere, în special, ca documentele trimise de Comisie statelor membre în cadrul acestor proceduri și răspunsurile aferente să fie accesibile publicului;

7. subliniază că acordurile internaționale sunt obligatorii din punct de vedere juridic și au efecte asupra legislației UE și insistă că este necesar ca negocierile să fie transparente pe parcursul întregului proces; reamintește că, în conformitate cu articolul 218 din TFUE, Parlamentul trebuie să fie informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor de negociere; invită Comisia să își intensifice eforturile și să asigure respectarea deplină a articolului 218 din TFUE;

Miercuri, 10 februarie 2021

8. regretă profund faptul că Comisia și Consiliul insistă ca reuniunile să se desfășoare cu ușile închise, fără o justificare adecvată; consideră că cererile de reuniuni cu ușile închise ar trebui evaluate în mod corespunzător; solicită criteriile și normele clare pentru reglementarea cererilor de ședințe cu ușile închise în instituțiile UE;
9. reamintește că transparența procesului legislativ este de maximă importanță pentru cetățeni și este o modalitate esențială de a asigura o participare activă a cetățenilor la procesul legislativ; salută Acordului interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare (AII) și angajamentul enunțat în cuprinsul său de către cele trei instituții de a asigura transparența procedurilor legislative în temeiul legislației aplicabile și al jurisprudenței, inclusiv abordarea corespunzătoare a negocierilor trilaterale;
10. îndeamnă instituțiile să continue discuțiile cu privire la eventuala creare a unei baze de date specifice și ușor de utilizat care să reflecte situația exactă a dosarelor legislative (Baza de date comună privind dosarele legislative), astfel cum s-a convenit în AII privind o mai bună legiferare, pentru a asigura un grad de transparență mai mare;
11. salută inițiativele lansate deja care răspund solicitărilor publice de creștere a transparenței, cum ar fi Registrul interinstituțional al actelor delegate, lansat în decembrie 2017 ca instrument comun al Parlamentului, al Comisiei și al Consiliului, care oferă acces la întregul ciclu de viață al actelor delegate;
12. subliniază că transparența procedurii comitetului și accesibilitatea registrului de comitologie ar trebui mărite și mai mult, iar conținutul ar trebui modificat pentru a asigura o mai mare transparență în ceea ce privește procesul decizional; subliniază că îmbunătățirea funcțiilor de căutare ale registrului pentru a permite căutări în funcție de domeniul de politică ar trebui să fie un element esențial al acestui proces;
13. salută noul Cod de conduită destinat membrilor Comisiei, care a intrat în vigoare în februarie 2018 și care are ca efect creșterea transparenței în principal în legătură cu reuniunile dintre comisari și reprezentanții grupurilor de interese, precum și în legătură cu costurile aferente deplasărilor de serviciu ale fiecărui comisar; regretă faptul că Consiliul nu a adoptat încă un cod de conduită pentru membrii săi și îndeamnă Consiliul să adopte un astfel de cod fără întârziere; insistă asupra faptului că Consiliul trebuie să fie la fel de responsabil și de transparent ca și celelalte instituții;
14. reamintește versiunea revizuită a Regulamentului de procedură, conform căreia deputații sunt invitați să adopte practica sistematică de a participa la reuniuni cu reprezentanți ai grupurilor de interese numai dacă aceștia s-au înregistrat în registrul de transparență; reamintește, de asemenea, că deputații sunt invitați să publice online toate reuniunile programate cu reprezentanții grupurilor de interese vizați de registrul de transparență, iar raportorii, raportorii din umbră și președinții de comisii au obligația de a publica online, pentru fiecare raport, toate reuniunile programate cu reprezentanții grupurilor de interese care sunt vizați de registrul de transparență; atrage însă atenția, în acest context, că reprezentanții aleși au libertatea de a se întâlni cu orice persoană pe care o consideră relevantă și importantă pentru activitatea lor politică, fără restricții;
15. consideră că modul actual de a găsi informații despre votul deputaților în Parlamentul European, cu ajutorul unor fișiere PDF care acoperă sute de voturi pe site-ul Parlamentului, nu este ușor de utilizat și nu contribuie la transparența UE; solicită un sistem ușor de utilizat prin care, pentru fiecare vot prin apel nominal, să se poată filtra, în funcție de grup și de deputat, textul votat și rezultatele votării, care, prin urmare, ar trebui să fie în același timp vizibile;
16. salută faptul că negocierile privind propunerea Comisiei referitoare la un AII privind un registru de transparență obligatoriu (COM(2016)0627) s-au încheiat în sfârșit și îndeamnă cele trei instituții să pună acordul în aplicare fără întârziere; subliniază că, pentru a menține în rândul cetățenilor un nivel ridicat de încredere în instituțiile europene, este nevoie de mai multă transparență în ceea ce privește reuniunile organizate în cadrul instituțiilor;
17. încurajează, de asemenea, membrii guvernelor și parlamentelor naționale să vizeze o mai mare transparență în ceea ce privește reuniunile lor cu reprezentanții grupurilor de interese, întrucât, atunci când iau decizii referitoare la chestiuni legate de UE, aceștia fac parte din corpul legislativ al UE în sens larg;

Accesul la documente

18. reamintește că dreptul publicului de a avea acces la documentele instituțiilor este un drept fundamental consacrat în tratate și în Carta drepturilor fundamentale și este indisolubil legat de natura democratică a instituțiilor; subliniază că este esențial ca acest drept să fie exercitat la scară cât mai largă și într-o fază cât mai timpurie, deoarece el asigură controlul democratic al activității instituțiilor UE; reamintește că încrederea cetățenilor în instituțiile politice este un element de bază esențial al democrațiilor reprezentative;

Miercuri, 10 februarie 2021

19. reamintește solicitările sale formulate în rezoluțiile sale anterioare referitoare la accesul public la documente; regretă faptul că Comisia și Consiliul nu au dat curs în mod corespunzător mai multor propuneri făcute de Parlament;
20. reamintește că transparența și accesul neîngrădit la documentele deținute de instituții trebuie să constituie o regulă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, și că, după cum s-a stabilit deja în jurisprudența constantă a CJUE, excepțiile de la această regulă trebuie interpretate în mod strict, ținând seama de interesul public superior privind accesul la documente;
21. reafirmă că este important să nu se supraclasifice documentele, acest lucru putând fi în detrimentul controlului public; regretă că documentele oficiale sunt deseori supraclasificate; își reiterează poziția conform căreia ar trebui instituite norme clare și uniforme pentru secretizarea și desecretizarea documentelor;
22. constată că Comisia se confruntă cu cel mai mare număr de cereri inițiale (6 912 în 2018) care vizează documente specifice, urmată de Consiliu (2 474 în 2018) și de Parlament (498 în 2018); ia act de proporția ridicată de răspunsuri la nivel global (în 2018: 80 % pentru Comisie, 72,2 % pentru Consiliu și 96 % pentru Parlament);
23. ia act cu interes de faptul că principalele motive de refuz se întemeiază pe necesitatea de a proteja procesul decizional al instituțiilor, viața privată și integritatea persoanelor și interesele comerciale ale unei persoane juridice sau fizice; ia act, totodată, de faptul că, pentru Parlament, protecția avizelor juridice a constituit de asemenea un temei valabil în cazurile în care au fost solicitate în principal documente ale Biroului, iar pentru Comisie astfel de temeiuri valabile au vizat efectuarea de inspecții, anchete și audituri, precum și securitatea publică;
24. salută decizia Curții Europene de Justiție în cauza C-213/15 P (Comisia/Patrick Breyer), în care Curtea a confirmat hotărârea Tribunalului prin care se constată că Comisia nu poate refuza accesul la niciun material scris prezentat de statele membre pe care îl deține pentru simplul motiv că este vorba despre un document referitor la proceduri judiciare; ia act de faptul că Curtea consideră că orice decizie cu privire la o astfel de cerere de acces trebuie luată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și că documentele legate de activitatea judiciară a Curții de Justiție nu sunt, în principiu, excluse din domeniul de aplicare al regulamentului, atunci când sunt deținute de instituțiile UE enumerate în regulament, cum ar fi Comisia în acest caz specific;
25. sprijină apelul societății civile⁽⁹⁾ ca audierile publice ale Curții Europene de Justiție să fie transmise în direct pe internet, cum se practică deja la unele instanțe naționale și internaționale, de exemplu la Consiliul Constituțional din Franța (Conseil Constitutionnel) și la Curtea Europeană a Drepturilor Omului;
26. reamintește apelul lansat către Comisie și Consiliu în rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la accesul public la documente pentru anii 2014-2015;
27. reamintește că procesul de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 a fost blocat din 2012 și ia act cu regret de intenția Comisiei de retrage această propunere; îndeamnă toate părțile implicate să reia acest proces și să continue să lucreze la revizuire pentru a adapta dispozițiile regulamentului la Tratatul de la Lisabona și pentru a garanta că domeniul de aplicare se extinde la toate instituțiile, organele și agențiile UE, cu scopul final de a le oferi cetățenilor UE un acces mai larg și îmbunătățit la documentele UE;
28. reamintește că, în urma intrării în vigoare a TUE și a TFUE, dreptul de acces la documente vizează toate instituțiile, organele și agențiile UE, astfel cum este prevăzut la articolul 15 alineatul (3) din TFUE; consideră că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 trebuie modificat și modernizat, pentru a-l alinia la tratate, a răspunde la evoluțiile din acest domeniu și a ține seama de jurisprudența aplicabilă a CJUE și a CEDO; îndeamnă, prin urmare, toate cele trei instituții să lucreze în mod constructiv pentru adoptarea unui regulament revizuit;
29. subliniază că a asigura faptul că cetățenii pot înțelege, urmări în detaliu și participa la evoluția legislației este o cerință legală în temeiul tratatelor și o cerință de bază pentru controlul democratic și pentru democrație în ansamblu; consideră că atunci când sunt create documente în cadrul trilogurilor, precum ordini de zi, rezumate ale rezultatelor întâlnirilor, procese-verbale și abordările generale ale Consiliului, dacă sunt disponibile și în forma în care sunt disponibile, aceste documente sunt legate de procedurile legislative și nu pot fi tratate, în principiu, altfel decât alte documente legislative;

(9) <https://thegoodlobby.eu/campaigns/openletter-to-the-president-of-the-court-of-justice-of-the-european-union-asking-foreu-courts-to-live-stream-their-publichearings>

Miercuri, 10 februarie 2021

30. atrage atenția asupra importanței transparenței și a accesului public la documente; accentuează faptul că un nivel ridicat de transparență a procesului legislativ este esențial pentru a le permite cetățenilor, mass-mediei, societății civile și altor părți interesate să tragă la răspundere reprezentanții aleși și guvernele; ia act de rolul important al Ombudsmanului în stabilirea unor legături și a unui proces de mediere între instituțiile UE și cetățeni și subliniază activitatea Ombudsmanului, care duce la un grad ridicat de răspundere în fața cetățenilor în legătură cu procesul legislativ al UE;

31. reamintește că, potrivit Ombudsmanului, restricțiile privind accesul la documente, în special la documentele legislative, ar trebui să fie excepționale și să se limiteze la ceea ce este absolut necesar; salută procedura accelerată pentru accesul la documente a Ombudsmanului, dar regretă că recomandările sale nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic;

32. indică faptul că, la baza oricărei decizii prin care se refuză accesul public la documente, trebuie să stea excepții prevăzute de legislație și definite în termeni clari și în mod strict, însoțite de justificări fundamentate și concrete, care să le permită cetățenilor să înțeleagă de ce a fost refuzat accesul și să se prevaleze în mod eficient de căile de atac pe care le au la dispoziție; ia act cu înrijorare de faptul că, în prezent, singura cale legală de care dispun cetățenii pentru a contesta un refuz la o cerere de acces la documente este introducerea unei acțiuni în justiție în fața CJUE, aceasta implicând proceduri îndelungate, riscul unor costuri ridicate și un rezultat nesigur, ceea ce reprezintă o sarcină excesivă pentru cetățenii care doresc să conteste deciziile, descurajându-i astfel în demersurile lor;

33. invită, în acest context, instituțiile, organele și agențiile UE să adopte proceduri mai rapide, mai simple și mai accesibile de tratare a plângerilor împotriva refuzurilor de acordare a accesului; consideră că o abordare mai proactivă ar contribui la asigurarea unei transparențe efective și ar preveni litigiile inutile, care ar putea genera costuri și sarcini inutile atât pentru cetățeni, cât și pentru instituții; consideră că cetățenii nu ar trebui împiedicați să conteste deciziile din cauza lipsei de mijloace; reamintește posibilitatea de a solicita asistență juridică, astfel cum se prevede în Carta drepturilor fundamentale; invită instituțiile UE să nu solicite părții adverse să suporte costurile procedurilor judiciare;

34. reamintește, în acest context, deciziile Ombudsmanului din 19 decembrie 2017 în cauza 682/2014/JF, conform cărora cerința Comisiei ca toate persoanele care solicită acces public la documente să își furnizeze adresa poștală pentru trimiterea corespondenței pe suport de hârtie prin poștă constituie administrare defectuoasă, subliniind că a insista asupra reînnoirii cererilor și asupra formalităților procedurale atunci când acestea nu sunt necesare și nu servesc niciunui scop util evident demonstrează o lipsă de respect pentru drepturile fundamentale ale cetățenilor;

35. regretă puternic faptul că Consiliul nu publică în mod proactiv majoritatea documentelor referitoare la dosarele legislative, astfel că cetățenii nu știu ce documente există efectiv, situație care îi împiedică să își exercite dreptul de a solicita acces la documente; regretă faptul că informațiile disponibile cu privire la documentele legislative sunt prezentate de Consiliu într-un registru incomplet și greu de folosit; invită Consiliul să includă documentele legate de dosarele legislative într-un registru public ușor de utilizat, reflectând astfel pe deplin interesul public pentru transparență și permițând un control legitim nu numai din partea cetățenilor, ci și din partea parlamentelor naționale;

36. îndeamnă Consiliul să își alinieze metodele de lucru la standardele unei democrații parlamentare și participative, astfel cum se prevede în tratate, și reafirmă că acesta trebuie să fie la fel de responsabil și de transparent ca și celelalte instituții;

37. sprijină în totalitate recomandările adresate Consiliului de către Ombudsmanul European în urma anchetei strategice, și anume: a) să înregistreze sistematic pozițiile exprimate de statele membre în discuțiile cu grupurile de pregătire, b) să elaboreze criterii clare și accesibile publicului în ceea ce privește clasificarea documentelor ca „LIMITE” și c) să revizuiască sistematic statutul „LIMITE” al documentelor înainte de adoptarea finală a unui act legislativ și înainte de negocierile informale din cadrul trilogurilor, când Consiliul a adoptat deja o poziție inițială; îndeamnă Consiliul să întreprindă toate măsurile necesare pentru a pune în practică fără întârziere recomandările Ombudsmanului, astfel încât să fie asigurată transparența dezbaterilor legislative din cadrul grupurilor sale de pregătire;

38. consideră că practica larg răspândită și arbitrară a Consiliului care constă în marcarea majorității documentelor pregătitoare din cadrul procedurilor legislative în curs ca „LIMITE” reprezintă o restricționare a dreptului de acces cât mai larg al cetățenilor la documente legislative;

Miercuri, 10 februarie 2021

39. ia act de faptul că, în urma hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza *De Capitani* ⁽¹⁰⁾, Parlamentul a înregistrat o creștere considerabilă a numărului de cereri privind accesul public la documentele pe mai multe coloane dezbătute în cadrul reuniunilor trilogului; constată cu satisfacție că, după ce a fost pronunțată hotărârea, Parlamentul a dat publicității toate documentele pe mai multe coloane care au fost solicitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001; salută acest fapt, deoarece caracterul deschis al procesului legislativ contribuie la o mai mare legitimitate a instituțiilor în ochii cetățenilor UE; subliniază că cerința generală de a acorda acces la documente reprezintă instrumentul cel mai potrivit pentru ca toate instituțiile UE să poată răspunde creșterii foarte mari a numărului de cereri de documente;

40. subliniază că în hotărârea pronunțată de Curte în martie 2018 în cauza *De Capitani* se menționează că punctele de vedere exprimate de instituții în documentele „pe patru coloane” nu intră sub incidența unei prezumții generale de nedivulgare; ia act de faptul că natura sensibilă a subiectelor abordate, așa cum se reflectă în documentele trilogurilor, nu a fost considerată în sine un motiv suficient pentru a refuza accesul publicului;

41. reamintește că concluziile Tribunalului li se aplică tuturor instituțiilor UE și că Curtea enunță clar că, în cazul în care un document redactat de o instituție a UE este vizat de o excepție de la dreptul publicului de a avea acces la el, instituția în cauză trebuie să aprecieze și să explice clar motivul pentru care accesul la documentul în cauză ar putea periclita în mod specific și efectiv interesul protejat de clauza de excepție, îndeosebi motivul pentru care accesul neîngrădit la acest document ar pune în pericol în mod specific și efectiv procesul decizional, stabilind astfel condiția ca acest risc să fie previzibil în mod rezonabil și nu doar ipotetic; subliniază că orice refuz al accesului la documente trebuie să fie pe deplin justificat pentru fiecare caz în parte;

42. salută faptul că în cauza *ClientEarth/Comisia* se clarifică semnificativ domeniul de aplicare al conceptului de „documente legislative” și că CJUE a constatat că documentele întocmite în contextul unei evaluări a impactului intră în categoria documentelor legislative și deci nu pot fi protejate în temeiul unei prezumții generale împotriva divulgării publice;

43. regretă că accesul la consiliere din partea serviciilor juridice ale Consiliului, Comisiei și Parlamentului este limitat și că, adesea, avizul Serviciului Juridic al Parlamentului nu este disponibil nici măcar membrilor altor comisii; solicită instituțiilor să asigure transparența;

44. ia act de anchetele deschise de Ombudsmanul European în 2020 cu privire la practicile agenției FRONTEX în legătură cu obligațiile ce îi revin în temeiul normelor UE privind accesul public la documente; îndeamnă agenția să dea curs constatărilor Ombudsmanului European și să pună în practică recomandările acestuia privind actualizarea registrului de documente și publicarea numărului de documente sensibile pe care le deține și care nu sunt incluse în registrul său de documente ⁽¹¹⁾;

45. subliniază rolul important jucat de avertizorii de integritate în demascarea cazurilor de administrare defectuoasă și sprijină măsurile de îmbunătățire a protecției avertizorilor de integritate împotriva represaliilor; solicită tuturor instituțiilor să evalueze și, după caz, să își revizuiască dispozițiile interne referitoare la raportarea neregulilor;

46. îndeamnă Comisia să asigure accesul public la toate acordurile preliminare de achiziție, în forma lor integrală, dintre UE și societățile private din domeniul sănătății, îndeosebi atunci când comandă vaccinuri;

Concluzii

47. subliniază că ar trebui să existe un echilibru atent între nevoia de transparență și necesitatea de a proteja datele cu caracter personal și de a permite luarea deciziilor cu un anumit grad de confidențialitate, dacă este necesar;

48. atrage insistent atenția asupra necesității de a se analiza, de la caz la caz, orice excepție de la dreptul accesului public la documentele și informațiile UE, ținând seama de faptul că accesul la aceste documente reprezintă norma, iar excepțiile de la normă trebuie interpretate pe baza unor criterii stricte;

49. solicită tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor să elaboreze o abordare comună în ceea ce privește accesul la documentație, inclusiv procedura pentru materialele trilogurilor, și să exploreze și să dezvolte în mod constant noi metode și măsuri pentru a obține o transparență maximă;

⁽¹⁰⁾ Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2018, *Emilio de Capitani/Parlamentul European*, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/ro/solution/en/137293>

Miercuri, 10 februarie 2021

50. invită instituțiile să asigure transparența procedurilor legislative pe baza legislației și a jurisprudenței relevante și a recomandărilor Ombudsmanului;

51. invită toate instituțiile să își îmbunătățească comunicarea pe parcursul întregului ciclu legislativ și să difuzeze din proprie inițiativă mai multe documente proprii legate de procedura legislativă, în modul cel mai simplu, ușor de folosit și accesibil, prin intermediul site-urilor lor de internet și al altor mijloace de comunicare; subliniază că este nevoie de mai multă transparență în ceea ce privește luarea deciziilor în cadrul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; invită instituțiile să își intensifice eforturile de creare a unei baze de date comune speciale și ușor de utilizat privind stadiul dosarelor legislative în curs, astfel cum s-a convenit în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, care să asigure transparența în diferitele etape ale procesului legislativ și să le ofere cetățenilor o înțelegere mai clară a procedurilor legislative ale UE;

52. reamintește că, în conformitate cu articolul 3 din TUE și cu Carta drepturilor fundamentale, trebuie respectată bogata diversitate lingvistică a Uniunii; invită instituțiile Uniunii Europene să depună toate eforturile pentru a asigura accesul la documente în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;

53. atrage atenția asupra faptului că societățile democratice deschise depind de capacitatea cetățenilor de a avea acces la o gamă largă de surse de informații ce pot fi verificate, astfel încât să-și poată forma un punct de vedere asupra diverselor subiecte; subliniază că accesul la informații sporește responsabilitatea în procesul decizional și este esențial pentru funcționarea societăților democratice;

o

o o

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Ombudsmanului, altor organe, oficii, agenții ale Uniunii, precum și Consiliului Europei.

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0044

Reducerea inegalităților cu accent special asupra sărăciei persoanelor încadrate în muncă

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la reducerea inegalităților, cu accent special asupra sărăciei persoanelor încadrate în muncă (2019/2188(INI))

(2021/C 465/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere obiectivul de coeziune prevăzut la articolul 3 din TUE, în special convergența socială ascendentă,
- având în vedere clauza socială orizontală prevăzută la articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere politica socială în conformitate cu articolul 151 și următoarele din TFUE,
- având în vedere Carta Socială Europeană revizuită,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum sunt menționate la articolul 6 din TUE,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 5 și 6,
- având în vedere obiectivele ONU de dezvoltare durabilă (ODD),
- având în vedere convențiile și recomandările Organizației Internaționale a Muncii (OIM),
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD a ONU) și intrarea sa în vigoare în Uniunea Europeană la 21 ianuarie 2011, în conformitate cu Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a CRPD a ONU ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽³⁾,
- având în vedere orientările politice ale președintei Ursula von der Leyen,
- având în vedere Programul de lucru adaptat al Comisiei pentru 2020,
- având în vedere obiectivul privind sărăcia și excluziunea socială stabilit în Strategia Europa 2020,
- având în vedere cadrul UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor,
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽³⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽⁴⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 11.

Miercuri, 10 februarie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la protecția europeană a lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în contextul crizei provocate de COVID-19 ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 24 noiembrie 2015 referitoare la reducerea inegalităților, în special a sărăciei în rândul copiilor ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 ianuarie 2014 referitoare la inspecțiile eficiente la locul de muncă ca strategii de îmbunătățire a condițiilor de muncă în Europa ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2016 intitulată „Sărăcia: o perspectivă de gen” ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere indicele egalității de gen al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),
- având în vedere rezoluția sa din 24 octombrie 2017 referitoare la politicile de garantare a venitului minim ca instrument de combatere a sărăciei ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽¹²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 iulie 2017 referitoare la condițiile de muncă și locurile de muncă cu contracte precare ⁽¹³⁾,
- având în vedere Indicele drepturilor globale al Confederației Internaționale a Sindicatelor (ITUC) ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere rapoartele Rețelei europene pentru combaterea sărăciei și rapoartele relevante ale Forumului european al persoanelor cu dizabilități și ale rețelei ERGO (Rețeaua europeană a organizațiilor de bază ale romilor)
- având în vedere obiectivele prevăzute în Pactul verde european pentru o tranziție justă și echitabilă prin asigurarea accesului la programe de reconversie profesională și la oportunități de angajare în noi sectoare economice,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020 intitulată „O Europă socială puternică pentru tranziții juste” (COM(2020)0014),
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizele Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen și Comisiei pentru petiții,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A9-0006/2021),

Creșterea inegalităților și a sărăciei

- A. întrucât unul dintre punctele forte ale UE constă în modelul său social; întrucât evoluțiile tehnologice și tendința globală de creștere a inegalităților necesită reevaluarea și adaptarea modelului social la mediul nostru global modern, rapid, complex și imprevizibil;

⁽⁵⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 8.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0176.

⁽⁷⁾ JO C 366, 27.10.2017, p. 19.

⁽⁸⁾ JO C 482, 23.12.2016, p. 31.

⁽⁹⁾ JO C 76, 28.2.2018, p. 93.

⁽¹⁰⁾ JO C 363, 28.10.2020, p. 164.

⁽¹¹⁾ JO C 346, 27.9.2018, p. 156.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.

⁽¹³⁾ JO C 334, 19.9.2018, p. 88.

⁽¹⁴⁾ <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2019>

Miercuri, 10 februarie 2021

- B. întrucât, conform definiției Eurostat, persoanele încadrate în muncă sunt amenințate de sărăcie atunci când lucrează mai mult de o jumătate de an și când venitul lor disponibil anual echivalent se situează sub 60 % din venitul median național al gospodăriilor (după transferurile sociale); întrucât cele mai recente cifre ale Eurostat arată că 9,4 % dintre lucrătorii europeni erau expuși riscului de sărăcie în 2018 ⁽¹⁵⁾;
- C. întrucât inegalități există atât în statele membre, cât și între acestea și variază semnificativ; întrucât decalajul în ceea ce privește bogăția netă dintre percentilele celor mai bogate persoane și restul populației se adâncește; întrucât, în statele membre ale Eurogrupului patrimoniul net al 20 % din gospodăriile cele mai modeste a scăzut în 2017, dar a crescut relativ puternic pentru 20 % dintre gospodăriile cele mai prospere ⁽¹⁶⁾ și în timp ce 20 % din gospodăriile cele mai modeste au avut în medie o datorie netă de 4 500 EUR, cele 10 % din gospodăriile cele mai prospere au avut în medie un patrimoniu net de 1 189 700 EUR ⁽¹⁷⁾;
- D. întrucât factorii care contribuie la sărăcie și la creșterea inegalității în ceea ce privește bogăția netă sunt complecși și interconectați și includ, în primul rând, inegalitatea salarială, inegalitatea de gen, lipsa de locuințe accesibile, discriminarea, nivelurile scăzute de educație, schimbările tehnologice din lumea muncii și schimbările structurale de pe piața muncii; întrucât creșterea productivității fără măriri salariale corespunzătoare conduce, de asemenea, la o creștere a dezechilibrelor economice din statele membre și dintre acestea;
- E. întrucât riscul de accelerare a fenomenului de excludere legată de venituri printre lucrători afectează în special nu doar lucrătorii cu un nivel scăzut de calificare, ci și absolvenții (inclusiv absolvenții universitari) care intră pe piața muncii; întrucât se prevede mărirea decalajului între cele mai ridicate și respectiv cele mai scăzute venituri;
- F. întrucât unul din șase lucrători din UE câștigă un salariu mic, și anume un salariu mai mic de două treimi din salariul mediu național, iar această pondere crește constant; întrucât salariile mici nu au ținut pasul cu alte salarii din multe state membre, înrăutățind astfel inegalitățile în materie de venituri și sărăcia persoanelor încadrate în muncă și reducând totodată capacitatea persoanelor care câștigă un salariu mic de a face față dificultăților economice;
- G. întrucât recesiunea de pe piața forței de muncă în timpul crizei precedente a determinat o creștere considerabilă a numărului de lucrători cu fracțiuni de normă involuntari, care sunt cei mai susceptibili să ocupe funcții de bază sau de nivel inferior în sectorul serviciilor, fiind foarte expuși la riscul de a fi lucrători săraci;
- H. întrucât egalitatea între femei și bărbați și nediscriminarea reprezintă valori fondatoare ale Uniunii Europene, astfel cum este consacrată în TUE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- I. întrucât, în UE-27, femeile câștigă în medie cu 15 % mai puțin decât bărbații ⁽¹⁸⁾, respectiv cu 9,38 % atunci când are loc o ajustare din diferite motive ⁽¹⁹⁾; întrucât decenii de diferențe de remunerare între femei și bărbați au creat o disparitate de gen de 37 % în ceea ce privește pensiile, situație care creează un nivel inegal de independență economică între femei și bărbați în vârstă;

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_01_41/default/table?lang=ro

⁽¹⁶⁾ Household Finance and Consumption Network (Rețeaua pentru patrimoniul și consumul gospodăriilor), „The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave”, Banca Centrală Europeană, document statistic, seria nr. 36, martie 2020, p. 25. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpsps/ecb.sps36~0245ed80c7.en.pdf?bd73411fbeb0a33928ce4c5ef2c5e872>

⁽¹⁷⁾ Household Finance and Consumption Network (Rețeaua pentru patrimoniul și consumul gospodăriilor), „The Household Finance and Consumption Survey: Wave 2017 – Statistical tables”, iunie 2020, p. 5. https://www.ecb.europa.eu/home/pdf/research/hfcn/HFCS_Statistical_Tables_Wave_2017.pdf?656f4e10de45c91c3c882840e9174eac

⁽¹⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/society/20200227STO73519/diferenta-de-remunerare-intre-femei-si-barbati-in-cifre-infografic>

⁽¹⁹⁾ Ajustarea este o metodă statistică care permite compararea populațiilor luând în considerare diferențele în distribuția diferiților factori (sectorul de activitate, vârsta, ocupația etc.) între aceste populații. Diferența neajustată de remunerare între femei și bărbați este calculată ca diferența relativă dintre câștigurile salariale orare medii ale femeilor și bărbaților. Aceasta oferă un indicator simplu al inegalităților salariale, ceea ce explică utilizarea sa pe scară largă de către factorii de decizie. Cu toate acestea, diferența neajustată de remunerare între femei și bărbați include atât posibila discriminare între bărbați și femei în ceea ce privește „remunerația inegală pentru muncă egală”, cât și impactul diferențelor în ceea ce privește caracteristicile medii ale bărbaților și femeilor pe piața forței de muncă.

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/report-gender-pay-gap-eu-countries-october2018_en_0.pdf

Miercuri, 10 februarie 2021

- J. întrucât distribuția inegală a responsabilităților de îngrijire în UE, dat fiind că femeile suportă o sarcină disproporționată, fiind cele care asigură în principal îngrijirile în familie, precum și accesul limitat la structuri de îngrijire a copiilor și a persoanelor în vârstă în unele state membre, le obligă la perioade de absență de pe piața muncii, care conduc la diferențe de remunerare și de pensii între femei și bărbați; întrucât această repartizare inegală a responsabilităților de îngrijire, precum și remunerarea inegală a muncii desfășurate de obicei de către femei și impactul întreruperilor de carieră asupra promovării și avansării în sistemul de pensii sunt toți factori ai sărăciei în rândul femeilor;
- K. întrucât, în 2017, femeile aveau o rată a riscului de sărăcie și excluziune socială de 23,3 %, mai mare decât bărbații (21,6 %) ⁽²⁰⁾;
- L. întrucât diferența de remunerare între femei și bărbați este, în general, mai mică pentru persoanele nou-intrate pe piața forței de muncă ⁽²¹⁾; întrucât egalitatea de șanse ar trebui promovată în continuare pentru a reduce și mai mult inegalitățile dintre femei și bărbați;
- M. întrucât gradul de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor este considerabil mai ridicat în sectorul serviciilor decât în industrie, femeile fiind angajate în special în sectorul sănătății și cel social, precum și în sectorul comerțului cu amănuntul, al industriei de prelucrare, al educației și al activităților comerciale, un număr din ce în ce mai mare de femei ocupând locuri de muncă cu fracțiune de normă sau ocazionale;
- N. întrucât integrarea perspectivei de gen este un instrument important pentru includerea egalității de gen în toate politicile, măsurile și acțiunile UE, inclusiv în politicile pieței forței de muncă și în politicile sociale, pentru a promova egalitatea de șanse și a combate toate formele de discriminare împotriva femeilor;
- O. întrucât Pilonul european al drepturilor sociale include recomandări privind egalitatea de gen, egalitatea de șanse și sprijinul activ pentru ocuparea forței de muncă;
- P. întrucât principiul 6 al Pilonului european al drepturilor sociale stabilește că trebuie prevenită sărăcia lucrătorilor și că trebuie asigurate salarii minime adecvate, care să poată răspunde necesităților lucrătorilor și familiilor lor, ținând cont de condițiile economice și sociale existente la nivel național și protejând totodată accesul la un loc de muncă și stimulentele pentru căutarea unui loc de muncă; întrucât, conform Pilonului european al drepturilor sociale, când un principiu se referă la lucrători, este vorba de toate persoanele angajate, indiferent de statutul, modalitatea și durata încadrării lor în muncă;
- Q. întrucât tinerii întâmpină greutăți pentru a găsi locuri de muncă de calitate și stabile, cu contracte permanente, și experimentează adesea perioade de șomaj pe termen lung; întrucât multe state membre permit angajatorilor să plătească angajaților mai tineri un salariu mai mic, ceea ce discriminează lucrătorii mai tineri; întrucât tinerii acceptă adesea stagii neplătite, fără perspectiva ocupării unui loc de muncă;
- R. întrucât locurile de muncă precare afectează unele grupuri într-o măsură semnificativ mai mare decât alte grupuri, unele populații, precum cea romă, fiind supraprezentate în locurile de muncă atipice, instabile și cu salarii mici; întrucât 80 % din populația romă și copiii din această categorie a populației trăiesc cu un venit sub pragul național al riscului de sărăcie ⁽²²⁾, indiferent dacă persoanele respective au un loc de muncă sau nu; întrucât romii au fost grav afectați de pandemie și de măsurile de izolare ⁽²³⁾;
- S. întrucât 95 de milioane de persoane (21,7 %) sunt amenințate de riscul de sărăcie sau de excluziune socială, ceea ce înseamnă că supraviețuirea economică, participarea socială și calitatea vieții ⁽²⁴⁾ unei persoane din cinci sunt în pericol în al treilea cel mai puternic spațiu economic al lumii; întrucât 85,3 milioane de persoane (16,9 %) în UE sunt afectate de sărăcie sau de excluziune socială după transferurile sociale;
- T. întrucât statisticile privind sărăcia din UE arată diferențe mari între statele membre în ceea ce privește atingerea obiectivului de reducere a sărăciei și excluziunii sociale;

⁽²⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20181017-1?inheritRedirect=true>

⁽²¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics#Gender_pay_gap_much_lower_for_young_employees

⁽²²⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_ro.pdf

⁽²³⁾ <http://ergonetwork.org/2020/04/eu-recovery-plan-the-case-of-roma/>

⁽²⁴⁾ Calitatea vieții este noțiunea de stare de bine umană măsurată prin indicatori sociali, mai degrabă decât prin măsurarea cantitativă a veniturilor și a producției (*sursa*: Eurostat).

Miercuri, 10 februarie 2021

- U. întrucât 8,2 milioane de persoane au fost scoase din categoriile expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială în comparație cu scenariul de referință din 2008, în mare parte datorită îmbunătățirii condițiilor de pe piața forței de muncă și reducerii privațiunilor materiale severe ⁽²⁵⁾ și a proporției persoanelor care trăiesc în gospodării cu intensitate foarte scăzută a muncii ⁽²⁶⁾ în unele state membre;
- V. întrucât, în ciuda unei îmbunătățiri substanțiale a situației în unele state membre, UE nu și-a îndeplinit obiectivul stabilit în Strategia Europa 2020 de a reduce cu 20 de milioane numărul absolut de persoane expuse riscului de sărăcie până în 2020 comparativ cu 2008;
- W. întrucât anumite categorii de lucrători, cum ar fi cei sezonieri și anumiți lucrători transfrontalieri, deși încadrați în muncă, sunt expuși unui risc ridicat de sărăcie și de excluziune socială și sunt, adesea, angajați cu contracte de muncă pe termen scurt, cu un nivel redus sau inexistent de siguranță a locului de muncă, de drepturi ale lucrătorilor sau de protecție socială;
- X. întrucât există diverse consecințe economice și sociale ale condițiilor precare de viață și de muncă și ale sărăciei persoanelor încadrate în muncă, inclusiv niveluri mai scăzute de stare de bine mentală subiectivă, probleme legate de locuință și mediul de viață, relații precare și sentimentul de excluziune socială ⁽²⁷⁾;
- Y. întrucât lucrătorii săraci muncesc, adesea, în condiții inacceptabile, cum ar fi locuri de muncă fără contract colectiv, nerespectarea orarelor de lucru ⁽²⁸⁾ și riscuri la adresa sănătății și siguranței în muncă;
- Z. întrucât, într-o perioadă de recesiune economică, acești lucrători se află într-o poziție și mai slabă pe piața forței de muncă;
- AA. întrucât, în general, persoanele care lucrează cu fracțiune de normă și, în special, persoanele care lucrează cu fracțiune de normă involuntar sunt expuse unui risc mai ridicat de sărăcie atunci când se combină diferiți factori de risc, printre care un salariu scăzut, locuri de muncă instabile, condiția de salariat unic cu membri ai gospodăriei în întreținere ⁽²⁹⁾;
- AB. întrucât, în 2019, 5,8 % din populația UE-27 trăia în condiții de privațiune materială gravă și sărăcia extremă există în numeroase regiuni și comunități; întrucât este probabil ca acest procent să crească în mod semnificativ în contextul pandemiei de COVID-19, ceea ce face ca această problemă să devină și mai presantă;
- AC. întrucât sărăcia energetică este o problemă deosebit de răspândită în Europa, deoarece între 50 și 125 de milioane de persoane nu își pot permite un confort termic adecvat în locuință ⁽³⁰⁾; întrucât 11 % dintre gospodăriile europene nu au acces la internet ⁽³¹⁾;

⁽²⁵⁾ Privațiunea materială se referă la o stare de presiune economică, definită ca incapacitatea forțată (mai degrabă decât alegerea de a nu face acest lucru) de a plăti cheltuieli neprevăzute sau de a-și permite o vacanță anuală de o săptămână departe de casă, o masă cu carne, pui sau pește o dată la două zile, încălzirea adecvată a unei locuințe sau bunuri durabile, cum ar fi o mașină de spălat sau un televizor color. Privațiunea materială severă se referă la incapacitatea de a-și permite cel puțin 4 dintre următoarele 11 categorii: plata creditului ipotecar sau a chiriei, facturile la utilități, credite de consum sau de alt tip, o săptămână de concediu anual, mese cu carne, pește, proteine o dată la două zile, cheltuieli financiare neașteptate, un telefon (inclusiv mobil), un televizor color, o mașină de spălat rufe, un automobil, încălzirea (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview).

⁽²⁶⁾ Indicatorul „persoane care trăiesc în gospodării cu o intensitate foarte scăzută a muncii” este definit ca numărul de persoane care trăiesc într-o gospodărie în care membrii de vârstă activă au lucrat mai puțin de 20 % din potențialul lor total în ultimele 12 luni. Intensitatea muncii unei gospodării reprezintă raportul dintre numărul total de luni în care toți membrii gospodăriei de vârstă activă au lucrat în cursul anului de referință al venitului și numărul total de luni în care aceiași membri ai gospodăriei ar fi putut, teoretic, să fi lucrat în aceeași perioadă. O persoană de vârstă activă este o persoană cu vârsta cuprinsă între 18 și 59 de ani, cu excepția studenților cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani. Gospodăriile formate numai din copii, elevi/studenți cu vârste sub 25 de ani și/sau persoane în vârstă de cel puțin 60 de ani sunt complet excluse din calculul indicatorului.

⁽²⁷⁾ Eurofound, „Sărăcia persoanelor încadrate în muncă în UE”, 5 septembrie 2017.

⁽²⁸⁾ Conform definiției din Directiva privind timpul de lucru (JO L 299, 18.11.2003, p. 9).

⁽²⁹⁾ Eurofound, „Sărăcia persoanelor încadrate în muncă în UE”, 5 septembrie 2017.

⁽³⁰⁾ https://ec.europa.eu/energy/content/introduction-5_ro

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Digital_economy_and_society_statistics_-_households_and_individuals/ro

Miercuri, 10 februarie 2021

- AD. întrucât sărăcia gospodăriilor ⁽³²⁾ consemnează o ușoară scădere ⁽³³⁾: unul din patru copii sub 18 ani este expus riscului de sărăcie sau de excluziune socială și, astfel, este prins într-un ciclu în care o situație defavorizantă se transmite din generație în generație ⁽³⁴⁾; întrucât părinții singuri (34,2 %) și familiile numeroase sunt deosebit de afectate ⁽³⁵⁾; întrucât familiile cu un copil sau alte rude cu dizabilități sunt expuse unui risc deosebit de sărăcie;
- AE. întrucât chiriile sunt în continuă creștere în majoritatea statelor membre; întrucât rata costurilor suplimentare pentru locuințe ⁽³⁶⁾ în UE este de 9,6 %, ceea ce înseamnă că persoanele care trăiesc în aceste gospodării cheltuiesc pentru locuință 40 % sau mai mult din venitul lor disponibil ⁽³⁷⁾; întrucât în anumite state membre rata costurilor suplimentare pentru locuințe se ridică la 50-90 % ⁽³⁸⁾; întrucât, în UE, gospodăriile cu venituri mici care plătesc chirie au costuri medii cu locuința situate între 20 % și 45 % din venitul disponibil;
- AF. întrucât unul dintre principalii factori care contribuie la discrepanța în ceea ce privește averea netă este modificarea prețurilor locuințelor; întrucât penuria de locuințe accesibile devine cea mai mare cauză a inegalităților în multe state membre;
- AG. întrucât numărul persoanelor fără adăpost este în creștere în întreaga Europă, estimându-se că aproximativ 700 000 de persoane au fost fără adăpost în 2019 ⁽³⁹⁾: cu 70 % mai multe decât acum un deceniu ⁽⁴⁰⁾;
- AH. întrucât, în 2017, procentul tinerilor cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani care, deși muncesc, sunt expuși riscului de sărăcie în Uniunea Europeană, a fost estimat la 11 %, ajungând până la 28,2 % în România ⁽⁴¹⁾;
- AI. întrucât sărăcia în rândul persoanelor în vârstă continuă să crească: rata riscului de sărăcie la persoanele în vârstă de peste 65 de ani a fost, în medie, de 16,1 % (UE-27); întrucât această cifră va crește și mai mult mai ales din cauza condițiilor de muncă precare și atipice, care este foarte răspândită în rândul persoanelor în vârstă ⁽⁴²⁾;
- AJ. întrucât sărăcia persoanelor încadrate în muncă face ca munca să își piardă scopul de bază, acela de a asigura o viață decentă angajaților și familiilor lor, împiedicându-i să devină independenți din punct de vedere economic;
- AK. întrucât articolul 4 din Carta socială europeană a Consiliului Europei prevede dreptul tuturor lucrătorilor la o remunerație echitabilă, care să asigure un nivel de trai decent pentru lucrători și membrii familiilor acestora;

Declinul acoperirii negocierilor colective

- AL. întrucât acoperirea negocierilor colective în țările OCDE a scăzut în ultimele trei decenii de la 46 % la 32 % în medie; întrucât în cel puțin 14 state membre ale UE 50 % din angajați lucrează fără un contract colectiv; întrucât rata de negociere colectivă este mai mare de 80 % doar în șapte state membre ⁽⁴³⁾; întrucât declinul cel mai rapid a avut loc în țările care au făcut obiectul unor reforme structurale care au vizat negocierile colective ⁽⁴⁴⁾;

⁽³²⁾ În contextul anchetelor privind condițiile sociale, o gospodărie este definită ca o unitate de gospodărire sau, din punct de vedere operațional, ca unitate socială: care are reguli comune; care împarte cheltuielile gospodăriei sau nevoile zilnice; într-o reședință comună. O gospodărie include fie o persoană care trăiește singură, fie un grup de persoane, care nu sunt neapărat înrudite, care locuiesc la aceeași adresă cu gospodărire comună, adică mănâncă împreună cel puțin o masă pe zi sau au o sufragerie comună.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>

⁽³⁴⁾ Eurostat, „EU statistics on income and living conditions (EU-SILC) methodology – 2011 intergenerational transmission of disadvantages” (Metodologia statisticilor UE privind venitul și condițiile de viață – transmiterea intergenerațională a dezavantajelor 2011 ([https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_\(EU-SILC\)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_(EU-SILC)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages)).

⁽³⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview

⁽³⁶⁾ Procentul de populație care trăiește într-o gospodărie în care costurile totale cu locuința (după deducerea alocațiilor pentru locuință) reprezintă peste 40 % din venitul disponibil total al gospodăriei (după deducerea alocațiilor pentru locuință).

⁽³⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Housing_statistics#Housing_affordability

⁽³⁸⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi163/default/table?lang=en>

⁽³⁹⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2020-01-13/11/housing-urgent-action-needed-to-address-homelessness-in-europe>

⁽⁴⁰⁾ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/magazine/2019/Spring/Homeless_in_Europe_magazine_-_Spring_2019.pdf; <https://www.feantsa.org/en/news/2020/07/23/fifth-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2020>

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190122-1?inheritRedirect=true>

⁽⁴²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi012/default/table?lang=ro>

⁽⁴³⁾ OECD, Visser (2016) Baza de date ICTWSS. <https://www.etuc.org/en/document/etuc-reply-first-phase-consultation-social-partners-under-article-154-tfeu-possible-action>, p. 6, nr. 15.

⁽⁴⁴⁾ Eurofound, „Industrial relations: Developments 2015-2019” (Relații industriale: evoluții 2015-2019), 11 decembrie 2020.

Miercuri, 10 februarie 2021

- AM. întrucât sistemele bine coordonate de negociere colectivă, care au o acoperire largă, favorizează o bună performanță pe piața forței de muncă și întrucât lucrătorii care fac obiectul contractelor colective de muncă se bucură, de obicei, de condiții de muncă mai bune și de o mai bună calitate a mediului de lucru decât cei care nu beneficiază de aceste contracte colective;
- AN. întrucât, la nivel mondial, numărul țărilor în care lucrătorilor li se interzice dreptul de a înființa sindicate sau de a deveni membru al unui sindicat a crescut din 2018 până în 2019 de la 92 la 107; întrucât cea mai mare creștere s-a înregistrat în Europa; întrucât 40 % din țările europene nu permit lucrătorilor să adere la sindicate, 68 % dintre țări au încălcat dreptul la grevă, iar 50 %, dreptul la negociere colectivă ⁽⁴⁵⁾;
- AO. întrucât pentru lucrătorii din zonele rurale este mai dificil să obțină reprezentare sindicală și să negocieze acorduri colective locale și sectoriale, situație care depinde și de sector;
- AP. întrucât evoluția salariilor din zona euro s-a situat, în perioada 2000-2016, sub rata productivității ⁽⁴⁶⁾; întrucât creșterea salariilor nu a ținut pasul cu dezvoltarea valorii adăugate, ceea ce a adâncit inegalitățile existente;
- AQ. întrucât negocierea colectivă și contractele colective sectoriale nu reglementează numai nivelurile salariilor, ci și condițiile de muncă, precum timpul de lucru, concediul plătit, posturile neocupate și posibilitățile de dezvoltare a competențelor;
- AR. întrucât partenerii sociali puternici și negocierea colectivă pot avea un impact pozitiv asupra nivelurilor generale ale salariilor în Europa, inclusiv asupra salariilor minime și a celor medii; întrucât negocierea colectivă asigură faptul că vocea lucrătorilor este auzită și că aceștia sunt respectați; întrucât există dovezi despre o clară corelație pozitivă între participarea lucrătorilor la locul de muncă și performanța și veniturile companiei ⁽⁴⁷⁾;

Creșterea locurilor de muncă atipice și precare

- AS. întrucât rata de ocupare a persoanelor cu dizabilități (50,6 %) a fost semnificativ mai scăzută decât rata totală de ocupare a forței de muncă (74,8 %) în 2017 ⁽⁴⁸⁾;
- AT. întrucât, drept urmare, persoanele cu handicap sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie care afectează persoanele încadrate în muncă (11 % față de media UE de 9,1 %) ⁽⁴⁹⁾;
- AU. întrucât doar 20,7 % dintre femeile cu dizabilități și 28,6 % dintre bărbații cu dizabilități lucrează cu normă întreagă ⁽⁵⁰⁾;
- AV. întrucât, în unele state membre, persoanele cu dizabilități își pierd adesea ajutorul pentru dizabilitate în momentul ocupării unui loc de muncă, ceea ce mărește riscul de sărăcie în ciuda faptului că sunt încadrate în muncă;

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>

⁽⁴⁶⁾ OECD, 'Negotiating Our Way Up: Collective Bargaining in a Changing World of Work', (Negocierea colectivă într-o lume a muncii în schimbare), 18 noiembrie 2019, figura 3.10, p. 125.

⁽⁴⁷⁾ Van den Berg, A., Grift, Y., van Witteloostuijn, A., 'The effect of employee workplace representation on firm performance: a cross-country comparison within Europe', raport de cercetare 2013-008, ACED 2013-016, Universitatea Antwerp, aprilie 2013.

⁽⁴⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/society/20200604STO80506/parliament-calls-for-a-new-ambitious-eu-disability-strategy>

⁽⁴⁹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34425.pdf>

⁽⁵⁰⁾ Indicele egalității de gen 2019.

Miercuri, 10 februarie 2021

- AW. întrucât, în anumite state membre, persoanele cu dizabilități angajate în ateliere protejate nu primesc automat statutul de angajat, drepturi legate de muncă sau un salariu minim garantat ⁽⁵¹⁾;
- AX. întrucât integrarea persoanelor cu dizabilități pe piața forței de muncă s-a dovedit a fi deosebit de dificilă în urma crizei financiare ⁽⁵²⁾;
- AY. întrucât rata lucrătorilor care trăiesc în gospodării expuse la riscul de sărăcie a crescut de la 8 % la 9,4 % în zece ani, fiind vorba de 20,5 milioane de persoane ⁽⁵³⁾;
- AZ. întrucât s-au stabilit legături între răspândirea formelor neconvenționale de ocupare a forței de muncă și creșterea procentului de europeni expuși riscului de sărăcie chiar dacă sunt încadrați în muncă ⁽⁵⁴⁾; întrucât 16,2 % dintre persoanele care lucrează cu fracțiune de normă sau cu contracte temporare sunt mai expuse riscului de a deveni lucrători săraci, comparativ cu 6,1 % dintre persoanele cu contracte permanente;
- BA. întrucât nivelul de educație are un impact ridicat asupra riscului de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă; întrucât riscul de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă este considerabil mai mare pentru lucrătorii cu un nivel scăzut de calificare; întrucât în unele state membre există un risc de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă chiar și pentru lucrătorii cu înaltă calificare ⁽⁵⁵⁾;
- BB. întrucât există practici diferite de stabilire a salariilor în UE;
- BC. întrucât sistemele de salarii minime – acolo unde există – variază foarte mult în ceea ce privește domeniul de aplicare și acoperirea de la un stat membru la altul ⁽⁵⁶⁾; întrucât sistemele de salarii minime variază și în ceea ce privește nivelul lor absolut și relativ și întrucât există diferențe considerabile în ceea ce privește acoperirea și caracterul suficient pentru a asigura un trai decent; întrucât chiar dacă decalajul dintre țări se reduce dacă se ține seama de diferențele de preț, disparitățile rămân mari ⁽⁵⁷⁾; întrucât procentul persoanelor care primesc un salariu minim variază, de asemenea, considerabil de la un stat membru la altul;
- BD. întrucât salariul minim se află constant peste pragul riscului de sărăcie definit (60 % valoare medie brută) numai în trei state membre, iar în celelalte state membre nu oferă protecție împotriva sărăciei; întrucât uneori anumite sectoare, grupuri de lucrători și forme de muncă nu sunt acoperite sau incluse în sistemele de salarizare minimă sau în contractele colective;
- BE. întrucât lucrătorii care câștigă un salariu minim întâmpină adesea dificultăți în a face față cheltuielilor; întrucât, mai exact, 7 din 10 lucrători care câștigă un salariu minim au cel puțin „unele” dificultăți în a face față cheltuielilor finale, în comparație cu 5 din 10 lucrători din alte categorii, cu diferențe substanțiale între statele membre ⁽⁵⁸⁾;
- BF. întrucât scăderea ocupării forței de muncă în timpul crizei financiare din 2008 a dus la o creștere dramatică a numărului de persoane care ocupă locuri de muncă atipice, locuri de muncă pe termen scurt și cu fracțiune de normă, inclusiv locuri de muncă cu fracțiune de normă involuntare ⁽⁵⁹⁾; întrucât lucrătorii cu fracțiune de normă involuntari sunt cei mai susceptibili să ocupe funcții de bază sau de nivel inferior în sectorul serviciilor și sunt cei mai expuși la riscul de a fi lucrători săraci; întrucât mai mult de o treime dintre lucrătorii cu fracțiune de normă lucrează involuntar în acest mod și întrucât o jumătate dintre ei lucrează cu contracte pe durată determinată ⁽⁶⁰⁾;

⁽⁵¹⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/empl/dv/empl20141120-wss-people-disabilities-/empl20141120-wss-people-disabilities-en.pdf

⁽⁵²⁾ Eurostat Statistics Explained, „Europe 2020 indicators – poverty and social exclusion”, 11 iunie 2020 (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Europe_2020_indicators_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=394836).

⁽⁵³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁽⁵⁴⁾ Eurofound, „Sărăcia persoanelor încadrate în muncă în UE”, 5 septembrie 2017.

⁽⁵⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps04/default/table?lang=en

⁽⁵⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics

⁽⁵⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics#Minimum_wages_expressed_in_purchasing_power_standards

⁽⁵⁸⁾ Eurofound (2020), Minimum wages in 2020: Annual review (Salariile minime în 2020: Revizuire anuală, 4 iunie 2020).

⁽⁵⁹⁾ ETUI, Benchmarking Working Europe 2019, ‘Labour market and social developments’ chapter, 2019.

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁽⁶⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU\(2016\)587285_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU(2016)587285_EN.pdf)

Miercuri, 10 februarie 2021

- BG. întrucât contractele standard pe durată nedeterminată cu normă întreagă reprezintă 59 % din totalul ocupării forței de muncă în UE, locurile de muncă atipice și, adesea dar nu întotdeauna, precare fiind în continuă creștere ⁽⁶¹⁾;
- BH. întrucât contractele de muncă pe durată determinată nu încurajează perfecționarea, formarea și adaptarea competențelor angajaților la nevoile pieței muncii aflate în schimbare;
- BI. întrucât există mari fluctuații ale numărului de lucrători care muncesc în condiții precare în EU în comerțul cu ridicata și cu amănuntul, în transporturi, în serviciile hoteliere și de catering ⁽⁶²⁾ și în sectorul cultural și cel al organizării de evenimente;
- BJ. întrucât sărăcia persoanelor încadrate în muncă poate afecta și tinerii profesioniști cu studii superioare, în special în statele membre care consemnează un nivel ridicat al șomajului în rândul tinerilor; întrucât, cu toate că procentul tinerilor care trăiesc în sărăcie deși sunt încadrați în muncă este mai mic pentru cei cu o diplomă universitară decât pentru cei cu un nivel mai scăzut de educație, acesta rămâne totuși considerabil în unele state membre; întrucât acești tineri adulți suferă adesea din cauza salariilor mici, a condițiilor inechitabile de muncă, a activității independente fictive, a contractelor de muncă atipice sau chiar a muncii nedeclarate ⁽⁶³⁾;
- BK. întrucât un venit suplimentar, un grad sporit de flexibilitate, dobândirea de experiență, atragerea clienților și lipsa oportunităților pe piața tradițională a forței de muncă par să fie principalele motivații pentru lucrul pe platforme online; întrucât lucrul pe platforme online are, în general, efecte pozitive pentru integrarea pe piața forței de muncă ⁽⁶⁴⁾; întrucât lucrul pe platforme online este eterogen și, prin urmare, o soluție unică ar submina apariția unor forme importante de lucru ⁽⁶⁵⁾;
- BL. întrucât Autoritatea Europeană a Muncii (ELA) a fost înființată în iulie 2019 pentru a sprijini statele membre și Comisia în aplicarea și asigurarea respectării dreptului Uniunii referitor la mobilitatea forței de muncă și la coordonarea securității sociale; întrucât se preconizează ca ELA să-și atingă capacitatea operațională integrală până în 2024;
- BM. întrucât, deși Comisia și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere privind un număr european de asigurări sociale, nu a fost încă prezentată nicio propunere concretă;
- BN. întrucât rata de educație a adulților în UE a fost de 11,1 % în 2018, ținta pentru 2020 fiind de 15 % ⁽⁶⁶⁾; întrucât tehnologia și inovarea au un mare potențial de deblocare a oportunităților, dar peste 40 % dintre adulții din UE nu au competențe digitale de bază;

Consecințele economice și sociale ale pandemiei de COVID-19

- BO. întrucât șomajul și locurile de muncă precare și atipice au crescut considerabil în timpul crizei financiare din 2008, iar criza provocată de COVID-19 atrage din nou atenția asupra chestiunilor sociale, cum ar fi pierderea locurilor de muncă, șomajul parțial, dificultățile financiare cu care se confruntă, de exemplu, întreprinderile mici și mijlocii, micii artizani, micii comercianți și lucrătorii transfrontalieri; întrucât clasa de mijloc se micșorează, decalajul dintre bogați și săraci este în creștere, iar dezechilibrele din și dintre statele membre sunt exacerbate de criza provocată de COVID-19;
- BP. întrucât, în aprilie 2020, în timpul pandemiei de COVID-19, 50 % dintre lucrătorii din UE au cunoscut o reducere a timpului de lucru, mai mult de o treime (34 %) dintre ei raportând că acesta a scăzut „mult”, iar 16 % declarând că a scăzut „puțin” ⁽⁶⁷⁾;
- BQ. întrucât 75 % dintre cetățenii UE declară că situația lor financiară este mai dificilă acum decât înainte de pandemia de COVID-19, iar 68 % raportează dificultăți în a se descurca din salariu și 68 % nu își pot menține nivelul de trai mai mult de trei luni fără un venit; întrucât 16 % dintre lucrătorii din UE cred că probabil își vor pierde locul de muncă în viitorul apropiat ⁽⁶⁸⁾;

⁽⁶¹⁾ Eurofound, „Sărăcia persoanelor încadrate în muncă în UE”, 5 septembrie 2017 (<https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/in-work-poverty-in-the-eu>).

⁽⁶²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶⁴⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁵⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190517-1>

⁽⁶⁷⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 (Set de date despre viața, lucrul și COVID-19), 28 septembrie 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁽⁶⁸⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 (Set de date despre viața, lucrul și COVID-19), 28 septembrie 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

Miercuri, 10 februarie 2021

- BR. întrucât criza economică provocată de pandemia de COVID-19 ar putea avea consecințe grave și pe termen lung pe piața muncii, în special pentru tineri și lucrătorii vulnerabili, deoarece i-ar obliga să accepte locuri de muncă precare și atipice, fapt care va înrăutăți condițiile de muncă și va accentua în mod considerabil inegalitățile;
- BS. întrucât pandemia de COVID-19 va avea, prin urmare, cel mai probabil un impact direct în ceea ce privește creșterea sărăciei și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă ⁽⁶⁹⁾, în special în rândul celor mai vulnerabile grupuri din societate;
- BT. întrucât pandemia de COVID-19 a demonstrat că este necesară o protecție socială mai incluzivă, care să acopere toate tipurile de lucrători, în special lucrătorii independenți și lucrătorii pe platforme online;
- BU. întrucât numărul locurilor de muncă cu salarii mici și cu salarii mari continuă să crească, însă numărul locurilor de muncă cu salarii medii se reduce; întrucât locurile de muncă cu salarii mici nu implică un nivel scăzut de calificare, îndeosebi pentru lucrătorii de platforme online; întrucât există o cerere tot mai mare de lucrători cu studii superioare chiar și pentru locurile de muncă cu salarii mici;
1. subliniază că, în conformitate cu articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, UE are obligația de a se asigura că toți lucrătorii beneficiază de condiții de muncă care le respectă sănătatea, siguranța și demnitatea și solicită să se acorde atenție faptului că sărăcia și excluderea de pe piața muncii și din cadrul societății exacerbează inegalitățile și segregarea; reamintește că, atunci când își pun în aplicare politicile, Comisia și statele membre trebuie să consolideze și mai mult modelul social al UE și să ia în considerare cerințele legate de promovarea unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, garantarea unui nivel de trai decent și a unei protecții sociale adecvate pentru toți, combaterea sărăciei și a excluziunii sociale;
 2. subliniază că TUE prevede că Uniunea are obligația fundamentală de a acționa în sensul dezvoltării durabile a Europei, printre altele, pe baza unei economii sociale de piață extrem de competitive, care își propune să realizeze ocuparea integrală a forței de muncă și progresul social, precum și un nivel ridicat de protecție; evidențiază faptul că UE ar trebui să combată excluziunea socială și discriminarea și să promoveze justiția și protecția socială, precum și egalitatea dintre femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului;
 3. este de acord cu Comisia în privința faptului că, în ceea ce privește inegalitatea veniturilor în UE ca regiune de pe glob, aceasta este mai puțin pregnantă decât în alte câteva mari economii avansate, dar rămâne un motiv de preocupare; subliniază faptul că inegalitatea pronunțată generează preocupări cu privire la echitate, deoarece formele adânc înrădăcinate de inegalitate pot avea drept rezultat inegalitatea de șanse și încetinirea creșterii potențiale; subliniază că o inegalitate relativ mare poate fi asociată cu o rată mai ridicată a riscului de sărăcie și cu o excluziune socială mai pronunțată, precum și cu o incidență mai mare a dificultăților financiare și, ca atare, poate reduce coeziunea socială ⁽⁷⁰⁾;
 4. reamintește faptul că, deși rata sărăciei în rândul femeilor variază considerabil de la un stat membru la altul, riscul de sărăcie și de excludere socială în grupurile de risc din care fac parte femeile mai în vârstă, femeile necăsătorite, femeile cu copii și mamele singure, femeile refugiate și migrante, femeile de culoare, femeile din minoritățile etnice, femeile homosexuale, bisexuale și transgen și femeile cu dizabilități este foarte ridicat, tendința medie fiind că femeile sunt mai expuse riscului de sărăcie și de excludere socială decât bărbații (22,8 % în 2018 în UE); ia act de faptul că alți factori de risc intersectoriali, cum ar fi lipsa de activitate, lipsa serviciilor de îngrijire a copiilor și membrii de familie dependenți fac anumite categorii de femei mai vulnerabile la riscul de sărăcie decât altele;
 5. subliniază că una din două persoane din familii de migranți din afara UE este expusă riscului de sărăcie sau de excluziune socială, că nivelurile muncii precare sunt deosebit de ridicate în rândul femeilor migrante și refugiate și că persoanele care au un statut dependent sau neregulamentar se confruntă cu rate extrem de ridicate de sărăcie; subliniază că patru din cinci membri ai comunităților rome au venituri sub pragul sărăciei și că mai puțin de una din cinci femei de etnie romă (cu vârsta de cel puțin 16 ani) are un loc de muncă; subliniază că discriminarea în ceea ce privește accesul la educație, la formare și la un loc de muncă și calitatea lor contribuie la această realitate; invită UE să colaboreze cu statele membre pentru a asigura punerea deplină în aplicare a standardelor naționale și ale UE în materie de ocupare a forței de muncă, fără niciun fel de discriminare, inclusiv prin mecanisme de monitorizare, de tratare a plângerilor și de atac care să fie eficiente, independente și accesibile tuturor lucrătorilor;

⁽⁶⁹⁾ <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>

⁽⁷⁰⁾ Employment and Social Developments in Europe 2019 (Evoluția ocupării forței de muncă și a situației sociale) (<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8219>).

Miercuri, 10 februarie 2021

6. subliniază că, potrivit Eurostat, în prezent există 64,6 milioane de femei și 57,6 milioane de bărbați care trăiesc în sărăcie în statele membre ale UE, ceea ce arată că impactul sărăciei asupra femeilor și bărbaților este diferit; ia act de faptul că aceste cifre arată doar numărul de femei afectate și că ele trebuie să fie examinate împreună cu alți indicatori, cum ar fi vârsta, speranța de viață, inegalitățile în materie de venituri, diferența de remunerare între femei și bărbați, tipul de gospodărie și transferurile sociale pentru a înțelege pe deplin importanța acestora; subliniază faptul că este probabil ca expunerea femeilor la sărăcie să fie subestimată și invită statele membre să colecteze date privind sărăcia într-un mod care să reflecte realitatea familială și personală a persoanelor respective, împreună cu datele relevante privind egalitatea, și să efectueze analize de gen ale statisticilor și ale politicilor privind sărăcia, deoarece nu se poate presupune că în gospodării resursele sunt împărțite în mod egal între bărbați și femei;

Măsuri de combatere a inegalităților

7. solicită Comisiei și statelor membre să realizeze obiectivul unor condiții de viață comparabile, prin convergență socială și economică ascendentă, să combată creșterea inegalităților și să promoveze o mai mare solidaritate în statele membre și între acestea; încurajează statele membre să consolideze sistemele de negociere și să asigure un nivel minim de protecție socială și un sistem de securitate socială pentru toate grupele de vârstă; subliniază că aceste obiective pot fi realizate prin intermediul unor instrumente precum venitul minim, salariile minime și pensiile minime din cadrul primului pilon⁽⁷¹⁾, fără a se limita la acestea, în conformitate cu competențele și legislația fiecărui stat membru și respectând toate principiile generale ale Uniunii Europene, inclusiv drepturile fundamentale, proporționalitatea, securitatea juridică, egalitatea în fața legii și subsidiaritatea;

8. reamintește Comisiei și statelor membre că prevenirea și abordarea sărăciei persoanelor încadrate în muncă trebuie să facă parte din obiectivul general de eradicare a sărăciei în Uniunea Europeană;

9. consideră că existența unor servicii accesibile și la prețuri abordabile (în special servicii publice) de înaltă calitate este esențială pentru reducerea inegalităților și a nivelurilor sărăciei; consideră, prin urmare, că este esențial ca statele membre să ia măsuri pentru a garanta accesul la servicii de calitate și, în consecință, accesul universal la asistență medicală, educație, locuințe la prețuri accesibile, aprovizionarea cu energie și protecție socială;

10. este convins că principiul „munca este cea mai bună metodă de combatere a sărăciei” nu se aplică întotdeauna, având în vedere sectoarele cu salarii mici și condițiile precare de muncă (inclusiv anumite forme de muncă atipică), care afectează sustenabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de securitate socială; consideră, de asemenea, că acordurile colective efective și sistemele efective de salarizare minimă legală, acolo unde este cazul, sunt instrumente importante pentru combaterea sărăciei;

11. subliniază că creșterea economică este esențială pentru a combate precaritatea și sărăcia; este convins că trebuie stimulat spiritul antreprenorial, inclusiv în rândul femeilor și al tinerilor; reamintește că trebuie sprijinite IMM-urile, care creează locuri de muncă și bogăție și care reprezintă coloana vertebrală a structurii economiei europene; reamintește că IMM-urile sporesc vitalitatea teritoriilor și contribuie la inovare și la construirea unei piețe a muncii competitive, diversificate și durabile; subliniază că legislația europeană trebuie să fie favorabilă companiilor, în special IMM-urilor;

12. invită Comisia și statele membre, pe baza obligațiilor asumate în temeiul convențiilor OIM, a Cartei sociale europene revizuite și pe baza angajamentului lor privind planul de acțiuni din cadrul Pilonului european al drepturilor sociale să promoveze negocierile colective; invită statele membre să își adapteze legislația națională în cazul în care aceasta împiedică negocierea colectivă și dreptul de asociere, de negociere și de încheiere a unor acorduri colective, precum și să respecte și să asigure respectarea dreptului la salarii minime echitabile, după caz;

13. subliniază că evoluțiile și schimbările tehnologice în structura economiei conduc la o mai mare concentrare a activității economice și a locurilor de muncă cu înaltă calificare în zonele metropolitane, ceea ce intensifică inegalitățile sociale și geografice; solicită Comisiei și statelor membre să mărească investițiile în tehnologia digitală în zonele rurale pentru a consolida serviciile publice, pentru a le îmbunătăți calitatea și eficiența și pentru a crea noi moduri de furnizare a serviciilor pentru regiunile îndepărtate și insuficient deservite, cu scopul de a combate inegalitățile și de a crea oportunități mai bune de muncă;

14. salută propunerea Comisiei cu privire la agenda pentru competențe; subliniază că nivelurile scăzute de educație constituie una dintre cauzele fundamentale ale sărăciei persoanelor încadrate în muncă și că acest aspect trebuie remediat;

⁽⁷¹⁾ „Primul pilon” al unei abordări tipice bazate pe trei piloni în ceea ce privește pensiile constă în pensii publice legale care sunt administrate de stat și, de obicei, finanțate din contribuțiile la asigurările sociale și/sau din veniturile fiscale generale pe baza unui regim de pensii de tip redistributiv. Sursă: Nota de informare a EPRS intitulată „Sistemele de pensii ale Uniunii Europene: adecvate și sustenabile?”, noiembrie 2015.

Miercuri, 10 februarie 2021

15. invită statele membre să garanteze tuturor accesul egal la educație și formare favorabilă incluziunii și să își intensifice eforturile de reducere a părăsirii timpurii a școlii;
16. subliniază că educația de înaltă calitate, de la o vârstă fragedă, educația și formarea profesională, recalificarea și perfecționarea sunt esențiale pentru reducerea inegalităților și îmbunătățirea capacității lucrătorilor de a se adapta la mediul profesional în schimbare și pentru a facilita tranziția lor reușită către reîncadrarea în muncă;
17. invită, prin urmare, statele membre să colaboreze îndeaproape cu partenerii sociali, furnizorii de educație și formare, întreprinderile și alte părți interesate relevante pentru a consolida și a îmbunătăți sistemele de educație și formare și a ameliora calitatea și relevanța acestora pentru piața forței de muncă și autodezvoltare, inclusiv pentru a le permite persoanelor să aibă acces la învățarea pe tot parcursul vieții;
18. subliniază că transformarea digitală și numărul tot mai mare de ocupații de înaltă calificare necesită investiții specifice în învățarea pe tot parcursul vieții; încurajează Comisia și statele membre să ofere sprijin coerent și cuprinzător pentru dezvoltarea competențelor digitale necesare, inclusiv pentru lucrătorii mai în vârstă; solicită, prin urmare, investiții specifice în recalificarea și perfecționarea digitală pentru a le permite lucrătorilor să se adapteze la schimbare și să obțină salarii mai mari;
19. invită Comisia și statele membre să asigure tinerilor un nivel adecvat de educație și formare, care să le permită să facă față nevoilor și provocărilor de pe piața forței de muncă și să le ofere cunoștințe despre drepturile lor sociale și în domeniul muncii, astfel încât să nu accepte locuri de muncă atipice și precare;
20. reamintește Comisiei și statelor membre că, în cazul unor conflicte între libertățile economice fundamentale și drepturile sociale și de muncă fundamentale, acestea din urmă sunt tratate la același nivel cu libertățile economice ale pieței unice;
21. solicită o strategie europeană globală de combatere a sărăciei, cu obiective ambițioase de reducere a sărăciei și de eradicare a sărăciei extreme în Europa până în 2030, în conformitate cu principiile stabilite în Pilonul european al drepturilor sociale și ținând seama de ODD-uri;
22. solicită Comisiei și statelor membre să utilizeze instrumente financiare, precum Garanția pentru tineret și programele UE, pentru a combate șomajul în rândul tinerilor, pentru a consolida capacitatea de inserție profesională a tinerilor și pentru a-i încuraja să ocupe locuri de muncă stabile, care nu au un caracter precar;
23. invită Comisia și statele membre să ia măsuri reale de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, ca mecanism important de reducere a inegalităților economice și de îmbunătățire a colectării veniturilor fiscale în statele membre;
24. solicită Comisiei să își actualizeze cadrul pentru înființarea și dezvoltarea cooperativelor și întreprinderilor din sectorul economiei sociale, care prin natura lor pun un accent mai mare pe condiții de muncă corecte și pe capacitatea lucrătorilor;
25. invită Comisia și statele membre să introducă inițiative pentru promovarea emancipării femeilor prin educație, formare profesională și învățare pe tot parcursul vieții, precum și accesul la finanțare, antreprenoriatul în rândul femeilor și reprezentarea femeilor în sectoarele orientate spre viitor, pentru a garanta accesul la locuri de muncă de înaltă calitate; solicită, în special, o mai bună promovare a disciplinelor ȘTIM, a educației digitale, a inteligenței artificiale și a alfabetizării financiare, pentru a combate stereotipurile dominante și a se garanta că mai multe femei pătrund în aceste sectoare și contribuie la dezvoltarea lor;
26. insistă asupra desfășurării unui dialog regulat cu femeile care se confruntă cu sărăcia și cu factorii de decizie prin intermediul forumurilor la nivel național, regional și european, pentru a monitoriza eficacitatea politicilor/serviciilor actuale și a sugera soluții;
27. subliniază necesitatea de a asigura o finanțare adecvată pentru ONG-uri și accentuează nevoia ca acestea să aibă acces la fondurile UE pentru a putea oferi servicii inovatoare și eficiente de combatere a sărăciei;
28. salută planul Comisiei de a prezenta, fără întârziere, Garanția europeană pentru copii ⁽⁷²⁾;

⁽⁷²⁾ În conformitate cu rezoluția sa din 24 noiembrie 2015 referitoare la reducerea inegalităților, în special a sărăciei în rândul copiilor (JO C 366, 27.10.2017, p. 19) și cu orientările politice pentru Comisia Europeană 2019-2024: „Pentru a-i sprijini pe toți copiii aflați în dificultate, voi crea Garanția europeană pentru copii, preluând astfel o propunere a Parlamentului European”.

Miercuri, 10 februarie 2021

29. invită statele membre să asigure accesul la locuințe decente, la prețuri accesibile, eficiente din punct de vedere energetic și confortabile pentru toți și să promoveze în continuare locuințele sociale, inclusiv locuințele publice; încurajează statele membre să consolideze schimbul de bune practici în domeniul politicilor eficiente privind locuințele sociale;
30. solicită autorităților naționale și locale să adopte politici adecvate privind locuințele, să creeze condiții și sprijin pentru investiții în locuințe sociale și la prețuri accesibile și să combată sărăcia energetică;
31. invită Comisia să propună un cadru strategic al UE pentru strategiile naționale privind persoanele fără adăpost, având în vedere legăturile dintre sărăcia persoanelor încadrate în muncă și lipsa de adăpost; invită statele membre să ia măsuri urgente pentru a preveni și a combate lipsa de adăpost și pentru a preveni evacuările forțate;
32. subliniază importanța majorării finanțării prin noul Fond social european Plus (FSE+) pentru categoriile cele mai defavorizate, ca element esențial al solidarității europene și ca modalitate de a contribui la combaterea celor mai grave forme de sărăcie din UE, cum ar fi privarea de alimente și sărăcia în rândul copiilor;

Garanții minime privind condițiile de muncă și de viață

33. consideră că este nevoie de un cadru legislativ în vederea reglementării condițiilor de telemuncă în întreaga UE, cu scopul de a asigura condiții decente de muncă și de angajare în economia digitală, contribuind astfel la reducerea inegalităților și la abordarea problemei sărăciei persoanelor încadrate în muncă;
34. invită Comisia să prezinte un cadru al UE privind venitul minim;
35. invită Comisia și statele membre să investească în politici active din domeniul muncii, astfel încât lucrătorii și economiile europene să devină mai reziliente și lucrătorii să dobândească competențe valoroase;
36. ia act de propunerea Comisiei de directivă a UE pentru a asigura că lucrătorii din UE sunt protejați prin salarii minime adecvate care să permită un trai decent;
37. subliniază că directiva ar trebui să ofere garanții clare în statele membre în care salariile sunt, ca regulă generală, negociate colectiv de partenerii sociali;
38. reamintește măsurile propuse în orientările politice ale Comisiei pentru perioada 2019-2024 ⁽⁷³⁾, care vizează asigurarea faptului că lucrătorii din Uniune au un salariu minim echitabil, care ar trebui să permită un trai decent, indiferent de locul în care lucrează;
39. reamintește că, în conformitate cu principiul de menținere a nivelului de protecție și cu dispozițiile mai favorabile, directivele privind drepturile lucrătorilor prevăd standarde minime și că statele membre sunt libere să ofere niveluri și standarde mai ridicate de protecție;
40. consideră că prezenta directivă ar trebui să garanteze, prin contractele colective de muncă și salariile minime legale, că niciun lucrător sau familiile acestora nu sunt expuși riscului de sărăcie și că fiecare persoană poate avea un trai decent de pe urma muncii sale și poate participa la viața socială;
41. subliniază că directiva finală ar trebui să garanteze că salariile minime legale, acolo unde este cazul, sunt întotdeauna stabilite peste pragul sărăciei;
42. solicită statelor membre și partenerilor sociali să asigure un salariu minim, cu respectarea practicilor naționale și ținând cont de impactul acestuia asupra competitivității, a creării de locuri de muncă și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă;
43. subliniază că trebuie luate măsuri pentru a garanta că angajatorii nu se angajează în practici care deduc din salariile minime costurile necesare pentru desfășurarea activității, cum ar fi cazarea, îmbrăcămintea necesară, uneltele, protecția personală și alte echipamente;

⁽⁷³⁾ „O Uniune mai ambițioasă: Programul meu pentru Europa”, Orientări politice pentru următoarea Comisie Europeană 2019-2024.

Miercuri, 10 februarie 2021

44. invită Comisia și statele membre să asigure respectarea cadrului legislativ privind condițiile minime de muncă pentru toți lucrătorii, în special pentru lucrătorii angajați în condiții de muncă precare, care afectează adesea și lucrătorii atipici sau lucrătorii cu contracte atipice din economia la cerere, și să îmbunătățească acest cadru prin abordarea lacunelor din legislație și prin îmbunătățirea directivelor existente ⁽⁷⁴⁾ sau prin noi acte juridice, după caz;
45. invită statele membre să asigure sisteme de protecție socială pentru toți lucrătorii și invită Comisia să completeze și să sprijine activitățile statelor membre în ceea ce privește securitatea socială și protecția socială a lucrătorilor;
46. subliniază că mobilitatea forței de muncă este esențială pentru a profita la maximum de talentele și ambițiile europenilor, pentru a maximiza performanța economică și prosperitatea întreprinderilor și a persoanelor și pentru a oferi persoanelor o mare varietate de oportunități; invită Comisia și statele membre să elimine barierele existente în calea mobilității în Uniunea Europeană;
47. solicită statelor membre să asigure existența unor amenajări rezonabile pentru persoanele cu dizabilități la locul de muncă ⁽⁷⁵⁾;
48. invită Comisia și statele membre să combată strategiile care accentuează sărăcia persoanelor încadrate în muncă, cum ar fi orele suplimentare nedeclarate, planificarea nefiabilă sau imprevizibilă a timpului de lucru de către angajatori, contractele de muncă de zero ore, activitatea economică subterană nedeclarată și economia „gri”; reamintește că sănătatea și securitatea la locul de muncă sunt responsabilitatea angajatorilor și că formarea profesională trebuie să aibă loc în timpul programului de lucru;
49. ia act de faptul că Summitul european al Comisiei privind munca pe platforme online, care urmărea să exploreze posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de muncă ale lucrătorilor de pe platforme, a fost amânat din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19; îndeamnă Comisia să organizeze acest summit cât de curând posibil;
50. evidențiază consecințele sociale ale muncii pe platforme online, și anume lucrători care nu beneficiază de drepturile lucrătorilor și de protecția socială, precum și lipsa contribuțiilor și a impozitelor la asigurările sociale;
51. ia act de planul Comisiei de a adopta o propunere legislativă ⁽⁷⁶⁾ privind lucrătorii pe platforme online; invită Comisia să se asigure că relațiile de muncă dintre platforme și lucrători sunt adaptate la noile realități ale unei societăți și economii digitalizate și că sunt clarificate prin includerea acestor lucrători în legislația muncii în vigoare și în dispozițiile existente în materie de securitate socială, pentru a îmbunătăți condițiile de muncă, competențele și educația lucrătorilor de pe platforme online și a asigura un program de lucru previzibil pentru lucrătorii pe platforme online;
52. subliniază că o propunere legislativă a UE ar trebui să garanteze că lucrătorii de pe platformele online pot forma organisme de reprezentare a lucrătorilor și sindicate pentru a încheia contracte colective;
53. îndeamnă statele membre să transpună rapid și să pună în aplicare pe deplin Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată ⁽⁷⁷⁾;
54. invită statele membre să asigure accesul la servicii de îngrijire a copiilor, accesibile și de calitate în general și, în special, pentru părinții singuri, părinții copiilor cu handicap și părinții din familiile numeroase; reamintește că accesul la servicii de îngrijire a copiilor este deosebit de important pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă și pentru lucrătorii aflați într-o situație de instabilitate a locului de muncă, indiferent de natura contractului, precum și accesul la structuri de îngrijire pentru persoanele cu dizabilități sau rudele aflate în întreținere, pentru a preveni situațiile în care astfel de lucrători cu responsabilități de îngrijire sunt blocați în locuri de muncă precare, ceea ce duce adesea la sărăcia persoanelor încadrate în muncă;
55. subliniază că îmbunătățirea opțiunilor pentru concediul parental partajat ar putea avea un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă în rândul femeilor; invită statele membre să ia măsuri pentru a garanta că beneficiarii alocațiilor sau indemnizațiilor pentru concediul parental vor fi protejați de riscul sărăciei;

⁽⁷⁴⁾ Directiva (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană (JO L 186, 11.7.2019, p. 105).

⁽⁷⁵⁾ Furnizarea de amenajări rezonabile este o obligație prevăzută de Directiva UE privind egalitatea de tratament (JO L 303, 2.12.2000, p. 16) și de articolul 5 din CRPD a ONU;

⁽⁷⁶⁾ Anexele la Programul de lucru al Comisiei pentru 2021 (COM(2020)0690), obiectivul de politică nr. 9 din cadrul secțiunii intitulată „O Europă pregătită pentru era digitală”.

⁽⁷⁷⁾ Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului (JO L 188, 12.7.2019, p. 79).

Miercuri, 10 februarie 2021

56. subliniază necesitatea de a asigura respectarea normelor privind egalitatea, de a combate toate formele de discriminare, în special în ceea ce privește salariile și condițiile de muncă, de a oferi șanse egale și de a elimina lacunele din legislație care afectează grupurile defavorizate; solicită, în plus, deblocarea directivei orizontale privind combaterea discriminării;
57. invită Comisia să promoveze participarea și șansele egale pe piața muncii pentru bărbați și femei și să introducă inițiative pentru a promova accesul femeilor la finanțare, antreprenoriatul în rândul femeilor și independența financiară a femeilor;
58. subliniază că combaterea diferenței de remunerare între femei și bărbați și a decalajului în materie de pensii care rezultă din aceasta sunt esențiale pentru combaterea sărăciei femeilor încadrate în muncă; ia act de importanța acordării unui sprijin financiar adecvat pentru îngrijirea copiilor în timpul concediului de maternitate și al concediului parental;
59. solicită statelor membre să ia în considerare responsabilitățile creșterii copiilor în sistemele de pensii atunci când femeile nu sunt în măsură să lucreze și să contribuie în mod corespunzător în astfel de perioade;
60. subliniază că măsurile privind transparența salarială ar trebui să vizeze obținerea egalității de remunerare și ar trebui să permită partenerilor sociali să încheie acorduri colective pentru a atinge acest obiectiv;
61. invită Comisia să prezinte o strategie pentru persoanele cu dizabilități pentru perioada de după 2020 cu scopul de a asigura integrarea deplină a acestora pe piața muncii; solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că persoanele cu dizabilități dobândesc competențele necesare pentru a obține un loc de muncă pe piața deschisă a muncii și că sunt incluse în legislația muncii, protecția socială și salariul minim;
62. invită statele membre să nu priveze persoanele cu dizabilități de ajutorul pentru dizabilitate care acoperă costurile suplimentare legate de dizabilitate atunci când aceste persoane intră pe piața forței de muncă sau când depășesc un anumit prag al venitului, întrucât această practică contribuie la sărăcia persoanelor încadrate în muncă; invită statele membre să depună eforturi pentru a sprijini persoanele cu dizabilități să depășească barierele;
63. solicită statelor membre să garanteze că persoanele cu dizabilități își pot exercita drepturile de muncă și sindicale în mod egal cu ceilalți;
64. își reiterează apelul ⁽⁷⁸⁾ adresat Comisiei de a prezenta fără întârziere măsuri obligatorii privind transparența salarială, în conformitate cu angajamentul său din cadrul Strategiei privind egalitatea de gen pentru perioada 2020-2025 ⁽⁷⁹⁾; consideră că aceste măsuri ar trebui să respecte pe deplin autonomia partenerilor sociali naționali;
65. insistă asupra faptului că transparența salarială ar trebui să fie asigurată de angajatori atât în sectorul public, cât și în cel privat, ținând seama în mod corespunzător de particularitățile IMM-urilor, prevenind în același timp orice practici care subminează realizarea principiului „remunerație egală pentru muncă egală”;
66. invită Comisia și statele membre să combată sărăcia tinerilor încadrați în muncă; solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri împotriva activităților independente fictive și a exploatării tinerilor lucrători prin salarii mici și condiții de muncă neclare sau inechitabile, care ar putea conduce la sărăcia persoanelor încadrate în muncă; afirmă nevoia urgentă de a revizui și de a consolida cadrul de calitate european pentru stagii, cu scopul de a include principiul remunerării stagiilor de practică printre criteriile de calitate, precum și pentru a asigura accesul adecvat la sistemele de protecție socială; reafirmă că ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor nu ar trebui privită ca o muncă ieftină și că tinerilor ar trebui să li se asigure condiții de muncă și salarii echitabile, precum și contracte de muncă standard, în funcție de experiența și calificările lor;
67. este preocupat de faptul că munca atipică și precară poate crește din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19; subliniază că salariile minime legale ar trebui să vizeze toți lucrătorii, inclusiv categoriile de lucrători excluse în prezent, cum ar fi lucrătorii care lucrează cu contracte de muncă atipice;
68. invită Comisia și statele membre să colecteze statistici mai detaliate privind creșterea numărului de locuri de muncă precare și atipice pe piețele forței de muncă și să ia măsuri de adaptare și modernizare a legislației muncii existente;

⁽⁷⁸⁾ Rezoluția din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați, punctul 2 (Texte adoptate, P9_TA(2020)0025).

⁽⁷⁹⁾ Conform strategiei, Comisia ar fi trebuit să prezinte măsuri obligatorii privind transparența salarială până la sfârșitul anului 2020.

Miercuri, 10 februarie 2021

69. salută inițiativele statelor membre care vizează reducerea locurilor de muncă precare și eliminarea practicilor frauduloase menite să subvalueze salariile și să evite contribuțiile la asigurările sociale⁽⁸⁰⁾ și invită Comisia să prezinte propuneri, în limitele competențelor sale, astfel cum sunt definite în tratate;
70. reamintește statelor membre că serviciile publice de ocupare a forței de muncă ar trebui să ofere în continuare cât mai multe oportunități pentru locuri de muncă de calitate;
71. îndeamnă statele membre să elimine treptat utilizarea contractelor de muncă de zero ore; solicită Comisiei și statelor membre să abordeze munca cu fracțiune de normă involuntară și să depună eforturi intense pentru a promova angajarea pe perioadă nedeterminată și pentru a restrânge utilizarea contractelor temporare reînnoite continuu;
72. este ferm convins că angajatorii poartă întreaga responsabilitate pentru furnizarea echipamentului, a vestimentației și a asigurărilor necesare pentru ca angajații să își poată desfășura activitatea fără niciun cost pentru ei înșiși; subliniază că angajatorii sunt pe deplin responsabili pentru cheltuielile sau formarea necesară pentru ca angajații să își îndeplinească responsabilitățile;
73. invită Comisia și statele membre să asigure respectarea corespunzătoare a legislației UE privind mobilitatea forței de muncă și coordonarea în domeniul securității sociale și, în special, să se asigure că lucrătorii sunt informați cu privire la drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale într-o limbă pe care o înțeleg înainte de semnarea contractelor⁽⁸¹⁾; invită ELA și statele membre să monitorizeze respectarea legislației aplicabile în domeniul social și al muncii; invită statele membre să înființeze autorități de inspecție a muncii și să implice ELA în situațiile transfrontaliere;
74. subliniază că statele membre ar trebui să se asigure că inspectoratele naționale de muncă efectuează controale și inspecții eficace și adecvate, furnizează mecanisme adecvate de depunere a plângerilor și susțin respectarea drepturilor tuturor lucrătorilor, în special ale celor cu locuri de muncă precare și atipice, și asigură finanțarea adecvată a acestora;
75. invită statele membre să pună în aplicare Directiva revizuită privind detașarea lucrătorilor pentru a asigura o protecție reală pentru lucrătorii din această categorie;
76. subliniază că monitorizarea și controlul sunt de o importanță deosebită în cazurile resortisanților țărilor terțe care lucrează în Uniune pentru a asigura protecția lor și a evita abuzurile; invită statele membre să continue cooperarea intensă cu ELA în acest sens;
77. solicită ca ELA să aibă competențe reale de inspecție pentru a combate în mod eficient practicile ilegale, precum și exploatarea și abuzarea lucrătorilor;
78. salută orientările Comisiei din 16 iulie 2020 privind protecția lucrătorilor sezonieri și concluziile Consiliului din 9 octombrie 2020 privind lucrătorii sezonieri;
79. ia act de numărul mare de petiții primite de Comisia pentru petiții, care o avertizează cu privire la utilizarea abuzivă a contractelor pe durată determinată, atât în sectorul public⁽⁸²⁾, cât și în cel privat⁽⁸³⁾, și remarcă în acest sens faptul că cel mai des menționată cauză a stresului la locul de muncă este nesiguranța acestuia; invită Comisia să examineze aceste petiții și să le răspundă mai bine, în conformitate cu competențele sale și cu cele ale statelor membre, pentru a combate în mod eficient sărăcia persoanelor încadrate în muncă, excluziunea socială și munca precară;
80. consideră că prostituția este o formă gravă de violență și de exploatare care afectează majoritar femeile și copiii; invită statele membre să adopte măsuri specifice de combatere a cauzelor economice, sociale și culturale ale prostituției și de sprijin pentru persoanele prostituate, pentru a le facilita reintegrarea în societate și în viața profesională;
81. este de părere că ar trebui să se pună un accent mai mare pe valorile și politicile care promovează munca și legătura dintre aceasta și îmbunătățirea efectivă a calității vieții persoanelor, și că aceste valori și politici ar trebui să contribuie în mod semnificativ la ameliorarea mediului lor social și fizic;

⁽⁸⁰⁾ Înființarea de filiale (sau societăți de tip „cutie poștală”) și/sau de agenții de muncă temporară în statele membre cu salarii mai mici, cu unicul scop de a utiliza lucrători detașați în loc de a angaja lucrători locali.

⁽⁸¹⁾ Conform dispozițiilor Directivei (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană (JO L 186, 11.7.2019, p. 105).

⁽⁸²⁾ Printre acestea se numără petițiile 0240/18, 0328/18, 0365/18, 0374/18, 0396/18, 0419/18, 0829/2018, 0897/2018, 1161/2018, 0290/19, 0310/2019, 0335/2019, 0579/19, 0624/19, 0652/19, 0683/2019, 0737/2019, 1017/19, 1045/2019, 1241/2019, 1318/2019 și 0036/2020.

⁽⁸³⁾ Printre acestea se numără petițiile 1378/2013, 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017, 0110/2018 și 0335/2019.

Miercuri, 10 februarie 2021

82. salută adoptarea pachetului privind mobilitatea; consideră că pachetul privind mobilitatea reprezintă un instrument robust de combatere a dumpingului social și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă în sectorul transporturilor; solicită punerea în aplicare rapidă și integrală a Regulamentului (UE) 2020/1054⁽⁸⁴⁾ privind duratele de conducere, perioadele de repaus și tahografele în beneficiul șoferilor de camioane din întreaga Europă; subliniază că trebuie luate inițiative suplimentare și similare pentru a combate dumpingul social și sărăcia persoanelor încadrate în muncă pentru alte industrii afectate de dumping social și de condiții de muncă nefavorabile, cum ar fi transportul aerian și industria navală;

83. consideră că întreprinderile ar trebui să considere stagiile de practică o investiție, nu o formă de muncă gratuită; reamintește că, adeseori, tinerii nu au alte surse de venit în timp ce lucrează ca stagiați; consideră contribuția stagiilor valoroasă și esențială; stagiarii merită să fie plătiți; invită Comisia și statele membre să pună capăt practicii stagiilor neremunerate și să asigure stagii de înaltă calitate, cu salarii decente;

84. consideră că lucrătorii adulți tineri ar trebui să fie plătiți pe baza nivelului lor de experiență și să nu fie discriminați prin acordarea unor salarii semnificativ mai mici, exclusiv pe baza vârstei lor; invită, prin urmare, statele membre să pună capăt practicii de a acorda lucrătorilor adulți tineri salarii mai mici decât salariul minim legal;

Contractele colective de muncă

85. ia act de faptul că autonomia partenerilor sociali este un atu valoros și subliniază necesitatea de a o asigura în fiecare stat membru și de a monitoriza respectarea acesteia la nivelul UE; ia act de propunerea Comisiei⁽⁸⁵⁾ pentru protejarea și consolidarea sistemelor de negociere colectivă la nivel național, în special la nivel sectorial;

86. invită Comisia să promoveze utilizarea FSE+ pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali în scopul consolidării negocierilor colective în Europa; invită statele membre să creeze instituțiile și mecanismele necesare pentru a sprijini negocierile colective, cu un accent deosebit pe negocierile colective sectoriale; invită statele membre să consulte și să implice partenerii sociali de la nivel național în elaborarea legislației, ori de câte ori acest lucru este relevant;

87. ia act de propunerea Comisiei ca statele membre să prevadă măsuri care să permită condiții de negociere colectivă în cazul în care acoperirea este mai mică de 70 %⁽⁸⁶⁾ din lucrători; subliniază că partenerii sociali trebuie să fie implicați în procesul decizional pentru inițierea oricărei astfel de acțiuni; consideră că nicio acțiune întreprinsă în acest sens nu trebuie să interfereze cu autonomia partenerilor sociali;

88. invită Comisia să monitorizeze și statele membre să garanteze dreptul lucrătorilor de a se organiza, de a negocia și de a încheia contracte colective de muncă și să ia măsuri imediate atunci când acest drept este încălcat;

89. invită statele membre să se asigure că sindicatele au acces la locul de muncă, inclusiv prin munca la distanță, în scopul organizării, al schimbului de informații și al consultării;

90. îndeamnă Comisia, pentru a descuraja concurența în detrimentul salariilor, să îmbunătățească directivele privind achizițiile publice⁽⁸⁷⁾, astfel încât numai cei care nu subminează contractele colective aplicabile să poată depune oferte; invită statele membre să asigure respectarea, verificarea și executarea;

91. recunoaște că digitalizarea și globalizarea au condus la o creștere semnificativă a activității independente și a formelor atipice de muncă; salută angajamentul Comisiei de a evalua dacă este necesar să adopte măsuri la nivelul UE care să permită persoanelor care desfășoară o activitate independentă individuală să se reunească și să încheie acorduri colective, precum și angajamentul său de a propune modificări de reglementare acolo unde este necesar, precum și recenta consultare publică în acest sens; așteaptă publicarea evaluării impactului referitoare la opțiunile inițiale pentru acțiunile viitoare;

⁽⁸⁴⁾ Regulamentul (UE) 2020/1054 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 în ceea ce privește cerințele minime referitoare la duratele de conducere zilnice și săptămânale maxime, pauzele minime și perioadele de repaus zilnic și săptămânal și a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 în ceea ce privește poziționarea prin intermediul tahografelor (JO L 249, 31.7.2020, p. 1).

⁽⁸⁵⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 28 octombrie 2020 privind salariile minime adecvate în Uniunea Europeană (COM(2020)0682).

⁽⁸⁶⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 28 octombrie 2020 privind salariile minime adecvate în Uniunea Europeană (COM(2020)0682).

⁽⁸⁷⁾ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1); Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice (JO L 94, 28.3.2014, p. 65); Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apelor, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

Miercuri, 10 februarie 2021

subliniază că acest lucru nu trebuie să întârzie nicio altă inițiativă a Comisiei de a combate activitatea independentă fictivă și de a asigura drepturi pentru lucrătorii cu contracte atipice de muncă;

92. consideră că toți lucrătorii trebuie să aibă acces la o imagine de ansamblu completă cu privire la identitatea angajatorilor lor și la drepturile lor în materie de salarizare și de muncă, fie în conformitate cu acordul colectiv sectorial, fie cu legislația națională; consideră că aceste informații ar trebui să fie puse la dispoziția inspectoratelor de muncă; este de părere că acest lucru ar putea lua forma unei cărți de identitate speciale pentru lucrătorii transfrontalieri, care s-a dovedit deja eficientă în anumite state membre; în acest sens, solicită Comisiei să introducă cu promptitudine un număr digital european de asigurări sociale; consideră că un număr european de asigurări sociale are un potențial considerabil de a servi drept mecanism de control atât pentru persoanele fizice, cât și pentru autoritățile relevante, pentru a se asigura faptul că contribuțiile sociale sunt plătite conform normelor și pentru a combate fraudă în domeniul securității sociale;

Efectele sociale ale pandemiei de COVID-19

93. invită Comisia să dea un răspuns la nivelul UE în sensul extinderii sprijinului acordat IMM-urilor conduse de femei în timpul crizei și după terminarea ei;

94. reamintește că criza provocată de pandemia de COVID-19 a afectat în mod semnificativ lucrătorii și persoanele defavorizate; subliniază că răspunsurile de politică la pandemie trebuie să fie axate pe oameni și să se bazeze pe solidaritatea globală; insistă asupra faptului că măsurile de combatere a sărăciei și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă sunt deosebit de necesare și ar trebui să vizeze o redresare rapidă, justă și ecologică; îndeamnă statele membre să asigure o protecție adecvată pentru toți lucrătorii vulnerabili în timpul pandemiei și să colaboreze cu partenerii sociali pentru dezvoltarea de soluții eficiente, practice și echitabile la problemele provocate de pandemie; reamintește, în acest sens, că o proporție suficientă de resurse suplimentare din cadrul REACT-EU ar trebui utilizată pentru a crește disponibilitatea Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD), pentru a ajuta persoanele cele mai defavorizate; subliniază, de asemenea, că este important să se asigure că se alocă resurse suficiente pentru FSE+ în următorul cadru financiar multianual;

95. invită Comisia să acorde o atenție deosebită efectelor economice ale schemelor de lucru cu program redus, persoanelor concediate, precum și impactului social asupra persoanelor vulnerabile; reamintește, în acest sens, că schemele de lucru cu program redus nu sunt identice în toate statele membre și că alocațiile variază considerabil, angajații cu alocații mici fiind în mod special amenințați de sărăcia persoanelor încadrate în muncă; invită Comisia și statele membre, în acest scop, să protejeze lucrătorii pentru a-i ajuta să își păstreze locul de muncă, inclusiv prin acordarea de sprijin financiar, de exemplu prin scheme de lucru cu program redus și sprijin pentru persoanele cu locuri de muncă precare și atipice, precum și să ia în considerare acordarea de sprijin financiar pentru anumite tipuri de persoane care desfășoară o activitate independentă individuală și care și-au pierdut baza financiară din cauza crizei; invită, de asemenea, statele membre să protejeze persoanele care trăiesc în condiții precare;

96. invită statele membre să prezinte cadre juridice care să includă standarde minime pentru sistemele naționale de ajutor de șomaj și respectiv sistemele de securitate socială minimă pentru a îmbunătăți protecția socială a lucrătorilor și a locuitorilor din Europa;

97. solicită adoptarea de măsuri pentru a evita o nouă creștere a angajării cu fracțiune de normă involuntară ca urmare a pandemiei de COVID-19;

98. reamintește rapoartele îngrijorătoare care au apărut în timpul crizei referitoare la încălcarea drepturilor lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în ceea ce privește condițiile lor de muncă și de trai; invită Comisia și statele membre să combată practicile abuzive și să protejeze drepturile lucrătorilor sezonieri și transfrontalieri angajați în lanțul de subcontractare și de aprovizionare; solicită, în acest sens, statelor membre să asigure locuințe adecvate și la prețuri accesibile pentru lucrători, fără deducerea costurilor aferente acestora din salariile lucrătorilor;

99. subliniază că criza provocată de pandemia de COVID-19 a demonstrat importanța ocupării forței de muncă în profesii identificate ca fiind importante din punct de vedere sistemic pentru economia și societatea noastră; reamintește că mulți dintre acești lucrători din prima linie ocupă locuri de muncă prost plătite în unele state membre, sunt adesea subevaluați și prost plătiți și, adesea, trebuie să suporte condiții de muncă nesigure, parțial din cauza lipsei de protecție socială și a sănătății; subliniază că aceste profesii sunt exercitate în cea mai mare parte de femei; subliniază necesitatea unei convergențe ascendente în ceea ce privește furnizarea serviciilor de îngrijire;

100. subliniază că, pentru a face față șocurilor majore, statele membre ar trebui să adopte strategii pe termen lung pentru a menține locurile de muncă și calificările lucrătorilor și a reduce presiunea asupra finanțelor publice naționale;

Miercuri, 10 februarie 2021

101. invită Comisia să adopte o strategie a UE privind activitățile de îngrijire, care să răspundă impactului social asupra persoanelor cu responsabilități de îngrijire, care sunt în mod disproporționat femei; subliniază că această strategie ar trebui să antreneze investiții semnificative în sectoarele activităților de îngrijire, să consolideze politicile de echilibrare a responsabilităților de muncă și de îngrijire de-a lungul vieții unei persoane și să acopere deficitul de forță de muncă, în special prin formare, recunoașterea competențelor și condiții de muncă mai bune în aceste sectoare;

102. așteaptă viitoarea propunere a Comisiei privind un sistem european de reasigurare pentru indemnizațiile de șomaj pe termen lung, ținând seama de faptul că, cel mai probabil, disponibilizările vor crește; solicită ca această propunere să includă țările din uniunea economică și monetară (UEM), cu posibilitatea de a permite țărilor care nu fac parte din UEM să se alăture;

103. invită Comisia și statele membre să atenueze efectele cele mai grave ale COVID-19 prin măsuri specifice de sprijin la nivel național și al UE și alocarea de resurse suficiente; salută, în acest sens, instituirea Instrumentului de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) și invită statele membre să îl pună în aplicare rapid; invită Comisia și statele membre să se asigure că asistența financiară nu este acordată întreprinderilor care sunt înregistrate în țările enumerate în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista revizuită a UE ce conține jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale; invită Comisia și statele membre să se asigure că beneficiarii respectă valorile fundamentale consacrate în tratate, iar companiile care primesc sprijin financiar public protejează lucrătorii, asigură condiții de muncă decente, respectă sindicatele și contractele colective aplicabile, își plătesc impozitele și se abțin de la răscumpărarea acțiunilor și de la plata primelor pentru cadrele de conducere și a dividendelor către acționari;

104. încurajează statele membre să investească în creșterea accesului la internet în bandă largă, la educație și învățare la distanță în zonele rurale care sunt expuse riscului de depopulare și de sărăcie generațională;

105. propune să se ia măsuri proactive pentru a contracara nivelul potențial mare al șomajului prin politicile UE și naționale și programele naționale de ocupare a forței de muncă și pentru a promova tranzițiile verzi, digitale, sociale, durabile și juste, care să nu lase pe nimeni în urmă prin investiții în locuri de muncă noi, sustenabile, accesibile și de bună calitate, programe de recalificare, infrastructură orientată spre viitor, inovare și schimbări digitale; consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială încurajării ocupării forței de muncă în rândul tinerilor;

106. invită Comisia și statele membre să abordeze consecințele crizei și să faciliteze tranziția ținând seama de particularitățile regionale și, prin urmare, să garanteze o alocare rapidă a fondurilor disponibile, de exemplu prin formare pentru locuri de muncă orientate spre viitor, perfecționare și recalificare și, în acest scop, prin dezvoltarea financiară a FSE +;

107. invită Comisia și statele membre să monitorizeze în special sectoarele caracterizate de un grad mare de nesiguranță a locurilor de muncă, pentru a preveni utilizarea abuzivă a lucrătorilor, cum ar fi cei din poziții temporare în sectorul agricol, în care lucrătorii sezonieri se confruntă cu condiții abuzive de angajare care, în unele cazuri, încalcă nu numai drepturile muncii, ci și drepturile fundamentale ale lucrătorilor;

108. subliniază că lucrătorii cu venituri mici prezintă un risc mai mare de a fi expuși la COVID-19, deoarece lucrează în sectoare cu un număr de contacte umane semnificativ mai mare, cum ar fi sectorul îngrijirii persoanelor, sectorul transporturilor sau prin asumarea unor activități prin intermediul platformelor online fără nicio posibilitate de telemuncă; critică cu fermitate perioada lungă de punere în aplicare a clasificării COVID-19 în Directiva privind agenții biologici⁽⁸⁸⁾; solicită ca Directiva privind agenții biologici să fie revizuită fără întârziere, pentru a o adapta la pandemiile globale și la alte circumstanțe extraordinare, în vederea asigurării protecției depline a lucrătorilor, cât mai curând posibil, împotriva riscurilor pe care le implică expunerea la agenții biologici;

109. subliniază că lucrătorii cu venituri mici lucrează adesea în sectoare cu riscuri ridicate de deteriorare a stării de sănătate fizică, ceea ce poate afecta pe termen lung bunăstarea lor fizică și psihică și capacitatea de a avea un venit în viitor; consideră că legislația actuală privind sănătatea și siguranța nu se concentrează suficient pe prevenirea accidentelor de muncă; solicită Comisiei să propună cât mai curând posibil un nou cadru strategic pentru sănătatea și siguranța la locul de muncă pentru perioada de după 2020 și, în acest sens, solicită Comisiei să identifice provocările și să prezinte instrumentele

⁽⁸⁸⁾ Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă (JO L 262, 17.10.2000, p. 21).

Miercuri, 10 februarie 2021

cu ajutorul cărora lucrătorii din sectoarele cu venituri mici pot să gestioneze aceste probleme; subliniază că strategia trebuie să se concentreze pe lucrătorii de pe platforme online și pe lucrătorii care lucrează cu contracte atipice de muncă; solicită Comisiei să modifice Directiva 2004/37/CE ⁽⁸⁹⁾ pentru a revizui și a extinde domeniului de aplicare al valorilor-limită de expunere profesională pentru o serie de substanțe cancerigene sau mutagene;

110. subliniază că stresul la locul de muncă este resimțit masiv în sectoarele cu venituri mici; consideră că stresul la locul de muncă trebuie să fie o prioritate-cheie a legislației europene în materie de sănătate și siguranță; solicită Comisiei și statelor membre, în strânsă cooperare cu partenerii sociali naționali, să propună o directivă privind stresul la locul de muncă, care să stabilească orientări la nivel de întreprindere pentru a combate factorii de stres la locul de muncă și să impună tuturor întreprinderilor să instituie o politică internă privind stresul la locul de muncă;

111. consideră că este de o importanță capitală să se asigure că punerea în aplicare a planului de redresare pentru Europa vizează eradicarea sărăciei și a inegalităților socioeconomice și se bazează pe un mecanism eficace, cu obiective și repere care fac posibilă o cuantificare exactă a progreselor realizate; subliniază că Parlamentul European trebuie să fie implicat pe deplin în controlul ex ante și ex post al planului de redresare și că toți deputații trebuie să aibă un rol oficial pentru asigurarea unui proces de evaluare și aplicare pe deplin democratic și transparent;

o

o o

112. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽⁸⁹⁾ Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă (JO L 158, 30.4.2004, p. 50).

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0045

Impactul COVID-19 asupra tineretului și a sportului

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la impactul COVID-19 asupra tineretului și asupra sportului (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și Protocolul (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
 - având în vedere articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2020 referitoare la drepturile persoanelor cu dizabilități intelectuale și ale familiilor lor în cadrul crizei provocate de COVID-19 ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2020 privind viitorul demografic al Europei ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 8 octombrie 2020 referitoare la Garanția pentru tineret ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 octombrie 2020 referitoare la viitorul învățământului european în contextul pandemiei de COVID-19 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la impactul COVID-19 asupra tineretului și a sportului (O-000074/2020 – B9-0005/2021),
 - având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru cultură și educație,
- A. întrucât, potrivit Organizației Internaționale a Muncii ⁽⁶⁾, actuala pandemie de COVID-19 afectează tinerii în mod disproporționat și este probabil ca aceștia să sufere efecte negative grave și de lungă durată asupra situației lor economice, a sănătății și a stării lor de bine, inclusiv pierderea oportunităților de educație, voluntariat și formare într-o etapă crucială a dezvoltării lor;
- B. întrucât impactul pandemiei de COVID-19 asupra funcționării programelor UE pentru tineret și educație în domeniul muncii pentru tineri și al voluntariatului, asupra sistemelor naționale de învățământ, asupra ocupării forței de muncă și a veniturilor și asupra libertăților civile exacerbează inegalitățile, așa cum reiese din statisticile OCDE, care arată că numai aproximativ jumătate dintre elevi pot avea acces la întreaga programă de învățământ sau la cea mai mare parte a acesteia, în pofida eforturilor țărilor de a oferi soluții de învățare online; întrucât această situație agravează consecințele decalajului digital și împiedică dezvoltarea competențelor digitale necesare, iar accesul la programa școlară nu înseamnă întotdeauna că elevii aflați în dificultate pot învăța;
- C. întrucât tinerii s-au aflat în centrul activităților de solidaritate pentru a răspunde nevoilor comunităților lor, în contextul pandemiei de COVID-19, de la lansarea de campanii de sensibilizare, la participarea în prima linie, în cadrul Corpului european de solidaritate și la alte inițiative de voluntariat;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Global report, *Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being*, 11 august 2020.

Miercuri, 10 februarie 2021

- D. întrucât efectele negative ale pandemiei sunt atât de ample încât au contribuit și mai mult la restrângerea spațiului civic în statele membre din întreaga Europă; multe activități pentru tineret și organizații sportive se confruntă cu perspectiva de a trebui să se închidă, ceea ce ar avea un impact negativ asupra structurilor consacrate de cooperare europeană și internațională și ar limita în mod substanțial angajamentul civic;
- E. întrucât efectele psihosociale ale COVID-19 afectează sănătatea mintală a tinerilor și capacitatea de socializare, atât din cauza factorilor imediați, cât și a celor pe termen lung; întrucât lipsa activităților recreative și constrângerile sociale au un efect disproporționat asupra copiilor și tinerilor cu dizabilități;
- F. întrucât pandemia de COVID-19 a avut un impact devastator asupra sportului și a sectoarelor și industriilor conexe; întrucât impactul economic asupra sportului profesionist a fost enorm, deoarece veniturile au scăzut din cauză că numeroase evenimente de la toate nivelurile au trebuit să fie anulate sau organizate fără spectatori;
- G. întrucât impactul actual al pandemiei asupra sportului semiprofesionist și de masă și a activităților recreative este devastator, existența multor cluburi sportive fiind amenințată, deoarece ele sunt în mod inerent organizații non-profit și funcționează în cea mai mare parte cu ajutorul voluntarilor și, prin urmare, își desfășoară activitatea fără rezerve financiare;
- H. întrucât constrângerile pandemiei de COVID-19 și lipsa unor posibilități suficiente de antrenament și pregătire regulate în sportul de contact fizic dăunează evoluției și dezvoltării sportivilor;
- I. întrucât sportul este un sector economic important, care reprezintă 2,12 % din PIB-ul total și 2,72 % din totalul locurilor de muncă din UE și creează aproximativ 5,67 milioane de locuri de muncă;
- J. întrucât sportul îndeplinește funcții sociale importante, de exemplu prin promovarea incluziunii sociale, a integrării, a coeziunii și a valorilor, precum respectul și înțelegerea reciprocă, solidaritatea, diversitatea și egalitatea, inclusiv egalitatea de gen; întrucât sportul și activitățile de voluntariat asociate pot îmbunătăți sănătatea fizică și mintală și, în special, capacitatea de inserție profesională a tinerilor, ajutând totodată tinerii să stea departe de implicarea în violență, inclusiv violența de gen, criminalitate și consumul de droguri;

Tineretul

1. este preocupat de faptul că, din cauza faptului că piața forței de muncă tinere este deosebit de sensibilă la ciclurile și crizele economice, ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor este afectată mai puternic de consecințele pandemiei actuale, amplificând tendințele negative ale unui sector dominat în mare măsură de locuri de muncă instabile, slab remunerate, cu fracțiuni de normă, cu protecție legală și standarde de securitate socială mai slabe;
2. subliniază impactul deosebit de acut pe care pandemia actuală l-a avut asupra tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET) și subliniază necesitatea de a soluționa problemele cu care se confruntă tinerii din grupurile vulnerabile; subliniază necesitatea de a lua în considerare disparitățile considerabile între femei și bărbați în privința proporției persoanelor care nu sunt încadrate profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare;
3. subliniază că sectoarele cu utilizare intensivă a forței de muncă, caracterizate adesea de salarii mici, cum ar fi comerțul cu ridicata și cu amănuntul, serviciile de cazare, turism și alimentație, care, în general, angajează lucrători tineri necalificați și studenți care lucrează, au fost afectate cel mai dramatic; constată că șomajul și sărăcia în rândul tinerilor au crescut constant de la izbucnirea pandemiei; consideră că este probabil ca șomajul în rândul tinerilor să crească în continuare pe termen scurt și să se mențină, pe termen lung, peste nivelurile din perioada anterioară pandemiei;
4. îndeamnă Comisia și statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a contracara efectele dezastruoase asupra ocupării forței de muncă în rândul tinerilor; inclusiv prin politici macroeconomice (fiscale și monetare) care direcționează cheltuielile publice către acordarea de subvenții pentru recrutare sau garanții pentru tineret în sprijinul unor programe adaptate pentru menținerea și crearea de locuri de muncă și pentru perfecționarea și recalificarea tinerilor, precum și prin investiții în sectoarele economice care au potențialul de a absorbi tinerii aflați în căutarea unui loc de muncă, oferind locuri de muncă de calitate și condiții decente de muncă și remunerare;
5. reamintește rolul voluntariatului în dezvoltarea aptitudinilor de viață și profesionale ale tinerilor; consideră că activitățile de voluntariat sprijinite financiar au potențialul de a-i ajuta pe tinerii șomeri să facă față șocului economic al crizei provocate de pandemia de COVID-19, să-și aducă, în același timp, contribuția în societate și să dobândească o experiență valoroasă care le facilitează tranziția către un loc de muncă stabil pe termen lung; consideră că Corpul european de solidaritate îi poate ajuta pe tinerii europeni să își deschidă orizontul dincolo de realitățile lor locale; îndeamnă

Miercuri, 10 februarie 2021

Comisia, în acest sens, să ofere claritate și orientări uniforme pentru punerea în aplicare a programelor în situații de criză și pentru eliminarea barierelor din calea participării cauzate, printre altele, de lipsa flexibilității finanțării, reducerea finanțării, restricțiile înăsprite privind acordarea de vize voluntarilor din țările partenere și de incapacitatea de a asigura statutul juridic al tinerilor ca voluntari;

6. subliniază importanța capitală a învățării informale și non-formale, artelor, sportului, voluntariatului și activităților sociale pentru a încuraja participarea tinerilor și coeziunea socială, acestea putând avea un puternic impact asupra comunităților locale și contribui la soluționarea multor probleme societale de azi;

7. subliniază că, prin acordul încheiat la 21 iulie 2020, Consiliul European ar fi trebuit să fie mai ambițios în ceea ce privește sprijinul acordat generațiilor tinere, viitorul Europei, nu în ultimul rând prin includerea unui sprijin mai mare pentru tineri în planurile de redresare, alocând 10 % educației și o contribuție de 20 % pentru strategia digitală europeană și realizarea unei piețe unice digitale; subliniază, în acest context, că programele sectoriale care se concentrează direct pe tineret, cum ar fi Erasmus +, Corpul european de solidaritate, Garanția pentru tineret și Garanția pentru copii, sau care au potențialul de a sprijini tranziția către o Europă mai echitabilă și mai sustenabilă din punct de vedere social și ecologic, trebuie să fie mobilizate astfel încât să își atingă întregul potențial, deoarece riscă să nu își atingă obiectivele ambițioase, ceea ce ar fi extrem de dezamăgitor pentru tineri și generațiile viitoare;

8. subliniază că actuala pandemie a exacerbat decalajul digital din UE și, ca atare, subliniază nevoia urgentă de a promova alfabetizarea digitală pentru toți și de a încuraja utilizarea, recunoașterea și validarea pe scară largă a alternativelor, inclusiv a oportunităților de învățare informală și non-formală, cum ar fi învățarea și formarea online și digitală; solicită, în special, o concentrare și un sprijin puternice pentru tinerii cursanți care au suferit o pierdere de venituri în învățământul și formarea tehnice, duale și profesionale, precum și dezvoltarea și utilizarea pe scară largă a unor instrumente digitale de calitate, a materialelor de predare și de învățare și a conținutului, pentru a preveni abandonul școlar și pentru a asigura o tranziție lină și eficace de la școală la locul de muncă; subliniază că, în pofida contextului specific al COVID-19, este important să se mențină învățarea în persoană pentru a garanta că nimeni nu este lăsat în urmă, în special copiii de vârstă mică, grupurile vulnerabile și tinerii care provin din medii socioeconomice dificile, fără mijloace sau competențe tehnologice;

9. îndeamnă Comisia și statele membre să crească investițiile în soluții și alfabetizare digitale pentru dezvoltarea de aptitudini, competențe și calificări practice, să pună la dispoziția tuturor accesul la alfabetizarea digitală și să promoveze dezvoltarea unor instrumente de învățare online independente, multilingve, favorabile incluziunii și gratuite, pentru a îmbunătăți nivelul general al aptitudinilor și competențelor digitale în cadrul punerii în aplicare a Planului de acțiune pentru educația digitală (2021-2027); subliniază necesitatea de a dezvolta competențe în rândul cadrelor didactice, formatorilor, directorilor de școală, părinților și al managerilor, în vederea îmbunătățirii ofertei de învățare online, la distanță și mixtă, cu un accent deosebit pe programele de dezvoltare a competențelor;

10. este preocupat de faptul că criza provocată de pandemia de COVID-19 a sporit anxietatea și frica în rândul tinerilor, ceea ce riscă să aibă un impact considerabil asupra vieții lor și a tranziției de la școală la locul de muncă; solicită utilizarea pe scară largă a serviciilor personalizate de sănătate mintală, a sprijinului psihosocial și a activităților sportive, fie ca măsuri de sine stătătoare, fie ca măsuri modulare, precum și extinderea sprijinului pentru bunăstarea mintală în instituțiile de educație și formare, pentru a garanta că pandemia nu produce efecte psihologice de lungă durată; subliniază impactul pandemiei asupra tinerilor cu handicap și a tinerilor care locuiesc în zone rurale și îndepărtate și invită Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită nevoilor acestui grup, adaptând măsurile și serviciile de sprijin disponibile;

11. solicită o abordare bazată pe drepturi și pe principiile nediscriminării și egalității, care să fie aplicată diferitelor politici pentru a aborda formele multiple de discriminare cu care se confruntă tinerii în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 și reamintește Comisiei și statelor membre necesitatea unei abordări speciale pentru sprijinirea și protejarea grupurilor vulnerabile, cum ar fi tinerii cu dizabilități, tinerii din medii defavorizate și expuși riscului de violență domestică, tinerii migranți și refugiații, precum și membrii tineri ai comunității LGBTBIQ +; subliniază importanța accesului liber la informații de calitate privind pandemia de COVID-19 în ansamblu, adaptate nevoilor tinerilor;

12. subliniază că activitățile sportive și activitățile pentru tineret, în toată diversitatea lor, sunt în pericol în întreaga Europă, ceea ce duce la reducerea spațiului civic și îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a menține structurile și a asigura diversitatea ofertei în domeniul tineretului și sportului; reamintește necesitatea implicării puternice a autorităților locale, a organizațiilor societății civile și a partenerilor sociali în punerea în aplicare a unor soluții menite să sprijine tinerii și organizațiile de tineret și sportive; subliniază importanța sportului organizat și a organizațiilor de tineret pentru coeziunea socială;

Miercuri, 10 februarie 2021

Sportul

13. este profund îngrijorat de posibilele daune de durată aduse sectorului sportului, nu numai din punct de vedere economic și al ocupării forței de muncă, ci și pentru societate în ansamblu;
14. subliniază că sportul și exercițiile fizice sunt deosebit de importante în circumstanțele cauzate de pandemie, deoarece acestea consolidează reziliența fizică și mentală; salută faptul că, potrivit datelor, măsurile de izolare au determinat unele persoane să practice anumite sporturi individuale mai frecvent și mai activ; este preocupat, pe de altă parte, de lipsa activității fizice observată în rândul multor tineri în timpul măsurilor de izolare și de consecințele pe care acest lucru le-ar putea avea asupra sănătății publice;
15. subliniază că modelul sportiv european trebuie menținut și promovat, întrucât solidaritatea, echitatea și abordarea bazată pe valori vor fi mai importante ca oricând pentru redresarea sectorului sporturilor și pentru supraviețuirea sportului de masă;
16. reamintește că sportul promovează și inculcă valori precum respectul și înțelegerea reciprocă, solidaritatea, diversitatea, echitatea, cooperarea și angajamentul civic și promovează coeziunea și integrarea migranților și a refugiaților; subliniază faptul că sportul nu cunoaște granițe și reunește persoane din medii socioeconomice și etnice diferite; consideră că sportul de masă, în special, joacă un rol esențial în promovarea incluziunii sociale a persoanelor cu mai puține oportunități, a persoanelor care aparțin grupurilor vulnerabile și a persoanelor cu dizabilități; invită Comisia, în acest sens, să consolideze incluziunea prin sport și să exploreze noi căi pentru a maximiza impactul și influența sa; solicită să se acorde un sprijin sporit familiilor cu venituri mici pentru a le permite copiilor lor să participe la activități sportive și la alte activități recreative;
17. subliniază că persoanele cu handicap se confruntă cu provocări financiare și organizaționale considerabile în ceea ce privește accesul la sport, atât în contextul sportului de masă, cât și la nivel profesionist, care au fost exacerbate în timpul pandemiei de COVID-19 și, prin urmare, îndeamnă Comisia să abordeze această problemă în mod specific în viitoarea sa strategie pentru persoanele cu handicap;
18. evidențiază că pandemia de COVID-19 are consecințe devastatoare asupra întregului sector al sporturilor, la toate nivelurile, în special asupra organizațiilor și cluburilor, ligilor, centrelor de fitness, sportivilor, antrenorilor, personalului și afacerilor legate de sport, inclusiv asupra organizatorilor de evenimente sportive și a mass-mediei din domeniul sportului; consideră că drumul către redresare va fi dificil și subliniază necesitatea unor măsuri de ajutor specifice;
19. consideră că instrumentele generale de redresare adoptate de UE ca răspuns la criză trebuie să contribuie la sprijinirea sectorului sportului pe termen scurt și îndeamnă statele membre să se asigure că sectorul sportului beneficiază de fondurile naționale de sprijin, de fondurile structurale și de planurile naționale de redresare și reziliență, în ciuda caracteristicilor sale specifice și a structurilor sale organizaționale;
20. subliniază importanța pachetelor de salvare care vizează toate sporturile; subliniază că, deși sporturile majore pentru public au fost adesea cel mai afectate din punct de vedere financiar, acestea nu ar trebui să fie singurele eligibile pentru ajutor financiar sau cărora li se acordă prioritate în acest sens;
21. consideră că este posibil ca sprijinul financiar existent să nu fie suficient și invită Comisia să exploreze toate căile posibile de furnizare a unui sprijin specific suplimentar atât pentru sporturile de amatori, cât și pentru cele profesioniste, cu scopul de a crește viabilitatea întregului sector;
22. invită Comisia și statele membre să consolideze redresarea și reziliența sectorului sporturilor în general și a sportului de masă în special, prin intermediul programelor UE disponibile și pentru care sectorul este eligibil, inclusiv programul Erasmus + și Corpul european de solidaritate, și să asigure accesul deplin al sportului la Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus și EU4Health; subliniază că integrarea sportului în reglementările relevante și eliminarea tuturor obstacolelor din procesul de solicitare la nivel național sunt esențiale în acest sens;
23. invită Comisia să evalueze în detaliu impactul economic și social al pandemiei de COVID-19 asupra sportului în toate statele membre și, pe baza rezultatelor acestei evaluări, să elaboreze o abordare europeană pentru a face față provocărilor și pentru a atenua posibilele consecințe;
24. solicită un schimb structurat și sistematic de bune practici între statele membre în ceea ce privește abordarea efectelor crizei asupra sportului și o analiză sistematică a datelor și informațiilor privind participarea la activități sportive și impactul COVID-19; consideră că este util să se exploreze dezvoltarea unor noi modalități de practicare a sportului în situații care necesită distanțare fizică;

Miercuri, 10 februarie 2021

25. consideră că este nevoie urgentă de o cooperare transsectorială amplă pentru a depăși provocările care au apărut în sectorul sportului ca urmare a pandemiei de COVID-19; subliniază, în acest sens, că ar trebui încurajată în continuare colaborarea la toate nivelurile, inclusiv cu toți cei implicați în sport, sectorul afacerilor legate de sport și alte părți interesate relevante;
26. constată că utilizarea soluțiilor digitale, cum ar fi aplicațiile sportive, a crescut în timpul crizei; consideră că digitalizarea în continuare a sectorului sportului va spori reziliența acestuia în orice criză viitoare; solicită dezvoltarea unor instrumente digitale care să permită finanțarea activităților sportive în timpul pandemiei;
27. invită Comisia să coordoneze toate măsurile luate pentru a aborda consecințele pandemiei de COVID-19 asupra sportului într-un plan de acțiune specific al UE;
28. îndeamnă Consiliul să acorde prioritate măsurilor și acțiunilor menite să ajute sectorul să facă față consecințelor pandemiei pe termen scurt și lung în viitorul Plan de lucru al UE pentru sport;
29. consideră că, atât timp cât pandemia continuă să evolueze, federațiile sportive europene și internaționale și statele membre vor trebui să participe la un dialog coordonat pentru a discuta posibilitățile de continuare în siguranță a evenimentelor și competițiilor sportive internaționale majore; îndeamnă statele membre și Comisia să depună eforturi pentru o abordare coordonată în ceea ce privește prezența pe stadioane, restricțiile de călătorie și testarea COVID-19 pentru a permite planificarea eficientă și organizarea responsabilă a competițiilor sportive paneuropene;
30. solicită măsuri de consolidare a prevenirii dopajului în timpul măsurilor de izolare impuse de pandemia de COVID-19 și după acestea pentru a promova sănătatea sportivilor și fair play-ul în sportul european;
31. consideră că sporturile au fost afectate în mod diferit și că, în cadrul anumitor sporturi, cluburile mai mici, competițiile diviziilor inferioare și activitățile de masă au avut de suferit, în special din cauza dependenței lor economice de micii sponsori sau de contribuțiile sportivilor înșiși; subliniază că sporturile practicate de amatori constituie baza sportului profesionist, întrucât cluburile mici din sportul de masă au o contribuție semnificativă la dezvoltarea tinerilor sportivi și funcționează în principal cu ajutorul voluntarilor; subliniază importanța solidarității la nivelul comunității sportive europene în cadrul diferitelor sporturi și între ele și solicită un sprijin sporit pentru sporturile mai puțin populare și sportul de masă, având în vedere dificultățile economice legate de menținerea activităților lor;
32. subliniază că constrângerile cauzate de pandemia de COVID-19 și lipsa unor posibilități suficiente de antrenament și pregătire regulate pentru sporturile de contact fizic au dăunat evoluției și dezvoltării sportivilor; consideră că organizatorii de evenimente, formatorii și sportivii înșiși ar trebui să fie informați cu privire la posibilele implicații ale lipsei prelungite de antrenament intensiv; solicită cooperarea între instituțiile și organizațiile din domeniul sporturilor în ceea ce privește sprijinirea proiectelor și conceptelor care pun accentul pe recuperarea capacităților pierdute;
33. consideră că arenele și stadioanele sunt fundamentale pentru structura socială a sportului și ecosistemele culturale ale societăților noastre; recunoaște că facilitarea redeschiderii locurilor de desfășurare a activităților sportive este esențială pentru sănătatea și starea de bine a cetățenilor noștri și pentru redresarea economică, atât în prezent, cât și în viitor;
- o
- o o
34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0050

Acordul de asociere UE-Ucraina**Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de asociere UE-Ucraina (2019/2202(INI))**

(2021/C 465/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 8 și titlul V, în special articolele 21, 22, 36, 37 și 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), precum și Partea a cincea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, inclusiv un Acord de liber schimb aprofundat și cuprinzător (AA/DCFTA), care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2017, și programul de asociere aferent,
- având în vedere intrarea în vigoare, la 11 iunie 2017, a unui regim de călătorii fără viză pentru cetățenii Ucrainei, ca urmare a modificărilor aduse Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de către Parlamentul European și Consiliu,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Ucraina, în special cea din 12 decembrie 2018 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de asociere UE-Ucraina ⁽²⁾ și Rezoluția sa din 21 ianuarie 2016 referitoare la acordurile de asociere/zonile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare cu Georgia, Moldova și Ucraina ⁽³⁾, precum și recomandările sale din 19 iunie 2020 adresate Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind Parteneriatul estic, în perspectiva summitului din iunie 2020 ⁽⁴⁾,
- având în vedere rapoartele despre Ucraina ale Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, în special cel de al 30-lea raport privind situația drepturilor omului în Ucraina din septembrie 2020,
- având în vedere raportul Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, intitulat „Situația drepturilor omului în Republica Autonomă Crimeea și în orașul Sevastopol din Ucraina”, din 19 iunie 2020,
- având în vedere documentul de lucru comun al Comisiei Europene și al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 12 decembrie 2019 privind Raportul de punere în aplicare a asocierii privind Ucraina (SWD(2019)0433),
- având în vedere declarația comună în urma celui de-al 22-lea summit UE-Ucraina din 6 octombrie 2020,
- având în vedere recomandările și activitățile Adunării Parlamentare Euronest, ale Forumului societății civile din cadrul Parteneriatului estic și ale altor reprezentanți ai societății civile din Ucraina,
- având în vedere declarațiile finale și recomandările reuniunii Comitetului parlamentar de asociere UE-Ucraina din 19 decembrie 2019,
- având în vedere concluziile misiunilor sale de observare a alegerilor pentru alegerile prezidențiale din Ucraina din 31 martie și 21 aprilie 2019, precum și alegerile parlamentare anticipate din 21 iulie 2019,
- având în vedere plata, la 29 mai 2020, a unui împrumut în valoare de 500 de milioane EUR acordat Ucrainei ca parte a celui de al patrulea program de asistență macrofinanciară (AMF) al Comisiei,

⁽¹⁾ JO L 303, 28.11.2018, p. 39.

⁽²⁾ JO C 388, 13.11.2020, p. 116.

⁽³⁾ JO C 11, 12.1.2018, p. 82.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0167.

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere pachetele de asistență fără precedent instituite de UE pentru a ajuta țările învecinate în lupta împotriva pandemiei de COVID-19 și, în special, cu privire la împrumuturile pe termen lung în valoare de 1,2 miliarde EUR puse la dispoziția Ucrainei în condiții foarte favorabile prin Decizia (UE) 2020/701 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 2020 privind acordarea de asistență macrofinanciară țărilor implicate în procesul de aderare, precum și partenerilor din vecinătate, în contextul pandemiei de COVID-19 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere declarația comună a Comisiei NATO-Ucraina din 31 octombrie 2019,
 - având în vedere cel de Al cincilea raport de monitorizare la nivel național al Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI), publicat în septembrie 2017, și concluziile privind Ucraina, publicate în iunie 2020, referitoare la stadiul punerii în aplicare a recomandărilor din anul 2017,
 - având în vedere Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei adresată statelor membre ⁽⁶⁾ privind măsurile de combatere a discriminării pe motive de orientare sexuală sau identitate de gen, precum și standardele adoptate de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei,
 - având în vedere raportul final al misiunii de observare a alegerilor a Biroului pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR) din cadrul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), din 21 iulie 2019, privind alegerile parlamentare anticipate din Ucraina,
 - având în vedere indicele de percepție a corupției pentru anul 2019 realizat de Transparency International, potrivit căruia Ucraina ocupă locul 126 din 180 de țări și teritorii evaluate (primul loc fiind ocupat de țara cu cea mai bună clasificare),
 - având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la 5 noiembrie 1992,
 - având în vedere avizul Comisiei de la Veneția referitor la Legea privind sprijinirea funcționării limbii ucrainene ca limbă de stat și avizul referitor la dispozițiile Legii învățământului din 5 septembrie 2017, care vizează utilizarea limbii de stat și a limbilor minoritare și a altor limbi în educație,
 - având în vedere avizul Comisiei de la Veneția din 10 decembrie 2020 privind Curtea Constituțională a Ucrainei,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 la Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru comerț internațional,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0219/2020),
- A. întrucât Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte (AA/DCFTA) reprezintă piatra de temelie a relațiilor Uniunii Europene cu Ucraina, pe baza asocierii politice și a integrării economice, și constituie și o foaie de parcurs pentru reforme, a cărei punere în aplicare deplină ar trebui să fie considerată favorabilă unei apropieri continue a Uniunii, ducând la o integrare treptată pe piața internă a Uniunii, și un pas în direcția valorificării complete a potențialului și a beneficiilor AA/DCFTA;
- B. întrucât Ucraina are o perspectivă europeană, în temeiul articolului 49 din TUE, și poate candida pentru a deveni membră a Uniunii Europene, cu condiția să respecte toate criteriile de la Copenhaga și principiile democrației, să respecte libertățile fundamentale și drepturile omului și ale minorităților și să susțină statul de drept;
- C. întrucât al 22-lea summit UE-Ucraina a recunoscut aspirațiile europene ale Ucrainei, a salutat opțiunea sa proeuropeană, a recunoscut progresele substanțiale înregistrate de Ucraina în procesul său de reformă și a salutat rezultatele obținute deja în punerea în aplicare a AA și succesul DCFTA;
- D. întrucât, în 2019, Ucraina a trecut printr-o perioadă electorală delicată, atât la nivel prezidențial, cât și la nivel parlamentar, și întrucât gestionarea acestor procese, precum și tranziția pașnică și organizată a puterii care le-a succedat ar trebui apreciate;

⁽⁵⁾ JO L 165, 27.5.2020, p. 31.

⁽⁶⁾ CM/Rec(2010)5, disponibil la adresa https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cf40a

Joi, 11 februarie 2021

- E. întrucât alegerile locale desfășurate la nivel național la 25 octombrie 2020 au reprezentat o altă încercare pentru statul democratic și o oportunitate de consolidare suplimentară; întrucât, în perioada premergătoare alegerilor locale din 25 octombrie 2020, s-a încercat modificarea Codului Electoral în timpul campaniei electorale în curs și întrucât lipsa unor măsuri clare pentru a răspunde la situația provocată de pandemia de COVID-19 rămâne o preocupare semnificativă, din perspectiva adoptării unor noi standarde pentru votarea în siguranță;
- F. întrucât misiunea limitată de observare a alegerilor a ODIHR a concluzionat că alegerile locale din 25 octombrie 2020 din Ucraina au fost deosebit de importante în urma reformelor recente de descentralizare care au conferit competențe și resurse semnificative guvernelor locale, că procesul electoral a fost, în general, calm, bine organizat și transparent, iar procedurile au fost în mare parte urmate și că, în general, Comisia Electorală Centrală din Ucraina a respectat toate termenele legale și a funcționat în mod imparțial, deschis și transparent;
- G. întrucât societatea civilă și experții electorali au raportat că organizațiile politice locale, candidații și membrii comisiilor electorale nu s-au putut pregăti corespunzător pentru înregistrarea candidaților, deoarece Codul Electoral a fost adoptat cu scurt timp înaintea procesului electoral;
- H. întrucât introducerea unor mecanisme de control în sens descendent care aplică principiul mandatului imperativ, precum și condiționarea listelor partidelor de numărul minim de 10 000 de votanți afectează caracterul democratic al alegerilor;
- I. întrucât societatea civilă a criticat decizia de a nu organiza alegeri în 18 comunități locale în regiunile Donețk și Luhansk, care sunt controlate de guvern, fără ca administrația civil-militară să prezinte o justificare clară pentru această decizie, care, practic, privează de drepturi aproximativ 475 000 de votanți care locuiesc în aceste comunități;
- J. întrucât, mai ales în a doua parte a anului 2019, pentru a pune rapid în aplicare reforma promisă în timpul campaniilor electorale, ritmul activității legislative a fost deosebit de susținut, uneori în detrimentul controlului parlamentar, al transparenței și al calității legislației;
- K. întrucât, deși Ucraina a făcut progrese substanțiale în ceea ce privește punerea în aplicare a angajamentelor aferente AA și integrării în Uniune, mai multe dintre reformele inițiate trebuie finalizate, în special în domeniul statului de drept, al bunei guvernante și al combaterii corupției; întrucât, în pofida unor progrese remarcabile, corupția larg răspândită continuă să împiedice procesul de reformă al Ucrainei; întrucât, actuala criză constituțională reprezintă o amenințare la adresa capacității președintelui și a Radei Supreme de a realiza reforme; întrucât oligarhii par să recâștige influența politică; întrucât trebuie încă adoptate unele măsuri suplimentare pentru a se evita orice regres, cu accent pe sistemul judiciar;
- L. întrucât potențialul deplin al reformelor adoptate nu este încă exploatat din cauza dinamicii procesului de reformă și a provocărilor instituționale conexe; întrucât reformele sunt, de asemenea, afectate de instabilitatea și contradicțiile instituționale interne, de lipsa unor criterii de referință clare, de capacitatea redusă, de resursele limitate și de factori externi, cum ar fi pandemia de COVID-19, precum și de lipsa unei voințe politice de a accepta și de a asigura independența deplină a instituțiilor judiciare și economice și de a evita o utilizare selectivă a justiției;
- M. întrucât Declarația comună a Comisiei NATO-Ucraina din 31 octombrie 2019 solicită Ucrainei să respecte obligațiile și angajamentele internaționale, drepturile omului și ale minorităților și să pună pe deplin în aplicare recomandările și concluziile Comisiei de la Veneția privind Legea învățământului;
- N. întrucât cel mai recent raport al Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului evidențiază lipsa progreselor în ceea ce privește procedurile penale referitoare la încălcări grave ale drepturilor omului, care ar fi fost comise de membri ai forțelor ucrainene, precum și întârzieri și progrese insuficiente în anchetarea infracțiunilor asociate protestelor din Piața Maidan;
- O. întrucât percepția corupției în Ucraina a scăzut din nou la un nivel egal cu cel din 2017, potrivit celui mai recent raport al Transparency International;
- P. întrucât sprijinul pentru modernizare, dezoligarhizare, reformă și lupta împotriva corupției este încă foarte ridicat în rândul cetățenilor ucraineni, iar aceste așteptări ar trebui îndeplinite fără întârzieri suplimentare;

Joi, 11 februarie 2021

- Q. întrucât, înainte de izbucnirea pandemiei de COVID-19, economia ucraineană își recuperase stabilitatea și prezenta o creștere satisfăcătoare și o scădere a ratei șomajului, stimulate de progresele înregistrate în exploatarea potențialului AA/DCFTA;
- R. întrucât Ucraina trebuie să își mențină stabilitatea macroeconomică, prin respectarea angajamentelor asumate față de Fondul Monetar Internațional (FMI) și prin punerea în aplicare a tuturor politicilor structurale pe termen mediu convenite în cadrul programului de asistență macrofinanciară al UE, precum și asigurând forța și independența Băncii Naționale a Ucrainei;
- S. întrucât criza mondială în curs necesită o abordare coordonată și pachete de măsuri de sprijin excepționale; întrucât toate măsurile de urgență trebuie să fie proporționale, să aibă un caracter limitat în timp și să respecte libertățile fundamentale;
- T. întrucât UE a fost alături de poporul ucrainean încă de la începutul pandemiei de COVID-19, oferind sprijin financiar și material prin programe bilaterale și regionale, cum ar fi cele puse la dispoziția Ucrainei de către Uniune în martie, aprilie și mai 2020;
- U. întrucât pandemia de COVID-19 a accentuat problemele sistemului de sănătate ucrainean; întrucât, deși, potrivit legilor ucrainene, asistența medicală este gratuită, numeroși cetățeni ai acestei țări constată contrariul atunci când au nevoie de tratament medical din cauza măsurilor de reformă exagerat de îndelungate adoptate de Ministerul Sănătății din Ucraina;
- V. întrucât, dată fiind pandemia de COVID-19, este și mai important ca ajutorul umanitar să fie asigurat în continuare, iar misiunea specială de monitorizare a OSCE, agențiile ONU, organizațiile neguvernamentale și Comitetul Internațional al Crucii Roșii să aibă acces nerestricționat în zonele care nu sunt controlate de guvern;
- W. întrucât independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute pe plan internațional, precum și capacitatea sa de a pune în aplicare reformele economice și sociale necesare sunt în continuare grav subminate de campaniile de dezinformare specifice, de atacurile cibernetice și de alte amenințări hibride, precum și de conflictul nerezolvat din estul țării, cauzat de agresiunea militară continuă a Rusiei și de ocuparea unor porțiuni mari din raioanele Donețk și Luhansk, precum și de ocupația ilegală continuă și de anexarea de către Rusia a stabilității Republicii Autonome Crimeea și a orașului Sevastopol, care înrăutățesc situația drepturilor omului și reprezintă un obstacol în calea îmbunătățirii prosperității, stabilității și creșterii țării;
- X. întrucât UE a condamnat cu fermitate agresiunea în curs a Rusiei împotriva Ucrainei, inclusiv anexarea ilegală a Crimeei și a Sevastopolului, cu încălcarea suveranității și integrității sale teritoriale, și a instituit și va continua o politică de nerecunoaștere a acesteia și, în acest context, continuă să pună în aplicare măsuri restrictive împotriva persoanelor și entităților implicate în această încălcare a dreptului internațional;
- Y. întrucât UE își menține angajamentul față de eforturile formatului Normandia, ale OSCE, ale Grupului trilateral de contact și ale Misiunii speciale de monitorizare a OSCE în Ucraina și a salutat abordarea constructivă a Ucrainei în formatul Normandia și în cadrul Grupului trilateral de contact și i-a solicitat Rusiei să acționeze în același sens;
- Z. întrucât, la 17 iulie 2014, aeronava aparținând companiei aeriene Malaysia Airlines, care efectua zborul MH17 între Amsterdam și Kuala Lumpur, a fost doborâtă în spațiul aerian al raionului Donețk, în contextul eforturilor Rusiei de a submina integritatea teritorială a Ucrainei, conducând la decesul tuturor celor 298 de persoane aflate la bord, atât pasageri, cât și membri ai echipajului; întrucât echipa comună de anchetă (JIT) condusă de Țările de Jos a confirmat că aeronava care efectua zborul MH17 a fost doborâtă cu ajutorul unei rachete sol-aer de tip Buk, furnizată de brigada antiaeriană nr. 53 a forțelor terestre ale Rusiei, cantonată la Kursk;
- AA. întrucât, la 9 martie 2020, a fost deschis, în temeiul dreptului neerlandez, un proces împotriva a patru principali suspecți pentru doborârea aeronavei aparținând Malaysia Airlines, care efectua zborul MH17, situație facilitată de cooperarea Ucrainei în cadrul JIT; întrucât, la 10 iulie 2020, Țările de Jos au introdus o sesizare interstatală împotriva Federației Ruse la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pentru rolul jucat în doborârea aeronavei care efectua zborul MH17; întrucât Rusia a exercitat presiuni asupra Ucrainei pentru a include o a cincea persoană de interes, Vladimir Țemah, în schimbul de prizonieri de la 7 septembrie 2019; întrucât, la 15 octombrie 2020, Rusia și-a încetat unilateral participarea la consultările trilaterale de aflare a adevărului în care mai erau implicate Australia și Țările de Jos; întrucât Rusia a obstrucționat în mod constant toate eforturile de a-i aduce pe făptași în fața justiției, inclusiv respingând rezultatele JIT, promovând dezinformările privind zborul MH17 și exercitându-și dreptul de veto în cadrul Consiliului de Securitate al ONU pentru a împiedica constituirea unui tribunal internațional;

Joi, 11 februarie 2021

- AB. întrucât UE a condamnat Rusia pentru că și-a încetat cooperarea în cauzele legate de zborul MH17; întrucât UE i-a solicitat cu fermitate Rusiei să coopereze pe deplin la anchetele și la cauzele în instanță legate de zborul MH17;
- AC. întrucât, de la începutul războiului din estul Ucrainei, aproximativ 13 000 de persoane au fost ucise, dintre care un sfert erau civili, iar 30 000 au fost rănite; întrucât aproximativ 1,5 milioane de cetățeni ucraineni au fost nevoiți să își părăsească locuințele din cauza conflictelor armate cu grupuri armate susținute de Rusia; întrucât sute de cetățeni ucraineni au fost arestați de Rusia și de aliații acesteia, iar despre mulți alții nu se știe în continuare nimic; întrucât conflictul militar actual a generat o criză umanitară, care a avut consecințe devastatoare asupra a 4,4 milioane de persoane, 1,5 milioane dintre acestea fiind strămutate în interiorul țării; întrucât 3,4 milioane de persoane care locuiesc pe linia de contact au nevoie de asistență umanitară și de protecție; întrucât, ca urmare a atacurilor asupra infrastructurii publice, populația locală are acces limitat la servicii medicale, la școli, la apă și la servicii de salubritate;
- AD. întrucât situația drepturilor omului din părțile ocupate din estul Ucrainei și din Peninsula Crimeea ocupată s-a deteriorat semnificativ, iar încălcarea libertății de exprimare, a libertății religioase și a drepturilor de proprietate, restricțiile severe impuse în ceea ce privește dreptul la educație și dreptul de a folosi propria limbă, abuzurile la adresa mass-mediei și impunerea forțată a cetățeniei ruse au devenit sistematice, în timp ce drepturile omului și libertățile fundamentale nu sunt garantate; întrucât autoritățile autoprocimate din Crimeea ocupată îi hărțuiesc în continuare pe tătarii din Crimeea, declanșând proceduri de urmărire penală împotriva mai multor zeci de membri ai acestei etnii, sub pretextul unor acuzații false de terorism; întrucât Centrul pentru Libertăți Civile din Ucraina estimează că cel puțin 94 de cetățeni ucraineni au fost persecutați din motive politice în Crimeea sau în Rusia, 71 dintre aceștia fiind tătari din Crimeea, printre ei numărându-se Marlen Asanov, Mehmet Belialov, Timur Ibragimov, Seiran Saliev, Server Mustafaeiev, Server Zekiriaiev și Edem Smailov, condamnați, în septembrie 2020, la pedepse cuprinse între 13 și 19 ani de închisoare;
- AE. întrucât Ucraina ocupă locul 96 în clasamentul mondial al libertății presei pe 2020; întrucât Ucraina a adoptat o serie de reforme, inclusiv o lege privind transparența proprietății în domeniul mass-mediei, însă este nevoie de mult mai mult pentru a slăbi controlul strict al oligarhilor asupra mass-mediei, pentru a încuraja independența editorială și pentru a combate impunitatea în cazul violențelor comise împotriva jurnaliștilor;
- AF. întrucât peisajul mediatic din Ucraina se află în continuare sub influența puternică a unor oligarhi care dețin trusturi de presă, iar lucrătorii din mass-media, în special jurnaliștii care investighează corupția și fraudă, sunt în permanență amenințați cu violența, sunt intimidați și amenințați cu moartea, ajungându-se inclusiv la decesul ziaristului Vadim Komarov în 2019, iar activitatea lor este deseori obstrucționată de accesul limitat la informații, de presiunea juridică, inclusiv în cauza penală împotriva Bihus.info, și de atacurile cibernetice, printre alți factori;
- AG. întrucât Ucraina are probleme semnificative în ceea ce privește inegalitatea de gen; întrucât egalitatea în fața legii nu înseamnă efectiv egalitate, ci, în practică, femeile se confruntă în continuare cu obstacole majore, mai ales la locul de muncă; întrucât, în Indexul global privind diferențele de gen pentru 2018 al Forumului Economic Mondial, Ucraina s-a situat pe locul 65 din 149 de țări; întrucât, potrivit indicatorului privind inegalitatea veniturilor, în Ucraina, pentru fiecare 100 de dolari câștigați de bărbați, femeile câștigă doar 63,1 dolari;
- AH. întrucât persoanele LGBTI și activiștii feminisți sunt în permanență supuși discursului de incitare la ură și atacurilor violente, iar persoanele rome se confruntă cu un limbaj discriminator și cu un discurs de incitare la ură din partea autorităților naționale și locale și a mass-mediei;
- AI. întrucât autoritățile care asigură respectarea legii au refuzat în numeroase rânduri să ancheteze plângerile penale introduse de persoanele LGBTI, și anume de demonștranți în cadrul evenimentelor Pride, pentru infracțiuni motivate de ură sau pentru discursuri ale urii, deoarece în Codul Penal nu există dispoziții care să permită urmărirea penală pentru incitarea la ură sau la violență pe motive de orientare sexuală sau identitate de gen; întrucât ECRI a recomandat modificarea Codului Penal, astfel încât să fie acoperite și aceste motive, iar ele să fie considerate circumstanțe agravante;
- AJ. întrucât Parlamentul recunoaște spiritul de conducere și voința politică a autorităților ucrainene de a asigura o protecție suficientă pentru evenimentele Pride de la nivel național; întrucât discursul de incitare la ură și infracțiunile motivate de ură împotriva persoanelor LGBTI rămân, cu toate acestea, răspândite pe scară largă, iar poliția nu asigură întotdeauna protecție, după cum s-a constatat în cazul atacurilor violente din timpul evenimentului Pride de la Kiev, când demonștranții nu și-au putut exercita pe deplin dreptul universal la libertatea de întrunire pașnică și nu au fost protejați de actele de violență;

Joi, 11 februarie 2021

- AK. întrucât AA/DCFTA vizează apropierea dreptului național al Ucrainei și a standardelor sale naționale de cele ale UE, inclusiv în domeniul social; întrucât, în pofida acestor angajamente, punerea în aplicare a AA/DCFTA în sectorul social rămâne nesatisfăcătoare; întrucât Ucraina a ratificat principalele instrumente internaționale, dar nu le pune încă în aplicare;
- AL. întrucât, în pofida obligațiilor prevăzute în AA și a numeroaselor apeluri adresate de sindicate guvernului în vederea aplicării măsurilor necesare pentru promovarea dialogului social, conceptul consultării tripartite rămâne, în esență, disfuncțional; întrucât, la peste un deceniu de la instituirea sa, Consiliul Social și Economic Tripartit Național rămâne o autoritate slabă și ineficace, fără vreo influență reală asupra dialogului social, afectată în mod constant de lipsa personalului și de coordonarea inconsecventă a activităților sale; întrucât, în 2019, doar o treime din cele 177 de sindicate ucrainene înregistrate la Ministerul Justiției au beneficiat de posibilitatea de a participa la negocierile colective,

Valori comune și principii generale

1. constată că AA/DCFTA reflectă ambițiile comune ale UE și ale Ucrainei de a face pași în direcția asocierii politice și a integrării economice, care poate fi un model de reformă, și subliniază importanța sa capitală, în special în această perioadă excepțională; îndeamnă ca acordul să fie pus în aplicare pe deplin și să îi fie exploatat potențialul; îndeamnă, de asemenea, autoritățile ucrainene să acorde în continuare prioritate punerii în aplicare a acordului, în pofida provocărilor antrenate de pandemia de COVID-19; subliniază că asistența oferită de UE Ucrainei face obiectul unei condiționalități stricte și reiterează necesitatea ca Ucraina să dea dovadă de un angajament reînnoit față de reformă și față de respectarea principiilor Uniunii; reamintește că este necesară actualizarea AA/DCFTA, pentru a ține cont în mod corespunzător de evoluția cadrelor normative și de nevoile de dezvoltare economică, precum și pentru a consolida mecanismele de monitorizare; recomandă ca UE și Ucraina să profite de viitoarea revizuire periodică a realizării obiectivelor AA pentru a examina posibilitățile de actualizare a elementelor comerciale și sectoriale;
2. salută pachetele de ajutoare fără precedent, inclusiv asistența macrofinanciară, puse la dispoziția Ucrainei, ca membră a Echipei Europa, de către Uniune pentru a ajuta statele partenere să facă față situației de urgență provocate de pandemia de COVID-19; ia act de faptul că aceasta este o mărturie esențială a solidarității UE într-o perioadă de criză fără precedent; solicită autorităților ucrainene să creeze un climat favorabil investițiilor și să pună rapid în aplicare condițiile convenite pentru plata asistenței macrofinanciare din partea UE, prevăzute în memorandumul de înțelegere; reamintește guvernului Ucrainei că plata primei tranșe din AMF de 1,2 miliarde EUR în valoare de 600 de milioane EUR în decembrie 2020, fără condiții specifice de politică, a reprezentat o excepție punctuală atribuită caracterului urgent al acestui sprijin și nu trebuie utilizată în mod abuziv pentru a face un pas înapoi în ceea ce privește reformele convenite;
3. își exprimă satisfacția cu privire la faptul că misiunile de observare a alegerilor ale OCSE/ODIHR, cu participarea Parlamentului European, au evaluat alegerile prezidențiale și parlamentare din 2019 ca fiind în general competitive, bine administrate și gestionate într-un mod eficient, ceea ce confirmă atașamentul Ucrainei față de valorile democratice ale Uniunii și este deosebit de remarcabil în contextul eforturilor actuale ale Rusiei de a destabiliza Ucraina; îndeamnă autoritățile ucrainene să abordeze deficiențele identificate în declarațiile șefilor delegațiilor Parlamentului European și să dea curs recomandărilor din rapoartele finale ale misiunii de observare a alegerilor a OSCE/ODIHR; observă în continuare cu vigilență măsura în care sunt respectate standardele democratice ale organizării unor alegeri libere și corecte în Ucraina, această țară organizând primele sale alegeri locale după mult așteptata reformă de descentralizare; solicită guvernului Ucrainei să asigure campanii electorale libere și corecte, fără metode necorespunzătoare de finanțare a campaniilor, în care să nu fie posibilă cumpărarea de voturi; subliniază că procesul electoral și procesul de votare în ziua alegerilor ar trebui să asigure standarde superioare de siguranță și să preconizeze măsuri speciale de siguranță pentru a preveni răspândirea COVID-19; constată că, pe perioada alegerilor parlamentare anticipate din Ucraina, din 2019, limitele circumscripțiilor electorale cu un singur mandat au fost stabilite într-o manieră nefavorabilă reprezentării minorităților naționale; constată că, în unele regiuni, cum ar fi Transcarpatia, s-au observat abuzuri electorale, precum lansarea de candidați „clonă”, ceea ce a redus șansele membrilor minorității maghiare de a intra în parlament;
4. salută noul Cod electoral adoptat în decembrie 2019, inclusiv dispozițiile acestuia privind drepturile persoanelor strămutate în interiorul țării (PSI); reamintește însă că modificările repetate ale Codului Electoral în timpul unor alegeri în curs de desfășurare contravin recomandărilor Comisiei de la Veneția, provoacă insecuritate juridică și au efecte negative asupra activității comisiilor electorale; îndeamnă Ucraina să abordeze în continuare problema campaniilor ilegale, a cumpărării de voturi, a utilizării necorespunzătoare a resurselor administrative și a insecurității juridice care caracterizează campaniile de pe platformele de comunicare socială;

Joi, 11 februarie 2021

5. insistă că Codul electoral ar trebui îmbunătățit și aliniat la standardele internaționale pentru a reglementa aspecte precum campaniile pe platformele de comunicare socială, transparența cheltuielilor de campanie și accesul candidaților independenți la procesul electoral; subliniază, în plus, că, în ceea ce privește alegerile locale, este important să fie eliminate barierele birocratice din calea înregistrării alegătorilor în cazul PSI, să se stabilească un plafon financiar pentru campanii și să se permită participarea candidaților individuali, inclusiv revenind asupra intenției de a introduce un depozit în numerar pentru candidații din comunitățile mici;

Reformele și cadrul instituțional

6. subliniază importanța reformelor prodemocratice și a încrederii în instituții, drept cel mai eficient mecanism de securitate; invită Comisia să folosească mecanismele deja existente pentru facilitarea și sprijinirea punerii în aplicare a reformelor de către Ucraina; sugerează să se elaboreze și să se pună în aplicare, în strânsă cooperare cu societatea civilă, mecanisme calitative și cantitative pentru a monitoriza implementarea reformelor de către Ucraina, incluzând criteriile de referință clare, recomandări și principii de condiționalitate, acestea urmând a fi folosite în scopul de a îmbunătăți metodologia rapoartelor anuale de implementare, care ar trebui să devină instrumente eficiente de îndrumare pentru reforme;

7. subliniază necesitatea instituirii unor mecanisme îmbunătățite de coordonare și de raportare, prin care să se evalueze progresele înregistrate de Ucraina, în special în domeniul reformării justiției, al luptei împotriva corupției, al întreprinderilor deținute de stat, al guvernantei corporative la nivelul al reformelor în domeniul energiei, care ar urma să fie corelate cu sprijinul economic și pentru investiții;

8. recomandă axarea pe un număr limitat de priorități, asupra cărora să se concentreze eforturile politice, sprijinul financiar și a asistența tehnică, cu scopul de a consolida într-o manieră eficace capacitatea instituțională necesară pentru a asigura succesul pe termen lung al reformelor, nu numai în legislație, ci și în practică; sprijină consolidarea cooperării sectoriale UE-Ucraina în domenii prioritare, cum ar fi economia digitală, energia, schimbările climatice și comerțul; salută ambițiile Ucrainei de a se apropia de politicile privind piața unică digitală a UE și Pactul verde european, prin punerea în aplicare a acquis-ului relevant;

9. recunoaște statutul de partener asociat al Ucrainei și al celorlalți semnatari ai acordurilor de asociere și ai acordurilor de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare și invită la creșterea intensității dialogului politic cu aceștia pentru a promova o și mai mare integrare economică și armonizare legislativă; invită UE, în conformitate cu principiul „mai mult pentru mai mult”, să ia în considerare crearea pentru cele trei țări asociate, inclusiv pentru Ucraina, a unei strategii consolidate de cooperare pentru reforme și investiții, care ar urma să fie supusă unor condiții în mai multe domenii, printre care consolidarea capacităților de investiții, transporturile, energia, justiția și economia digitală, fără a se limita la acestea, și care ar pregăti terenul pentru o agendă ambițioasă de integrare în UE; invită Comisia ca, până la finalul anului 2020, să propună pentru Ucraina și pentru alte țări asociate cu UE, în coordonare cu instituțiile financiare internaționale, un plan economic și de investiții detaliat, condiționat și personalizat, în contextul abordării consecințelor pandemiei de COVID-19; în plus, solicită instituțiilor UE să analizeze posibilitatea de a include Ucraina și restul țărilor asociate ca observatori la lucrările comitetelor create în temeiul articolului 291 din TFUE și al Regulamentului (UE) nr. 182/2011⁽⁷⁾, precum și la reuniunile grupurilor de lucru și comitetelor Consiliului European, pentru a demonstra angajamentele UE de continuare a integrării și pentru a consolida orientarea spre reformă a țărilor și cunoștințele administrative;

10. sprijină revizuirea cuprinzătoare a AA/DCFTA, în conformitate cu dispozițiile acordului și cu scopul de a valorifica pe deplin potențialul de asociere politică și de integrare economică al acestuia, inclusiv în vederea unei integrări sectoriale îmbunătățite a Ucrainei cu UE;

11. invită Comisia să actualizeze zonele neglijate ale AA/DCFTA cu privire la domenii de politică importante, cum ar fi integrarea dimensiunii de gen și abordarea crizelor în materie de sănătate, asigurându-se totodată că acestea nu contravin imperativului acțiunilor sau inițiativelor climatice și de mediu din cadrul Pactului verde european;

12. invită Comisia să sprijine investițiile în sectoare cu potențial de dezvoltare, creștere și competitivitate în UE și care ar putea încuraja în continuare diversificarea economică, cum ar fi energia durabilă și clima, piața unică digitală și securitatea cibernetică și transporturile;

(7) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Joi, 11 februarie 2021

13. salută progresele înregistrate de Ucraina în îndeplinirea angajamentelor acestei țări consacrate în AA, în special în domeniul agriculturii, al energiei, al activităților bancare, al descentralizării, al economiei digitale, al procedurilor de mediu și electorale; constată însă că, potrivit mecanismului de reexaminare al AA („Pulsul AA”), doar 37 % dintre sarcinile aferente punerii în aplicare a AA au fost finalizate în 2019 (o scădere față de procentul de 52 % înregistrat în 2018); recunoaște încercările realizate în a doua jumătate a anului 2019 de a accelera ritmul reformelor, însă îndeamnă instituțiile ucrainene să nu privilegieze viteza procesului legislativ în detrimentul calității legislației adoptate și subliniază că este important ca acest stat să își pună în continuare în aplicare angajamentele;

14. subliniază, în acest sens, că Ucraina nu trebuie să neglijeze faptul că nivelul sprijinului politic, tehnic și financiar din partea UE va depinde de măsura în care își va îndeplini angajamentele asumate față de Uniune și statele sale membre, în special în ceea ce privește procesul reformelor, respectarea drepturilor omului, ale minorităților și a libertăților fundamentale și instituirea unui stat de drept autentic și eficace;

15. salută foaia de parcurs comună guvern-parlament adoptată în 2018 și crearea unei platforme comune pentru integrarea europeană în noiembrie 2019 și speră că aceste inițiative vor conduce la o coordonare sporită între diferitele instituții implicate în proiectarea, adoptarea și punerea în aplicare a reformelor; încurajează Parlamentul și Guvernul Ucrainei să utilizeze acest instrument într-o manieră mai eficace și să își revizuiască cooperarea în ceea ce privește punerea în aplicare a angajamentelor legate de AA și apropierea legislației în vederea maximizării sinergiilor, în special în ceea ce privește expertiza asupra legislației UE și evaluările de conformitate;

16. felicită Ucraina pentru progresele înregistrate în reformarea administrației sale publice și subliniază că este important să nu se încetinească progresele viitoare, iar orice numiri temporare pe perioada pandemiei de COVID-19 să fie supuse cât mai curând posibil unor proceduri de recrutare bazate pe merite; este conștient de provocarea importantă pe care o presupune acest lucru pentru guvernarea, instituțiile și administrația publică din Ucraina și încurajează Comisia să ofere sprijin tehnic și financiar adecvat;

17. salută realizările reformei privind descentralizarea și capacitatea municipalităților, inițiată în 2014, care s-a dovedit a fi una dintre cele mai de succes reforme de până acum; recunoaște sprijinul oferit de proiectul U-LEAD, care a condus la constituirea a aproape o mie de comunități locale comasate, cu aproximativ 11,7 milioane de cetățeni; apreciază pozitiv măsurile adoptate până în prezent în vederea descentralizării autorităților publice și a finanțelor publice prin intermediul unui pachet de acte juridice și al punerii lor în aplicare; invită Comisia să studieze îndeaproape detaliile reformei de descentralizare și să o utilizeze eventual ca pe un studiu de caz de succes pentru alte țări;

18. îndeamnă Ucraina să finalizeze reforma descentralizării într-un dialog amplu și deschis, în special cu autoritățile locale autonome și asociațiile acestora, cu scopul de a spori autonomia și competențele autorităților locale și de a încuraja schimburile periodice între guvernul central și asociațiile naționale ale autorităților locale și regionale cu privire la orice politică care ar putea avea un impact teritorial;

19. salută organizarea primei runde de alegeri locale la 25 octombrie 2020, cu o rată de participare de peste 36 %, care au fost libere și corecte, dar însoțite de o consultare publică paralelă, care, potrivit OSCE/ODIHR, a creat un avantaj politic necuvenit și a estompat separarea dintre stat și partid; solicită autorităților statului să respecte autonomia administrațiilor locale autonome și să sprijine capacitățile administrative ale orașelor și municipiilor; solicită introducerea conceptului de entitate publică teritorială ca persoană juridică, care este practica consacrată în Uniunea Europeană și care este recunoscută în Carta europeană a autonomiei locale; salută trecerea la codul bugetar care garantează alocarea unei cote de 60 % din impozitul pe venitul persoanelor fizice dintr-o circumscripție drept contribuție necesară pentru asigurarea unor finanțe publice solide la nivel local; avertizează cu privire la crearea unor structuri paralele la nivel local, care ar putea genera dificultăți în ceea ce privește competențele, dar sugerează să se ia în considerare atribuirea de competențe duble deținătorilor de mandate, aceștia asumându-și atât competențe locale, cât și funcționând în același timp drept autoritatea de stat de la nivelul cel mai scăzut; ia act de rezoluția Radei Supreme din 17 iulie 2020 privind formarea și desființarea raioanelor, potrivit căreia măsurile ce vizează consolidarea raioanelor vor fi, de regulă, aplicabile și teritoriilor din Crimeea și districtelor din regiunile Donețk și Luhansk, care nu sunt controlate în prezent de guvernul Ucrainei;

Joi, 11 februarie 2021

Cooperarea în domeniul politicii externe și de securitate comune (PESC)

20. recunoaște experiența și cunoștințele de specialitate unice ale Ucrainei și salută participarea sa la misiunile, grupurile tactice de luptă și operațiunile din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC), contribuțiile sale la grupurile tactice de luptă ale UE și alinierea sa tot mai mare la declarațiile și luările de poziție ale UE privind chestiunile internaționale și regionale, precum și contribuțiile sale, și felicită Ucraina pentru noul său statut de partener al NATO cu oportunități sporite;

21. salută măsurile de succes adoptate în domeniul cooperării științifice și tehnologice, inclusiv în domeniul industriei spațiale și al apărării, în special convergența în segmentele operațional, educativ și instituțional, și în punerea în aplicare a modificărilor interne necesare la nivelul acestor sectoare; salută dorința Ucrainei de a participa la programul-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa al UE și la programele de cercetare ale Agenției Spațiale Europene (ESA); ia act de cooperarea fructuoasă dintre Ministerul Apărării din Ucraina și Agenția Europeană de Apărare (AEA) și încurajează dezvoltarea în continuare a acesteia; solicită Uniunii și Ucrainei să își intensifice cooperarea în domeniul securității și al apărării și să acorde o atenție deosebită conflictului din estul Ucrainei și încercărilor Rusiei de a submina suveranitatea Ucrainei și încălcarea integrității sale teritoriale, prin reconciliere, cooperare în domeniul securității cibernetice și combaterea dezinformării, precum și depunând eforturi în sensul consolidării rezilienței familiilor, comunităților și instituțiilor de stat;

22. sprijină posibila participare a Ucrainei la anumite proiecte PSAC, inclusiv cooperarea cu AEA și, în special, cooperarea structurată permanentă (PESCO), cu condiția ca aceasta să îndeplinească un set convenit de condiții politice, materiale și juridice, ca și alte țări terțe; salută decizia recentă a UE de a invita Ucraina să participe la operațiunea ALTHEA a UE din Bosnia și Herțegovina și încurajează ambele părți – UE și Ucraina – să extindă în continuare participarea Ucrainei la misiunile și operațiunile Uniunii Europene;

23. salută intensificarea cooperării dintre autoritățile ucrainene și sectorul public și privat european cu scopul de a combate amenințările hibride, în special din partea Rusiei, care vizează, printre altele, răspândirea de informații false, incitarea la violență și stârnirea sentimentelor antiguvernamentale și antieuropene; consideră că este oportun și adecvat ca UE și Ucraina să inițieze cât mai repede posibil un dialog pe tema problemelor cibernetice și sprijină ideea lărgirii spectrului de dialog cu privire la securitate și apărare pentru a răspunde în mod adecvat la amenințările actuale și viitoare, în special în conformitate cu Strategia globală pentru securitate a UE;

Integritatea teritorială și suveranitatea Ucrainei

24. reiterează sprijinul ferm al Uniunii și angajamentul față de independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional, precum și sprijinul său pentru sancționarea coordonată la nivel internațional a guvernului și a agenților ruși care subminează suveranitatea și integritatea teritorială a țării, până când nu sunt îndeplinite toate condițiile aplicabile pentru ridicarea sancțiunilor, inclusiv punerea în aplicare deplină a acordurilor de la Minsk și restabilirea integrității teritoriale a Ucrainei în interiorul granițelor sale recunoscute la nivel internațional;

25. condamnă în continuare anexarea ilegală a Crimeii și a Sevastopolului și ocuparea *de facto* a anumitor zone din Donețk și Lugansk; solicită Federației Ruse să își îndeplinească obligațiile internaționale, să își retragă forțele militare de pe teritoriul Ucrainei și să pună pe deplin în aplicare rezoluțiile Adunării Generale a ONU privind integritatea teritorială a Ucrainei și privind Crimeea și Sevastopolul;

26. subliniază că orice acord cu Federația Rusă trebuie să respecte punerea în aplicare deplină a Acordurilor de la Minsk și să fie în conformitate cu rezoluțiile ONU privind statutul Crimeei și respectarea integrității teritoriale a Ucrainei de către Federația Rusă;

27. salută reluarea negocierilor de pace în grupul celor patru în format Normandia, la 9 decembrie 2019, la Paris, după un impas de trei ani; îndeamnă toate părțile să adere la acordul de încetare a focului; subliniază că este important să se identifice celelalte domenii de dezangajare, să se organizeze activități de deminare și să se deschidă puncte de control la frontieră pe linia de contact și solicită Rusiei să își exercite influența decisivă asupra formațiunilor armate pe care le susține pentru ca acestea să respecte și să pună în aplicare pe deplin angajamentele asumate în cadrul acordurilor de la Minsk și al recentelor întruniri ale formatului Normandia și ale Grupului trilateral de contact; reiterează, după cum s-a convenit la Minsk și în așa-numita „formulă Steinmeier”, că, în zonele ocupate din estul Ucrainei, alegerile locale trebuie să se desfășoare conform legislației ucrainene și sub supravegherea OSCE; subliniază că, în situația actuală, în Donețk și în Lugansk nu au fost îndeplinite condițiile pentru alegeri libere și corecte; salută faptul că s-a renunțat la planul de a-i include pe separatiștii susținuți de Rusia ca parte la discuțiile Grupului trilateral de contact; regretă observațiile formulate de membri de rang înalt ai delegației ucrainene în cadrul Grupului trilateral de contact, care neagă implicarea militară a Rusiei în conflictul din regiunea Donbas;

Joi, 11 februarie 2021

28. condamnă cu fermitate acțiunile destabilizatoare ale Rusiei și implicarea militară a acesteia în Ucraina; își exprimă îngrijorarea cu privire la acumularea continuă de către Rusia a unor structuri și instalații militare în Peninsula Crimeea, inclusiv a peste 30 000 de soldați, a unor noi sisteme de rachete sol-aer și sol-sol, a unor submarine cu capacitate nucleară și a unor bombardiere strategice; condamnă acțiunile ilegale ale Rusiei care vizează preluarea controlului asupra strâmtoării Kerci, deoarece acestea constituie o încălcare a dreptului maritim internațional și a angajamentelor internaționale ale Rusiei, în special a construcției podului Kerci și a legăturii feroviare aferente fără acordul Ucrainei, instalarea de cabluri subacvatice și închiderea și militarizarea Mării Azov, ceea ce îngreunează semnificativ activitățile economice ale Ucrainei; invită Federația Rusă să asigure trecerea liberă și neîngrădită înspre și dinspre Marea Azov, în conformitate cu dreptul internațional, precum și accesul organizațiilor neguvernamentale internaționale și al organizațiilor umanitare internaționale în teritoriile ucrainene ocupate din Donbas și Crimeea anexată; reamintește, în acest context, că regimul rus de inspecție maritimă lansat în 2018 pentru toate navele care trec prin strâmtoarea Kerci controlată de Rusia înspre și dinspre Marea Azov continuă să aibă consecințe economice negative asupra regiunii; solicită eliberarea tuturor prizonierilor politici ucraineni și a prizonierilor de război din Rusia, Crimeea și părțile din Donbas care nu sunt controlate de guvernul ucrainean; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea cu privire la includerea forțată a cetățenilor ruși suspecți că ar fi fost implicați în doborârea aeronavei MH17 a companiei Malaysian Airlines în schimbul de prizonieri dintre Ucraina și Rusia;

29. evidențiază necesitatea unei soluții politice la conflictul din estul Ucrainei; solicită Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) să își intensifice eforturile în vederea unei soluționări pașnice a conflictului, sprijinind eforturile tuturor părților implicate în procesul de pace și intensificând măsurile de instaurare a încrederii și de sprijinire în vederea obținerii unui mandat pentru a trimite o misiune a ONU de menținere a păcii pe teritoriul ocupat din Ucraina; regretă că, odată ce situația permite acest lucru și ca parte a punerii integrale în aplicare a Acordului de la Minsk, ar trebui oferită părților la conflict posibilitatea desfășurării unei misiuni PSAC civile sub egida UE, care să ajute la îndeplinirea unor sarcini precum deminarea, pregătirea alegerilor locale și asigurarea accesului liber pentru organizațiile de ajutor umanitar; solicită, în paralel, instituțiilor UE să fie pregătite să înăsprească sancțiunile împotriva Rusiei dacă situația o impune, inclusiv dacă Rusia nu își respectă obligațiile prevăzute în Protocolul de la Minsk, în special în ceea ce privește zona de securitate;

30. îndeamnă Ucraina să își respecte angajamentele în ceea ce privește reformarea controalelor statului asupra exporturilor în conformitate cu cerințele și cu standardele UE și în ceea ce privește punerea în aplicare a unei politici consecvente și sistematice în materie de sancțiuni; solicită SEAE și Comisiei să supravegheze mai bine punerea în aplicare a sancțiunilor UE, inclusiv printr-o mai bună supraveghere a activităților autorităților din statele membre însărcinate cu punerea în aplicare a normelor comune ale UE;

31. solicită SEAE să implice în mod mai activ Uniunea, reprezentată de vicepreședintele Comisiei Europene/Înaltul Reprezentant al Uniunii (VP/ÎR) pentru afaceri externe și politica de securitate, în soluționarea pașnică a actualului război din estul Ucrainei, inclusiv în cadrul grupului celor patru în format Normandia; recomandă să se aibă în vedere numirea unui trimis special al UE pentru Crimeea și regiunea Donbas;

32. reiterează solicitarea sa de a se stabili un format internațional pentru negocierile referitoare la dezocuparea Peninsulei Crimeea, cu participarea activă a UE; invită VP/ÎR, Comisia și statele membre să ofere tot sprijinul necesar pentru instituirea unei platforme internaționale pentru Crimeea, care să permită coordonarea, formalizarea și sistematizarea eforturilor menite să restabilească integritatea teritorială a Ucrainei; consideră că este important ca Mejlis-ul poporului tătar din Crimeea, ca unic organism reprezentativ recunoscut la nivel internațional al tătarilor din Crimeea, să fie implicat în activitățile acestei platforme;

33. reamintește, în același timp, că, în conformitate cu dreptul internațional umanitar, Federației Ruse, ca stat de ocupație, îi revine întreaga responsabilitate pentru satisfacerea nevoilor populației din peninsula Crimeea, ocupată temporar, inclusiv aprovizionarea sa cu apă; evidențiază, de asemenea, că, în conformitate cu cea de a patra Convenție de la Geneva, la care Rusia este parte, o putere de ocupație nu poate obliga locuitorii teritoriului ocupat să se înroleze în armata sa sau în forțele sale auxiliare;

34. condamnă Federația Rusă pentru domicilierea cetățenilor ruși în Crimeea ocupată și în teritoriile din Donețk și Lugansk, perturbând astfel echilibrul dintre titularii de pașapoarte rusești și ucraineni, emiterea continuă de pașapoarte rusești pentru rezidenții teritoriilor ucrainene ocupate temporar, prin încălcarea suveranității Ucrainei și a obiectivelor și dispozițiilor acordurilor de la Minsk, precum și încercările sale de a organiza alegeri locale în Republica Autonomă Crimeea în Ucraina la 13 septembrie 2020; declară că alegerea guvernatorului Sevastopolului a fost ilegală și s-a realizat cu încălcarea dreptului internațional, la fel ca votul pentru reprezentanții în așa-numitul Consiliu de stat al „Republicii Crimeea”, în așa-numita Adunare legislativă a orașului Simferopol și în așa-numitul Consiliu rural al regiunii Rozdilna; solicită UE să impună sancțiuni persoanelor responsabile pentru organizarea și desfășurarea votării; regretă acțiunile Rusiei

Joi, 11 februarie 2021

de înrolare a tinerilor din teritoriul ocupat al Crimeii ca militari în forțele armate ruse, dintre care 85 % au fost trimiși în Federația Rusă, în forțele armate rusești; solicită Rusiei să înceteze să înroleze persoane din Crimeea și să respecte pe deplin obligațiile care îi revin în temeiul Convențiilor de la Geneva;

35. își exprimă sprijinul deplin pentru toate eforturile de a face dreptate tuturor celor 298 de victime ale atacului asupra zborului MH17 al companiei Malaysia Airlines, realizat cu ajutorul unei rachete sol-aer furnizate de Rusia, precum și rudelor acestora, inclusiv pentru procedurile penale internaționale introduse împotriva a patru suspecți în temeiul dreptului neerlandez și pentru cauza introdusă împotriva Rusiei la Curtea Europeană a Drepturilor Omului; felicită Ucraina pentru continuarea colaborării cu echipa comună de anchetă (JIT), cu scopul de a stabili adevărul, de a identifica suspecții și de a-i aduce pe făptași în fața justiției; condamnă retragerea unilaterală a Rusiei din consultările trilaterale de aflare a adevărului cu Australia și Țările de Jos; solicită Rusiei să coopereze pe deplin la toate eforturile actuale de a asigura răspunderea oricărei persoane sau entități implicate în doborârea aeronavei care efectua zborul MH17, prin măsuri precum reluarea dialogului cu Australia și cu Țările de Jos în vederea aflării adevărului, asigurarea cooperării la cererea interstatală introdusă de Țările de Jos împotriva Rusiei la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în această privință și extrădarea lui Vladimir Temah în Țările de Jos; îndeamnă Rusia să nu mai promoveze dezinformări în ceea ce privește zborul MH17;

36. solicită Ucrainei să sprijine guvernul central din Moldova în eforturile sale de a redobândi controlul asupra Transnistriei, pe baza integrității teritoriale a Moldovei;

37. ia act de adoptarea legii privind securitatea națională, în iunie 2018, și a legii privind achizițiile în domeniul apărării și serviciilor de informații, în 2020; îndeamnă, prin urmare, să se adopte acte legislative suplimentare menite să limiteze competențele serviciului de securitate al Ucrainei (SSU), pentru a-l transforma într-o agenție care se ocupă doar de contrainformații și de combaterea terorismului, și să instituie controlul parlamentar asupra întregului sector al securității;

Justiție, libertate, securitate și combaterea corupției

38. reamintește că obținerea unor rezultate concrete în lupta împotriva corupției este esențială pentru a menține, în rândul cetățenilor, un nivel ridicat de sprijin pentru procesul de reformă, precum și pentru a îmbunătăți mediul de afaceri și a atrage investiții străine directe; încurajează autoritățile ucrainene să facă progrese suplimentare în ceea ce privește reformele, în special în domeniul statului de drept și anticorupției și să asigure independența și activitatea instituțiilor anticorupție esențiale; salută, în acest sens, reconstituirea Agenției Naționale de Prevenire a Corupției (NAPC) și intrarea în vigoare, în ianuarie 2020, a noilor legi privind îmbogățirea ilicită și privind avertizorii de integritate, precum și începerea activității Înaltei Curți Anticorupție în septembrie 2019;

39. este preocupat, cu toate acestea, de rezultatul hotărârii Curții Constituționale din 27 octombrie 2020, care a creat un vid juridic în arhitectura anticorupție din Ucraina și a fragilizat grav NAPC; recunoaște eforturile active inițiate de președintele Zelenski, al cărui exemplu a fost urmat de actorii politici, menite să reinstituie legislația și credibilitatea arhitecturii ucrainene de combatere a corupției; îndeamnă autoritățile ucrainene să își continue eforturile pentru a restabili o arhitectură instituțională pe deplin operațională, eficace și cuprinzătoare pentru combaterea corupției, inclusiv în sistemul judiciar, menținând totodată pe deplin independența acestuia din urmă față de puterile executive și legislative; subliniază că o NAPC dotată cu competențele necesare joacă un rol esențial în acest context și că hotărârea Curții Constituționale nu ar trebui utilizată ca pretext pentru a o fragiliza sau a o marginaliza; își exprimă profunda preocupare cu privire la încercările aparente ale unor interese particulare de a submina realizările țării în lupta împotriva corupției și în reformele democratice generale, în special prin recapturarea puterii politice de către unii oligarhi ucraineni, ceea ce a contribuit la slăbirea majorității din Rada Supremă orientate spre reformă, după cum o demonstrează și dificultățile întâmpinate în eliminarea lacunelor legislative rămase după hotărârea controversată a Curții Constituționale din 27 octombrie 2020; îndeamnă toți actorii politici să își reinnoiască angajamentul față de reformele solicitate de alegătorii ucraineni, care sunt esențiale pentru consolidarea statului de drept, eradicarea corupției și generarea unei mai mari prosperități pentru populația Ucrainei;

40. subliniază importanța asigurării independenței Înaltei Curți Anticorupție (HACC) și a altor instituții anticorupție și solicită adoptarea unei abordări obiective și imparțiale în activitățile instituțiilor anticorupție pentru a garanta încrederea și sprijinul public în lupta împotriva corupției; recunoaște primele hotărâri pronunțate și respectarea standardelor profesionale înalte ale Înaltei Curți Anticorupție (HACC); solicită, cu toate acestea, intensificarea activității HACC pentru a crește rata condamnărilor, inclusiv în cazurile la nivel înalt;

Joi, 11 februarie 2021

41. este mulțumit de activitatea Biroului Național Anticorupție al Ucrainei (NABU), care este, fără îndoială, cea mai eficientă instituție anticorupție a țării; subliniază totodată necesitatea de a consolida independența NABU; îndeamnă, prin urmare, să se asigure conformitatea Legii privind NABU cu Constituția și cu recenta decizie a Curții Constituționale și să se prevadă proceduri de selecție transparente, depolitizate și bazate pe merit pentru șefii NABU și pentru cei ai Parchetului specializat în combaterea corupției (SAPO), precum și pentru cei ai Biroului Național de Investigații (SBI), inclusiv o verificare credibilă a integrității;

42. regretă încercările unor membri ai Radei Supreme de a ataca și a submina instituțiile anticorupție, în special încercările de demitere a directorului NABU și procesul netransparent de selecție a directorului SAPO; ia act de lipsa de protecție a activiștilor din cadrul ONG-urilor și a jurnaliștilor care dezvăluie și denunță acte de corupție și solicită punerea în aplicare eficientă a noii legi privind protejarea avertizorilor de integritate, care a intrat în vigoare în ianuarie 2020;

43. salută proiectul de strategie anticorupție pentru perioada 2020-2024 și se așteaptă ca Rada Supremă să adopte în curând această strategie cuprinzătoare, menținând toate elementele esențiale ale proiectului; recunoaște diferitele forme de presiune și de sabotaj îndreptate împotriva instituțiilor anticorupție ca o reflectare a luptei tot mai eficiente și mai reușite împotriva corupției; insistă că instituțiile anticorupție NABU, SAPO și HACC trebuie să rămână independente, eficiente și dotate în mod adecvat cu resurse; salută adoptarea, în decembrie 2019, a noii legi privind combaterea spălării banilor, care a consolidat transparența structurilor de proprietate ale întreprinderilor din Ucraina și care reprezintă o îmbunătățire considerabilă a cadrului juridic relevant;

44. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la nivelul ridicat al presiunilor politice sistematice și cu privire la acțiunile de intimidare întreprinse împotriva președintelui Băncii Naționale a Ucrainei, din păcate nu pentru prima dată, care au dus la demisia sa în iulie 2020; îndeamnă autoritățile ucrainene să se abțină de la a exercita presiuni politice asupra unor instituții economice independente și a autorităților de aplicare a legii și să se asigure că independența acestora este păstrată ca o garanție pentru funcționarea corectă a pieței și a unor condiții de concurență echitabile pentru toți actorii economici;

45. regretă faptul că magistratura este în continuare una dintre instituțiile cel mai puțin fiabile din Ucraina și este profund preocupat de situația în care aceasta se află de la reforma din octombrie 2019, care a condus la desființarea și reconstituirea Înaltei comisii pentru evaluarea calificării judecătorilor și care a avut ca rezultat întreruperea procesului de reevaluare și recrutare a judecătorilor, timp în care în jur de 2 000 de posturi de judecător sunt vacante; regretă faptul că, în trecut, Înalta comisie pentru evaluarea calificării judecătorilor nu a luat în considerare avizul Consiliului de Integritate Publică în reevaluarea judecătorilor și îl îndeamnă să facă acest lucru în viitor pentru a ocupa posturile vacante din instanțele inferioare cu judecători care îndeplinesc standardele etice și de integritate, în deplină conformitate cu Avizul nr. 969/2019 al Comisiei de la Veneția; insistă asupra reconstituirii rapide a Înaltei comisii pentru evaluarea calificării judecătorilor pe baza unei modificări a Legii nr. 3711 în conformitate cu Decizia nr. 4-p/2020 din 11 martie 2020 a Curții Constituționale a Ucrainei, astfel încât să se instituie o Înalță comisie pentru evaluarea calificării judecătorilor independentă, pe baza unei proceduri de selecție transparente, cu implicarea experților internaționali; consideră că o Înalță comisie pentru evaluarea calificării judecătorilor ar trebui să fie în măsură să efectueze în mod eficient selecția noilor judecători, precum și verificarea acestora, în conformitate cu normele și procedurile adoptate chiar de aceasta, potrivit mandatului său; insistă cu fermitate să se realizeze o verificare a integrității Înalțului Consiliu de Justiție (HCJ), care nu a trecut printr-un proces de reformă; îndeamnă autoritățile ucrainene să accelereze în continuare reforma sistemului judiciar pentru a nu submina activitatea instituțiilor anticorupție nou-înființate, să se abțină de la procesele motivate politic și de la instrumentalizarea sistemului judiciar împotriva oponenților politici și să finalizeze cadrul juridic pentru combaterea criminalității organizate;

46. invită Comisia să dezvolte instrumentele existente, precum și să creeze unele noi în domeniul statului de drept și al bunei guvernante pentru a monitoriza și a evalua progresul realizat de Ucraina, în special tabloul de bord privind justiția în Uniunea Europeană și mecanismul privind statul de drept, pentru a asigura controlul atent al reformelor aflate în derulare și identificarea și corectarea în mod corespunzător a posibilelor lacune din aceste reforme;

47. salută reforma instituției procurorului general, inițiată în septembrie 2019, și solicită finalizarea atestării procurorilor, asigurând faptul că noii procurori de la toate nivelurile sunt selectați printr-un proces transparent și imparțial din punct de vedere politic; încurajează autoritățile ucrainene să intensifice lupta împotriva criminalității organizate și să îmbunătățească cadrul legislativ, precum și cooperarea și coordonarea între agențiile responsabile de aplicare a legii;

Joi, 11 februarie 2021

48. solicită insistent autorităților ucrainene să renunțe la practica lor anterioară de a urmări cazuri judiciare motivate politic; subliniază, în acest sens, că divergențele privind chestiunile politice ar trebui abordate mai degrabă în forurile politice competente decât în sfera judiciară;
49. este preocupat de faptul că Ucraina este clasată de către Comisie ca țară prioritara de „categoria 2”, ceea ce înseamnă că drepturile de proprietate intelectuală (DPI) nu sunt suficient de protejate și de aplicate; subliniază necesitatea de a consolida controalele vamale și infrastructura pentru a preveni mai bine intrarea și tranzitul produselor contrafăcute pe teritoriul Ucrainei și în interiorul acesteia; invită Comisia să asiste în continuare Ucraina în elaborarea de noi proiecte de lege privind DPI;
50. invită guvernul ucrainean să continue investigarea crimelor comise de membrii forțelor ucrainene împotriva activiștilor în timpul protestelor Euromaidan și să facă dreptate fără întârziere pentru victime și pentru familiile lor;
51. îndeamnă Ucraina să ratifice Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și Convenția de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
52. salută modificările aduse Codului Penal din Ucraina, conform cărora violul și violența sexuală sunt definite din perspectiva lipsei de consimțământ, și îndeamnă la elaborarea rapidă a unei metodologii pentru anchetarea infracțiunilor de violență sexuală; regretă că, din cauza absenței unei astfel de metodologii, în 2019 nu s-au înregistrat cauze de urmărire penală pentru viol sau violență sexuală pe motivul lipsei de consimțământ;

Drepturile omului și libertățile fundamentale

53. condamnă cu fermitate încălcările pe scară largă și permanente ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, de religie sau de convingere și de asociere, precum și dreptul la întrunire pașnică, comise de forțele de ocupație ruse pe teritoriul ocupat temporar al Crimeei și de grupurile armate sprijinite de Rusia din zonele necontrolate de guvern din Donbas, inclusiv înrolarea forțată, deportarea, acordarea forțată și ilegală de pașapoarte, restricțiile privind drepturile la educație și folosirea propriei limbi, detenția arbitrară, tortura și alte condiții severe de detenție, precum și măsurile restrictive, cum ar fi închiderea unilaterală a punctelor de control la frontieră și refuzarea accesului ONU și a misiunilor umanitare, care sunt deosebit de preocupante în timpul actualei pandemii;
54. reamintește că viațile și bunăstarea civililor continuă să fie amenințate de războiul din estul Ucrainei și constată că reducerea ostilităților din estul Ucrainei în timpul încetării focului care a intrat în vigoare la 27 iulie 2020 a contribuit la o scădere cu 53 % a incidentelor de securitate și la reducerea numărului de victime în rândul civililor; salută programul „UE pentru regiuni reziliente”, dotat cu un buget de 30 de milioane EUR, care vizează îmbunătățirea rezilienței Ucrainei de est și de sud la impactul negativ al conflictului actual, inclusiv la amenințările hibride și la alți factori de destabilizare;
55. este totuși profund îngrijorat de agravarea situației umanitare din teritoriile estice care în prezent nu sunt controlate de guvernul ucrainean, în special în lumina urgenței actuale create de pandemia de COVID-19; îndeamnă autoritățile locale *de facto* să adopte toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt satisfăcute nevoile de bază ale populației, inclusiv accesul la structuri medicale și la tratamente de bună calitate, precum și să coopereze pe deplin, în acest scop, cu guvernul ucrainean legitim;
56. subliniază că, în estul Ucrainei, peste 3,5 milioane de persoane de ambele părți ale liniei de contact continuă să depindă de asistența umanitară și de protecție, acestea confruntându-se cu întreruperi ale aprovizionării cu apă și cu pene de curent electric; observă că actuala pandemie de COVID-19 a exacerbât dificultățile cu care se confruntă aceste persoane; încurajează Comisia, în coordonare cu organismele ONU, să își intensifice eforturile pentru a oferi asistență în timpul acestei crize umanitare, în conformitate cu raportul general privind nevoile umanitare;
57. regretă agravarea situației drepturilor omului în Crimeea de la începutul ocupației, Rusia reducând în mod drastic libertatea de întrunire, de exprimare, de asociere, de acces la informații și de religie; regretă că politicile discriminatorii aplicate de către autoritățile autoproclamate ruse, în special împotriva minorității etnice tătare din Crimeea, încălcarea drepturilor sale de proprietate, creșterea cazurilor de intimidare a acestei comunități și a celor care se opun anexării ilegale prin înrolare forțată, persecuții, percheziții, detenții și dispariții forțate, precum și lipsa de libertate de exprimare, de asociere, de religie și de circulație în peninsula, menționate mai sus; solicită să fie eliberați imediat și necondiționat toți cetățenii ucraineni lipsiți de libertate în mod ilegal și închiși în Peninsula Crimeea și în Rusia, inclusiv activiștii tătari din

Joi, 11 februarie 2021

Crimeea; solicită, de asemenea, Rusiei să investigheze atrocitățile comise împotriva tătarilor din Crimeea, precum și să garanteze și să protejeze dreptul acestora, al ucrainenilor și al tuturor comunităților etnice și religioase de a-și păstra și a-și dezvolta propria cultură, propriile tradiții, propria educație și propria identitate;

58. regretă că, în Ucraina sunt în jur de 1,5 milioane de persoane strămutate în interiorul țării (PSI), aceasta fiind a noua țară din lume în ceea ce privește numărul de PSI; observă că principala responsabilitate pentru această situație aparține Federației Ruse și reprezentanților ei; invită autoritățile ucrainene să depună eforturi suplimentare pentru a atenua suferința persoanelor afectate de conflict și să pună în aplicare măsuri pentru a proteja drepturile PSI; invită Ucraina să acorde persoanelor strămutate în interiorul țării drepturi civile și politice depline și să respecte standardele internaționale cu privire la tratamentul PSI; subliniază importanța protejării și garantării drepturilor la cetățenia ucraineană în teritoriile ocupate temporar, inclusiv simplificarea procedurilor pentru primirea pensiilor, obținerea certificatelor de naștere pentru copii, eliminând astfel riscul ca aceștia să rămână apatrizi și vulnerabili;

59. îndeamnă misiunea specială de monitorizare a OSCE în Ucraina să își pună în aplicare mandatul și să poarte discuții regulate cu victimele și cu martorii persecuțiilor, avocații, ONG-urile și reprezentanții mass-mediei, ca o modalitate suplimentară de evaluare a situației din teritoriile ocupate temporar din Crimeea și din estul Ucrainei; îl invită pe reprezentantul special al UE pentru drepturile omului să acorde atenție în mod constant situației drepturilor omului din Crimeea și din regiunile din estul Ucrainei care nu se află sub controlul guvernului;

60. observă că Planul de acțiune pe cinci ani pentru punerea în aplicare a Strategiei naționale a Ucrainei în domeniul drepturilor omului expiră în 2020 și solicită o revizuire amănunțită a rezultatelor sale principale, înainte de a stabili obiectivele pentru un plan de acțiune de urmărire; acordă o atenție deosebită sprijinului acordat de guvernul ucrainean popoului tătar din Crimeea și își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa de finanțare din proiectul de buget 2021, prezentat Radei Supreme în septembrie 2020, pentru programul de relocare și cazare a tătarilor din Crimeea și a persoanelor de alte naționalități deportate de pe teritoriul Ucrainei; invită Ucraina să adopte legea privind populațiile indigene din Ucraina, legea privind statutul populației indigene a tătarilor din Crimeea și legea privind modificarea Constituției pentru a recunoaște autonomia națională și teritorială a populației tătare de pe teritoriul său, în special în Crimeea, care rezultă din dreptul inalienabil al populației indigene a tătarilor din Crimeea la autodeterminare; insistă ca autoritățile ucrainene să abordeze problemele singurului canal de televiziune în limba tătarilor din Crimeea, ATR, și să ofere un mecanism stabil de sprijin financiar și tehnic pentru a permite postului de televiziune să își continue transmisia în Crimeea ocupată de Rusia; salută inițiativa Ucrainei de a dezvolta Strategia pentru dezvoltarea și popularizarea limbii tătarilor din Crimeea până în 2032;

61. invită SEAE și Comisia să concretizeze rapid regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (un fel de lege Magnitsky europeană), care să permită aplicarea de sancțiuni persoanelor și întreprinderilor care sunt implicate în încălcări grave ale drepturilor omului, acordând o atenție deosebită situației din teritoriile ucrainene ocupate temporar în Crimeea și în unele părți ale regiunilor Donețk și Luhansk, precum și aplicarea de sancțiuni celor responsabili pentru alte infracțiuni, inclusiv acte de corupție; invită Ucraina să urmeze acest exemplu și să adopte o versiune ucraineană a acestei legi;

62. ia act de legea privind sprijinirea funcționării limbii ucrainene ca limbă de stat și solicită autorităților ucrainene să pună în aplicare legea în deplină conformitate cu obligațiile sale internaționale și în conformitate cu recomandările din Avizul nr. 960/2019 al Comisiei de la Veneția, și anume să respecte dreptul comunităților de a-și dezvolta și utiliza pe deplin propria limbă și să acționeze cu cea mai mare atenție și echilibru față de minoritățile naționale, limbile lor și drepturile lor la educație;

63. solicită Ucrainei să confere Comisarului pentru protecția limbii oficiale sau unui alt organism în mod corespunzător constituit, competențe de monitorizare a respectării dispozițiilor legale privind utilizarea limbilor minorităților și ale popoarelor autohtone;

64. sprijină libertatea de convingere, de opinie și de exprimare și subliniază că este important să se acorde tuturor minorităților naționale, etnice și lingvistice acces egal la informații, acestea fiind ingrediente esențiale ale oricărei democrații; condamnă discursurile de incitare la ură și discriminarea bazată pe etnie sau limbă, precum și știrile false și dezinformarea care vizează minoritățile naționale, etnice și lingvistice;

Joi, 11 februarie 2021

65. constată că sunt necesare măsuri pentru a consolida infrastructura drepturilor minorităților și pentru a consolida încrederea că drepturilor lor vor fi protejate în drept și în practică; evidențiază că astfel de măsuri ar trebui să includă consolidarea protecției juridice, creșterea atenției instituționale acordate problemelor minorităților și instituirea unor mecanisme de consultare mai solide și permanente; își exprimă îngrijorarea pentru lipsa unor măsuri adecvate ale autorităților ucrainene pentru a aborda discriminarea și discursul de incitare la ură care vizează grupurile minoritare, în special comunitatea romă, care a fost victima unor incidente de discriminare, violență rasială și manifestări de intoleranță; invită Ucraina să îmbunătățească comemorarea victimelor Holocaustului prin aderarea la Alianța Internațională pentru Comemorarea Holocaustului (IHRA) și prin adoptarea și aplicarea definiției antisemitismului din IHRA; invită, de asemenea, Ucraina să continue comemorarea victimelor totalitarismului; solicită Comisiei să invite Ucraina să participe la programul „Europa pentru cetățeni”;
66. încurajează activitatea fundațiilor politice europene în promovarea următoarei generații de lideri politici în Ucraina;
67. încurajează consolidarea dialogului și a cooperării cu bisericile și cu comunitățile și organizațiile religioase în domenii precum consolidarea păcii și reconcilierea, întărind astfel încrederea într-o societate justă și liberă, precum și în educație, în asistența medicală și în serviciile sociale de bază;

Peisajul mediatic

68. observă eforturile de reformă aflate în derulare în domeniul mass-mediei; subliniază că reforma ar trebui să asigure în special independența, imparțialitatea și tragerea la răspundere a organismului de reglementare, transparența structurii de proprietate a mijloacelor de comunicare în masă și egalitatea de șanse pentru organele mass-media printr-o concurență echitabilă pe piață; își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește planurile de a acorda agenției de reglementare competențe noi și extinse, care riscă să încalce libertatea mass-mediei și conținutul mediatic online și tipărit; subliniază, cu privire la proiectul de lege privind combaterea dezinformării, că, în forma actuală, proiectul de lege ar putea conduce la o ingerință mare a statului în conținutul mediatic și în activitățile jurnalistice, în detrimentul libertății mass-mediei, și nu va fi eficient pentru combaterea dezinformării; îndeamnă să se organizeze o consultare mai largă cu comunitatea mediatică și cu organizațiile internaționale relevante pentru a evita riscurile pentru libertatea de exprimare;
69. observă cu îngrijorare că piața serviciilor mass-media de televiziune din Ucraina, deși este pluralistă, continuă să fie caracterizată de o influență excesivă a oligarhilor; îndeamnă Ucraina să promoveze o mass-media liberă și independentă și să consolideze pluralismul mass-mediei; subliniază importanța unui serviciu public de radiodifuziune sustenabil, a unei autorități independente de reglementare a mass-mediei și a societății civile pentru consolidarea rezilienței împotriva dezinformării și a altor factori destabilizatori; invită Rada Supremă și guvernul să respecte angajamentele statului față de organismul public de radiodifuziune și să asigure sprijin financiar și politic pentru modernizarea, independența și capacitatea sa de a desfășura jurnalismul de investigație;
70. reamintește necesitatea ca UE să sprijine în continuare Ucraina în contracararea amenințărilor hibride și în combaterea dezinformării și a știrilor false, inclusiv prin consolidarea mijloacelor de comunicare în masă independente și a comunicărilor strategice în materie de educație în domeniul mass-mediei, pentru a consolida reziliența Ucrainei; salută anunțul lansării dialogului UE-Ucraina pe teme cibernetice;
71. își exprimă îngrijorarea cu privire la agravarea mediului de lucru pentru reprezentanții mass-mediei, în special jurnaliștii de investigație care raportează acte de corupție și fraude; regretă orice act care vizează limitarea activității jurnaliștilor, inclusiv limitarea accesului la informații, investigarea, exercitarea de presiuni asupra acestora pentru a-și dezvălui sursele și discursuri de incitare la ură, în special discursuri de incitare la ură împotriva mass-mediei independente; este îngrijorat că, potrivit unei analize recente realizate de platforme ucrainene de jurnalism de investigație, membri ai Radei Supreme au fost victime ale campaniilor de dezinformare țintite sau chiar au ajutat în mod intenționat astfel de campanii;
72. regretă numeroasele atacuri împotriva jurnaliștilor și activiștilor civili înregistrate în perioada 2017-2019; invită autoritățile ucrainene să îi urmărească penal pe autorii infracțiunilor, să garanteze siguranța lucrătorilor din domeniul mass-media și a jurnaliștilor și le îndeamnă să adopte o abordare proporțională atunci când reglementează mass-media;
73. regretă că s-a înrăutățit climatul politic din țară, intimidarea, discursul de incitare la ură și presiunea politică fiind utilizate pe scară largă în scopuri politice; îndeamnă autoritățile să condamne ferm și să interzică operațiunile grupurilor și site-urilor extremiste și incitatoare la ură, cum ar fi Myrotvoretz, care incită la tensiuni în societate și utilizează abuziv datele cu caracter personal ale sute de persoane, inclusiv jurnaliști, politicieni și membri ai grupurilor minoritare;

Joi, 11 februarie 2021

74. îndeamnă la dezvoltarea unui peisaj mediatic democratic, independent, pluralist și echilibrat în Ucraina, care ar stopa persecutarea motivată politic a canalelor media, inclusiv revocarea licențelor, și ar asigura protecția jurnaliștilor locali, a formatorilor de opinie și a vocilor disidente împotriva hărțuirii și intimidării, ar permite accesul nediscriminatoriu la informații online și offline și participarea civică semnificativă și ar proteja și garanta drepturile omului și drepturile civile; subliniază că jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului și avocații apărării ar trebui să își poată desfășura activitatea independent, fără ingerințe nejustificate și intimidări; salută activitatea organizațiilor ucrainene de apărare a drepturilor omului și a procurorii din Crimeea – care lucrează temporar din Ucraina continentală și înregistrează încălcările drepturilor omului și abuzurile împotriva acestora; insistă asupra faptului că toate încălcările drepturilor omului trebuie să fie investigate, iar autorii acestora trebuie aduși în fața justiției;

Egalitatea de gen și drepturile persoanelor LGBTI

75. subliniază că egalitatea de gen este o condiție prealabilă esențială pentru o dezvoltare sustenabilă și incluzivă; încurajează guvernul ucrainean și autoritățile ucrainene să pună în aplicare măsuri pentru a îmbunătăți în continuare reprezentarea femeilor și egalitatea de tratament la toate nivelurile vieții politice și societale, precum și pentru a combate violența de gen; solicită Comisiei și SEAE să integreze egalitatea de gen în toate politicile lor, în sprijinul financiar, programele și activitățile pentru Ucraina, în special atunci când acesta vizează atenuarea efectelor negative cauzate de pandemia de COVID-19, întrucât femeile, inclusiv antreprenoarele, s-au aflat printre cei afectați cel mai grav de măsurile stricte de limitare a mișcării persoanelor;

76. condamnă atacurile violente și infracțiunile motivate de ură împotriva persoanelor LGBTI și invită autoritățile ucrainene de aplicare a legii să investigheze în mod eficace aceste atacuri; îndeamnă Ucraina să elaboreze și să pună efectiv în aplicare o legislație secundară cuprinzătoare care să asigure libertatea de credință, să combată discriminarea continuă a persoanelor LGBTI, a activiștilor feminisți, a persoanelor cu dizabilități și a minorităților și să consolideze protecția drepturilor acestora; invită guvernul ucrainean și toți actorii politici să facă eforturi pentru a crea o societate favorabilă incluziunii și tolerantă;

77. regretă că articolul 161 din Codul Penal încă nu prevede sancțiuni pentru incitarea la ură sau la violență pe motive de orientare sexuală sau de identitate de gen, precum și că aceste criterii nu sunt nici menționate ca forme agravante de infracțiuni, nici nu sunt incluse în dispozițiile generale privind circumstanțele agravante în temeiul articolului 67 alineatele (1) și (3); reamintește că Planul de acțiune al guvernului pentru punerea în aplicare a Strategiei naționale a Ucrainei în domeniul drepturilor omului prevedea includerea, în articolul 67 din Codul Penal, a criteriilor de orientare sexuală și de identitate de gen ca circumstanțe agravante; reamintește recomandările ECRI și invită Ucraina să modifice Codul Penal în consecință;

Comerț și cooperare economică, sănătate publică, ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, mobilitatea lucrătorilor

78. subliniază că Ucraina este un partener geopolitic, geostrategic și comercial important pentru Uniunea Europeană; salută creșterea semnificativă a fluxului comercial dintre UE și Ucraina, în urma căruia Uniunea este, în prezent, cel mai mare partener comercial al Ucrainei; regretă totuși că investițiile străine directe care intră în țară sunt relativ scăzute;

79. salută rezultatele pozitive constante obținute în relațiile comerciale și economice bilaterale în 2019, importurile din Ucraina crescând cu 12,3 %, iar exporturile cu 9,7 %, ceea ce a reprezentat 43,3 miliarde EUR în total; subliniază că schimburile comerciale între UE și Ucraina au crescut cu 49 % și că UE rămâne cel mai mare partener comercial al Ucrainei, reprezentând 40 % din comerțul său în 2019, în timp ce Ucraina este cel de al 18-lea partener comercial al UE, reprezentând 1,1 % din comerțul total al UE; constată că deficitul comercial al Ucrainei față de UE a crescut la 5,1 miliarde de euro;

80. încurajează ambele părți să își intensifice cooperarea la nivel bilateral și, de asemenea, în cadrul forumurilor internaționale pentru a găsi o soluție la provocările cauzate de COVID-19, în special prin creșterea rezilienței și a diversificării lanțurilor de aprovizionare, precum și prin colaborarea în vederea abordării tendințelor protecționiste; ia act de faptul că obiectivul UE de a atinge o autonomie strategică deschisă ar putea crea oportunități pentru o cooperare și mai strânsă cu țările învecinate;

81. încurajează Comisia să sprijine Ucraina să identifice domeniile care ar putea stimula și mai mult diversificarea economică și să le acorde prioritate în procesul de punere în aplicare deplină a DCFTA;

Joi, 11 februarie 2021

82. reamintește că integrarea treptată a Ucrainei pe piața internă a UE, astfel cum este prevăzută în AA, constituie unul dintre obiectivele esențiale ale asocierii și sprijină, în acest context, stabilirea unor condiții pentru relații economice și comerciale intensificate între Ucraina și UE, precum și un proces mai amplu de apropiere legislativă, condiționat de punerea în aplicare deplină a DCFTA și de respectarea reglementărilor și standardelor juridice, economice și tehnice relevante;

83. observă că au fost introduse o serie de reforme care conduc la dereglementarea economiei, la o mai mare transparență a fondurilor publice și la o îmbunătățire a reglementărilor cu privire la concesiuni și la parteneriatele public-private, furnizând oportunități noi atât pentru investitorii locali, cât și pentru cei străini;

84. constată, cu toate acestea, că nu s-au obținut efecte vizibile în dezoligarhizarea țării, deoarece oligarhii au în continuare un impact puternic asupra economiei și politicii ucrainene, în special în ceea ce privește proprietatea asupra mass-mediei și influența asupra sistemului judiciar și a sistemului de aplicare a legii; consideră că crearea unor norme clare și echitabile în economie și în politică se poate dovedi o metodă eficientă de reducere de facto a influenței neoficiale a unui grup mic format din cei mai bogați antreprenori asupra funcționării statului, inclusiv asupra legislației, și, prin urmare, solicită autorităților ucrainene să accelereze procesul de dezoligarhizare;

85. regretă creșterea numărului de întreprinderi de stat și îndeamnă Ucraina să continue să promoveze privatizarea întreprinderilor de stat pentru a moderniza și a îmbunătăți funcționarea economiei sale; subliniază necesitatea unui angajament reînnoit al Ucrainei de a combate influența intereselor mascate, care, dacă sunt neglijate, ar putea submina grav parcursul reformelor realizate până în prezent și măsurile de sprijin implementate de Ucraina în general;

86. invită Ucraina și UE să își intensifice cooperarea în ceea ce privește continuarea liberalizării comerțului bilateral, inclusiv încheierea acordului privind evaluarea conformității și acceptarea, precum și cooperarea vamală și cooperarea în privința măsurilor sanitare și fitosanitare; solicită deopotrivă o cooperare sectorială intensificată între UE și Ucraina în ceea ce privește educația și cercetarea, inovarea, sectorul TIC și digitalizarea, precum și tehnologiile verzi, pentru a face schimb de cunoștințe și de bune practici; solicită, în plus, o cooperare intensificată și o integrare sectorială progresiv diferențiată a Ucrainei, printre altele, în uniunea energetică, în Comunitatea transporturilor și pe piața unică digitală;

87. invită autoritățile ucrainene să deschidă piața internă a aviației pentru companiile aeriene europene, inclusiv pentru cele low-cost și sprijină, în acest sens, semnarea cât mai rapidă a acordului privind spațiul aerian comun;

88. salută progresele înregistrate în cooperarea dintre Ucraina și UE în domeniul digital și încurajează aprofundarea în continuare a unei astfel de cooperări, în vederea asigurării tratamentului reciproc pe piața internă, inclusiv în alte sectoare de interes comun; subliniază importanța măsurilor luate pentru realizarea transformării digitale și a guvernancei electronice, precum și progresul în apropierea legislației Ucrainei de cea a UE în ceea ce privește serviciile electronice de încredere și comunicațiile electronice; încurajează Comisia să sprijine în continuare eforturile Ucrainei care vizează mijloacele de comunicare în masă și educația în domeniul mass-mediei, e-guvernarea și economia digitală pentru a reflecta era digitală actuală și integrarea treptată pe piața unică digitală a UE, precum și explorarea unor modalități de a reduce tarifele de roaming între UE și Ucraina; ia act, în acest sens, de noul program al UE în valoare de 25 de milioane de euro care sprijină e-guvernarea și economia digitală în Ucraina; încurajează extinderea zonei unice de plăți în euro (SEPA) pentru a include Ucraina, odată cu îndeplinirea tuturor cerințelor tehnice și juridice;

89. invită Comisia și SEAE să efectueze o evaluare credibilă a nevoilor pentru regiunea Donbas în vederea stabilirii unei strategii pentru redresarea sa socioeconomică și sugerează crearea unui cadru internațional adecvat pentru reconstrucția regiunii;

90. îndeamnă autoritățile ucrainene să continue reformele în sistemul de sănătate publică, ținând cont în special de impactul devastator pe care l-a avut pandemia de COVID-19 asupra sistemului de sănătate din Ucraina; observă că, potrivit UNICEF, pandemia de COVID-19 a provocat nu numai o criză în domeniul sănătății publice, ci și o criză socioeconomică, ce ar putea să crească rata sărăciei în Ucraina de la 27,2 % la 43,6 % sau chiar la 50,8 %; încurajează, prin urmare, guvernul ucrainean să pună în aplicare măsuri cuprinzătoare de protecție socială pentru a atenua efectul pandemiei de COVID-19;

Joi, 11 februarie 2021

91. salută aderarea Ucrainei la Comitetul pentru securitate sanitară al UE și la sistemul de alertă precoce și răspuns rapid, pentru a participa la coordonarea paneuropeană a acțiunilor de răspuns la pandemia de COVID-19 în domeniul sănătății publice; îndeamnă Comisia Europeană, statele membre ale UE și Ucraina să intensifice cooperarea privind reziliența în materie de sănătate publică, să facă schimb de bune practici și să colaboreze cu societatea civilă pentru stabilirea unor strategii epidemice, punând accentul pe grupurile cele mai vulnerabile; îndeamnă Comisia să ofere sprijin guvernului Ucrainei pentru a obține acces la vaccinurile împotriva COVID-19;

92. invită guvernul ucrainean să se asigure că toate măsurile restrictive luate ca răspuns la pandemia de COVID-19 au un temei juridic, sunt strict necesare și proporționale cu obiectivul de a proteja sănătatea publică și de a salva vieți (pe baza recomandărilor științifice), fac obiectul unei revizuirii constante, sunt eliminate atunci când nu mai sunt necesare și sunt aplicate într-un mod nediscriminatoriu; invită autoritățile să se asigure că grupurile vulnerabile și marginalizate nu sunt dezavantajate în mod disproporționat de răspunsul la pandemia de COVID-19, precum și să ia măsuri pentru a aborda inegalitățile preexistente;

93. îndeamnă Ucraina să elimine nepotismul și corupția, care persistă în sectorul asistenței medicale și în special din Ministerul sănătății, și să investigheze în mod eficace orice act de corupție, îndeosebi încercările de a procura echipamente medicale și vaccinuri împotriva COVID-19 la costuri disproporționat de ridicate în contextul pandemiei;

94. ia act de activitatea fructuoasă desfășurată de Serviciul Național de Sănătate din Ucraina în ceea ce privește instituirea unui sistem transparent, însărcinat cu finanțarea tratamentelor specifice oferite pacienților; invită Ministerul Sănătății să sprijine activitatea Serviciului Național de Sănătate din Ucraina;

95. salută progresele înregistrate în ceea ce privește apropierea legislativă a reglementărilor de acquis-ul UE și adoptarea, în noiembrie 2019, a unei strategii sanitare și fitosanitare, care include peste 200 de acte normative ale Uniunii care urmează să fie puse în aplicare în dreptul Ucrainei;

96. constată cu îngrijorare lipsa unor progrese suficiente în ceea ce privește apropierea standardelor UE în materie de bunăstare a animalelor;

97. salută adoptarea, în martie 2020, a legii privind cifra de afaceri a terenurilor agricole, care ar trebui să contribuie la valorificarea potențialului uriaș al Ucrainei în sectorul agricol, precum și adoptarea, în mai 2020, a legii privind îmbunătățirea anumitor instrumente de reglementare a activității bancare, care consolidează sistemul bancar și împiedică returnarea PrivatBank la foștii săi proprietari;

98. salută faptul că Ucraina a aderat la procedură provizorie multipartită de arbitraj în apel (MPIA), contribuind astfel la depășirea impasului cauzat de paralizia organului de apel și la a garanta că membrii Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) pot beneficia de un sistem de soluționare a litigiilor în două etape în cadrul OMC, până în momentul în care organul de apel va fi din nou operațional;

99. invită Ucraina să adere la hotărârile viitoare ale Comisiei de arbitraj privind moratoriul asupra exporturilor de lemn neprelucrat, aplicând totodată obligația de diligență de-a lungul întregului lanț valoric al produselor forestiere și îmbunătățind guvernanta în sectorul forestier;

100. ia act cu îngrijorare de faptul că Ucraina a inițiat recent două anchete de salvagardare privind importurile de azot și de îngrășăminte complexe din UE; recunoaște că Ucraina a decis să pună capăt ambelor anchete de salvagardare în ultimul moment, în timp ce alte anchete de salvagardare sunt în curs de desfășurare; atrage atenția asupra faptului că acțiuni similare ar putea submina încrederea reciprocă între cele două părți;

101. reamintește că carnea de pasăre este un produs sensibil în UE; ia act de soluția găsită pentru exportul de „alte” bucăți de carne de pasăre prin modificarea preferințelor comerciale pentru carnea de pasăre și preparatele din carne de pasăre, eliminând astfel lacunele din acord; invită Ucraina să se abțină de la practici similare și să respecte și să pună în aplicare pe deplin și cu bună credință toate dispozițiile privind o zonă de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare; invită Comisia să realizeze o monitorizare riguroasă a punerii în aplicare a acordului de liber schimb aprofundat și cuprinzător și să utilizeze toate măsurile disponibile pentru a depăși orice practici care produc efecte de denaturare a pieței și eventuala exploatare a lacunelor juridice;

102. insistă ca decalajul dintre mediul rural și cel urban în Ucraina să fie remediat prin stimulente financiare și tehnice eficace pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii (MIMM), micii fermieri și întreprinderile familiale din zonele rurale și suburbane, precum și prin îmbunătățirea conectivității umane și a infrastructurii între orașe și zonele rurale în vederea promovării coeziunii sociale;

Joi, 11 februarie 2021

103. salută rezultatele obținute în cadrul mecanismului zonei de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare pentru IMM-uri în ceea ce privește îmbunătățirea accesului la finanțare și crearea de oportunități comerciale; subliniază că o campanie de informare adecvată ar putea permite IMM-urilor să beneficieze mai mult de oportunitățile oferite de zona de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare;

104. invită, de asemenea, Comisia să acorde sprijin tehnic centrelor regionale de ocupare a forței de muncă pentru a stimula ocuparea forței de muncă, să sprijine și să investească în programele pentru tineret și programele de dezvoltare economică durabilă care favorizează antreprenoriatul social și să acorde atenție tinerilor din zonele rurale pentru a întări sistemul educațional în funcție de cerințele pieței muncii, precum și să protejeze persoanele cele mai vulnerabile și să prevină lipsa oportunităților socioeconomice;

105. încurajează Comisia să monitorizeze efectele acordului de liber schimb aprofundat și cuprinzător asupra drepturilor lucrătorilor și ale libertății de asociere (DCFTA) legate de comerțul cu UE; invită guvernul ucrainean să se concentreze și pe dimensiunea socială a comerțului și a dezvoltării durabile și să monitorizeze îndeaproape efectele economice și sociale ale punerii în aplicare a DCFTA; invită guvernul ucrainean să respecte și să asigure respectarea standardelor de muncă și să ratifice și să pună în aplicare pe deplin toate convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM); încurajează guvernul ucrainean să continue apropierea standardelor sale de muncă cu cele ale UE, în special în ceea ce privește libertatea de întrunire și de dialog social; salută inițiativa de reformă în domeniul muncii, dar subliniază necesitatea unor consultări ample cu sindicatele și cu societatea civilă și recomandă să se utilizeze expertiza Organizației Internaționale a Muncii în domeniu;

106. invită Comisia să se asigure că sindicatele, precum și societatea civilă, în toată diversitatea sa, sunt implicate în monitorizarea punerii în aplicare a Acordului de asociere; invită guvernul Ucrainei și Comisia să sprijine ONG-urile care investighează încălcări ale DCFTA, în special în sfera socială;

107. invită guvernul ucrainean să introducă un sistem de stimulente și sancțiuni pentru a combate numărul remarcabil de ridicat al locurilor de muncă de pe piața informală a muncii;

108. recunoaște mobilitatea crescută a forței de muncă între Ucraina și UE – ratele de emigrare fiind între 2,2 și 2,7 milioane de persoane – care echivalează între 13 și 16 % din totalul locurilor de muncă în Ucraina și care, pe de o parte, contribuie la reducerea ofertei de forță de muncă în Ucraina și a deficitului de forță de muncă în anumite profesii și, pe de altă parte, constituie unul dintre factorii care accelerează creșterea salariilor pentru lucrătorii care rămân în țară și o sursă a fluxului de remiteri de bani de la migranți, care are un impact semnificativ asupra economiei ucrainene, reprezentând un flux echivalent cu peste 8 % din PIB; solicită o analiză suplimentară a beneficiilor economice și sociale ale valului de migrație a forței de muncă de după 2014, precum și a impactului economic și social al acestuia atât asupra economiilor, cât și asupra sistemelor de securitate socială din Ucraina și din statele membre; subliniază că este esențială o abordare guvernamentală a dezvoltării unui mediu de lucru ce asigură condiții de muncă decente pentru angajații întreprinderilor ucrainene, inclusiv securitate și sănătate în muncă, locuri de muncă declarate legal, acoperite de asigurări sociale de stat, salarii plătite la timp și integral, dreptul de apartenență la sindicate și de reprezentare a intereselor, precum și negocieri colective serioase în vederea încheierii de contracte colective obligatorii; reiterează necesitatea de a aborda problema exodului creierelor din Ucraina, prin promovarea unor programe de educație și de instruire de calitate și favorabile incluziunii și prin crearea unor oportunități de angajare în vederea asigurării de perspective socioeconomice pentru tineri și pentru familii în comunitățile lor locale;

109. ia act cu satisfacție și solicită continuarea dezvoltării sprijinului acordat, prin programele finanțate de UE, modernizării atât a sistemului de învățământ profesional din Ucraina („EU4Skills: competențe îmbunătățite pentru Ucraina modernă”), cât și a mediului de afaceri, care joacă un rol esențial pentru posibilele persoane returnate și pentru antreprenorii interni (anticorupție, sprijin pentru IMM-uri, reforma fiscală și vamală etc.) – atât prin granturi sectoriale, cât și prin condiții incluse în programele UE de asistență macrofinanciară;

110. invită Consiliul de asociere să acorde prioritate punerii în aplicare a standardelor internaționale de muncă și a legislației și practicilor UE în domeniul politicii sociale, al ocupării forței de muncă și al muncii, al reglementării negocierii colective, al dialogului social, al combaterii inegalității de gen și al reformei legislației muncii pentru a se asigura că interesele partenerilor sociali sunt echilibrate și că drepturile angajaților sunt protejate în conformitate cu dispozițiile Acordului de asociere (articolele 419-421 și 424) și cu convențiile relevante ale OIM (81, 87, 98, 117, 122, 129, 144, 154 și 173); reamintește guvernului ucrainean că eforturile sale de a îmbunătăți mediul de afaceri pentru a atrage investiții directe și a promova creșterea economică nu trebuie să fie în detrimentul drepturilor lucrătorilor și al condițiilor de muncă; invită guvernul ucrainean să abordeze în mod sistematic și să sprijine la nivel instituțional dialogul social, precum și să depună eforturi astfel încât Consiliul social și economic național tripartit să fie un instrument eficace de dialog social;

Joi, 11 februarie 2021

111. observă cu îngrijorare că capacitatea sindicatelor de a-și exercita drepturile în Ucraina este limitată din cauza legislației imperfecte și neclare;

Energia, mediul și schimbările climatice

112. salută finalizarea separării Naftohaz în 2019 și crearea unui operator de sistem de transport al gazelor (GTSO), independent din punct de vedere juridic, în conformitate cu cel de al treilea pachet privind energia al UE; invită totuși autoritățile ucrainene să consolideze independența tehnică a GTSO față de Naftogaz; salută liberalizarea și deschiderea unei piețe competitive a gazelor pentru gospodării; regretă totuși cele mai recente atacuri împotriva conducerii Naftogaz, inclusiv asupra consiliului de supraveghere al societății, care subminează independența acesteia și progresul reformării care a fost realizat până în prezent;

113. subliniază rolul Ucrainei ca țară de tranzit strategică pentru gaze și necesitatea modernizării sistemului său național de transport de gaze, precum și importanța integrării sale pe piața energiei a UE, pe baza punerii în aplicare cu eficacitate a anexei XXVII la Acordul de asociere; salută semnarea acordului pe termen lung privind tranzitul de gaze, facilitat de UE; își exprimă îngrijorarea față de construirea conductei din cadrul proiectului „Nord Stream 2” și reamintește riscurile sale politice, economice și de securitate fundamentale pe termen lung; ia act de faptul că conducta întărește dependența UE de aprovizionarea cu gaze din Rusia, amenință piața internă a UE, nu este conformă cu politica energetică a UE sau cu interesele sale strategice și are posibile consecințe negative pentru Ucraina, afectată de război; prin urmare, în conformitate cu pozițiile sale anterioare, invită toate părțile interesate, în special cele din statele membre și din Europa, să utilizeze clauzele juridice disponibile pentru a pune capăt proiectului;

114. solicită Comisiei să verifice conformitatea Ucrainei cu acquis-ul Uniunii Europene în sfera energetică, pentru continuarea integrării piețelor de energie; sprijină pe deplin integrarea Ucrainei în rețeaua continentală europeană de energie electrică (ENTSO-E); îndeamnă Ucraina să îmbunătățească coordonarea politicilor și acțiunilor instituțiilor internaționale (de exemplu, Comisia, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Europeană de Investiții, Banca Mondială, KfW, ENTSO-E și Comunitatea Energiei) și celor ale instituțiilor ucrainene care sprijină sectorul energetic ucrainean;

115. condamnă extracția de gaze de către Rusia din platforma ucraineană aflată în zona economică exclusivă a Ucrainei și declară că UE nu recunoaște confiscarea zăcămintelor de gaze de către Federația Rusă în Marea Azov și în Marea Neagră și ar trebui să sprijine acțiunile în justiție ale autorităților ucrainene pentru a stopa aceste extracții ilegale;

116. regretă faptul că noua piață angro de energie electrică care a început să funcționeze în Ucraina în iulie 2019 nu este încă competitivă în conformitate cu standardele UE; îndeamnă, prin urmare, Ucraina să își finalizeze reforma și să îmbunătățească nivelul de respectare a legislației UE, înainte de toate prin creșterea independenței Ukrenerho și prin evitarea subvențiilor încrucșate; invită Ucraina să își modernizeze centralele electrice existente pentru a îndeplini standardele de mediu și siguranță europene stricte;

117. salută poziția guvernului ucrainean de a ține seama de angajamentul asumat în cadrul Comunității Energiei de a respecta legislația UE aplicabilă, inclusiv politica de mediu și de siguranță, și deci de a nu permite importul energiei electrice provenite de la centralele electrice din țările învecinate care sunt construite fără respectarea cerințelor convențiilor internaționale și a celor mai înalte standarde internaționale de mediu și de siguranță;

118. regretă că, în sectorul producerii de energie electrică din surse regenerabile, Ucraina nu își îndeplinește obligațiile față de investitori și că întârzierea plăților către producătorii de energie electrică din surse regenerabile amenință dezvoltarea suplimentară a surselor de energie curată în Ucraina;

119. îndeamnă autoritățile ucrainene să finalizeze urgent modernizarea centralelor nucleare și să investigheze întârzierile acestor procese, în special modernizarea centralei nucleare din Zaporijjea;

120. subliniază importanța intensificării cooperării din regiune în domeniul infrastructurii, a continuării diversificării surselor de aprovizionare cu energie ale Ucrainei, a eficienței energetice, a surselor regenerabile de energie și a conectivității sectorului energetic ucrainean, asigurând totodată sustenabilitatea mediului; ia act de faptul că sprijinirea și promovarea comerțului intraregional între țările din cadrul Parteneriatului estic vor crea, de asemenea, noi oportunități economice, inclusiv pentru IMM-uri;

121. salută adoptarea de către guvernul ucrainean în februarie 2019 a strategiei pentru politica de mediu a statului până în 2030 și a planului național de gestionare a deșeurilor, precum și a legilor privind evaluarea impactului asupra mediului și evaluarea strategică de mediu și a legilor în domeniul politicii privind clima; îndeamnă Ucraina să își consolideze în continuare angajamentul față de combaterea schimbărilor climatice, atunci când pune în aplicare politicile privind clima, de integrarea aspectelor legate de schimbările climatice în toate domeniile procesului de elaborare a politicilor, precum și față de intensificarea eforturilor de realizare a angajamentelor naționale legate de Acordul de la Paris din 2015;

Joi, 11 februarie 2021

122. îndeamnă Ucraina să combată în mod eficient exploatarea forestieră ilegală, în conformitate cu normele de gestionare durabilă a pădurilor și de protecție a mediului, și să ia măsuri pentru a pune capăt daunelor aduse mediului de exploatarea ilegală și nesustenabilă a resurselor naturale, cum ar fi exploatarea ilegală a pădurilor seculare din Carpați, întrucât aceasta este principalul motiv al inundațiilor din regiune; solicită UE să contribuie la prevenirea exploatării forestiere ilegale în legătură cu proiectul ilegal de stațiune de schi din Svydovets, precum și la metoda ilegală și dăunătoare mediului de extracție a chihlimbarului; încurajează Ucraina să investească în infrastructuri turistice sigure și sustenabile din perspectiva ecologică și de mediu și invită autoritățile ucrainene să împiedice proiectele viitoare să dăuneze mediului, prin îmbunătățirea controlului, a transparenței și a punerii în aplicare a evaluărilor impactului asupra mediului și a procesului de diligență; îndeamnă Ucraina să furnizeze acces deschis și convenabil la informațiile referitoare la mediu, să extindă zonele protejate și să accelereze punerea în aplicare a planului național de reducere a emisiilor pentru poluanții majori din instalațiile de ardere mari; încurajează Ucraina să adopte legislație pentru dezvoltarea transportului durabil; îndeamnă Ucraina să curețe și să elimine produsele chimice agricole extrem de periculoase în mod sigur și ecologic, în special pesticidele învechite din Kherson Oblast și din alte regiuni ale Ucrainei;

123. este profund îngrijorat de impactul asupra mediului al conflictului din estul Ucrainei, inclusiv pericolele reprezentate de inundarea minelor interconectate; solicită o evaluare aprofundată a impactului conflictului asupra mediului, care să fie urmată de un plan de reacție conceput să prevină un colaps ecologic; propune un program de „deminare a regiunii Donbas”, care să implice autoritățile ucrainene și comunitatea internațională;

124. este profund îngrijorat de cele aproximativ 1 200 de surse radioactive – utilizate în scop medical, industrial sau științific – care se află în regiunea Donețk și în jurul acesteia și care pun în pericol grav sănătatea, siguranța și mediul; invită OSCE, Grupul tripartit de contact privind Ucraina și țările din cvartetul Normandia să contracareze proliferarea activităților radioactive și traficul cu substanțe radioactive, în conformitate cu regimul de neproliferare nucleară; îndeamnă toate părțile să se implice alături de părțile interesate relevante pentru a transporta în condiții de siguranță în afara regiunii Donbas sursele radioactive de mare activitate scoase din uz;

125. salută ambiția Ucrainei de a contribui la obiectivele Pactului verde european și invită Comisia să sprijine în mod adecvat eforturile Ucrainei, printre altele prin stabilirea unui dialog tematic structurat și prin schimb de informații; invită Comisia să se asigure că DCFTA nu este în contradicție cu obiectivele și inițiativele de mediu prevăzute în acesta;

126. salută programul UE intitulat „Climate package for a sustainable economy” (Pachet privind acțiunile împotriva schimbărilor climatice pentru o economie durabilă), în valoare de 10 milioane EUR, care va oferi sprijin Ucrainei în dezvoltarea unei abordări globale pentru restructurarea sectoarelor sale economice esențiale în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

Contactele interpersonale și gestionarea frontierelor

127. recunoaște importanța mobilității transfrontaliere pentru consolidarea contactelor interpersonale și salută continuarea punerii în aplicare cu succes a regimului de călătorii fără viză pentru cetățenii Ucrainei, care a permis cetățenilor ucraineni să facă peste 40 de milioane de călătorii în țările UE începând din iunie 2017; subliniază că este important să se îndeplinească în continuare criteriile de referință privind liberalizarea regimului de vize și să se accelereze eforturile de reformă conexe; consideră că regimul de călătorii fără viză a avut ca rezultat un număr crescut de călătorii din Ucraina către UE și, prin urmare, a contribuit la o mai bună înțelegere între societățile respective, aceasta fiind cea mai bună bază pentru continuarea apropierii; subliniază că aplicarea acestei abordări trebuie să fie continuată și, în timp, extinsă;

128. reamintește importanța integrării Ucrainei în cadrele UE, precum Erasmus+, Orizont Europa și Europa creativă, precum și nevoia de a intensifica cooperarea relevantă în cadrul programelor actuale și viitoare; consideră că ar trebui să fie extinsă în mod vizibil participarea studenților ucraineni, precum și a profesorilor universitari și celor din învățământul preuniversitar la programele Erasmus+;

129. observă că numărul crescut al vizitelor cetățenilor ucraineni în țările din spațiul Schengen a reprezentat o provocare pentru punctele de trecere a frontierei UE-Ucraina congestionate și că nici infrastructura, nici capacitatea lor nu sunt adecvate pentru a asigura condiții decente și umane persoanelor care trec frontiera; observă că una dintre cele mai acute probleme la frontiera UE-Ucraina, în special în secțiunile Ungaria-Ucraina și Polonia-Ucraina, a fost timpul de așteptare îndelungat pentru trecerea frontierei; solicită Comisiei să lanseze un dialog cu scopul de a se asigura că procedurile de trecere a frontierei sunt prompte și lipsite de corupție, printre altele prin investiții, prin formarea personalului și printr-un mecanism eficace de tratare a plângerilor cu privire la trecerea frontierei; încurajează UE să sprijine instituirea unor noi puncte de trecere a frontierei și extinderea celor existente la frontiera UE-Ucraina, prin monitorizarea strictă a fondurilor pentru a elimina abuzurile din trecut;

Joi, 11 februarie 2021

130. sprijină intensificarea cooperării UE-Ucraina, în special în ceea ce privește gestionarea frontierelor, sistemele naționale de azil și de management al identității pe baza mijloacelor biometrice, combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, combaterea criminalității organizate și a criminalității internaționale grave și aprofundarea cooperării dintre Ucraina și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (FRONTEX);

131. constată că s-au înregistrat progrese suplimentare în ceea ce privește alinierea procedurilor vamale și de frontieră ale Ucrainei la cele ale Uniunii, precum și în ceea ce privește reformele instituționale ale administrațiilor fiscale și vamale, aflate în derulare; salută legea privind entitatea juridică unică (SLE) pentru Administrația vamală națională (SCS), precum și legea privind operatorii economici autorizați (AEO) și legea privind introducerea sistemului național de tranzit electronic (NCTS), care au fost adoptate în toamna anului 2019; salută, de asemenea, adoptarea, în iulie 2019, a „Strategiei de gestionare integrată a frontierelor până în 2025” și a planului subsecvent de acțiune pentru perioada 2020-2022; regretă totuși stagnarea proiectului finanțat de UE pentru modernizarea a șase puncte de control la frontierele cu Uniunea și deplânge timpul de așteptare foarte îndelungat care se înregistrează în continuare la aceste frontiere; îndeamnă, în plus, autoritățile ucrainene să adopte toate măsurile și reglementările restante necesare pentru ca sistemele AEO și NCTS să fie complet operaționale și să se asigure că noua conducere a SCS este numită rapid din rândul candidaților competenți, printr-o procedură de selecție publică transparentă și imparțială; îndeamnă autoritățile ucrainene să includă traficul de orice bunuri printre infracțiuni, ca element esențial al gestionării integrate a frontierelor;

132. solicită ca UE și autoritățile din Ucraina și din Republica Moldova să accelereze procesul de blocare a comerțului ilegal și de oprire a canalelor de contrabandă din Transnistria, aceasta fiind o zonă sigură pentru traficanți, care a fost exploatată de infractori și de oligarhi, servește la consolidarea influenței Rusiei și a fost unul dintre factorii majori care au prelungit conflictul;

Dispoziții instituționale

133. salută rezultatul summitului UE-Ucraina din 6 octombrie 2020, primul summit bilateral care s-a desfășurat fizic la Bruxelles de la apariția pandemiei de COVID-19, precum și declarațiile clare de ambele părți privind angajamentul lor continuu de a consolida asocierea politică a Ucrainei la Uniunea Europeană și integrarea sa economică în aceasta;

134. este mulțumit de rezultatul reuniunilor și al activităților în curs de derulare în contextul dialogurilor Jean Monnet pentru pace și democrație purtate de Parlamentul European cu Rada Supremă a Ucrainei și sprijină pe deplin continuarea lor; își exprimă convingerea că aprofundarea culturii parlamentare a dialogului va asigura o Radă Supremă a Ucrainei puternică, independentă, transparentă și eficace, esențială pentru viitorul democratic al țării și pentru viitorul european, precum și în conformitate cu aspirațiile cetățenilor ucraineni;

135. încurajează, în acest context, Rada Supremă să continue în mod activ reforma instituțională care vizează, printre altele, creșterea capacității legislative și a calității, controlul politic al executivului, precum și transparența și responsabilitatea față de cetățeni, pentru a raționaliza și a acorda prioritate adoptării proiectelor de legi legate de punerea în aplicare a AA, precum și pentru a institui garanții instituționale de blocare a legislației care contravine angajamentelor asumate în cadrul AA, de exemplu acordând un rol mai important Comitetului pentru integrare europeană, ale cărui avize ar trebui să aibă caracter obligatoriu; subliniază importanța angajamentului continuu al Parlamentului European față de Rada Supremă pentru a acorda sprijin acestui proces de reformă; subliniază importanța continuării cooperării interparlamentare și a contactelor interpersonale cât mai bine posibil în contextul pandemiei de COVID-19;

136. subliniază importanța continuării sprijinului pentru misiunea Uniunii Europene de consiliere în Ucraina (EUAM) și a rolului acesteia în reforma sectorului securității civile; salută deschiderea biroului său local în Mariupol și speră să obțină rezultate tangibile, în conformitate cu mandatul misiunii; solicită Comisiei să își intensifice eforturile de consolidare a capacităților autorităților ucrainene implicate în punerea în aplicare a AA/DCFTA; solicită Comisiei să elaboreze instrumentele necesare pentru a sprijini alinierea în continuare a Ucrainei la acquis-ul UE, în conformitate cu deciziile relevante ale celui de al 22-lea summit Ucraina-UE;

137. își reiterează apelul pentru înființarea unei universități pentru Parteneriatul estic în Ucraina; solicită instituțiilor Uniunii să consolideze și să extindă programele de formare pentru practicienii în domeniul dreptului din Ucraina care doresc să se specializeze în dreptul european și să consolideze capacitatea Ucrainei de a participa la programul Orizont Europa, una dintre modalitățile de stimulare a contactelor interpersonale și a cooperării academice și educaționale dintre UE și Ucraina;

Joi, 11 februarie 2021

138. salută sprijinul UE pentru consolidarea capacităților instituționale și cursurile de formare pentru funcționarii publici ucraineni, organizate de Colegiul Europei din Natolin;

139. solicită instituțiilor UE, statelor membre și autorităților ucrainene să creeze campanii prin care să îi informeze mai bine pe cetățeni cu privire la oportunitățile ce rezultă din inițiativa Parteneriatului estic și din punerea în aplicare a AA/DCFTA, asigurând o mai bună conștientizare a beneficiilor unei asocieri mai strânse și corelându-le cu evoluțiile pozitive de pe piața muncii din Ucraina și din celelalte țări asociate; încurajează autoritățile ucrainene să comunice mai bine beneficiile AA/DCFTA și ale asistenței acordate de UE cetățenilor ucraineni și să depună mai multe eforturi pentru a se asigura că oportunitățile oferite de AA/DCFTA și de asistența și programele UE ajung la nivel local, inclusiv în regiunile îndepărtate ale țării, în special în zonele rurale, pentru a permite locuitorilor să facă presiuni pentru schimbări pozitive în comunitățile lor;

140. felicită societatea civilă ucraineană, tinerii și ONG-urile pentru activitățile lor în toate domeniile vieții publice și politice și, în special, pentru sprijinul acordat punerii în aplicare a AA/DCFTA, pentru abordarea provocărilor generate de pandemia de COVID-19, pentru combaterea campaniilor de dezinformare, pentru acordarea de asistență și ajutor persoanelor strămutate intern și altor grupuri vulnerabile și pentru consolidarea rezilienței societății și a educației în domeniul mass-mediei în rândul populației ucrainene; încurajează autoritățile centrale și locale ucrainene să continue promovarea unei cooperări strânse cu societatea civilă, inclusiv prin acordarea unui sprijin financiar sporit pentru activitățile acestora; invită Comisia să acorde prioritate sprijinului acordat acestor ONG-uri și organizațiilor societății civile; salută, în acest sens, programul „Facilitatea pentru societatea civilă”, în valoare de 20 de milioane EUR, care va sprijini consolidarea capacității organizațiilor societății civile de a participa la procesul decizional și la viața publică; îndeamnă autoritățile ucrainene, având în vedere mai multe proiecte de lege privind funcționarea și activitatea organizațiilor societății civile și ale altor asociații, să nu adopte nicio lege care nu este în conformitate cu obligațiile interne și internaționale ale Ucrainei în materie de drepturi ale omului, precum și să garanteze funcționarea societății civile fără ingerințe nejustificate;

o

o o

141. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și președintelui, guvernului și parlamentului Ucrainei, precum și președintelui, guvernului și parlamentului Federației Ruse.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0051

Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței

Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței (2020/2818(RSP))

(2021/C 465/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 14 și 15,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale proclamat de Consiliul European, de Parlamentul European și de Comisia Europeană în noiembrie 2017, în special principiul 1, „educația, formarea și învățarea pe tot parcursul vieții” și principiul 4, „sprijinul activ pentru ocuparea forței de muncă”,
- având în vedere Convenția din 1974 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind concediul pentru studii plătit,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței” (COM(2020)0274) și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care o însoțesc (SWD(2020)0121) și (SWD(2020)0122),
- având în vedere propunerea Comisiei de recomandare a Consiliului privind educația și formarea profesională (EFP) pentru competitivitate durabilă, echitate socială și reziliență (COM(2020)0275),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind realizarea Spațiului european al educației până în 2025 (COM(2020)0625) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește (SWD(2020)0212),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027 – Resetarea educației și formării pentru era digitală” (COM(2020)0624) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește (SWD(2020)0209),
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Digital Economy and Society Index (DESI) 2020 Human capital” („Indicele economiei și societății digitale (DESI) 2020 – Capitalul uman”) ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „O nouă Strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102), în care se afirmă că „[d]ubla tranziție ecologică și digitală va afecta toate segmentele economiei, ale societății și ale industriei”, „[o] industrie competitivă depinde de recrutarea și de menținerea unei forțe de muncă calificate” și care preconizează că „numai în următorii cinci ani, 120 de milioane de europeni vor trebui să își perfecționeze competențele sau să se recalifice”,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640), în care se afirmă că, pentru a face posibile toate schimbările menționate în comunicare, „[s]unt necesare recalificarea și perfecționarea proactive pentru a valorifica beneficiile tranziției ecologice”,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 8 iunie 2020 privind reconversia profesională și actualizarea competențelor ca bază pentru îmbunătățirea durabilității și a capacității de inserție profesională, în contextul sprijinirii redresării economice și a coeziunii sociale,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 iunie 2020 privind combaterea crizei provocate de pandemia de COVID-19 în educație și formare,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere rezoluția Consiliului din 18 noiembrie 2019 privind dezvoltarea în continuare a spațiului european al educației pentru a sprijini sisteme de educație și formare orientate către viitor ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 3 martie 2017 privind consolidarea competențelor femeilor și bărbaților pe piața forței de muncă din UE ⁽³⁾,
- având în vedere recomandarea Consiliului din 19 decembrie 2016 privind parcursurile de actualizare a competențelor: noi oportunități pentru adulți ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 decembrie 2017 privind o nouă agendă a UE pentru învățământul superior ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia (UE) 2018/646 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 aprilie 2018 privind un cadru comun pentru furnizarea unor servicii mai bune pentru aptitudini și calificări (Europass) și de abrogare a Deciziei nr. 2241/2004/CE ⁽⁶⁾,
- având în vedere cadrul de politică pentru cooperarea europeană în domeniul educației și al formării profesionale (ET 2020),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 5 mai 2020 privind finanțarea durabilă pentru învățarea pe tot parcursul vieții și dezvoltarea competențelor în contextul deficitului de forță de muncă calificată (aviz exploratoriu la solicitarea Președinției croate),
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 15 martie 2018 privind viitorul muncii – dobândirea de cunoștințe și competențe adecvate pentru a răspunde nevoilor viitoarelor locuri de muncă (aviz exploratoriu solicitat de președinția bulgară ⁽⁷⁾),
- având în vedere Sondajul european privind condițiile de muncă ⁽⁸⁾,
- având în vedere cercetarea Eurofound privind impactul digitalizării asupra utilizării și dezvoltării competențelor ⁽⁹⁾,
- având în vedere studiul Cedefop intitulat „Empowering adults through upskilling and reskilling pathways” („Capacitatea adulților prin parcursuri de actualizare a competențelor și reconversie profesională”), volumele 1 și 2,
- având în vedere raportul Cedefop intitulat „Skills forecast trends and challenges to 2030” („Tendențe și provocări privind previziunile în materie de competențe pentru 2030”) ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Panorama competențelor ⁽¹¹⁾ și Indicele european al competențelor ⁽¹²⁾ ale Cedefop,
- având în vedere Studiul STOA intitulat „Regândirea educației în era digitală” ⁽¹³⁾,
- având în vedere baza de date „Skills for Jobs” a OCDE ⁽¹⁴⁾
- având în vedere studiul OCDE intitulat „Getting Skills Right. Increasing Adult Learning Participation. Learning from successful reforms” (Alegerea competențelor relevante. Creșterea participării la învățarea în rândul adulților. Învățarea din reforme reușite) ⁽¹⁵⁾,

⁽²⁾ JO C 389, 18.11.2019, p. 1.

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6889-2017-INIT/ro/pdf>

⁽⁴⁾ JO C 484, 24.12.2016, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 429, 14.12.2017, p. 3.

⁽⁶⁾ JO L 112, 2.5.2018, p. 42.

⁽⁷⁾ JO C 237, 6.7.2018, p. 8.

⁽⁸⁾ „Al șaselea sondaj european privind condițiile de muncă”, Eurofound. https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1634en.pdf

⁽⁹⁾ Impactul informatizării asupra profilurilor profesionale (modificarea sarcinilor în cadrul ocupațiilor – necesitând, prin urmare, diferite tipuri de competențe): <https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/wpef19007.pdf>

⁽¹⁰⁾ https://www.cedefop.europa.eu/files/3077_en.pdf

⁽¹¹⁾ <https://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en>

⁽¹²⁾ <https://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/data-visualisations/european-skills-index>

⁽¹³⁾ EPRS_STU(2020)641528_EN.pdf (europa.eu)

⁽¹⁴⁾ <https://www.oecdskillsforjobsdatabase.org/>

⁽¹⁵⁾ <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/cf5d9c21-en.pdf?expires=1600261868&id=id&accname=ocid194994&checksum=3B44E0891A2F10A546C7CBF7A9521676>

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere sinteza OCDE din 10 iulie 2020, intitulată „Skill measures to mobilise the workforce during the COVID-19 crisis” („Măsuri privind competențele pentru mobilizarea forței de muncă în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19”) ⁽¹⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 octombrie 2020 referitoare la viitorul învățământului european în contextul pandemiei de COVID-19 ⁽¹⁷⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 8 octombrie 2020 referitoare la Garanția pentru tineret ⁽¹⁸⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 12 iunie 2018 referitoare la modernizarea educației în UE ⁽¹⁹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 septembrie 2017 referitoare la Noua agendă pentru competențe în Europa ⁽²⁰⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la politicile de dezvoltare a competențelor pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor ⁽²¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la crearea unei piețe a muncii competitive în UE pentru secolul XXI: corelarea competențelor și a calificărilor cu cererea și oportunitățile de angajare, ca mijloc de redresare în urma crizei ⁽²²⁾,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței (O-000006/2021 – B9-0004/2021),
 - având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție prezentată de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
- A. întrucât tranziția verde și cea digitală, precum și tendințele demografice și globalizarea schimbă natura muncii, conținutul său și competențele și calificările necesare acestora; întrucât perfecționarea și recalificarea vor fi esențiale pentru a face față problemelor și posibilităților generate de tendințele în creștere în nivel macro și vor fi esențiale pentru a reduce deficitul tot mai mare de competențe pe piața muncii din UE;
- B. întrucât „Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței” respectă pe deplin Pilonul european al drepturilor sociale și, în special, primul principiu din acesta, care prevede că „[o]rice persoană are dreptul la educație, formare profesională și învățare pe tot parcursul vieții, inclusivă și de înaltă calitate, pentru a dobândi și menține competențe care îi permit să participe pe deplin în societate și să gestioneze cu succes tranzițiile pe piața forței de muncă”;
- C. întrucât educația în era digitală include educația formală digitală, dar și educația informală și nonformală în domeniul competențelor tehnice, non-tehnice și al competențelor cetățenilor pe tot parcursul vieții cetățenilor europeni;
- D. întrucât este din ce în ce mai dificil pentru sistemele formale de educație și formare să răspundă întregului spectru de nevoi și cerințe individuale și sociale într-o lume în continuă schimbare;
- E. întrucât criza provocată de COVID-19 a transformat universul muncii, accelerând redundanța și obsolescența multor locuri de muncă, a accentuat importanța competențelor și alfabetizării digitale, a sporit decalajul digital și a făcut și mai necesară actualizarea setului de competențe al forței de muncă europene, în special în ceea ce privește creșterea dramatică a nevoii de competențe digitale și tehnologice, precum și de competențe non-tehnice precum reziliența și adaptabilitatea; întrucât aceste nevoi vor fi și mai urgente odată cu utilizarea într-o măsură mai mare a inteligenței artificiale (IA), care ar putea schimba complet modelele de organizare a muncii și ar putea înlocui unele tipuri de activitate; întrucât pandemia a perturbat activitățile educaționale și de formare, afectându-i în special pe cursanții EFP, și a dus la creșterea șomajului, în special în rândul tinerilor, care întâmpină greutăți în trecerea de la educație la intrarea

⁽¹⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/view/?ref=135_135193-hgf8w9g731&title=Skill-measures-to-mobilise-the-

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0282.

⁽¹⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0267.

⁽¹⁹⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 8.

⁽²⁰⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 135.

⁽²¹⁾ JO C 11, 12.1.2018, p. 44.

⁽²²⁾ JO C 316, 22.9.2017, p. 233.

Joi, 11 februarie 2021

- în câmpul muncii; întrucât măsurile de izolare impuse în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 le-au oferit lucrătorilor posibilitatea de a-și actualiza competențele;
- F. întrucât competențele-cheie sunt esențiale într-o societate bazată pe cunoaștere și într-un context de învățare pe tot parcursul vieții, deoarece garantează o mai mare flexibilitate în adaptarea la societățile și la piețele muncii în schimbare;
- G. întrucât persistă numeroase inegalități în accesul la educație și competențe pentru grupurile vulnerabile din societate, precum și între femei și bărbați, cetățenii care provin din diferite medii etnice, persoanele cu dizabilități sau femeile având șanse mai mici să beneficieze de posibilitatea de a dobândi noi competențe;
- H. întrucât oamenii trebuie să aibă competențele cerute de piața muncii și capacitatea de a se adapta rapid la schimbări ale cererii în materie de competențe pe tot parcursul vieții; întrucât în UE între 37 % și 69 % din sarcini ar putea fi automatizate în multe sectoare, ceea ce ar duce la o schimbare semnificativă a performanței⁽²³⁾; întrucât, potrivit cercetării Eurofound, 28 % dintre lucrători declară că au competențele necesare pentru a face față unor sarcini mai solicitante;
- I. întrucât perfecționarea și recalificarea nu reprezintă doar o responsabilitate individuală, ci și una socială, deoarece nivelul scăzut de competențe de bază și participarea redusă a adulților la activitățile de formare reduc oportunitățile de muncă ale acestora pe piața muncii, generând inegalități sociale și economice și contribuind la niveluri ridicate de sărăcie;
- J. întrucât necorelarea între cererea și oferta de competențe și deficitul de competențe reprezintă probleme importante pentru piața muncii și sistemele de învățământ din UE; întrucât se constată o foarte mare lipsă de competențe digitale în rândul forței de muncă, iar 42 % dintre cetățenii UE nu au competențe digitale de bază⁽²⁴⁾; întrucât sunt necesare investiții semnificative pentru a elimina decalajul de competențe digitale;
- K. întrucât actuala tânără generație este înalt calificată; întrucât calificarea, recalificarea, perfecționarea profesională și învățarea pe tot parcursul vieții nu constituie singurul răspuns la lipsa locurilor de muncă pentru tineri; întrucât sunt necesare măsuri suplimentare în domeniul ocupării forței de muncă pentru a asigura crearea de locuri de muncă de calitate și durabile; întrucât peisajul ocupării forței de muncă evoluează rapid și se estimează că 65 % dintre copiii care încep acum școala primară vor ajunge să desfășoare tipuri de activități complet noi, care încă nu există⁽²⁵⁾; întrucât deja 85 % dintre cetățeni au folosit internetul în 2019 și doar 58 % dețineau cel puțin competențe digitale de bază⁽²⁶⁾;
- L. întrucât obiectivul ambițios al Pactului verde european de a atinge neutralitatea climatică până în 2050 și obiectivul de a reduce emisiile de CO₂ cu 60 % până în 2030 vor însemna o tranziție către o economie neutră din punct de vedere climatic, circulară, eficientă din punct de vedere energetic; întrucât acest lucru va avea un impact fundamental asupra tuturor sectoarelor economiei, făcând din recalificarea forței de muncă și concentrarea asupra competențelor verzi la nivelul tuturor parcursurilor educaționale factori esențiali pentru înfăptuirea unei tranziții juste, care nu lasă pe nimeni în urmă;
- M. întrucât, pe lângă competențele tehnologice și digitale, gândirea critică este una dintre competențele-cheie de care oamenii au nevoie în era digitală; întrucât există o nevoie clară de întărire a gândirii critice în rândul tuturor grupurilor de cetățeni pentru a le permite să se bucure de întregul potențial al instrumentelor digitale și pentru a-i proteja de pericolele prezentate de acestea;
- N. întrucât sistemele educaționale moderne, inovatoare și incluzive, care au în centrul lor tehnologii digitale, pot să pregătească generații noi de profesioniști în perspectiva viitoarelor probleme și posibilități;
- O. întrucât accesul egal al tuturor, inclusiv al grupurilor vulnerabile, al persoanelor în vârstă și al persoanelor care trăiesc în zone urbane defavorizate sau în zone rurale și periferice puțin populate sau depopulate la măsuri de calificare, perfecționare și recalificare de calitate și incluzive, precum și la informații privind resursele în materie de competențe,

⁽²³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=ro&catId=89&newsId=9150&furtherNews=yes>

⁽²⁴⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

⁽²⁵⁾ „The future of jobs” (Viitorul locurilor de muncă), Forumul Economic Mondial, septembrie 2018.

⁽²⁶⁾ Indicele economiei și societății digitale (DESI) 2020, Comisia Europeană.

Joi, 11 februarie 2021

- consiliere, educație și formare profesională este esențial pentru o competitivitate sustenabilă, pentru echitate socială și reziliență; întrucât cercetarea Eurofound arată că inegalitatea în ceea ce privește accesul lucrătorilor la formare a crescut ⁽²⁷⁾;
- P. întrucât în unele țări ale UE numărul de ore pe care copiii le consacrau activităților școlare s-a înjumătățit în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19; întrucât închiderea instituțiilor de educație și formare, chiar dacă temporar, poate avea consecințe semnificative asupra cursanților, poate avea un impact negativ asupra rezultatelor învățării și poate accentua inegalitățile existente;
- Q. întrucât, spre deosebire de sistemul școlar obligatoriu, învățarea în rândul adulților este un angajament voluntar asumat dintr-o motivație personală sau profesională, ceea ce pune probleme furnizorilor de educație și formare;
- R. întrucât deținerea de competențe actualizate facilitează menținerea persoanelor angajate pe piața muncii și incluziunea socială a acestora, aspecte fundamentale și pentru sănătatea mintală și viața a milioane de cetățeni;
- S. întrucât nu există competențe diferite în funcție de sex, dar există diferențe de gen în alegerea și evoluția carierei;
- T. întrucât politicile privind educația, formarea și competențele țin de competența statelor membre; întrucât UE joacă un rol important în sprijinirea, coordonarea și completarea acțiunilor statelor membre în aceste domenii; întrucât noile probleme necesită mobilizarea instrumentelor europene și a politicilor europene de sprijin în Spațiul european al educației; întrucât programele Uniunii, cum ar fi Erasmus+, Garanția europeană pentru tineret și Corpul european de solidaritate, joacă un rol important în actualizarea competențelor tinerilor;
- U. întrucât tehnologiile digitale ar trebui totuși percepute ca instrumente care oferă educație și formare de calitate; întrucât în viitor va exista o nevoie crescută de competențe digitale (codare, logică și robotică) nu doar pentru cursurile în domeniul educației IT, ci pentru programa de învățământ în ansamblu;
- V. întrucât posibilitățile de formare prin mijloace digitale și de dezvoltare a competențelor ar trebui să fie mai bine explorate și facilitate, de exemplu formarea online pentru grupurile vulnerabile sau personalul IMM-urilor care are nevoie de o mai mare flexibilitate în asigurarea cursurilor de formare, în strânsă cooperare cu instituțiile și organismele regionale responsabile;
- W. întrucât ratele de participare la educația și îngrijirea timpurie în Europa pentru copiii cu vârsta sub trei ani sunt încă sub 33 % în jumătate din țările UE ⁽²⁸⁾;
- X. întrucât, conform Eurofound, implicațiile în materie de competențe legate de implementarea unor modele de afaceri digitalizate, cum ar fi lucrul pe platforme online, ar trebui să fie mai bine explorate și abordate din punct de vedere strategic, fie prin eliminarea neconcordanței între cererea și oferta de competențe și a pierderii calificării, fie prin dezvoltarea competențelor, cum ar fi cele transversale și antreprenoriale;
- Y. întrucât în 2019 10,2 % dintre tinerii din UE cu vârsta cuprinsă între 18 și 24 de ani au absolvit cel mult o instituție de învățământ secundar inferior și nu au participat la alte forme de educație sau de formare profesională (persoane care au părăsit timpuriu școala) ⁽²⁹⁾;
- Z. întrucât rolul important pe care îl joacă învățarea la locul de muncă pentru utilizarea și dezvoltarea competențelor este recunoscut de mult timp, ECS 2019 arată că doar un număr mic de organizații combină în mod coerent practicile la locul de muncă ce optimizează utilizarea competențelor și sprijină dezvoltarea lor;

⁽²⁷⁾ „How your birthplace affects your workplace” (Cum vă afectează locul nașterii locul de muncă), Eurofound (2019). https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef19004en.pdf

⁽²⁸⁾ „Key Data on Early Childhood Education and Care Education and Training in Europe – 2019 Edition” („Date-cheie privind educația și îngrijirea copiilor preșcolari în Europa – ediția 2019”), raport Eurydice, p. 26.

⁽²⁹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Early_leavers_from_education_and_training#Overview

Joi, 11 februarie 2021

AA. întrucât în 2017 72 % dintre profesorii din Europa erau femei; întrucât 9 % din profesorii care lucrează în UE aveau vârsta sub 30 de ani, iar 36 % aveau vârsta de 50 de ani sau mai mult ⁽³⁰⁾,

1. salută comunicarea Comisiei intitulată „Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței”, care plasează competențele în centrul agendei politice a UE și garantează că dreptul la formare și la învățare pe tot parcursul vieții de calitate și incluzive pentru toți și în toate domeniile și sectoarele, consacrat chiar în primul principiu al Pilonului european al drepturilor sociale, devine o realitate în întreaga Uniune;

2. salută cele 12 acțiuni-fanion prezentate în comunicare, precum și obiectivele cantitative de îndeplinit până în 2025; solicită Comisiei și statelor membre să ofere o accesibilitate largă la calificare și perfecționare pentru grupurile vulnerabile, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități, adulții cu un nivel scăzut de calificare, minorități, inclusiv persoanele de etnie romă, precum și persoanele provenite din familii de migranți; invită Comisia să desfășoare cercetări în legătură cu aplicarea acestui drept și să introducă un mecanism de monitorizare mai solid, care să impună statelor membre să creeze programe naționale de acțiune și să prezinte rapoarte naționale periodice cu privire la modul în care este garantat acest drept;

3. evidențiază importanța accesului la formare și la recalificare pentru lucrătorii din industriile și sectoarele care trebuie să treacă prin schimbări fundamentale, în perspectiva unei tranziții verzi și digitale; subliniază că calificările și competențele certificate le conferă lucrătorilor o valoare adăugată, îmbunătățindu-le poziția pe piața muncii, și pot fi transferate în cursul tranzițiilor de pe piața muncii; solicită ca politica publică privind competențele să fie orientată către recunoașterea, certificarea și validarea calificărilor și competențelor;

4. subliniază că competențele și învățarea pe tot parcursul vieții sunt esențiale pentru creșterea durabilă, productivitate, investiții și inovare și, prin urmare, sunt factori-cheie pentru competitivitatea întreprinderilor, în special a IMM-urilor; subliniază că o cooperare strânsă și schimbul de bune practici între toți actorii relevanți implicați în dezvoltarea competențelor, în special partenerii sociali și toate nivelurile de guvernare, sunt esențiale pentru a garanta că oricine poate dobândi competențele cerute pe piața muncii și în societate în general; evidențiază, în această privință, faptul că este necesar să se culegă date, informații și previziuni actualizate privind nevoile și cererea de competențe de pe piața forței de muncă, inclusiv la nivel local; sprijină lansarea Pactului privind competențele, care urmărește să intensifice acțiunile întreprinse de societățile comerciale pentru perfecționarea și recalificarea forței de muncă europene; solicită ca pactele locale privind competențele să vină mai bine în întâmpinarea persoanelor din sectoarele afectate cel mai mult de criza provocată de pandemia de COVID-19 și să le ajute să se recalifice pentru a rămâne active pe piața muncii;

5. reamintește că modernizarea sistemelor de educație și formare profesională este esențială pentru pregătirea tinerilor și a adulților pentru tranziția verde și cea digitală și pentru garantarea faptului că lucrătorii din principala categorie de vârstă și lucrătorii în vârstă își mențin și dezvoltă competențele necesare pentru a proteja capacitatea de inserție profesională și a prelungi durata vieții profesionale; reamintește, de asemenea, că această modernizare este esențială pentru redresarea în urma pandemiei de COVID-19; salută propunerea Comisiei de recomandare a Consiliului privind educația și formarea profesională (EFP) pentru competitivitate durabilă, echitate socială și reziliență; subliniază că programele de EFP trebuie să aibă destinație precisă, să fie orientate spre viitor, accesibile, permeabile, interconectate la nivelul UE și axate pe cursant, permițând parcursuri individuale flexibile, oferindu-le cursanților și profesorilor din EFP competențele necesare pentru a deveni cetățeni activi și democrați și a prospera pe piața muncii și în societate; reamintește că modernizarea programelor EFP trebuie să se combine cu creșterea atractivității acestora, astfel încât mai mulți tineri să opteze pentru ele; subliniază importanța bunelor practici legate de sistemele educaționale duale și de EFP care ar putea contribui la schimbări structurale pe piața muncii și ar putea conduce la niveluri mai ridicate de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor;

6. consideră că programele de ucenicie pot juca un rol important în această privință, întrucât pregătesc tinerii pentru locuri de muncă foarte solicitate și, prin urmare, pot contribui la integrarea lor sustenabilă pe piața muncii; solicită Comisiei și statelor membre să utilizeze resursele UE pentru a promova EFP și pentru a încuraja angajatorii să creeze programe de stagii și ucenicie pentru elevii din școlile profesionale și să organizeze competiții și concursuri la nivelul industriilor pentru aceștia; încurajează întreprinderile să asigure perfecționarea și recalificarea forței lor de muncă și să îmbunătățească oferirea de programe de ucenicie în conformitate cu Cadrul de calitate pentru stagii și cu Cadrul european pentru programe de ucenicie de calitate și eficiente; invită, în acest sens, Comisia să revizuiască instrumentele europene existente, cum ar fi Cadrul

⁽³⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191004-1#:~:text=Among%20teachers%20working%20in%20the,were%20aged%2050%20or%20older.&text=In%20all%20EU%20Member%20States,in%202017%20were%20predominantly%20female>

Joi, 11 februarie 2021

de calitate pentru stagii și Cadrul european pentru programe de ucenicie de calitate și eficiente, și să introducă criteriile de calitate pentru propuneri, inclusiv principiul remunerației echitabile pentru stagiați, accesul la protecție socială, ocuparea durabilă a forței de muncă și drepturi sociale; subliniază că aceste criterii ar asigura tranziția ucenicilor către un loc de muncă stabil și de calitate și ar contribui la asigurarea de perspective echilibrate din punctul de vedere al genului pentru cetățeni în toate sectoarele, precum și de perspective care oferă siguranță pe termen lung, protecție socială și condiții de muncă egale și decente și care nu contribuie la crearea unor locuri de muncă precare;

7. reamintește că competențele profesionale reprezintă una dintre forțele motrice ale economiei europene și solicită o corelare între educația convențională și EFP, în cadrul căreia dezvoltarea de competențe în EFP, fie ca aspect central, fie ca parte complementară a opțiunilor disponibile atât pentru studenți, cât și pentru adulți, poate lărgi perspectivele persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, ar încuraja mobilitatea locurilor de muncă și ar crește reziliența pieței muncii în situații de criză;

8. sugerează Comisiei să ofere recomandări statelor membre care corelează EFP cu Agenda pentru competențe, ținând seama de competențele naționale și de principiul subsidiarității, cu accent pe îmbunătățirea orientării profesionale timpurii în cadrul EFP și pe creșterea la maximum a numărului de oportunități de care dispun tinerii europeni pentru a-și dezvolta competențele; salută contribuția Cedefop și Eurofound în acest sens;

9. subliniază importanța crucială a oferirii de sprijin activ profesorilor și formatorilor prin adoptarea unui pachet de politici eficiente, pentru a se garanta că aceștia sunt bine pregătiți și calificați pentru transformarea digitală și verde a școlilor și a instituțiilor de învățământ; consideră că sindicatele din învățământ trebuie să fie implicate în definirea abilităților și competențelor necesare care trebuie dobândite de profesori și formatori în cadrul dezvoltării profesionale inițiale și continue legate de tranziția verde și digitală; consideră că investițiile în educația publică trebuie să fie considerabil majorate și că dialogul social cu sindicatele trebuie să constituie un pilon-cheie care să garanteze salarii și pensii adecvate, precum și condiții de muncă echitabile pentru profesioniștii din sectoarele educației și formării;

10. subliniază că trebuie îmbunătățit sistemul de anticipare a nevoilor în materie de competențe, cu implicarea partenerilor sociali, pentru a identifica mai bine schimbările emergente ale acestor nevoi, a oferi competențe generice, sectoriale și specifice ocupațiilor, acolo unde este necesar, și a reduce la minimum blocajele și dezechilibrele în materie de competențe; salută, în acest sens, acțiunile propuse de Comisie pentru îmbunătățirea informațiilor privind competențele; subliniază că aplicarea inteligenței artificiale și a explorării volumelor mari de date la informațiile privind competențele atunci când se definesc noi profiluri profesionale trebuie monitorizată regulat și sistematic, pentru a preveni lipsa imparțialității și discriminarea directă și indirectă, și subliniază, de asemenea, că ar trebui asigurate măsuri corective; subliniază că îmbunătățirea orientării profesionale de la o vârstă fragedă și a accesului egal la informații și sprijin pentru studenți și cursanții adulți poate contribui la alegerea de parcursuri educaționale și profesionale adecvate, care să ofere șanse de angajare în concordanță cu interesele, talentele și competențele lor, reducând necorelarea dintre cererea și oferta de competențe; subliniază importanța cooperării dintre serviciile de ocupare a forței de muncă și serviciile sociale pentru a identifica și a sprijini persoanele care și-au pierdut de curând locul de muncă sau care sunt expuse riscului de a-și pierde locul de muncă; subliniază importanța orientării pe tot parcursul vieții din cadrul Agendei pentru competențe în Europa și necesitatea de a îmbunătăți accesul la o orientare de calitate;

11. salută recomandarea adresată statelor membre de a îmbunătăți sistemele de alertă timpurie pentru identificarea tinerilor expuși riscului de a deveni NEET (tineri care nu au un loc de muncă și nu urmează niciun program educațional sau de formare); este convins că acțiunile preventive, cum ar fi evaluările competențelor, consilierea în carieră și orientarea profesională, axate pe sprijinirea tinerilor care au abandonat școala timpuriu să intre pe piața muncii sau să-și continue studiile înainte de a deveni șomeri, dacă sunt efectuate în mod corespunzător, și oferirea unei educații incluzive și nediscriminatorii, ar putea duce la o reducere a numărului de tineri NEET pe termen mai lung;

12. subliniază necesitatea de a întări rolul partenerilor sociali, prin garantarea faptului că politica în domeniul competențelor încurajează acordurile colective privind definirea și reglementarea competențelor și formarea continuă, prin consultarea cu partenerii sociali în privința necesităților legate de competențe și actualizarea programelor de studii ale sistemelor de educație și formare și prin conceperea, împreună cu reprezentanții lucrătorilor, a formării la locul de muncă pentru ca aceasta să fie adaptată la necesitățile forței de muncă;

Joi, 11 februarie 2021

13. invită Comisia să includă în tabloul de bord social un indicator privind deficitul de competențe, în conformitate cu obiectivele și punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale, care poate fi util pentru factorii de decizie la nivel național pentru a identifica domeniile în care sunt necesare mai multe eforturi și pentru a realiza o coordonare mai bună la nivelul UE, urmărind evoluțiile și progresele în ceea ce privește deficitul de competențe și stimulând o convergență ascendentă între statele membre;

14. consideră că recunoașterea reciprocă a rezultatelor învățării, a diplomelor, a formării, a calificărilor profesionale și a competențelor dobândite într-un alt stat membru trebuie îmbunătățită și va contribui la eliminarea deficitului de competențe și a necorelării competențelor; consideră că aceasta va permite, de asemenea, adulților să obțină calificări complete, va stimula mobilitatea, va crește integrarea și reziliența pieței muncii din UE și va îmbunătăți competitivitatea Europei; subliniază importanța eliminării deficitului de competențe și a necorelării dintre cererea și oferta de competențe prin facilitarea mobilității cursanților și recunoașterea transfrontalieră a calificărilor printr-o mai bună utilizare a unor instrumente precum Cadrul european al calificărilor, CV Europass, Sistemul european de credite pentru educație și formare profesională (ECVET), Panorama competențelor în UE, ESCO sau EURES; salută Comunicarea Comisiei privind realizarea Spațiului european al educației până în 2025;

15. subliniază că mulți cetățeni dobândesc competențe și experiențe valoroase în afara sistemului de educație formală sau de formare, cum este, de exemplu, cazul persoanelor care asigură servicii informale de îngrijire persoanelor cu dizabilități sau persoanelor în vârstă; consideră că aceste competențe informale ar trebui recunoscute, deoarece ele pot contribui la lărgirea perspectivelor persoanelor care asigură servicii informale de îngrijire pe piața muncii;

16. solicită punerea în aplicare deplină a Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale, întrucât cadrul comun de formare inclus poate crește numărul de profesioniști care beneficiază de sistemul de recunoaștere automată, și sprijină corelarea acestuia cu crearea de către Comisia Europeană a unui pașaport al competențelor digital și paneuropean;

17. solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice eforturile de a păstra studenții străini după absolvirea studiilor universitare în UE; subliniază că acordarea, pentru absolvenți, a accesului la mobilitate în interiorul UE și la vize pentru cei aflați în căutare de locuri de muncă ar putea spori atractivitatea UE în ansamblu;

18. solicită deblocarea actualei propuneri privind cartea albastră, pentru a le oferi întreprinderilor europene competențele de care au nevoie pentru a rămâne sau a deveni competitive;

19. observă că pandemia de COVID-19 a accentuat importanța competențelor digitale de bază și a celor avansate, precum și a sistemelor de învățământ reziliente și a capacității acestora de a se adapta la metodele de predare în persoană, la distanță, online și hibride; mai remarcă faptul că pandemia de COVID-19 a adus schimbări în ceea ce privește cererea de competențe de pe piața forței de muncă, mărinnd astfel deficitul de competențe digitale, și a agravat inegalitățile și deficiențele în materie de educație; subliniază că este necesar ca toți cetățenii să dețină cel puțin setul de competențe digitale de bază și ca specialiștii cu înalte calificări să fie instruiți și dotați cu competențe digitale avansate și să aibă o gândire inovatoare și antreprenorială;

20. regretă că persistă disparități de gen în accesul femeilor la dezvoltarea competențelor și participarea acestora pe piața forței de muncă⁽³¹⁾; subliniază că printre principalele probleme cu care se confruntă femeile se numără obstacolele în calea educației și formării în domeniile STIM (știință, tehnologie, inginerie și matematică), constrângerile socioculturale și economice, în special în economiile rurale și informale, precum și eșecul semnificativ în promovarea egalității de șanse a femeilor în alegerea de ocupații adesea dominate de bărbați; solicită Comisiei să încurajeze rețelele de mentorat, făcând astfel posibile mai multe modele feminine care să încurajeze femeile să opteze pentru ocupații care ies din logica ocupațională bazată pe stereotipuri de gen⁽³²⁾; solicită evitarea stereotipurilor și a stereotipurilor de gen prin formare, deoarece acestea sunt legate de capacitatea de inserție profesională și creează un ciclu vicios, perpetuând astfel o segregare pronunțată a muncii; subliniază că 90 % din locurile de muncă necesită competențe digitale de bază, iar femeile reprezintă numai 17 % din persoanele care studiază și urmează o carieră în sectorul TIC în UE⁽³³⁾ și numai 36 % din absolvenții STIM⁽³⁴⁾, în pofida faptului că fetele depășesc nivelul de performanță al băieților în domeniul alfabetizării digitale⁽³⁵⁾;

⁽³¹⁾ Sinteză a politicii OIM, august 2020, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_emp/—ifp_skills/documents/publication/wcms_244380.pdf

⁽³²⁾ „ICT for Work: Digital Skills in the Workplace” („TIC în muncă: competențe digitale la locul de muncă”), Comisia Europeană, 2017.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20180425-1>

⁽³⁴⁾ <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/9540ffa1-4478-11e9-a8ed-01aa75ed71a1>

⁽³⁵⁾ Studiu internațional privind competențele în domeniul informatic (ICILS), 2018.

Joi, 11 februarie 2021

21. subliniază importanța educației și a dezvoltării competențelor pentru a elimina prejudecățile de gen și a sprijini egalitatea de gen și solicită sporirea eforturilor atât la nivel național, cât și european pentru a elimina acest dezechilibru de gen și pentru a veghea ca femeile să aibă acces la învățare și formare de calitate pe tot parcursul vieții, inclusiv după perioadele de absență din motive de responsabilități de îngrijire; subliniază nevoia de procese de recrutare și selecție care iau în considerare dimensiunea de gen în sectoarele public și privat și mai ales în sectoarele orientate spre viitor precum STIM și sectorul digital, unde femeile sunt subreprezentate; subliniază, în acest sens, că discriminarea de gen afectează nu numai persoanele la nivel individual, ci și societatea în ansamblu; reamintește că trebuie luate măsuri astfel încât impactul crizei să nu adâncească inegalitatea de gen, atenuând astfel impactul disproporționat și de lungă durată asupra drepturilor, veniturilor și protecției sociale ale femeilor și prevenind și alte inegalități și discriminări în sfera muncii, acordând o atenție deosebită structurării accentuate pe criterii de gen a pieței muncii, tranziției digitale și tranziției verzi și distribuției inegale a activităților domestice și de îngrijire neremunerate;

22. subliniază că soluția acestor probleme este acordarea de șanse egale și solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate eliminării deficitului de competențe digitale, asigurându-se că regiunile vulnerabile și cetățenii defavorizați, precum și persoanele expuse riscului de excludere socială, inclusiv persoanele cu dizabilități sau cele care provin din rândurile minorităților etnice au acces la educație și formare digitală, dispun de hardware-ul minim necesar, beneficiază de un larg acces la internet și la instrumente de sprijin digital și învățare tehnologică; subliniază că trebuie să se acorde sprijin acestor categorii pentru ameliorarea competențelor digitale de care au nevoie pentru a prospera și pentru a evita adâncirea inegalităților, vechind ca nimeni să nu fie lăsat în urmă;

23. ia act cu mare interes de posibilitățile și problemele generate de răspândirea soluțiilor digitale, cum ar fi munca la distanță, pentru care dezvoltarea competențelor digitale este esențială; reamintește importanța unui cadru juridic european care vizează reglementarea condițiilor de muncă la distanță și dreptul de a se deconecta în Uniune și asigurarea de condiții decente de muncă și de încadrare în muncă în economia digitală determinate de dobândirea de noi competențe;

24. subliniază numeroasele perspective pe care munca la distanță le oferă pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale angajaților, inclusiv ale angajaților care sunt aproape de vârsta de pensionare, precum și pentru sporirea incluziunii persoanelor cu dizabilități; regretă că persoanele cu dizabilități continuă să fie defavorizate pe piața forței de muncă și că, de prea multe ori, lipsa de acces a acestora la educație și formare poate determina excluderea lor de pe piața muncii; solicită Comisiei ca, în recomandările sale adresate statelor membre, să acorde o atenție specială modalităților de îmbunătățire a accesului persoanelor cu dizabilități la calificarea sau recalificarea digitală, coordonându-l cu noile nevoi ale economiei digitale globale emergente;

25. observă că, în contextul extinderii muncii la distanță, Comisia și statele membre trebuie să plaseze în centrul strategiilor lor competențele care promovează acest nou mod de lucru; subliniază că învățarea la distanță și școlile la distanță pun probleme personalului didactic și beneficiarilor învățământului deopotrivă și că competențele necesare pentru oferirea de servicii educaționale la distanță și formarea formatorilor și a educatorilor reprezintă o prioritate pe termen scurt pentru Europa în acest moment;

26. solicită Comisiei să sprijine oferta de formare a lucrătorilor care beneficiază de indemnizație de șomaj tehnic sau de indemnizație de șomaj parțial, inclusiv prin intermediul sistemului SURE; invită statele membre să ofere lucrătorilor afectați măsuri adecvate de formare;

27. solicită angajatorilor să adapteze practicile la locul de muncă care valorifică competențele forței de muncă și care sprijină dezvoltarea competențelor, punând accentul pe educația următoarei generații de manageri pe probleme legate de implementarea practicilor organizaționale care stimulează utilizarea și dezvoltarea competențelor, precum și pe sprijinirea guvernelor naționale și a partenerilor sociali în dezvoltarea de rețele și structuri de sprijin care oferă consultanță organizațiilor cu privire la combinarea de practici la locul de muncă care corespunde cel mai bine contextului lor;

28. solicită facilitarea recunoașterii, validării și portabilității rezultatelor în domeniul învățării nonformale și informale, inclusiv a celor obținute în forme digitalizate de ocupare a forței de muncă, cum ar fi lucrul pe platforme online;

29. solicită măsuri, mecanisme de evaluare și resurse imediate și ambițioase la nivel european, național, regional și local pentru a așeza competențele digitale în centrul politicilor de educație și formare, garantând în același timp un nivel ridicat de competențe de lectură și matematică în rândul cursanților, punând aceste competențe, instrumentele IT și accesul la internet la dispoziția tuturor, îmbunătățind competențele digitale ale profesorilor și formatorilor și dotând școlile, instituțiile de formare, furnizorii de EFP, organizațiile active în domeniul educației și universitățile cu platforme de învățare online

Joi, 11 februarie 2021

publice și independente și cu alte tehnologii și cu infrastructura digitală necesară pentru a permite învățarea online și de la distanță, precum și învățarea mixtă; subliniază, în acest sens, importanța unei abordări reale a învățării pe tot parcursul vieții; sprijină acțiunile pe care Comisia le-a planificat, așa cum se prevede în Agenda pentru competențe și în Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027 și solicită o cooperare mai strânsă între Comisie și statele membre în acest domeniu; subliniază importanța stimulentei pentru dezvoltarea conținutului de învățare digitală și a modulelor programelor de învățământ de bază în conformitate cu nevoile pieței forței de muncă, axându-se pe competențele digitale și verzi, inclusiv prin intermediul platformelor de formare online;

30. deplânge faptul că în Europa mai există copii fără acces la educație, precum și elevi și studenți fără acces sau cu acces inadecvat la educația digitală din cauza lipsei de echipamente digitale, de programe informatice sau de conexiune la internet sau din cauza stării inadecvate a acestora; reiterează nevoia de a îmbunătăți conectivitatea la toate nivelurile, în special în zonele rurale și îndepărtate, unde aceasta lipsește deseori, și de a extinde accesul la echipamente digitale; atrage atenția asupra inovării de vârf în materie de computere, de tablete și de programe informatice în Europa;

31. subliniază că consecințele pandemiei de COVID-19 oferă o ocazie unică de a accelera revoluția digitală și tehnologică în cadrul învățării pe tot parcursul vieții, care poate elimina barierele fizice, acolo unde este posibil, și își poate mări semnificativ raza de acțiune și impactul; încurajează statele membre și furnizorii de educație să extindă posibilitățile de învățare delocalizată, permițându-le studenților din zonele îndepărtate și rurale sau din străinătate să acceseze cursuri pe teritoriul UE fără a se confrunța cu constrângeri de localizare;

32. subliniază că măsurile europene și naționale, inclusiv programele educaționale și investițiile specifice, ar trebui elaborate și puse în aplicare cu scopul final de a asigura disponibilitatea și pregătirea cetățenilor pentru viitoarele locuri de muncă ce necesită competențe digitale, pentru a valorifica potențialul maxim al tranziției digitale pe piața muncii din UE și a permite întreprinderilor să profite pe deplin de noile metode de lucru, cum ar fi munca la distanță;

33. subliniază că este necesar să se clarifice mai în detaliu inițiativa universităților europene și obiectivul său ambițios de a stabili standarde pentru învățământul superior în UE; reiterează faptul că cooperarea de succes între universități s-a bazat dintotdeauna pe o abordare ascendentă, pe independență și excelență academică și că procesul Bologna reprezintă un instrument important al cooperării universitare în UE și în afara ei;

34. observă că tranziția verde este un vector important al cererii de forță de muncă în toate sectoarele și poate crea milioane de locuri de muncă; reamintește că trecerea cu succes la o economie verde trebuie să fie însoțită de măsuri de calificare, recalificare și perfecționare, pentru a dezvolta aptitudinile, cunoștințele și competențele necesare într-o astfel de economie; salută, în acest sens, acțiunile Comisiei de sprijinire a dobândirii de competențe pentru tranziția verde; solicită adoptarea de măsuri rapide pentru a evita blocajele în materie de competențe în acest domeniu și pentru a permite UE să rămână lider mondial în economia verde; încurajează statele membre și autoritățile locale și regionale să integreze în sistemele de educație și formare dezvoltarea durabilă și aptitudinile și competențele verzi;

35. subliniază că mobilitatea studenților și a profesorilor este unul dintre principalele instrumente pentru schimbul de idei și de bune practici și pentru creșterea calității formării în domeniul competențelor în întreaga Uniune; insistă că mobilitatea trebuie să fie accesibilă și incluzivă; constată că, deși mobilitatea fizică ar trebui să joace întotdeauna un rol principal, învățarea virtuală va deveni din ce în ce mai importantă, având rolul de element complementar și de substitut de ultimă instanță, fapt pus în evidență de măsurile luate în contextul epidemiei de COVID-19;

36. observă că competențele creative și artistice sunt esențiale pentru economie și solicită introducerea, în cadrul Agendei pentru competențe, a unei abordări mai orizontale în vederea includerii lor în toate programele de învățământ;

37. subliniază că punerea în aplicare a Agendei pentru competențe necesită o finanțare adecvată, atât la nivel european, cât și la nivel național și local; se așteaptă ca cadrul financiar multianual 2021-2027 și instrumentul Next Generation EU să asigure resurse semnificativ sporite pentru dezvoltarea competențelor; reamintește că, în ceea ce privește perfecționarea și recalificarea, responsabilitatea le revine în primul rând statelor membre și întreprinderilor și, prin urmare, le solicită acestora să investească mai mult în bugetele pentru dezvoltarea competențelor și pentru educație, deoarece investițiile semnificative în capitalul uman sunt esențiale pentru asigurarea unei competitivități sustenabile, a echității sociale și a rezilienței;

38. subliniază importanța unor programe și instrumente precum Erasmus+, Orizont Europa, Corpul european de solidaritate, Europa creativă, programul Europa digitală și Garanția pentru tineret și Garanția pentru copii în a sprijini tinerii și adulții să dobândească noile competențe și aptitudini de calitate necesare în economia digitală și verde și în sfera muncii, precum și în a oferi posibilități de mobilitate în scop educațional; solicită ca potențialul acestor programe să fie explorat în permanență de Comisie și de statele membre pentru a promova corelarea permanentă a competențelor cu nevoile pieței muncii;

Joi, 11 februarie 2021

39. subliniază potențialele șanse oferite de programul Erasmus+, în special în domeniul educației adulților, și necesitatea de a crește bugetul acestuia pentru perioada 2021-2027;

40. solicită statelor membre să acorde prioritate recalificării și perfecționării în cadrul planurilor lor de redresare și reziliență; solicită statelor membre să vegheze ca Fondul pentru o tranziție justă și FSE+ să dispună de finanțare suficientă și să sprijine planurile integrate de la nivel local astfel încât acestea să contribuie la activitățile de perfecționare și recalificare desfășurate, în special, în rândul celor mai vulnerabile grupuri, inclusiv în rândul persoanelor expuse riscului de șomaj, pentru a garanta că fiecare persoană din sectoarele vulnerabile se poate recalifica și poate dobândi noi competențe pentru a rămâne activă pe piața muncii și pentru a beneficia de tranziția verde și cea digitală; subliniază potențialul conturilor individuale destinate învățării, un mecanism de finanțare esențial pentru punerea în aplicare a Agendei pentru competențe, ca un pas spre recunoașterea drepturilor universale la învățarea pe tot parcursul vieții;

41. subliniază că orientarea profesională și a carierei este esențială pentru sprijinirea de alegeri motivate și inteligente în carieră și pentru prevenirea părăsirii timpurii de către elevi a sistemelor de educație și formare și că sprijinul acordat pe perioada studiilor și a formării este, de asemenea, esențial pentru un parcurs de învățare reușit și pentru dezvoltarea competențelor; încurajează Comisia și statele membre să asigure disponibilitatea acestei orientări pentru tineri, care include dezvoltarea competențelor antreprenoriale;

42. subliniază importanța investițiilor în formarea profesională de tip formal și informal și în învățarea pe tot parcursul vieții pentru a asigura o formare și tranziții echitabile ale forței de muncă, precum și promovarea educației și formării în timpul programului de lucru;

43. constată că principala sursă de finanțare acordată de UE pentru educație este Fondul social european+ și subliniază că este important să se garanteze că aceste fonduri rămân disponibile în acest scop, în special în perioade de criză;

44. solicită adoptarea de politici privind concediul pentru studii plătit, în conformitate cu Convenția OIM privind concediul pentru studii plătit, care să permită lucrătorilor să participe la programe de formare în timpul programului de lucru și fără costuri personale, cu scopul de a promova învățarea pe tot parcursul vieții;

45. subliniază că este necesar ca strategiile în materie de educație, informare, orientare și motivare, precum și sistemele de învățare pe tot parcursul vieții să fie de calitate, incluzive, flexibile și accesibile tuturor pentru a promova competitivitatea pieței muncii, incluziunea socială și egalitatea de șanse; invită Comisia și, în special, statele membre să asigure accesul egal la o educație de calitate și să faciliteze accesul la programe de calitate pentru dezvoltarea competențelor cursanților adulți, inclusiv pentru adulții slab calificați și cu un nivel scăzut de competențe, precum și pentru grupurile defavorizate și cetățenii vulnerabili, cum ar fi persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, persoanele fără adăpost, NEET și persoanele care provin din familii de migranți; subliniază necesitatea sensibilizării în legătură cu importanța dezvoltării competențelor pe tot parcursul vieții în beneficiul individual, economic și social; încurajează implicarea părților interesate din domeniul educației, inclusiv a serviciilor sociale, a societății civile și a furnizorilor de educație non-formală, pentru a-i identifica pe cei care sunt cel mai departe de piața muncii și a ajunge la ei; subliniază necesitatea unor soluții locale inovatoare pentru a regândi modul în care pot fi eliminate deficitul de competențe și necorelarea dintre cererea și oferta de competențe;

46. subliniază că potențialul participanților la educație poate fi stimulat prin practică și subliniază, în acest context, importanța creșterii influenței angajatorilor asupra modelului sistemului de învățământ profesional; subliniază că angajatorii ar trebui să joace un rol important în furnizarea de oportunități pentru profesori și formatori, de stagii în cadrul întreprinderilor și, astfel, să contribuie la creșterea competențelor profesionale ale profesorilor și ale formatorilor; solicită o cooperare mai strânsă între mediul de afaceri și sectorul educației la toate nivelurile, oferind programe de stagiu și ucenicie în întreprinderi pentru cursanții și studenții EFP;

47. subliniază că este important să se ajungă la persoanele din zonele rurale și îndepărtate și să se crească accesibilitatea și adaptarea oportunităților de perfecționare și recalificare pentru persoanele care lucrează în agricultură, pescuit, silvicultură și alte ocupații în aceste regiuni, să li se ofere acestor persoane competențe verzi, digitale și toate competențele necesare pentru a înțelege mai bine perspectivele actuale și viitoare oferite de economia verde și cea albastră și să li se ofere posibilitatea de a-și aduce o contribuție importantă la conservarea mediului;

48. reamintește că programele desfășurate în afara școlii și învățarea nonformală și informală, inclusiv activitățile de voluntariat, sunt importante pentru că oferă oportunități de învățare adaptabile și noi competențe și cunoștințe majorității persoanelor pentru care educația formală este inaccesibilă;

Joi, 11 februarie 2021

49. subliniază necesitatea de a crește atractivitatea profesiei de cadru didactic și de a trata statutul social ridicat al profesorilor ca direcție strategică de acțiune în fiecare țară a Uniunii Europene; subliniază că atragerea celor mai buni candidați pentru profesia de cadru didactic, împreună cu îmbunătățirea calificărilor și perfecționarea profesorilor cu experiență, ar trebui să fie tratate ca priorități de către Comisie și statele membre;

50. subliniază că principala competență în materie de perfecționare și recalificare revine statelor membre; consideră că pentru a înfăptui dubla tranziție verde și digitală, există perspective și beneficii reale în dezvoltarea unei structuri unice paneuropene de competențe în domeniul înaltei tehnologii care să coordoneze bunele practici, perfecționarea și recalificarea în domeniul înaltei tehnologii coordonate de întreprinderi și care utilizează abordări bazate pe date pentru a determina nevoile în materie de competențe la nivelul UE;

51. subliniază importanța competențelor transversale, interpersonale și interculturale, pe lângă competențele digitale și tehnice, în asigurarea unei educații complete pentru cetățeni, în soluționarea problemelor globale actuale și viitoare și în sprijinirea tranziției digitale și a celei verzi, făcându-le mai incluzive și mai echitabile;

52. ia act de acțiunile planificate de Comisie pentru a promova abilitățile pentru viață, în special actualizarea Planului european pentru învățarea în rândul adulților; încurajează Comisia să acorde o atenție și mai mare acestor acțiuni prin integrarea abilităților pentru viață în toate sectoarele educației și ale formării; subliniază că abilitățile pentru viață trebuie înțelese și în afara nevoilor pieței muncii; subliniază că toți cetățenii ar trebui să aibă acces la competențe pentru dezvoltarea personală pentru a deveni autonomi în societățile aflate în schimbare rapidă ale prezentului; reamintește că acest lucru este deosebit de important pentru sprijinirea rezilienței cetățenilor în perioade de criză, atunci când trebuie să se acorde atenție și calității vieții; invită Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită dezvoltării competențelor non-tehnice, cum ar fi competențele analitice, inteligența emoțională, competențele de conducere, antreprenoriale și financiare, autonomizarea, munca în echipă, comunicarea, cooperarea, responsabilitatea, adaptabilitatea, creativitatea, inovarea, gândirea critică și abilitățile lingvistice, care vor deveni și mai importante pentru cetățenia activă și pentru lumea muncii de după COVID-19;

53. atrage atenția că într-o societate în curs de îmbătrânire este esențial să se garanteze învățarea pe tot parcursul vieții, promovând cultura învățării pe tot parcursul vieții de la o vârstă fragedă până la o vârstă înaintată; reamintește că combaterea șomajului în rândul persoanelor în vârstă din UE rămâne importantă; invită Comisia și statele membre să acorde o mai mare atenție lucrătorilor în vârstă și să se asigure că aceștia pot participa la programe individualizate de perfecționare și recalificare, permițându-le să se adapteze la nevoile în schimbare în materie de competențe și să rămână astfel activi mai mult timp pe piața muncii, să aibă o bună calitate a vieții și să atingă un nivel suficient de independență; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită îmbunătățirii competențelor și tehnologiilor digitale, care pot oferi noi metode posibilități de educație pentru adulți și persoane în vârstă, și garantării accesului la internet, precum și îmbunătățirii infrastructurii digitale, în special în zonele rurale și îndepărtate; observă, în acest sens, rolul centrelor comunitare, al bibliotecilor și al soluțiilor personalizate de învățare de la distanță pentru asigurarea unei învățări pe tot parcursul vieții mai accesibile persoanelor în vârstă; subliniază că și generațiile mai în vârstă sunt o resursă prețioasă de experiență, a cărei împărtășire ar trebui să fie încurajată pentru a spori competențele generațiilor mai tinere de lucrători;

54. subliniază că trebuie să crească numărul de copii cu vârsta sub trei ani care participă la educația și îngrijirea timpurie (ECEC) și că trebuie să se acorde o mai mare atenție dezvoltării încă din primii ani de viață ai unui copil, competențelor de cercetare și unei abordări creative a învățării despre lume; subliniază că începutul timpuriu al educației preșcolare are un impact semnificativ asupra obținerii unor rezultate mai bune în etapele ulterioare ale școlarizării și că dezechilibrul existent în participarea la ECEC poate contribui la diferențele de șanse și activități educaționale aflate la dispoziția copiilor încă din primele etape ale dezvoltării;

55. subliniază că trebuie aplicate rapid acțiunile anunțate de Comisie pentru a răspunde nevoilor în materie de competențe de pe piața forței de muncă și pentru a contribui la o redresare rapidă în urma crizei provocate de COVID-19; invită Comisia să furnizeze un calendar clar al acțiunilor avute în vedere;

56. subliniază nevoia de soluții menite să permită întreprinderilor și angajatorilor privați să încurajeze și să sprijine cursurile de formare la locul de muncă și concediile pentru formare, inclusiv prin examinarea voucherelor de formare sau prin recunoașterea automată a competențelor dobândite la locul de muncă; reamintește importanța strategică a unor inițiative precum EuroSkills și WorldSkills, care sunt exemple de construire de parteneriate între întreprinderi, guvern și autoritățile regionale și din domeniul educației; solicită continuarea acordării de sprijin pentru dezvoltarea inițiativei

Joi, 11 februarie 2021

EuroSkills prin finanțarea de proiecte comune, prin schimburi de experiență, prin dezvoltarea potențialului instituțiilor care oferă cursuri de formare pentru nevoile EuroSkills, prin crearea de cursuri de specialitate în cadrul EuroSkills, de campusuri industriale pentru tinerii talentați, precum și prin crearea unui sistem de formare pentru formatorii și experții din industrie;

57. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0052

Siguranța centralei nucleare de la Ostroveț, Belarus**Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la siguranța centralei nucleare de la Ostroveț (Belarus) (2021/2511(RSP))**

(2021/C 465/11)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Consiliului European din 10-11 decembrie 2020,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la siguranța centralei nucleare de la Ostroveț, Belarus (O-000004/2021 – B9-0003/2021),
 - având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie,
- A. întrucât siguranța nucleară este o prioritate-cheie pentru Uniunea Europeană, atât în interiorul său, cât și în afara frontierelor sale externe;
- B. întrucât Grupul european de reglementare pentru siguranța nucleară (ENSREG) reunește o expertiză vastă, dobândită în evaluări colegiale ale centralelor nucleare situate atât în interiorul, cât și în afara UE;
- C. întrucât o echipă de evaluare colegială a ENSREG a vizitat Belarus și centrala nucleară de la Ostroveț în martie 2018, după activitățile pregătitoare necesare, cum ar fi primirea de răspunsuri la întrebările scrise adresate de echipa de evaluare colegială, și a publicat un raport final în iulie 2018;
- D. întrucât ENSREG a solicitat autorităților belaruse să elaboreze un plan național de acțiune pentru a se asigura că se aplică la timp toate recomandările de îmbunătățire a siguranței cuprinse în raportul de evaluare colegială, sub rezerva unei viitoare revizuirii independente, așa cum se obișnuiește pentru toate țările din UE și din afara UE care participă la procesul de simulare a unei situații de criză;
- E. întrucât Belarus a publicat planul național de acțiune în august 2019, dar a aprobat o nouă evaluare colegială de către ENSREG abia în iunie 2020, după solicitări repetate și presiuni considerabile la nivel înalt din partea UE;
- F. întrucât noua evaluare colegială este în curs și ENSREG își va finaliza și publica constatările privind siguranța centralei nucleare în lunile următoare și își propune să definitiveze un raport preliminar emis de plenumul ENSREG și transmis Belarusului înainte de exploatarea comercială a centralei, planificată pentru martie 2021 de către autoritățile belaruse;
- G. întrucât centrala a început să producă energie electrică la 3 noiembrie 2020, în pofida numeroaselor probleme de siguranță nerezolvate și fără să existe dovezi privind aplicarea recomandărilor formulate în evaluarea colegială din 2018 de UE și a celor formulate de Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA);
- H. întrucât centrala a început să funcționeze fără autorizație de funcționare, dat fiind că procedura de acordare a autorizațiilor a fost modificată în iulie 2020;
- I. întrucât livrările de energie electrică între Belarus și UE au încetat la 3 noiembrie 2020, când centrala de la Ostroveț a fost conectată la rețeaua de energie electrică, ca urmare a deciziei comune a statelor baltice din august 2020 de a înceta schimburile comerciale de energie electrică cu Belarus de îndată ce centrala de la Ostroveț va începe să producă energie electrică,
1. își exprimă îngrijorarea cu privire la amplasarea centralei nucleare de la Ostroveț la 50 km de Vilnius (Lituania) și în imediata apropiere a altor țări membre ale UE, cum ar fi Polonia, Letonia și Estonia;
 2. deplânge faptul că proiectul este pus în aplicare în ciuda protestelor cetățenilor belaruși și denunță faptul că membri ai unor ONG-uri belaruse care încearcă să atragă atenția societății cu privire la construirea centralei din Ostroveț au fost persecutați și arestați ilegal;

Joi, 11 februarie 2021

3. constată cu îngrijorare că centrala a fost construită ca un proiect geopolitic gândit de Belarus și Rusia și că construcția și exploatarea sa viitoare reprezintă o posibilă amenințare pentru Uniunea Europeană și statele sale membre la nivel de siguranță, sănătate și protecția mediului;
4. rămâne preocupat de inaugurarea grăbită a unei centrale nucleare care nu respectă cele mai ambițioase standarde internaționale de mediu și de securitate nucleară și nici recomandările AIEA;
5. regretă lipsa persistentă de transparență și de informații oficiale cu privire la opririle repetate de urgență ale reactorului și la defectarea echipamentelor în faza de începere a exploatarei centralei în 2020, inclusiv defectarea a patru transformatoare de tensiune și funcționarea necorespunzătoare a sistemelor de răcire, deși se știe că s-au produs opt incidente în timpul construcției centralei, printre care două incidente legate de vasul de presiune al reactorului;
6. ia act de faptul că evaluarea colegială efectuată de UE în 2018 a scos la iveală numeroase probleme, că se pare că doar câteva recomandări au fost puse în practică până în prezent și că acest lucru ar trebui verificat de experții UE;
7. constată că numărul și frecvența incidentelor de siguranță ridică preocupări majore relativ la procedurile deficitare de asigurare și control al calității în etapele de proiectare, fabricare și asamblare ale centralei și gradul său redus de siguranță, chestiuni care trebuie abordate cum se cuvine în evaluarea colegială efectuată de UE;
8. solicită insistent autorităților din Belarus să asigure respectarea deplină a standardelor internaționale de siguranță nucleară și de mediu, precum și să coopereze în mod transparent, inclusiv și constructiv cu autoritățile internaționale, fără întârziere; invită Belarus să nu mai aplice în mod „selectiv” standardele AIEA și recomandările cuprinse în evaluările colegiale;
9. subliniază că standardele de siguranță nucleară trebuie să aibă prioritate maximă nu numai în timpul etapelor de proiectare și construcție, ci și pe durata funcționării centralei nucleare și trebuie supravegheate în mod constant de către o autoritate de reglementare independentă;
10. este preocupat de faptul că autoritatea de reglementare din Belarus actualmente responsabilă (Gosatomnadzor – Departamentul pentru siguranța nucleară și radiologică din cadrul Ministerului pentru situații de urgență) se află sub presiune politică constantă și nu dispune de suficientă independență nici în ceea ce privește forma, nici fondul; evidențiază așadar că o evaluare colegială transparentă și minuțioasă este, de asemenea, esențială și în faza de funcționare a centralei;
11. ia act de decizia părților la Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (Convenția Espoo) din 11 decembrie 2020 privind respectarea de către Belarus a obligațiilor care îi revin în temeiul convenției cu privire la centrala nucleară belarusă de la Ostrovetș și solicită insistent autorităților din Belarus să asigure punerea deplină în aplicare a Convenției Espoo;
12. subliniază că este necesar să se creeze și să se mențină un sistem de alertă timpurie pentru măsurarea nivelului de radiații în țările UE situate în vecinătatea centralei;
13. solicită insistent autorităților belaruse să coopereze pe deplin cu ENSREG în procesul de simulare a situațiilor de criză, care prevede o revizuire formală și o punere în aplicare de urgență a planului național de acțiune al Belarusului;
14. regretă faptul că o misiune de evaluare colegială a ENSREG la centrala de la Ostrovetș, planificată inițial să aibă loc în decembrie 2020, a trebuit anulată din motive organizatorice invocate de Belarus, precum și din cauza pandemiei de COVID-19;
15. salută prima etapă a actualei evaluări colegiale de către UE, care constă într-o vizită la fața locului la începutul lunii februarie 2021; subliniază că este important să se finalizeze la timp evaluarea și să se publice constatările și că cel puțin un raport preliminar trebuie transmis Belarusului până în martie 2021, când este preconizată inaugurarea exploatarei comerciale a centralei de autoritățile belaruse; ia act de faptul că toate aspectele legate de siguranță sunt la fel de importante și trebuie abordate înainte de începerea exploatarei comerciale a centralei;
16. regretă profund începerea grăbită a exploatarei comerciale a centralei în martie 2021 și subliniază că toate recomandările de siguranță emise de ENSREG trebuie puse în aplicare înainte ca centrala nucleară să intre în exploatare comercială; încurajează Comisia să colaboreze îndeaproape cu autoritățile belaruse pentru a suspenda procesul de demarare până când toate recomandările emise de UE pentru simulările de situații de criză vor fi puse în aplicare pe deplin și până când vor fi efectuate toate îmbunătățirile necesare în materie de siguranță și după ce societatea civilă belarusă și țările învecinate vor fi informate în mod corespunzător cu privire la măsurile luate;

Joi, 11 februarie 2021

17. solicită insistent Comisiei și ENSREG să continue de manieră transparentă și minuțioasă evaluarea colegială a centralei, să insiste asupra punerii imediate în aplicare a tuturor recomandărilor și să asigure o monitorizare veritabilă a procesului de punere în aplicare, inclusiv prin vizite periodice ale echipei de evaluare la fața locului și în timpul funcționării centralei; subliniază, în acest sens, cât este de importantă cooperarea de bună-credință cu AIEA;
 18. ia act de faptul că, deși țările baltice au convenit să înceteze schimburile comerciale de energie electrică cu Belarus, este totuși posibil ca energia electrică produsă de Belarus să intre pe piața UE prin rețeaua rusă;
 19. reamintește concluziile Consiliului European din 10-11 decembrie 2020 și susține identificarea de măsuri menite să împiedice importurile comerciale de energie electrică produsă de centrale nucleare din țări terțe care nu respectă nivelurile de siguranță recunoscute de UE, inclusiv de centrala nucleară de la Ostroveț;
 20. invită Comisia să evalueze și să propună măsuri de suspendare a comerțului cu energie electrică cu Belarus respectând obligațiile ce decurg din dreptul comercial internațional și din legislația privind energia și energia nucleară, pentru a garanta că energia electrică produsă de centrala de la Ostroveț nu are acces pe piața energetică a UE, dat fiind că Estonia, Letonia și Lituania sunt încă conectate la rețeaua BRELL;
 21. subliniază că accelerarea sincronizării rețelei de electricitate baltice cu rețeaua continentală europeană este de importanță strategică și subliniază că funcționarea în viitor a centralei nucleare de la Ostroveț nu ar trebui să împiedice în niciun fel desincronizarea Estoniei, Letoniei și Lituaniei de la rețeaua BRELL și că Uniunea Europeană ar trebui să continue integrarea celor trei state baltice în rețeaua de energie electrică a UE;
 22. își exprimă solidaritatea deplină cu cetățenii belaruși și cu cetățenii țărilor UE direct interesați de construirea și funcționarea centralei de la Ostroveț și solicită o implicare mai accentuată la nivel înalt a Uniunii Europene și a instituțiilor sale în această chestiune de maximă importanță europeană;
 23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0053

Situația umanitară și politică în Yemen

Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația umanitară și politică din Yemen (2021/2539(RSP))

(2021/C 465/12)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Yemen, în special cele din 4 octombrie 2018 ⁽¹⁾, 30 noiembrie 2017 ⁽²⁾, 25 februarie 2016 ⁽³⁾ și 9 iulie 2015 ⁽⁴⁾ referitoare la situația din Yemen, precum și rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la atacurile împotriva spitalelor și a școlilor ca încălcări ale dreptului umanitar internațional ⁽⁵⁾,
- având în vedere declarația din 8 februarie 2021 a purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) privind recentele atacuri comise de Ansar Allah,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al SEAE din 12 ianuarie 2021 privind desemnarea, de către SUA, a Ansar Allah drept organizație teroristă,
- având în vedere declarațiile purtătorului de cuvânt al SEAE din 30 decembrie 2020 privind atacul de la Aden, din 19 decembrie 2020 privind formarea noului guvern, din 17 octombrie 2020 privind eliberarea deținuților, din 28 septembrie 2020 privind schimbul de prizonieri și din 31 iulie 2020 privind eliberarea membrilor comunității Baha'i,
- având în vedere Comunicatul comun din 17 septembrie 2020 al Germaniei, Kuweitului, Suediei, Regatului Unit, Statelor Unite, Chinei, Franței, Rusiei și Uniunii Europene privind conflictul din Yemen,
- având în vedere declarația de la 9 aprilie 2020 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) privind anunțarea încetării focului în Yemen,
- având în vedere declarațiile comune ale comisarului UE pentru gestionarea crizelor, Janez Lenarčič, și ale fostului ministru suedez pentru cooperare pentru dezvoltare internațională, Peter Eriksson, de la 14 februarie 2020 și 24 septembrie 2020, intitulate „UNGA: EU and Sweden joint forces to avoid famine in Yemen” (Adunarea Generală a ONU: UE și Suedia își unesc forțele pentru a evita foametea în Yemen),
- având în vedere concluziile relevante ale Consiliului și ale Consiliului European referitoare la Yemen, în special, concluziile Consiliului din 25 iunie 2018,
- având în vedere raportul final al Grupului de experți al ONU privind Yemenul din 22 ianuarie 2021,
- având în vedere declarațiile relevante ale experților ONU privind Yemenul, în special cele din 3 decembrie 2020 intitulate „Grupul ONU de experți eminenți internaționali și regionali informează Consiliul de Securitate al ONU solicitând să se pună capăt impunității, o extindere a sancțiunilor și sesizarea Curții Penale Internaționale de către Consiliul de Securitate al ONU cu privire la situația din Yemen”, din 12 noiembrie 2020, intitulată „Experții ONU: echipei tehnice trebuie să i se permită să prevină dezastrul scurgerilor de petrol care amenință Yemenul”, din 15 octombrie 2020, intitulat „EAU: Experții ONU afirmă că returnările forțate în Yemen ale foștilor deținuți din Guantanamo sunt ilegale și pun vieți în pericol” și cea din 23 aprilie 2020 intitulată „Experții ONU fac apel la eliberarea imediată și necondiționată a membrilor comunității Baha'i din Yemen”,

⁽¹⁾ JO C 11, 13.1.2020, p. 44.

⁽²⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 104.

⁽³⁾ JO C 35, 31.1.2018, p. 142.

⁽⁴⁾ JO C 265, 11.8.2017, p. 93.

⁽⁵⁾ JO C 66, 21.2.2018, p. 17.

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere raportul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 2 septembrie 2020 privind punerea în aplicare a asistenței tehnice acordate Comisiei naționale de anchetă pentru investigarea acuzațiilor de încălcări și abuzuri comise de toate părțile implicate în conflictul din Yemen (A/HRC/45/57),
 - având în vedere raportul Reprezentantului special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate din 23 decembrie 2020 privind copiii și conflictele armate,
 - având în vedere cel de al treilea raport al Grupului ONU de experți eminenți internaționali și regionali privind Yemenul din 28 septembrie 2020 privind situația drepturilor omului în Yemen, inclusiv încălcările și abuzurile începând din septembrie 2014,
 - având în vedere dialogul interactiv din 29 septembrie 2020 al Consiliului ONU pentru Drepturile Omului cu Grupul ONU de experți eminenți internaționali și regionali privind Yemenul,
 - având în vedere rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, în special Rezoluția 2534 din 14 iulie 2020 de reînnoire a mandatului Misiunii ONU de sprijinire a Acordului de la Hodeidah (UNMHA) până la 15 iulie 2021 și Rezoluția 2511 din 25 februarie 2020 de reînnoire cu un an a regimului de sancțiuni din Yemen,
 - având în vedere declarația Secretarului General al ONU cu ocazia celei de a doua aniversări a Acordului de la Stockholm de la 14 decembrie 2020,
 - având în vedere Orientările UE privind promovarea respectării dreptului internațional umanitar ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Acordul de la Stockholm încheiat la 13 decembrie 2018,
 - având în vedere Acordul de la Riad încheiat la 5 noiembrie 2019,
 - având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și protocoalele adiționale la acestea,
 - având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât acum zece ani, în februarie 2011, au avut loc primele proteste în masă ce urmau să devină revoluția yemenită, care a determinat ulterior plecarea președintelui Ali Abdullah Saleh după 33 de ani de dictatură; întrucât această revoltă a reflectat aspirațiile profunde de democrație, libertate, justiție socială și demnitate umană ale poporului yemenit;
- B. întrucât, de la începutul conflictului armat, în martie 2015, cel puțin 133 000 de persoane au fost ucise și 3,6 milioane au fost strămutate intern; întrucât Acordul de la Stockholm, semnat în decembrie 2018, urmărea să creeze coridoare umanitare sigure, schimburi de prizonieri și încetarea focului în zona Mării Roșii; întrucât părțile au încălcat între timp acordul de încetare a focului și peste 5 000 de civili au fost uciși; întrucât majoritatea civililor au fost uciși de atacurile aeriene ale coaliției conduse de Arabia Saudită;
- C. întrucât analiștii sunt de acord în mare că, nereușind să urmeze o traiectorie politică integratoare, Yemenul s-a blocat în tensiuni tribale și politice crescânde și într-un război crud purtat prin interpuși între rebelii Houthi, sprijiniți de Iran, și Arabia Saudită, împingând întreaga regiune direct într-un conflict complex; întrucât Arabia Saudită este de părere că rebelii Houthi din Yemen sunt o forță iraniană delegată, în timp ce Iranul a condamnat ofensiva condusă de Arabia Saudită și a solicitat încetarea imediată a atacurilor aeriene conduse de Arabia Saudită;

⁽⁶⁾ JO C 303, 15.12.2009, p. 12.

Joi, 11 februarie 2021

- D. întrucât, în cursul anului 2020, luptele s-au intensificat, în special în orașele Jawf, Ma'rib, Nihm, Ta'izz, Hodeidah, Bayda' și Abyan și în jurul acestora, cu sprijinul direct al unor state terțe, inclusiv cu susținerea guvernului yemenit din partea coaliției conduse de Arabia Saudită și cu sprijinul Consiliului de tranziție sudic (STC) de către EAU, în timp ce mișcarea Houthi sprijinită de Iran controlează încă cea mai mare parte a nordului și centrului Yemenului, care reprezintă 70 % din populația Yemenului; întrucât continuă să se comită la scară largă încălcări grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar, fără ca făptașii să fie trași la răspundere;
- E. întrucât UE este preocupată de relatările privind noi atacuri comise de mișcarea Houthi în gubernoratele Ma'rib și Al-Jawf, precum și de încercările repetate de atacuri transfrontaliere pe teritoriul Arabiei Saudite; întrucât acțiunile militare și ofensivele reînnoite din această perioadă subminează grav eforturile depuse în prezent de trimisul special al ONU, Martin Griffiths, precum și eforturile generale de a pune capăt războiului din Yemen;
- F. întrucât mandatul Grupului de experți eminenți (GEE) al ONU a fost reînnoit în septembrie 2020 de către Consiliul pentru Drepturile Omului; întrucât cel mai recent raport al GEE din septembrie 2020 arată că toate părțile implicate în conflict continuă să comită o serie de încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar, inclusiv atacuri care ar putea fi considerate crime de război;
- G. întrucât printre încălcările verificate ale drepturilor omului se numără privarea arbitrară de viață, disparițiile forțate, detenția arbitrară, violența bazată pe gen, inclusiv violența sexuală, tortura și alte forme de tratamente crude, inumane sau degradante, recrutarea și utilizarea copiilor în ostilități, negarea dreptului la un proces echitabil, încălcarea libertăților fundamentale și a drepturilor economice, sociale și culturale; întrucât utilizarea pe scară largă a minelor antipersonal de către mișcarea Houthi reprezintă o amenințare constantă pentru civili și duce la strămutări; întrucât mișcarea Houthi, forțele afiliate guvernului și forțele yemenite sprijinite de EAU și Emiratele Arabe Unite au fost direct responsabile pentru detenții arbitrare și dispariții forțate;
- H. întrucât Yemenul și Emiratele Arabe Unite au semnat Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, dar nu l-au ratificat încă; întrucât Arabia Saudită nu a semnat și nici nu a ratificat Statutul de la Roma; întrucât mai multe prevederi ale Statutului de la Roma, inclusiv cele referitoare la crimele de război, reflectă dreptul internațional cutumiar, întrucât GEE al ONU a invitat Consiliul de Securitate să sesizeze Curtea Penală Internațională cu privire la situația din Yemen și să extindă lista persoanelor care fac obiectul sancțiunilor Consiliului de Securitate al ONU;
- I. întrucât, la 26 decembrie 2020, un nou guvern yemenit, compus din 24 de membri, a fost investit de președintele Abd-Rabbu Mansour Hadi pe baza Acordului de la Riad, mediat de Arabia Saudită; întrucât noul guvern de împărțire a puterii din Yemen are o reprezentare egală atât din regiunile nordice, cât și din cele sudice ale țării, inclusiv cinci membri ai Consiliului de tranziție sudic; întrucât, din păcate, pentru prima dată în ultimii 20 de ani, nicio femeie nu se află printre membrii săi; întrucât a izbucnit un nou litigiu între guvernul recunoscut la nivel internațional și Consiliul de tranziție sudic cu privire la o numire judiciară, confirmând instabilitatea guvernului comun; întrucât a izbucnit un nou conflict militar între forțele guvernului recunoscut la nivel internațional (sprijinite de o coaliție condusă de Arabia Saudită) și mișcarea Houthi; întrucât, de la începutul conflictului, femeile au fost complet absente din procesele de negociere, având totuși un rol fundamental în găsirea unei soluții durabile la acest conflict;
- J. întrucât războiul a dus la cea mai gravă criză umanitară din lume, aproape 80 % din populație – peste 24 de milioane de persoane – având nevoie de sprijin umanitar, inclusiv peste 12 milioane de copii; întrucât situația de pe teren continuă să se înrăutățească, având în vedere că 50 000 de yemeniți trăiesc deja în condiții de foamete; întrucât, potrivit celei mai recente analize pentru Yemen a Cadrului integrat al clasificării securității alimentare, peste jumătate din populație, și anume 16,2 milioane din cele 30 de milioane de locuitori, se va confrunta cu niveluri critice ale insecurității alimentare, iar numărul persoanelor care vor trăi în condiții de foamete ar putea să se tripleze; întrucât doar 56 % din cele 3,38 miliarde USD necesare pentru răspunsul umanitar în 2020 au fost primite până în prezent;
- K. întrucât pandemia de COVID-19 și impactul său socioeconomic împiedică și mai mult accesul la asistență medicală și crește riscul de malnutriție; întrucât a izbucnit o epidemie de holeră, cea mai mare din istoria recentă, fiind raportate peste 1,1 milioane de cazuri;

Joi, 11 februarie 2021

- L. întrucât conflictul actual a împiedicat grav progresele Yemenului în direcția atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU, în special a ODD 1 (eradicarea sărăciei) și a ODD 2 (eradicarea foametei); întrucât conflictul a încetinit dezvoltarea Yemenului cu peste două decenii; întrucât decalajul în ceea ce privește îndeplinirea ODD-urilor va continua să crească atât timp cât persistă conflictul;
- M. întrucât în nordul Yemenului stă să izbucnească o criză a combustibililor pentru a treia oară din 2019, reducând în mod substanțial accesul civililor la alimente, apă, servicii medicale și transport esențial; întrucât această criză provocată de om este rezultatul direct al concurenței dintre mișcarea Houthi și guvernul Yemenului recunoscut de ONU pentru a controla combustibilul;
- N. întrucât 2,1 milioane de copii suferă de malnutriție acută și aproape 358 000 de copii sub cinci ani suferă de malnutriție severă; întrucât, din cauza deficitului de finanțare, începând din aprilie 2020 s-a redus asistența alimentară, iar alte 1,37 milioane de persoane vor fi afectate dacă nu se asigură finanțare suplimentară; întrucât 530 000 de copii sub doi ani nu pot beneficia de servicii de nutriție dacă programele sunt suspendate;
- O. întrucât situația femeilor a fost agravată de conflict și de recenta pandemie de COVID-19; întrucât violența bazată pe gen și violența sexuală au crescut exponențial de la debutul conflictului; întrucât capacitatea deja limitată a sistemului de justiție penală de a combate violența sexuală și de gen a dispărut complet și nu s-au desfășurat investigații în legătură cu practici precum răpirea și violarea femeilor sau amenințarea cu acestea; întrucât aproximativ 30 % dintre familiile strămutate sunt conduse de femei; întrucât nu mai sunt disponibile medicamentele pentru multe boli cronice și întrucât în Yemen se înregistrează una dintre cele mai ridicate rate ale mortalității materne; întrucât malnutriția în rândul femeilor însărcinate și al celor care alăptează face ca acestea să fie mai expuse riscului de a se îmbolnăvi de holeră și de a prezenta simptome precum sângerarea, crescând considerabil riscul apariției de complicații și al decesului la naștere;
- P. întrucât GEE al ONU a constatat că Forțele Centurii de Securitate sprijinite de EAU comit violuri și alte forme de violență sexuală împotriva deținuților în mai multe centre de detenție, inclusiv în centrul Coaliției de la Bureiqa și în închisoarea Bir Ahmed și împotriva migranților și a comunităților africane de culoare marginalizate, și sunt responsabile de amenințări și hărțuire împotriva persoanelor LGBTI; întrucât împotriva mișcării Houthi au fost aduse acuzații credibile de utilizare a violului și a torturii ca arme de război, în special împotriva femeilor implicate politic și a activistelor;
- Q. întrucât Parlamentul a solicitat în repetate rânduri să se interzică, la nivelul UE, exportul, vânzarea, actualizarea și întreținerea tuturor echipamentelor de securitate către membrii coaliției conduse de Arabia Saudită, inclusiv către Arabia Saudită și EAU, având în vedere încălcările grave ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului comise în Yemen; întrucât unele state membre au impus interdicții asupra exporturilor de arme membrilor coaliției conduse de Arabia Saudită, printre acestea numărându-se interdicția Germaniei asupra exporturilor de arme către Arabia Saudită și interdicția Italiei asupra exporturilor de arme către Arabia Saudită și EAU, și întrucât și alte state membre intenționează să facă acest lucru; întrucât unele state membre continuă să exporte arme în Arabia Saudită și EAU care pot fi folosite în Yemen, încălcând astfel Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului privind exporturile de arme⁽⁷⁾, obligatorie din punct de vedere juridic;
- R. întrucât Statele Unite au sistat vânzările de arme către Arabia Saudită și au suspendat transferul de avioane F-35 către EAU, în așteptarea unei reexaminări; întrucât, la 4 februarie 2021, președintele SUA, Joe Biden, a anunțat încetarea iminentă a întregului sprijin al SUA pentru operațiunile ofensive din războiul din Yemen, inclusiv vânzările de arme relevante și a numit un nou trimis special în Yemen;
- S. întrucât, în raportul său final din 22 ianuarie 2021, Grupul de experți al ONU pentru Yemen a remarcat că un număr tot mai mare de dovezi sugerează că persoane sau entități din Iran furnizează cantități semnificative de arme și componente ale acestora mișcării Houthi; întrucât mișcarea Houthi continuă să atace ținte civile din Arabia Saudită cu rachete și vehicule aeriene fără pilot;

(7) JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

Joi, 11 februarie 2021

- T. întrucât, la 19 ianuarie 2021, administrația anterioară a SUA a adoptat desemnarea mișcării Houthi Ansar Allah drept organizație teroristă; întrucât, în pofida licențelor generale acordate de guvernul SUA, impactul acestei desemnări asupra capacității de a importa alimente, combustibil și medicamente în țară rămâne extrem de îngrijorător; întrucât, la 5 februarie 2021, noua administrație a SUA a anunțat retragerea Ansar Allah de pe listele organizațiilor teroriste străine și a teroriștilor internaționali special desemnați;
- U. întrucât deteriorarea situației politice și de securitate din Yemen a dus la extinderea și consolidarea prezenței grupărilor teroriste în țară, inclusiv Ansar al-Sharia, cunoscută și sub numele de Al-Qaida în Peninsula Arabică, și așa-numita Provincie yemenită Daesh, care continuă să controleze mici părți ale teritoriului, precum și aripa militară a Hezbollah, care se află pe lista organizațiilor teroriste a UE;
- V. întrucât o situație de stabilitate, securitate și democrație în Yemen, precum și un guvern care să funcționeze în mod adecvat reprezintă factori extrem de importanți pentru eforturile internaționale de combatere a extremismului și violenței în regiune și dincolo de aceasta, precum și pentru a asigura pacea și stabilitatea din Yemen;
- W. întrucât economia Yemenului a scăzut cu 45 % între 2015 și 2019; întrucât economia sa, deja fragilă înainte de conflict, a fost grav afectată, sute de mii de familii nemaiavănd o sursă constantă de venit; întrucât Yemenul importă 90 % din produsele sale alimentare prin importuri comerciale, pe care agențiile de ajutor umanitar nu le pot înlocui, deoarece agențiile umanitare oferă tichete alimentare sau numerar persoanelor aflate în dificultate, astfel încât acestea să poată face cumpărături în piețe; întrucât 70 % din ajutoarele destinate Yemenului și din importurile comerciale ale Yemenului intră prin portul Hodeidah, controlat de Houthi, și prin portul Saleef, aflat în apropiere, furnizând alimente, combustibil și medicamente de care populația are nevoie pentru a supraviețui;
- X. întrucât profitul economic a fost documentat pe scară largă, resursele economice și financiare ale țării fiind deturnate atât de guvernul Yemenului, cât și de mișcarea Houthi, cu un impact devastator asupra populației yemenite; întrucât raportul final al Grupului de experți al ONU afirmă că, în 2019, mișcarea Houthi a deturnat cel puțin 1,8 miliarde USD alocate guvernului pentru a plăti salarii și a furniza servicii de bază cetățenilor; întrucât raportul subliniază, de asemenea, că guvernul este implicat în practici de spălare de bani și de corupție care afectează negativ accesul cetățenilor din Yemen la o aprovizionare adecvată cu alimente, încălcând dreptul la hrană, inclusiv deturnarea ilegală către comercianți a 423 de milioane USD de fonduri saudite destinate inițial achiziționării de orez și de alte produse de bază pentru populația yemenită;
- Y. întrucât purtătorul de cuvânt al Secretarului General al ONU a subliniat necesitatea urgentă de a aborda amenințarea umanitară și de mediu reprezentată de un milion de barili de petrol care se pot scurge din petrolierul FSO Safer în largul Ras Issa din Yemen; întrucât deteriorarea rapidă a petrolierului reprezintă o amenințare gravă de deversare majoră de petrol, care ar avea un impact dezastruos asupra mediului, ar distruge biodiversitatea și mijloacele de subsistență ale comunităților costiere locale din Marea Roșie; întrucât, în ciuda riscului iminent de producere a unui dezastru ecologic, îndelung așteptata inspecție a petrolierului vechi de 44 de ani a fost amânată până în martie 2021,
1. condamnă în termenii cei mai fermi violențele actuale din Yemen începute în 2015, care au degenerat în cea mai gravă criză umanitară din lume; reamintește că nu poate exista o soluție militară la conflictul din Yemen și că criza poate fi soluționată în mod sustenabil numai printr-un proces de negociere incluziv, condus de Yemen și asumat de Yemen, care să implice toate componentele societății yemenite și toate părțile implicate în conflict; subliniază că, pentru a opri războiul și a atenua actuala criză umanitară, toate părțile ar trebui să se angajeze în negocieri de bună credință care să conducă la acorduri politice și de securitate viabile, în conformitate cu Rezoluția 2216 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU, mecanismele comune de punere în aplicare ale Misiunii Organizației Națiunilor Unite de sprijinire a Acordului de la Hodeidah și încetarea totală a focului, astfel cum se solicită în Rezoluția 2532 (2020) a Consiliului de Securitate al ONU;
 2. este consternat de criza umanitară devastatoare din țară; solicită tuturor părților să își îndeplinească obligațiile de a facilita trecerea rapidă și nestânjenită a ajutorului umanitar și a altor bunuri indispensabile populației și accesul neîngrădit la structurile medicale atât în Yemen, cât și în străinătate; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la cea mai recentă evaluare a Cadrului integrat al clasificării securității alimentare, care arată că 50 000 de persoane din Yemen trăiesc în condiții de foamete, preconizându-se că acest număr se va tripla până în iunie 2021, chiar dacă nivelurile actuale de asistență rămân constante;

Joi, 11 februarie 2021

3. salută contribuția UE acordată Yemenului de peste un miliard EUR începând din 2015 sub formă de asistență politică, pentru dezvoltare și umanitară; salută angajamentul său de a tripla ajutorul pentru Yemen în 2021; este preocupat, cu toate acestea, că acest lucru este în continuare insuficient pentru a aborda amploarea provocărilor cu care se confruntă Yemenul; regretă faptul că deficitul de finanțare pentru Yemen a crescut la 50 % în 2019; reamintește că amploarea și gravitatea crizei ar trebui să constituie punctul de plecare pentru discuțiile bugetare; invită UE să mobilizeze resurse suplimentare pentru a aborda situația din Yemen, ca parte a exercițiului de programare a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională; în sens mai larg, îndeamnă Comisia și statele membre să conducă în continuare eforturile internaționale de intensificare urgentă a ajutorului umanitar, inclusiv prin îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul conferinței donatorilor din iunie 2020 pentru Planul de răspuns umanitar pentru Yemen;

4. subliniază că răspândirea COVID-19 reprezintă o provocare suplimentară gravă pentru infrastructura sanitară în curs de prăbușire, deoarece centrele medicale nu au echipamente de bază pentru tratarea COVID-19, iar lucrătorii din domeniul sănătății nu dispun de echipamente de protecție și majoritatea nu primesc salarii, ceea ce face ca aceștia să nu se prezinte la serviciu; invită toți donatorii internaționali să îmbunătățească furnizarea de ajutor imediat pentru a susține sistemul local de sănătate și pentru a contribui la limitarea răspândirii actualelor epidemii mortale din Yemen, inclusiv COVID-19, malaria, holera și denga; invită UE și statele sale membre să faciliteze accesul la vaccinuri în Yemen, inclusiv în taberele pentru persoanele strămutate în interiorul țării, prin intermediul mecanismului COVAX, ca parte a eforturilor sale de a asigura accesul echitabil și global la vaccinuri împotriva COVID-19, în special în rândul persoanelor celor mai vulnerabile;

5. sprijină eforturile trimisului special al Secretarului General al ONU pentru Yemen, Martin Griffiths, de a susține procesul politic și a obține încetarea imediată a focului la nivel național; solicită ca trimisul special să beneficieze de acces deplin și neîngrădit la toate părțile teritoriului Yemenului; le cere VP/ÎR și tuturor statelor membre ale UE să îi acorde dlui Griffiths sprijinul politic necesar pentru a se ajunge la o rezolvare negociată a conflictului, care să integreze toate părțile; invită, în acest sens, Consiliul Afaceri Externe să își revizuiască și să își actualizeze cele mai recente concluzii din 18 februarie 2019 privind Yemenul pentru a reflecta situația actuală din această țară; îndeamnă UE și toate statele sale membre să continue să colaboreze cu toate părțile implicate în conflict și să susțină punerea în aplicare a Acordului de la Stockholm și a proiectului de declarație politică a ONU ca măsuri necesare în direcția dezamorsării conflictului și a acordului politic;

6. este convins că orice soluție pe termen lung ar trebui să abordeze cauzele profunde ale instabilității din această țară și să răspundă revendicărilor și aspirațiilor legitime ale poporului yemenit; își reafirmă sprijinul pentru toate eforturile politice pașnice de a apăra suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Yemenului; condamnă ingerințele străine în Yemen, inclusiv prezența trupelor străine și a mercenarilor străini pe teren; solicită retragerea imediată a tuturor forțelor străine pentru a facilita dialogul politic între yemeniți;

7. solicită tuturor părților implicate în conflict să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional umanitar și să pună capăt oricăror măsuri care exacerbează actuala criză umanitară; solicită UE și statelor sale membre să condamne în termenii cei mai fermi încălcările grave ale dreptului umanitar internațional comise de toate părțile implicate în conflict începând cu sfârșitul anului 2014, inclusiv atacurile aeriene ale coaliției conduse de Arabia Saudită, care au provocat mii de victime civile, au exacerbat instabilitatea țării și au vizat ținte nemilitare, cum ar fi școli, rezervoare de apă și nunți, și să condamne atacurile Houthis asupra țăintelor Arabiei Saudite de pe teritoriul Yemenului;

8. invită Arabia Saudită să înceteze imediat blocada asupra navelor care transportă combustibil destinat teritoriilor controlate de Houthis; reiterează faptul că toate părțile trebuie să se abțină de urgență de la utilizarea înfometării civililor ca metodă de război, deoarece aceasta constituie o încălcare a dreptului umanitar internațional în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (b) punctul xxv din Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale; subliniază importanța găsirii unui acord între cele două părți din nord și sud privind utilizarea combustibilului pentru a atenua criza economică, agricolă, sanitară, energetică și de transport, care a fost amplificată de utilizarea combustibilului ca armă de război economic;

9. condamnă recentele atacuri ale mișcării Houthis sprijinite de Iran în governoratele Ma'rib și Al-Jawf, precum și încercările repetate de a desfășura atacuri transfrontaliere pe teritoriul Arabiei Saudite, subminând astfel eforturile globale ale comunității internaționale de a pune capăt acestui război prin interpuși din Yemen;

10. sprijină toate măsurile de consolidare a încrederii cu părțile implicate în conflict, acordând o atenție deosebită celor care au capacitatea de a atenua imediat nevoile umanitare, cum ar fi redeschiderea completă a aeroportului din Sana'a, reluarea plăților salariale, punerea în aplicare a unor mecanisme care să permită funcționarea durabilă a porturilor maritime

Joi, 11 februarie 2021

în vederea facilitării importurilor de combustibil și de alimente, precum și eforturile de a furniza resurse și sprijin Băncii Centrale a Yemenului; solicită Uniunii Europene și tuturor statelor membre să pună la dispoziție un pachet de salvare economică pentru Yemen, inclusiv injecții valutare pentru a contribui la stabilizarea economiei și a rialului yemenit și pentru a preveni noi creșteri ale prețurilor la alimente, precum și furnizarea de rezerve străine pentru subvenționarea importurilor comerciale de alimente și combustibili și pentru plata salariilor publice;

11. deplânge lipsa femeilor în noul guvern yemenit, primul fără femei în 20 de ani, și invită guvernul yemenit să ia toate măsurile necesare pentru a asigura reprezentarea, prezența și participarea egală a femeilor în sfera politică a țării;

12. subliniază că exportatorii de arme care alimentează conflictul din Yemen nu respectă mai multe criterii din Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului privind exporturile de arme, obligatorie din punct de vedere juridic; își reiterează solicitarea, în acest sens, de a se interzice la nivelul UE exportul, vânzarea, actualizarea și întreținerea tuturor echipamentelor de securitate către membrii coaliției, inclusiv către Arabia Saudită și EAU, având în vedere încălcările grave ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului comise în Yemen;

13. ia act de deciziile unor state membre de a impune Arabiei Saudite și EAU interdicții asupra exporturilor de arme; subliniază că exporturile de arme rămân o competență națională a statelor membre; invită toate statele membre să sisteze exportul de arme către toți membrii coaliției conduse de Arabia Saudită; invită VP/ÎR să raporteze cu privire la stadiul actual al cooperării militare și în domeniul securității a statelor membre cu membrii coaliției conduse de Arabia Saudită; condamnă furnizarea unor volume semnificative de arme și componente ale acestora către mișcarea Houthi de către persoane și entități iraniene;

14. salută oprirea temporară de către Statele Unite a vânzărilor de arme utilizate pentru conflictul din Yemen către Arabia Saudită și a unui pachet de 23 de miliarde USD de avioane F-35 către EAU, precum și anunțul recent al administrației SUA privind încetarea iminentă a întregului sprijin pentru operațiunile ofensive din războiul din Yemen, inclusiv furnizarea de rachete ghidate de precizie și schimbul de informații; salută, în acest sens, angajamentul reînnoit al SUA față de soluționarea pe cale diplomatică a conflictului, exprimat prin recenta numire a unui trimis special al SUA în Yemen;

15. invită toate părțile implicate în conflictul din Yemen să pună în aplicare o politică de urmărire a atacurilor cu rachete și drone, care ar trebui să respecte dreptul internațional al drepturilor omului și dreptul umanitar internațional; îndeamnă Consiliul, VP/ÎR și statele membre să reafirme poziția UE în temeiul dreptului internațional și să se asigure că statele membre instituie garanții pentru a se asigura că serviciile de informații, infrastructura de comunicații și bazele militare nu sunt utilizate pentru a facilita execuțiile extrajudiciare; își reiterează apelul pentru adoptarea unei decizii a Consiliului cu caracter juridic obligatoriu privind utilizarea dronelor înarmate și respectarea dreptului internațional al drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar;

16. este profund îngrijorat de faptul că grupurile infracționale și teroriste, inclusiv Al-Qaida în Peninsula Arabă și ISIS/Daesh sunt în continuare prezente în Yemen; invită toate părțile implicate în conflict să ia măsuri hotărâte împotriva unor astfel de grupuri; condamnă toate actele comise de toate organizațiile teroriste;

17. salută decizia noului guvern al Statelor Unite de a revoca decizia fostului guvern american de a desemna mișcarea Houthi, cunoscută și sub numele de Ansar Allah, drept organizație teroristă străină și terorist internațional special desemnat;

18. invită Consiliul să pună pe deplin în aplicare Rezoluția 2216 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU prin identificarea persoanelor care obstrucționează acordarea de ajutor umanitar și a celor ce plănuiesc, comandă sau săvârșesc acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar sau acte care constituie încălcări ale drepturilor omului în Yemen și prin adoptarea de măsuri specifice împotriva acestor persoane; reamintește că nicio persoană din coaliție nu a fost desemnată pentru sancțiuni de către Comitetul pentru sancțiuni, în ciuda informațiilor cu privire la încălcările repetate comise de coaliție adunate de GEE al ONU, care oferă informații pentru a ajuta la punerea deplină în aplicare a rezoluției Consiliului de Securitate al ONU;

Joi, 11 februarie 2021

19. solicită insistent să se pună capăt tuturor formelor de violență sexuală și bazată pe gen împotriva femeilor și a fetelor, inclusiv a celor aflate în detenție; solicită UE, în acest sens, să asigure o finanțare specifică pentru organizațiile locale conduse de femei și pentru drepturile femeilor, pentru a ajuta mai eficient femeile, fetele și supraviețuitorii violenței bazate pe gen, precum și pentru programele dedicate obținerii rezilienței și capacității economice a femeilor;

20. reiterează că este absolut necesar să se protejeze copiii și să se asigure exercitarea deplină a drepturilor omului de către aceștia; solicită, în acest sens, tuturor părților implicate în conflict să pună capăt recrutării și utilizării copiilor ca soldați în conflictul armat și să asigure în continuare demobilizarea și dezarmarea efectivă a băieților și a fetelor recrutați sau utilizați în cadrul ostilităților și le îndeamnă să elibereze persoanele capturate și să coopereze cu ONU în vederea punerii în aplicare a unor programe eficiente de reabilitare, recuperare fizică și psihologică și reintegrare în societate;

21. invită toate părțile să înceteze imediat toate atacurile împotriva libertății de exprimare, desfășurate inclusiv prin arestări, prin dispariții forțate și prin intimidare, și să elibereze toți jurnaliștii și toți apărătorii drepturilor omului care se află în detenție doar pentru că și-au exercitat drepturile omului;

22. este profund îngrijorat de relatările privind negarea libertății de religie sau de convingere, inclusiv discriminarea, detenția ilegală și utilizarea violenței, solicită respectarea și protejarea drepturilor la libertatea de exprimare și de convingere și condamnă discriminarea pe motive de apartenență religioasă, în special a creștinilor, a evreilor și a altor minorități religioase și a necredincioșilor în cazurile privind distribuirea ajutorului umanitar; solicită eliberarea imediată și necondiționată și oprirea persecutării adepților credinței Baha'i, care sunt în prezent deținuți pentru practicarea pașnică a religiei lor și care se confruntă cu acuzații pasibile de pedeapsa cu moartea;

23. deplânge daunele aduse patrimoniului cultural yemenit de atacurile aeriene ale coaliției conduse de Arabia Saudită, inclusiv orașului vechi Sana'a și orașului istoric Zabid, precum și bombardarea Muzeului Național Taiz și jefuirea manuscriselor și a relicvelor din biblioteca istorică a orașului Zabid de către mișcarea Houthi; subliniază că toți autorii acestor acte trebuie trași la răspundere în conformitate cu Convenția de la Haga din 1954 privind protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat; solicită suspendarea drepturilor de vot ale Arabiei Saudite și ale EAU în cadrul organismelor de conducere ale UNESCO în așteptarea unei investigații independente și imparțiale privind responsabilitățile ambelor țări în ceea ce privește distrugerea patrimoniului cultural; solicită Secretarului General al ONU să sesizeze Consiliul de Securitate în vederea adoptării unei rezoluții referitoare la protejarea tuturor siturilor culturale amenințate de conflictul din Yemen;

24. reiterează necesitatea urgentă de a întreprinde o misiune a ONU de evaluare și reparare a FSO Safer, care este abandonată în largul portului Hodeidah și prezintă un risc imediat de catastrofă ecologică majoră pentru biodiversitate și pentru mijloacele de subsistență ale comunităților costiere locale din Marea Roșie; invită UE să ofere tot sprijinul politic, tehnic sau financiar necesar pentru a permite unei echipe tehnice a ONU accesul urgent la bordul FSO Safer, pentru a preveni o deversare de petrol care ar putea fi de patru ori mai gravă decât scurgerea istorică a Exxon Valdez în Alaska din 1989;

25. îndeamnă UE și statele sale membre să utilizeze toate instrumentele de care dispun pentru a-i trage la răspundere pe toți autorii încălcărilor grave ale drepturilor omului; ia act de posibilitatea de a aplica principiul jurisdicției universale pentru anchetarea și urmărirea penală a autorilor încălcărilor grave ale drepturilor omului în Yemen; solicită utilizarea regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului pentru a impune sancțiuni specifice, cum ar fi interdicții de călătorie și înghețarea activelor, împotriva funcționarilor tuturor părților din conflict implicate în încălcări grave ale drepturilor omului în Yemen, inclusiv Iranul, Arabia Saudită și EAU; invită VP/ÎR și statele membre să sprijine colectarea de probe în vederea utilizării lor în viitoarele urmăriri penale și să ia în considerare înființarea unei comisii independente care să supravegheze acest proces; consideră că victimele atrocităților și familiile acestora ar trebui sprijinite în obținerea accesului la justiție;

26. invită Consiliul pentru Drepturile Omului să se asigure că situația drepturilor omului din Yemen rămâne pe agenda sa, continuând să reinnoiască mandatul GEE al ONU și asigurându-se că i se acordă suficiente resurse pentru a-și îndeplini efectiv mandatul, inclusiv colectarea, păstrarea și analizarea informațiilor referitoare la încălcări și infracțiuni;

27. își reiterează angajamentul de a lupta împotriva impunității pentru crime de război, crime împotriva umanității și încălcări grave ale drepturilor omului în lume, inclusiv în Yemen; consideră că persoanele responsabile de astfel de infracțiuni ar trebui să fie urmărite penal în mod corespunzător și judecate în fața unei instanțe judecătorești; invită UE și statele membre să ia măsuri ferme în vederea sesizării Curții Penale Internaționale de către Consiliul de Securitate al ONU cu privire la situația din Yemen și a extinderii listei persoanelor care fac obiectul sancțiunilor Consiliului de Securitate;

Joi, 11 februarie 2021

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, secretarului general al Consiliului de Cooperare al Golfului, secretarului general al Ligii Statelor Arabe, guvernului Yemenului, guvernului Regatului Arabiei Saudite, guvernului Emiratelor Arabe Unite și guvernului Republicii Islamice Iran.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0054

Situația din Myanmar/Birmania**Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația din Myanmar (2021/2540(RSP))**

(2021/C 465/13)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Myanmar/Birmania și la situația populației rohingya, în special cele adoptate la 22 noiembrie 2012 ⁽¹⁾, 20 aprilie 2012 ⁽²⁾, 20 mai 2010 ⁽³⁾, 25 noiembrie 2010 ⁽⁴⁾, 7 iulie 2016 ⁽⁵⁾, 15 decembrie 2016 ⁽⁶⁾, 14 septembrie 2017 ⁽⁷⁾, 14 iunie 2018 ⁽⁸⁾, 13 septembrie 2018 ⁽⁹⁾ și 19 septembrie 2019 ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 februarie 2018 și din 10 decembrie 2018 referitoare la Myanmar/Birmania,
- având în vedere decizia Consiliului din 23 aprilie 2020 de a reinnoi măsurile restrictive actuale împotriva Myanmarului pentru o perioadă suplimentară de douăsprezece luni,
- având în vedere cel de-al șaselea dialog privind drepturile omului dintre Uniunea Europeană și Myanmar, care a avut loc la 14 octombrie 2020 prin videoconferință,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (ÎR/VP) din 1 februarie 2021 referitoare la Myanmar,
- având în vedere declarația referitoare la Myanmar a ÎR/VP, în numele Uniunii Europene, din 2 februarie 2021,
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU privind violențele sexuale asociate conflictelor, publicat la 23 martie 2018 (S/2018/250),
- având în vedere rapoartele Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU (CDO) referitoare la Myanmar și la situația drepturilor omului musulmanilor rohingya și a altor minorități,
- având în vedere raportul A/HRC/42/CRP.4 al UNIFFM din 22 august 2019 cu privire la violența sexuală și bazată pe gen din Myanmar/Birmania și impactul de gen al conflictelor etnice de pe teritoriul său,
- având în vedere rapoartele raportorului special privind situația drepturilor omului în Myanmar, ale Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și ale mecanismului de supraveghere al OIM,
- având în vedere ordonanța Curții Internaționale de Justiție din 23 ianuarie 2020 emisă la cererea de indicare a măsurilor provizorii, depusă de Republica Gambia în cauza privind aplicarea Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (Gambia/ Myanmar),
- având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și protocoalele adiționale la acestea,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
- având în vedere Convenția ONU din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta,

⁽¹⁾ JO C 419, 16.12.2015, p. 189.

⁽²⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 79.

⁽³⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 154.

⁽⁴⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 120.

⁽⁵⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 134.

⁽⁶⁾ JO C 238, 6.7.2018, p. 112.

⁽⁷⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 109.

⁽⁸⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 80.

⁽⁹⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 124.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0018.

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere Convenția ONU din 1948 privind prevenirea și pedepsirea crimei de genocid,
 - având în vedere articolul 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966,
 - având în vedere Declarația comună din 29 ianuarie 2021 a misiunilor diplomatice din Myanmar privind sprijinul pentru tranziția democratică din Myanmar și eforturile de promovare a păcii, a drepturilor omului și a dezvoltării în această țară,
 - având în vedere declarația din 1 februarie 2021 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) referitoare la Myanmar,
 - având în vedere declarația din 3 februarie 2021 a miniștrilor de externe ai G7 prin care condamnă lovitura de stat din Myanmar,
 - având în vedere declarația de presă din 5 februarie 2021 a Consiliului de Securitate al ONU cu privire la Myanmar,
 - având în vedere declarația de presă din 4 februarie 2021 a Secretarului General al ONU, António Guterres,
 - având în vedere declarația din 1 februarie 2021 a președintelui Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) referitoare la evoluțiile din Republica Uniunii Myanmar,
 - având în vedere PIDCP,
 - având în vedere declarațiile Raportorului special al ONU pentru Myanmar, Tom Andrews,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 1 februarie 2021, armata din Myanmar, cunoscută sub denumirea de „Tatmadaw”, încălcând clar constituția țării, i-a arestat pe președintele Win Myint și pe consiliera de stat Aung San Suu Kyi, precum și pe câțiva membri importanți ai guvernului, a preluat conducerea ramurilor legislative, judiciare și executive a guvernului printr-o lovitură de stat și a declarat starea de urgență pe o perioadă de un an;
- B. întrucât, ca reacție la lovitura de stat, au izbucnit proteste în mai multe orașe din Myanmar; întrucât la 7 februarie 2021, aproximativ 100 000 de persoane au participat în mod pașnic la o demonstrație împotriva loviturii de stat în orașul Yangon; întrucât, începând cu 1 februarie 2021, aproximativ 164 de politicieni, funcționari guvernamentali, reprezentanți ai societății civile, călugări și scriitori au fost arestați ilegal sau plasați în arest la domiciliu; întrucât, ca răspuns la protestele neîntrerupte, la 8 februarie, armata a declarat legea marțială în cele mai mari orașe ale țării, impunând o interdicție de circulație pe timpul nopții și interzicând toate adunările de peste cinci persoane;
- C. întrucât la 8 noiembrie 2020, în Myanmar au avut loc alegeri parlamentare în urma cărora partidul Liga Națională pentru Democrație (NLD) a ieșit câștigător, obținând 396 din cele 476 de mandate (aproximativ 83 % din totalul mandatelor disponibile); întrucât aceasta a fost a doua oară când s-au contestat alegerile, după aproape 50 de ani de dictatură militară, și întrucât Partidul pentru Solidaritatea și Dezvoltarea Uniunii (USDP), sprijinit de Tatmadaw, a câștigat doar 33 de mandate; întrucât partidul NLD și-a accentuat majoritatea parlamentară în raport cu alegerile din 2015, care au fost primele alegeri democratice din Myanmar după 1990 și în urma cărora NLD a câștigat 360 de mandate, iar USDP, 41; întrucât armata refuzase deja să recunoască alegerile din 1990 în urma cărora NLD a câștigat 392 din cele 492 de mandate;
- D. întrucât prezența la vot la toate alegerile democratice a fost în mod constant de aproximativ 70 %, ceea ce demonstrează sprijinul pentru democrație al populației din Myanmar;
- E. întrucât noul parlament urma să se reunească pentru prima dată în ziua în care a avut loc lovitura de stat; întrucât lovitura de stat ignoră voința exprimată democratic a poporului Myanmarului și reflectă intenția Tatmadaw de a prelua din nou puterea totală asupra țării, la fel ca în timpul regimului său militar, care a luat sfârșit oficial în 2012, dar, de fapt, nu s-a încheiat niciodată; întrucât Tatmadaw a declarat că vor avea loc noi alegeri după starea de urgență impusă pentru o perioadă de un an, ceea ce presupune că în tot acest timp nu va exista reprezentare parlamentară;
- F. întrucât, în pofida loviturii de stat, la 4 februarie 2021, 70 de parlamentari aleși au depus jurământul, angajându-se să continue să-și exercite funcțiile parlamentare și mandatul de reprezentanți ai poporului;

Joi, 11 februarie 2021

- G. întrucât, conștient în mod clar de nivelul scăzut al sprijinului de care beneficiază în rândul populației, Tatmadaw a refuzat să accepte rezultatele alegerilor și a invocat fraude electorale generalizate, fără a prezenta nicio dovadă; întrucât comisia electorală din Myanmar și observatorii electorali nu au confirmat acuzațiile Tatmadaw; întrucât Tatmadaw și reprezentantul său politic, USDP, au formulat în ultimele săptămâni acuzații tot mai insistente privind pretense nereguli electorale, solicitând Comisiei electorale a Uniunii din Myanmar să intervină; întrucât armata organizează demonstrații în sprijinul armatei; întrucât se estimează că 1,5 milioane de alegători aparținând minorităților etnice din zonele afectate de conflicte, majoritatea rohingya, nu au avut dreptul să participe la alegeri; întrucât Legea privind cetățenia din Myanmar declară persoanele rohingya ca fiind „străini” sau „rezidenți străini”, privându-le de cetățenie;
- H. întrucât această lovitură de stat constituie o încălcare clară a Constituției din 2008 a Myanmarului; întrucât Constituția Myanmarului prevede că numai președintele poate pune capăt efectiv guvernării civile; întrucât lovitură de stat militară din 1 februarie 2021 a fost deci neconstituțională, deoarece președintele Win Myint a fost arestat în mod ilegal;
- I. întrucât Tatmadaw l-a numit pe generalul Myint Swe președinte interimar; întrucât comandantul-șef al armatei, generalul Min Aung Hlaing, care se află pe liste cu persoane ce fac obiectul unor sancțiuni internaționale din cauza participării sale la persecutarea minorității musulmane, va rămâne probabil principalul factor de decizie;
- J. întrucât, după lovitură de stat, Tatmadaw a limitat drastic spațiul de acțiune al societății civile și a impus restricții severe mass-mediei, inclusiv tăierea totală a accesului la internet și la platformele de comunicare socială; întrucât observatorii internaționali acuză Tatmadaw că se folosește de știri false pentru a manipula opinia publică cu privire la lovitură de stat; întrucât au fost introduse restricții la nivel național privind platformele de comunicare socială, iar televiziunea difuzează exclusiv canalul de televiziune deținut de armată, Myawaddy TV;
- K. întrucât armata și-a făcut un obicei din a-și elimina rivalii politici și criticii acuzându-i de infracțiuni obscure; întrucât Aung San Suu Kyi a fost arestată și apoi acuzată de importul ilegal al cel puțin zece stații de emisie-recepție; întrucât președintele înlăturat, Win Myint, a fost reținut la 1 februarie 2021 pentru încălcarea reglementărilor de urgență legate de coronavirus și este acuzat că a salutat susținătorii dintr-un autoturism plin în timpul campaniei electorale de anul trecut; întrucât, dacă sunt găsiți vinovați, atât Aung San Suu Kyi, cât și Win Myint riscă o pedeapsă de până la trei ani de închisoare; întrucât un cazier judiciar i-ar putea împiedica să-și reia funcțiile publice;
- L. întrucât aproximativ 100 de grupări s-au alăturat Mișcării de nesupunere civică, care a solicitat organizarea de greve în sectorul medical, printre alte sectoare;
- M. întrucât Myanmarul are o lungă istorie de luptă democratică și de represiuni militare; întrucât, după obținerea independenței față de Marea Britanie în 1948, mai ales în perioada îndelungată cuprinsă între 1962 și 2015, armata a menținut un control ferm asupra puterii, limitând orice progres democratic, inclusiv organizațiile societății civile, restricționând drepturile omului și arestând activiști ai opoziției, inclusiv pe laureata Premiului Nobel pentru Pace din 1991, Aung San Suu Kyi, care s-a aflat în arest la domiciliu perioade îndelungate între anii 1989 și 2010;
- N. întrucât constituția actuală a intrat în vigoare în 2008 și întrucât, înaintea alegerilor, organizațiile pentru drepturile omului și-au exprimat preocuparea legată de faptul că aceasta garantează alocarea a 25 % din locurile din parlament către Tatmadaw, acordând astfel armatei dreptul efectiv de veto în legătură cu orice alte modificări ale constituției, care necesită 75 % din voturi; întrucât constituția garantează și că Tatmadaw menține controlul deplin asupra forțelor de securitate, poliției și ministerelor afacerilor interne, apărării și frontierelor;
- O. întrucât, în urma unei serii de proteste și lupte interne, țara a început treptat să se deschidă democratic la începutul anilor 2010, ceea ce a adus mai multe libertăți civile, inclusiv progrese democratice lente, care s-au putut vedea la alegerile generale din 2015 și într-o serie de alegeri parțiale care au fost toate câștigate la diferență mare de voturi de partidul LND din opoziție;
- P. întrucât, având în vedere această situație generală delicată, Myanmar, deși are un guvern semidemocratic și civil din 2015, a rămas într-o situație fragilă și tensionată deoarece forțele pro-democratice și Tatmadaw, în ciuda unor opinii în mare măsură comune despre anumite proiecte de dezvoltare economică și reforme economice, aveau viziuni fundamentale diferite în legătură cu calea pe care trebuie să o urmeze țara lor;

Joi, 11 februarie 2021

- Q. întrucât deschiderea democratică din Myanmar care a avut loc începând din anii 2010 a fost motivată în mare măsură de necesitatea de a dezvolta economic țara, care fusese supusă unor sancțiuni internaționale stricte ca urmare a regimului său militar și a situației devastatoare a drepturilor omului; întrucât în urma reformelor democratice prudente, anumite sancțiuni internaționale au fost încet ridicate, ceea ce a permis dezvoltarea economică și a adus beneficii unor mari părți ale populației din Myanmar; întrucât lovitura de stat readuce țara în situația anterioară proceselor de democratizare și nu îi permite să respecte condițiile de acordare a preferințelor în cadrul programului „Totul în afară de arme” (EBA, de la „Everything But Arms”) și să beneficieze de retragerea sancțiunilor;
- R. întrucât încălcările drepturilor omului, în special ale minorității musulmane din Myanmar, mai ales în cazul minorității rohingya, pe care guvernul din Myanmar nu a recunoscut-o ca grup etnic din această țară, au continuat și după deschiderea democratică și au culminat în mod tragic cu atrocitățile comise în 2017, pe care ONU le-a calificat drept purificare etnică și care au dus la un exod masiv de refugiați către țara vecină, Bangladesh; întrucât minoritatea rohingya, în pofida numeroaselor apeluri din partea comunității internaționale, este în continuare persecutată în Myanmar chiar și în prezent;
- S. întrucât apelurile internaționale de a opri epurarea etnică a populației rohingya și de a-i îmbunătăți situația au fost în mare parte ignorate de guvernul din Myanmar; întrucât, drept urmare, în septembrie 2019, Parlamentul European, a înlăturat-o pe Aung San Suu Kyi, care era în acel moment consilieră de stat și ministă a afacerilor externe în Myanmar, din Comunitatea Premiului Saharov pentru drepturile omului, deoarece nu a luat măsuri împotriva acestor încălcări bine documentate ale drepturilor omului; întrucât între timp au fost impuse sancțiuni internaționale pentru încălcări ale drepturilor omului împotriva armatei și, printre alții, împotriva comandantului-șef aflat la putere, generalul Min Aung Hlaing;
- T. întrucât în Myanmar există numeroase grupuri etnice, inclusiv populațiile rohingya, karen, rakhine, shan și chin; întrucât conflicte interne au dus la pierderea tragică a mii de vieți omenești în ultimele decenii; întrucât confruntările recente din statul Kayin au dus la strămutarea a 4 000 de persoane din decembrie 2020 încoace; întrucât, potrivit relatărilor, armata a comis în ultimii ani încălcări grave ale drepturilor omului și atrocități, inclusiv violuri și crime de război, determinând Curtea Penală Internațională (CPI) să deschidă o anchetă menită să analizeze în mod special situația minorității rohingya; întrucât IIFFMM a solicitat să se demareze anchetarea și urmărirea penală a generalului Min Aung Hlaing pentru infracțiunea de genocid săvârșită în nordul statului Rakhine, precum și pentru crime împotriva umanității și crime de război comise în statele Rakhine, Kachin și Shan;
- U. întrucât, prin ordonanța sa din 23 ianuarie 2020, Curtea Internațională de Justiție (CIJ) a indicat o serie de măsuri provizorii în cauza referitoare la Convenția privind genocidul și populația rohingya inițiată de Gambia împotriva Myanmarului; întrucât guvernul din Myanmar, a cărui apărare la CIJ a fost condusă de Aung San Suu Kyi, a calificat acuzațiile de genocid drept o imagine înșelătoare și faptic incompletă a situației; întrucât guvernul din Myanmar a adoptat un număr limitat de măsuri pentru a combate încălcările drepturilor omului, prin mai multe directive prezidențiale; întrucât guvernul nu a modificat sau nu a abrogat încă legi esențiale care înlesnesc discriminarea populației rohingya, inclusiv Legea privind cetățenia din 1982;
- V. întrucât UE a solicitat în mod constant ca persoanele responsabile pentru astfel de infracțiuni să fie trase la răspundere și a susținut rezoluțiile adoptate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU la 27 septembrie 2018 și în cadrul Comisiei a III-a a Adunării Generale a ONU din 16 noiembrie 2018; întrucât responsabilii militari de rang înalt care au controlat atacurile împotriva populației rohingya își păstrează și în prezent posturile și au participat la lovitura de stat; întrucât Parlamentul a condamnat de multe ori încălcările drepturilor omului și atacurile sistematice și generalizate împotriva populației rohingya;
- W. întrucât, începând din 2013, Uniunea Europeană a sprijinit politic și financiar procesul de tranziție democratică din Myanmar și a depus eforturi uriașe pentru a promova pacea, drepturile omului și dezvoltarea în această țară; întrucât, în octombrie 2015, UE a semnat în calitate de martor internațional Acordul național de încetare a focului, ceea ce reflectă rolul său esențial în sprijinirea procesului de pace; întrucât, în perioada 2014-2020, UE a alocat 688 de milioane EUR ca sprijin pentru dezvoltare în Myanmar; întrucât Myanmar beneficiază de preferințe comerciale în cadrul programului EBA, care permite un acces fără taxe vamale și fără cote la piața unică a UE; întrucât procesul de cooperare consolidată din cadrul EBA a fost lansat încă din 2018 și se axează pe respectarea convențiilor privind drepturile omului și a drepturilor lucrătorilor;
- X. întrucât, la 23 aprilie 2020, Consiliul a prelungit cu un an măsurile restrictive față de Myanmar, până la 30 aprilie 2021, inclusiv înghețarea activelor și interdicțiile de călătorie pentru un număr de 14 funcționari militari de rang înalt, polițiști de frontieră și ofițeri de poliție din Myanmar, responsabili de încălcările drepturilor omului comise împotriva

Joi, 11 februarie 2021

- etnicilor rohingya, a sătenilor și a civililor aparținând minorităților etnice, în statele Rakhine, Kachin și Shan; întrucât nu au fost impuse măsuri restrictive împotriva generalului Min Aung Hlaing sau a adjunctului comandantului suprem al forțelor armate, Soe Win;
- Y. întrucât se estimează că circa 600 000 de etnici rohingya continuă să trăiască în statul Rakhine și sunt supuși constant unor politici și practici discriminatorii, unor încălcări sistematice ale drepturilor lor fundamentale, arestărilor arbitrare, izolării în tabere supraaglomerate, sunt lipsiți de libertatea de circulație și au un acces foarte limitat la educație și la asistență medicală;
- Z. întrucât Fondul Monetar Internațional (FMI) transferase 350 de milioane USD sub formă de finanțare de urgență în contextul pandemiei de coronavirus către Myanmar în săptămâna de dinaintea loviturii de stat;
- AA. întrucât Tatmadaw și generalii săi se confruntă cu acuzații generalizate de corupție și sunt profund implicați în economia din Myanmar, deținând conglomerate puternice, controlând comerțul acestei țări cu prețiosul jad și cu chereștea, gestionând infrastructuri precum porturile și barajele și aflându-se la conducerea unor bănci, societăți de asigurări, spitale, săli de sport și societăți de mass-media; întrucât lovitura de stat militară pune în pericol continuarea implicării investitorilor internaționali, turismul și finanțele;
- AB. întrucât lovitura de stat a fost condamnată, criticată și a suscitată îngrijorări din partea multor actori internaționali, cum ar fi Statele Unite, Regatul Unit, Japonia, India, Australia, Canada; întrucât președintele ASEAN a făcut o declarație prin care încurajează „dialogul, reconcilierea și revenirea la normalitate”; întrucât, la 5 februarie 2021, președintele Indoneziei, Joko Widodo, și prim-ministrul malaysian, Muhyiddin Yassin, au solicitat să se organizeze o reuniune a ASEAN dedicată acestui subiect;
- AC. întrucât Secretarul General al ONU, António Guterres, a calificat lovitura de stat ca fiind „absolut inacceptabilă”; întrucât Consiliul de Securitate al ONU a emis o declarație de presă în care își exprimă „profunda îngrijorare” cu privire la lovitura de stat militară din Myanmar, solicitând eliberarea imediată a liderului ales al țării, Aung San Suu Kyi, și a președintelui Win Myint; întrucât China și Rusia au împiedicat adoptarea unui text mai ferm de către Consiliul de Securitate al ONU; întrucât la 7 februarie 2021, raportorul special al ONU pentru Myanmar, Tom Andrews, a publicat o declarație prin care îndeamnă Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, printre alte părți interesate, să convoace imediat o sesiune specială;
- AD. întrucât Camera preliminară III a Curții Penale Internaționale a decis, la 14 noiembrie 2019, să autorizeze o anchetă privind infrafracțiunea de deportare a populației rohingya din Myanmar în Bangladesh; întrucât, potrivit celui mai recent raport al UNIFFM din 16 septembrie 2019, acțiunile guvernului din Myanmar țin în continuare de un atac generalizat și sistematic asupra populației rohingya rămase în statul Rakhine, atac echivalent cu persecuția și alte crime împotriva umanității;
1. își exprimă compasiunea și sprijinul față de poporul din Myanmar în lupta sa pașnică și legitimă pentru democrație, libertate și drepturile omului;
 2. condamnă cu fermitate preluarea puterii de către armată la 1 februarie 2021 printr-o lovitură de stat, orchestrată de Tatmadaw sub conducerea generalului Min Aung Hlaing și invită Tatmadaw să respecte pe deplin rezultatul alegerilor democratice din noiembrie 2020 și, pentru a nu pune în pericol toate progresele democratice înregistrate în ultimii ani, să reinstituie imediat guvernul civil, să pună capăt stării de urgență și să le permită tuturor parlamentarilor aleși să își preia mandatele pentru a restabili ordinea constituțională și normele democratice; îndeamnă UE și statele sale membre, precum și comunitatea internațională să nu recunoască legitimitatea conducerii militare a Myanmarului și funcțiile asumate de către generalul Min Aung Hlaing, generalul Soe Win și președintele în exercițiu Myint Swe și să acționeze în consecință;
 3. solicită eliberarea imediată și necondiționată a președintelui Win Myint, a consilierii de stat Aung San Suu Kyi, precum și a tuturor celorlalte persoane care au fost arestate ilegal sub pretextul alegerilor false, al unor rezultate frauduloase la alegeri sau al altor acuzații nefondate și nejustificate; reamintește Tatmadaw că acuzațiile de acest gen reduc și mai mult credibilitatea sa internă și internațională; subliniază că armata din Myanmar trebuie să clarifice pe ce temei juridic au fost reținute persoanele arestate și că trebuie, de asemenea, să garanteze că drepturile lor sunt respectate pe deplin, inclusiv protecția împotriva relelor tratamente, și că au acces la avocații aleși de ei înșiși și pot comunica cu familiile lor;

Joi, 11 februarie 2021

4. condamnă actele de represiune comise de Tatmadaw împotriva activiștilor independenți, a mass-mediei și a organizațiilor societății civile în perioada care a urmat loviturii de stat; solicită eliberarea imediată a tuturor activiștilor societății civile, călugărilor și jurnaliștilor arestați doar pentru că și-au exprimat opoziția și insistă asupra faptului că dreptul acestora de a protesta pașnic împotriva acestei lovituri de stat ilegale nu poate fi îngăduit și că civilii nu pot fi supuși niciunei represalii;
5. salută organizarea de alegeri generale democratice pentru a doua oară în Myanmar la 8 noiembrie 2020 și invită toate părțile implicate să respecte cu strictețe voința poporului din Myanmar; îndeamnă toate părțile să își reia implicarea în tranziția democratică din Myanmar; insistă ca ambele camere ale Adunării Uniunii să fie convocate de urgență pentru a permite inaugurarea lor și numirea liderilor de cel mai înalt rang ai țării, inclusiv a președintelui, a vicepreședinților și a noului guvern civil, într-un mod pe deplin transparent și democratic; reia oferta prezentată de VP/ÎR, în care acesta a afirmat că Uniunea Europeană este pregătită să sprijine dialogul cu toate părțile interesate esențiale care doresc să soluționeze situația cu bună-credință și să restabilească ordinea constituțională în Myanmar;
6. solicită Tatmadaw să respecte rezultatul alegerilor generale din 8 noiembrie 2020, să pună capăt imediat stării de urgență și să predea puterea autorităților civile alese de populație; reamintește că orice acuzații de nereguli electorale trebuie susținute cu probe și investigate utilizând canalele democratice adecvate, cu respectarea deplină a deciziei autorităților legitime; consideră că actuala UEC, astfel cum a fost desemnată de Tatmadaw la 3 februarie 2021, este nelegitimă și nu este în măsură să certifice niciun rezultat al alegerilor trecute sau viitoare; insistă asupra necesității de a reinstitui fără întârziere UEC, în componența sa anterioară;
7. solicită insistent armatei și guvernului ales legitim din Myanmar să inițieze, sub conducerea președintelui Win Myint, un proces liber și echitabil de elaborare și punere în aplicare a unei noi constituții împreună cu populația din Myanmar, pentru a asigura o democrație veritabilă și un stat care să lucreze pentru bunăstarea și prosperitatea tuturor persoanelor din Myanmar, garantând în mod expres recunoașterea și reprezentarea tuturor grupurilor etnice din Myanmar/Birmania, inclusiv a populației rohingya, și care să asigure securitatea, libertatea, armonia și pacea pentru toți;
8. critică cu fermitate restricționarea drepturilor civile și a drepturilor omului, precum și restricțiile privind libertatea de exprimare și de întrunire și, în acest context, condamnă cu fermitate și limitarea libertății mass-mediei prin întreruperea internetului și restricționarea și blocarea platformelor de comunicare socială precum Facebook și Twitter;
9. subliniază că întreruperea accesului la telecomunicații reprezintă o amenințare suplimentară pentru populație, pe lângă actuala pandemie de COVID-19, la fel ca și conflictul intern aflat în desfășurare, care implică grupuri armate și pune în pericol civilii în mai multe părți ale țării; evidențiază așadar că trebuie reluate imediat și integral serviciile de telefonie și internet;
10. subliniază declarația susținută de VP/ÎR, în care acesta a afirmat că Uniunea Europeană se așteaptă ca siguranța cetățenilor Myanmarului și ai statelor membre ale UE să fie asigurată în permanență și că UE va lua în considerare toate opțiunile de care dispune pentru a asigura prevalența democrației;
11. salută poporul din Myanmar, care a îndurat decenii de regim militar și deși a avut parte doar de libertăți democratice limitate, își continuă eforturile pentru un Myanmar democratic și îl felicită pentru prezența impresionantă la vot la alegerile din 2020, de aproximativ 70 %, care este un indicator clar al dorinței cetățenilor de a participa la guvernarea democratică a țării lor;
12. își reafirmă sprijinul ferm pentru societatea civilă și militanții pentru democrație din Myanmar și solicită UE și instituțiilor sale să continue eforturile pentru dezvoltarea societății civile, în pofida limitărilor actuale și posibil de durată impuse de actualul guvern militar;
13. își reafirmă convingerea de bază că democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului sunt fundamentale pentru o creștere economică și o prosperitate sustenabile și cu adevărat incluzive;
14. reamintește că, deși nu a condamnat cum se cuvine încălcările drepturilor omului în cazul minorităților din Myanmar, Aung San Suu Kyi este în continuare un simbol pentru poporul acestei țări în ceea ce privește aspirațiile și ambițiile democratice către un viitor mai just și mai democratic;
15. își exprimă îngrijorarea cu privire la volumul mare de informații falsificate și manipulate difuzate de Tatmadaw în Myanmar și consideră că prezența tot mai mare a unor astfel de știri false în Myanmar este o tendință îngrijorătoare;

Joi, 11 februarie 2021

16. reamintește că Myanmar trebuie să își îndeplinească obligațiile și angajamentele legate de principiile democratice și drepturile omului, care sunt o componentă esențială a programului EBA; îndeamnă Comisia să lanseze o anchetă conform articolului 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind SGP, pentru a suspenda preferințele comerciale de care beneficiază în anumite sectoare Myanmar și în special firmele care aparțin unor membri ai armatei, și să informeze Parlamentul în mod corespunzător; îndeamnă UE și statele sale membre să mărească presiunea asupra Tatmadaw și să ia toate măsurile pe care le au la dispoziție pentru a asigura revenirea la putere a autorităților alese; invită Comisia, fără a exclude nicio măsură posibilă, inclusiv pregătirea de sancțiuni împotriva celor responsabili de lovitură de stat, să pregătească prevederi punitive progresive pentru a reacționa în mod adecvat la încălcările existente și la orice alte posibile încălcări, ținând seama, în același timp, de efectele pozitive ale preferințelor comerciale acordate anterior asupra societății civile și a economiei civile;

17. îndeamnă Comisia să formuleze de urgență recomandări adresate întreprinderilor cu sediul în UE, avertizându-le cu privire la drepturile omului, la faptul că relațiile de afaceri cu armata din Myanmar creează riscuri pentru reputația lor și riscuri juridice; îndeamnă ferm întreprinderile cu sediul în UE să își îndeplinească obligația de diligență în domeniul drepturilor omului și să se asigure că nu au legături cu forțele de securitate din Myanmar, cu membri ai acestora sau cu entități deținute sau controlate de ei și că nu contribuie, direct sau indirect, la reprimarea democrației și a drepturilor omului de către armată; invită întreprinderile cu sediul în UE, inclusiv holdingurile-mamă și filialele acestora, să își reevalueze de urgență relațiile de afaceri din Myanmar și să suspende orice relație cu companiile ce au de-a face cu armata; atrage atenția asupra legislației în curs de pregătire privind obligația de diligență a întreprinderilor, care impune obligații de diligență în materie de drepturi ale omului societăților din UE și societăților care își desfășoară activitatea pe piața unică, asigurându-se că societățile care contribuie sau se asociază la comiterea de încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar în Myanmar sunt trase la răspundere în conformitate cu dreptul național;

18. solicită instituțiilor UE și altor organizații financiare internaționale să supravegheze îndeaproape activitățile financiare ale Tatmadaw și ale membrilor săi și să precizeze ce fel de măsuri adecvate ar putea fi luate dacă situația din Myanmar nu se îmbunătățește sau chiar se deteriorează în continuare;

19. invită UE și statele membre să promoveze o coordonare la nivel internațional cu scopul de a împiedica exportul ilegal de bunuri neautorizate din Myanmar, care aduce în mod specific beneficii economice armatei, și să pună capăt producției de bunuri ilegale, mai ales exploatarea resurselor naturale precum lemnul recoltat ilegal;

20. invită Consiliul să revizuiască și, eventual, să modifice embargoul asupra armelor impus de UE Myanmarului, pentru a se asigura că echipamentele de supraveghere și produsele cu dublă utilizare care pot fi folosite de armată pentru a reprimă drepturile și acțiunile disidente sunt vizate de embargo;

21. invită UE să continue programele care ajută cetățenii Myanmarului și să își consolideze sprijinul, acolo unde este necesar, având în vedere criza actuală, inclusiv prin inițiative de asistență umanitară și de sprijinire a democrației; salută decizia din 1 iulie 2020 a Austriei, Finlandei, Franței, Germaniei, Țărilor de Jos și Poloniei de a suspenda rambursarea de către Myanmar a datoriei în valoare de 98 de milioane USD, pentru a ajuta această țară să gestioneze impactul grav al pandemiei de COVID-19; îndeamnă statele membre să se asigure că ajutorul pentru dezvoltare nu este direcționat prin intermediul canalelor guvernamentale din Myanmar, care sunt în prezent controlate de Tatmadaw;

22. este de părere că ASEAN poate servi drept canal pentru furnizarea ajutorului dinspre comunitatea internațională către Myanmar, dacă este nevoie, așa cum s-a întâmplat după ce Myanmarul a fost devastat de ciclonele Nargis în 2008; încurajează, de asemenea, ASEAN să joace un rol activ în medierea actualei crize din Myanmar; consideră că misiunile de observare a alegerilor pot fi un instrument eficace prin care ASEAN să sprijine consolidarea democrației în statele sale membre, deoarece aceste misiuni conferă mai multă legitimitate procesului electoral;

23. invită VP/ÎR să colaboreze îndeaproape cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune, cum ar fi Statele Unite, Regatul Unit, Japonia, India, Australia, Canada și în special statele membre ale ASEAN și să coopereze îndeaproape cu aceștia în procesul de raționalizare a pozițiilor și inițiativelor, pentru a acționa în direcția reinstaurării unui guvern civil în Myanmar cât mai curând posibil;

24. solicită să se acorde acces imediat și neîngrădit la întregul teritoriu al Myanmarului observatorilor umaniitari internaționali, inclusiv reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului din Myanmar și structurilor din cadrul procedurilor speciale ale Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU; salută cooperarea strânsă dintre UE și ONU și alte organizații internaționale cu privire la Myanmar;

Joi, 11 februarie 2021

25. salută declarația Consiliului de Securitate al ONU, prin care se solicită eliberarea imediată a tuturor persoanelor reținute; invită Consiliul de Securitate al ONU să adopte, cât mai curând posibil, o rezoluție prin care să condamne lovitura de stat orchestrată de Tatmadaw și să impună măsuri subsecvente clare, obligatorii și executorii în cazul în care Tatmadaw continuă să încalce procesele democratice;
26. invită UE și statele sale membre să promoveze adoptarea unei rezoluții privind Myanmarul în cadrul următoarei sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU;
27. invită, în continuare, China și Rusia să se implice activ în diplomația internațională și să se ridice la înălțimea responsabilităților care le revin în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU și se așteaptă ca acestea să joace un rol constructiv în supraviețuirea situației din Myanmar;
28. îl felicită pe Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, Antonio Guterres, pentru cuvintele sale ferme privind acțiunile armatei din Myanmar și salută declarația președintelui ASEAN referitoare la evoluțiile din Republica Uniunii Myanmar, în care s-a subliniat importanța „aderării la principiile democrației, statului de drept și bune guvernante, respectării și protecției drepturilor omului și a libertăților fundamentale”;
29. reamintește caracterul multiethnic al Myanmarului, îndeamnă Tatmadaw să respecte pe deplin drepturile inalienabile ale fiecărei etnii și subliniază că Uniunea Europeană va continua să monitorizeze îndeaproape acțiunile conducerii militare în ceea ce privește minoritățile din țară, în special minoritatea rohingya, care au fost deja victimele unor cruzimi enorme în trecut; își exprimă, în acest sens, recunoștința și respectul față de guvernul și populația Bangladeshului, care au primit și au continuat să găzduiască aproximativ un milion de refugiați rohingya din Myanmar; subliniază cu fermitate că Myanmar este, în cele din urmă, responsabil de acești refugiați și trebuie să asigure repatrierea și reintegrarea lor sigură, umană și ordonată în Myanmar; solicită un acces umanitar deplin și neîngrădit în Myanmar;
30. condamnă din nou cu fermitate toate încălcările drepturilor omului din trecut și din prezent și atacurile sistematice și pe scară largă, inclusiv asasinările, hărțuirea, violurile și distrugerea bunurilor care, în conformitate cu datele prezentate de misiunea internațională independentă de stabilire a faptelor privind Myanmar (UNIFFM) și de Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, constituie genocid, crime de război și crime împotriva umanității comise de forțele armate împotriva populației rohingya; subliniază că Tatmadaw a încălcat în mod constant dreptul internațional al drepturilor omului și dreptul internațional umanitar;
31. salută decizia Consiliului Afaceri Externe al UE de a reintroduce și a extinde sancțiunile din 2018 împotriva militarilor și a funcționarilor din cadrul Tatmadaw, a angajaților poliției de frontieră și ai poliției, responsabili de încălcări grave ale drepturilor omului împotriva populației rohingya, și se așteaptă ca aceste persoane să facă obiectul unei supravegheri constante conform regimului de sancțiuni;
32. își reiterează sprijinul pentru decizia procurorului-șef al CPI de a deschide o anchetă preliminară privind infracțiunile comise împotriva populației rohingya și pentru orice inițiativă adecvată care contribuie la tragerea la răspundere a persoanelor responsabile de atrocități, inclusiv a generalului Min Aung Hlaing și a generalului Soe Wen;
33. îndeamnă Consiliul să modifice mandatul actualului regim de măsuri restrictive, astfel încât să includă încălcările democrației, și să extindă sancțiunile specifice la întreaga conducere a armatei din Myanmar, inclusiv la toate persoanele implicate în lovitura de stat și la alte entități juridice deținute direct de persoanele implicate în lovitura de stat;
34. consideră binevenit faptul că UE și-a asumat rolul de lider în ceea ce privește instituirea Mecanismului de anchetă independent al ONU pentru Myanmar (IIMM) pentru a colecta, a consolida, a conserva și a analiza dovezi privind cele mai grave încălcări și infracțiuni internaționale comise în Myanmar începând cu 2011; îndeamnă Myanmarul să participe la eforturile internaționale menite să asigure asumarea răspunderii, inclusiv acordând, în cele din urmă, IIMM acces deplin în țară; solicită UE, statelor sale membre și comunității internaționale să se asigure că IIMM dispune de sprijinul necesar, inclusiv de sprijin financiar, pentru a-și executa mandatul;
35. invită VP/ÎR și statele membre să urmărească îndeaproape situația din Myanmar și invită VP/ÎR să prezinte periodic rapoarte Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului pentru a asigura un dialog parlamentar adecvat cu privire la această situație importantă și îngrijorătoare;
36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui și guvernului legitim din Myanmar, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, guvernelor și parlamentelor Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit, Japoniei, Indiei, Australiei, Canadei și statelor membre ale ASEAN, Secretarului General al ASEAN, Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN, raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Myanmar, înaltului comisar al ONU pentru refugiați și Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Pyidaungsu Hluttaw (Adunarea birmană a Uniunii Myanmar), președintelui, consilierii de stat și armatei din Myanmar.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0055

Rwanda, cazul lui Paul Rusesabagina**Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la Rwanda, cazul lui Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))**

(2021/C 465/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Rwanda,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,
 - având în vedere Principiile și orientările referitoare la dreptul la un proces echitabil și la asistență juridică în Africa,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de Rwanda în 1975,
 - având în vedere regulile minime ale ONU privind tratamentul deținuților („regulile Nelson Mandela”), revizuite în 2015,
 - având în vedere Declarația de la Kampala privind condițiile de detenție din Africa,
 - având în vedere scrisorile Biroului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului (OHCHR) din 30 septembrie 2020 adresate guvernelor Rwandei și Emiratelor Arabe Unite (EAU) referitoare la mandatul Raportorului special pentru tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, al Grupului de lucru privind detenția arbitrară, al Grupului de lucru privind disparițiile forțate sau involuntare, precum și al Raportorului special pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere rezultatele evaluării periodice universale a Rwandei efectuate de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului de la Geneva la 25 ianuarie 2021,
 - având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024,
 - având în vedere Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963,
 - având în vedere declarația Human Rights Watch din 10 septembrie 2020 intitulată „Rwanda: Rusesabagina a fost victima dispariției forțate”,
 - având în vedere declarația Human Rights Watch din 1 februarie 2021 intitulată „ONU: statele atrag atenția asupra situației drepturilor în Rwanda”,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât legile stricte din Rwanda privind mass-media, impuse în urma genocidului din 1994, continuă să aibă efecte negative asupra libertății de exprimare sub conducerea președintelui Paul Kagame; întrucât guvernul a arestat, reținut și urmărit în justiție criticii și opoziții guvernului în cadrul unor procese motivate politic în Rwanda și i-a amenințat în mod repetat pe cei din afara țării, unii dintre aceștia fiind atacați fizic sau chiar uciși;

Joi, 11 februarie 2021

- B. întrucât, în clasamentul Freedom Score, Rwanda are 22 din 100 de puncte ⁽¹⁾ și este clasificată ca „țară neliberă”; întrucât represiunea transnațională din Rwanda este extrem de extinsă în ceea ce privește tacticile, țintele și acoperirea geografică și include amenințările digitale, atacurile de tip spyware, intimidarea și hărțuirea membrilor familiei, controlul mobilității, predări și asasinat; întrucât, începând din 2014, guvernul a vizat în mod fizic ruandezii în cel puțin șapte țări;
- C. întrucât genocidul etnicilor tutsi din Rwanda, care s-a soldat cu 800 000 până la 1 milion de victime, masacrate în condiții atroce pentru simplul motiv că erau de etnie tutsi și care a fost însoțit de masacrul etnicilor hutu care s-au opus acestei exterminări, continuă să aibă un impact de durată asupra țării și a întregii regiuni;
- D. întrucât genocidul și războiul civil care au avut loc în Rwanda în 1994 exercită în continuare un impact negativ asupra stabilității regiunii;
- E. întrucât apărătorul drepturilor omului, cetățean belgian și rezident al SUA Paul Rusesabagina, un critic ferm al președintelui Paul Kagame și al guvernului Frontului Patriotic Ruandez (FPR) a fost arestat la Kigali la 31 august 2020, pe baza a 13 acuzații care includeau finanțarea terorismului, jaful armat, răpirea, incendierea, tentativa de omor, vătămarea corporală și violența; întrucât patru dintre aceste acuzații au fost retrase, iar cele rămase au legătură cu evenimente care au avut loc în districtul Nyaruguru în iunie 2018 și în districtul Nyamagabe în decembrie 2018;
- F. întrucât în timpul genocidului din 1994 dl Rusesabagina era directorul general al hotelului des Mille Collines din Kigali, unde a oferit adăpost și protecție pentru 1 268 de tutsi și hutu moderați, care fugeau din calea uciderii; întrucât dl Rusesabagina este un activist pentru drepturile omului recunoscut la nivel internațional, a cărui poveste a fost redată în filmul „Hotel Rwanda”; întrucât, pentru aceste fapte laudabile, el a primit Medalia prezidențială a libertății în 2005;
- G. întrucât dl Rusesabagina a înființat partidul politic PDR-Ihumure în 2006 și este în prezent președintele Mișcării pentru Schimbare Democratică, o coaliție care include PDR-Ihumure; întrucât Frontul de Eliberare Națională (FLN), aripa armată a PDR-Ihumure, și-a asumat răspunderea pentru o serie de atacuri armate în 2018;
- H. întrucât, la 27 august 2020, dl Rusesabagina a fost transferat forțat de la Dubai la Kigali în circumstanțe incerte și a reapărut abia la 31 august 2020 la sediul Biroului Ruandez de Investigații (BRI); întrucât instanța din Rwanda a declarat că dl Rusesabagina a fost arestat la Aeroportul Internațional Kigali, contrazicând o relatare anterioară a poliției, în care se afirmă că acesta a fost arestat prin „cooperare internațională”; întrucât autoritățile EAU neagă orice implicare în transferul său și în arestarea sa ulterioară; întrucât detenția legală și transferul unui suspect dintr-o țară în alta pentru a face față procedurilor penale ar trebui să se desfășoare prin intermediul unor proceduri de extrădare supravegheate de un tribunal independent;
- I. întrucât dlui Rusesabagina i s-a refuzat accesul la un avocat ales de el; întrucât avocaților internaționali pe care i-a reținut pentru apărare li se refuză în continuare autorizațiile necesare pentru a-l reprezenta;
- J. întrucât rechizitoriul dlui Rusesabagina, dosarul cauzei și alte documente necesare pentru pregătirea apărării sale au fost confiscate la 23 decembrie 2020 de către directorul închisorii Mageragere; întrucât directorul închisorii a fost arestat la 8 februarie 2021; întrucât procesul dlui Rusesabagina și al altor 19 persoane acuzate de legături cu organizații teroriste a fost amânat pentru 17 februarie 2021; întrucât motivul oficial indicat pentru această amânare este incapacitatea guvernului ruandez de a se întâlni cu avocatul său din cauza restricțiilor legate de COVID-19;
- K. întrucât familia dlui Rusesabagina este extrem de îngrijorată de starea sa medicală, deoarece acesta este un supraviețuitor al cancerului și suferă de o afecțiune cardiovasculară pentru care ia medicamente cu prescripție medicală; întrucât, conform relatărilor, medicamentele pe care familia i le-a trimis dlui Rusesabagina cu valiza diplomatică a Ambasadei Belgiei din Rwanda nu i-au fost niciodată administrate; întrucât acesta primește medicamente prescrise de un medic ruandez, fără a ști ce substanțe active conțin;

⁽¹⁾ Potrivit raportului Freedom House „Libertatea în lume în 2020”

Joi, 11 februarie 2021

1. condamnă dispariția forțată, predarea ilegală și detenția fără posibilitatea de a comunica a lui Paul Rusesabagina;
2. subliniază că dispariția forțată a dlui Rusesabagina în perioada 27-31 august 2020 încalcă obligațiile asumate de Rwanda în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (articolele 6 și 9), al Convenției împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (articolele 2 și 16) și al Declarației Universale a Drepturilor Omului (articolul 9);
3. reamintește că extrădarea oricărui suspect către o altă țară ar trebui să aibă loc numai prin intermediul unor proceduri de extrădare cu supraveghere independentă, astfel încât să se garanteze legalitatea cererii de extrădare și să se asigure că dreptul persoanei suspectate la un proces echitabil este pe deplin garantat în țara solicitantă;
4. condamnă restricțiile impuse de autoritățile ruandeze asupra drepturilor și libertăților fundamentale, precum și utilizarea arbitrară a arestării preventive pentru reprimarea dizidenților, fără a-i oferi dlui Rusesabagina garanțiile minime pentru un proces echitabil sau fără a-i permite contactul periodic cu familia sa;
5. invită autoritățile ruandeze să furnizeze o prezentare completă și coroborată a modului în care domnul Rusesabagina a fost reținut și transferat la Kigali; solicită o anchetă internațională, independentă, transparentă și credibilă cu privire la transferul și arestarea dlui Rusesabagina;
6. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările drepturilor dlui Rusesabagina; îndeamnă autoritățile ruandeze să permită dlui Rusesabagina să fie audiat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, care să aplice standardele internaționale privind drepturile omului; reamintește guvernului ruandez obligația pe care o are de a garanta drepturile fundamentale, inclusiv accesul la justiție și dreptul la un proces corect, așa cum se prevede în Carta Africană și în alte instrumente internaționale și regionale privind drepturile omului, inclusiv Acordul de la Cotonou, în special articolele 8 și 96; solicită magistraturii ruandeze să îi asigure dlui Rusesabagina un proces în apel prompt și echitabil, care să respecte standardele stabilite de dreptul ruandez și de cel internațional;
7. solicită ca dlui Rusesabagina să i se acorde consultații confidențiale cu avocatul ales de acesta, precum și contacte regulate și sigure cu familia sa; reamintește autorităților ruandeze că dl Rusesabagina are dreptul de a avea acces integral la actul de punere sub acuzare, la dosarul cauzei și la alte documente pentru a contesta legalitatea arestării sale; reamintește principiul juridic al prezumției de nevinovăție;
8. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la starea de sănătate a dlui Rusesabagina, în special având în vedere că expunerea la COVID-19 îi poate pune viața în pericol grav; invită guvernul ruandez să garanteze, în toate circumstanțele, integritatea fizică și starea psihologică bună a dlui Rusesabagina și să îi permită acestuia să își ia medicamentele obișnuite; invită guvernul ruandez să permită monitorizarea situației sale medicale de către un medic din Belgia, astfel cum a solicitat ministrul belgian al afacerilor externe la 4 februarie 2021; invită guvernul ruandez să se asigure în continuare că toți deținuții beneficiază de asistență medicală adecvată;
9. condamnă procesele motivate politic, urmărirea în justiție a opoziților politici și anticiparea rezultatului proceselor; îndeamnă autoritățile ruandeze să asigure separarea puterilor administrative, legislative și judiciare, în special independența sistemului judiciar; invită Rwanda să își deschidă sfera politică și să își îmbunătățească situația drepturilor omului; se așteaptă ca Rwanda să pună în aplicare recomandările evaluării periodice universale a acestei țări efectuate de Consiliul pentru Drepturile Omului de la Geneva la 25 ianuarie 2021;
10. invită guvernul Rwandei să respecte și să sprijine pe deplin dreptul de a protesta și dreptul la libertatea de exprimare, precum și dreptul de întrunire și să nu încerce să limiteze aceste drepturi;
11. solicită guvernului ruandez să ratifice Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate și Statutul de la Roma pentru a deveni stat membru al Curții Penale Internaționale; îndeamnă Rwanda să permită Subcomisiei ONU pentru prevenirea torturii și a altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante să își reia vizitele; invită autoritățile ruandeze să-și revizuiască urgent declarația prin care permite persoanelor și ONG-urilor să depună plângeri la Curtea Africană a Drepturilor Omului și să reinstitue și să reintroducă respectiva declarație;
12. solicită Uniunii Europene să ia măsuri imediate pentru a se asigura că legalitatea arestării și judecării dlui Rusesabagina este investigată și că drepturile sale în calitate de cetățean al UE sunt respectate în toate etapele acestui proces; invită delegația UE în Rwanda, precum și reprezentanțele diplomatice ale statelor membre, în special Ambasada Belgiei în Rwanda, să monitorizeze procesul dlui Rusesabagina, să îl viziteze în închisoare pe dl Rusesabagina și să aducă în discuție cazul său în schimburile lor cu autoritățile ruandeze;

Joi, 11 februarie 2021

13. invită Serviciul European de Acțiune Externă, Comisia și Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului să consolideze dialogul privind drepturile omului cu Rwanda la cele mai înalte niveluri, pentru a se asigura că țara își respectă angajamentele bilaterale și internaționale; subliniază că, în contextul activității în materie de dezvoltare internațională în Rwanda, ar trebui să se acorde prioritate într-o măsură mult mai mare drepturilor omului, statului de drept, guvernării transparente și deschise sugestiilor;

14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, statelor membre ale UE, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Secretarului General al ONU, instituțiilor Uniunii Africane, Comunității Africii de Est, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, Parlamentului Panafrican, apărătorilor lui Paul Rusesabagina, precum și președintelui și Parlamentului Rwandei.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0056

Situația drepturilor omului în Kazahstan**Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația drepturilor omului din Kazahstan (2021/2544(RSP))**

(2021/C 465/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la situația drepturilor omului în Kazahstan ⁽¹⁾ și rezoluțiile sale anterioare referitoare la Kazahstan, inclusiv cele din 18 aprilie 2013 ⁽²⁾, 15 martie 2012 ⁽³⁾ și 17 septembrie 2009 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare consolidat (APCC) dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, care a fost semnat la Astana la 21 decembrie 2015 și care a intrat pe deplin în vigoare la 1 martie 2020, în urma ratificării sale de către toate statele membre,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 17 iunie 2019 privind noua strategie a UE privind Asia Centrală,
 - având în vedere raportul de țară referitor la Kazahstan din raportul anual pe 2019 al UE privind drepturile omului și democrația în lume,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului, Pactul internațional privind drepturile civile și politice și Convenția ONU împotriva torturii,
 - având în vedere cea de-a 17-a reuniune a Consiliului de cooperare UE-Kazahstan din 20 ianuarie 2020, cea de a 12-a reuniune a Dialogului UE-Kazahstan privind drepturile omului din 26 și 27 noiembrie 2020 și cea de a 18-a reuniune a Comitetului de cooperare UE-Kazahstan din 25 septembrie 2020,
 - având în vedere evaluarea periodică universală a Kazahstanului efectuată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului din 12 martie 2020,
 - având în vedere Cel de al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
 - având în vedere declarațiile purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 1 februarie 2021 privind presiunea din ce în ce mai mare exercitată asupra ONG-urilor din domeniul drepturilor omului din Kazahstan, din 11 ianuarie 2021 privind alegerile parlamentare din Kazahstan și din 7 ianuarie 2021 privind măsurile de abolire a pedepsei cu moartea,
 - având în vedere declarația Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) privind constatările și concluziile sale preliminare legate de alegerile din Kazahstan din 10 ianuarie 2021,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în ultimele săptămâni, s-a observat o deteriorare îngrijorătoare a situației generale a drepturilor omului și o reprimare a organizațiilor societății civile din Kazahstan, cu restricții severe ale drepturilor la libertatea de exprimare, de întrunire pașnică și de asociere; întrucât societatea civilă și organizațiile pentru drepturile omului care își desfășoară activitatea în Kazahstan au fost supuse unei presiuni din ce în ce mai mari și din ce în ce mai multor penalizări din partea autorităților țării, ceea ce împiedică eforturile de reformă și limitează activitatea esențială a societății civile;
- B. întrucât, la 21 decembrie 2015, Uniunea Europeană și Kazahstanul au semnat un Acord de parteneriat și cooperare consolidat (APCC) menit să asigure un cadru amplu pentru un dialog politic consolidat și cooperare în domeniul justiției, afacerilor interne și în numeroase alte domenii; întrucât acest acord pune un accent puternic pe democrație,

⁽¹⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 83.

⁽²⁾ JO C 45, 5.2.2016, p. 85.

⁽³⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 93.

⁽⁴⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 30.

Joi, 11 februarie 2021

statul de drept, drepturile omului, libertățile fundamentale, dezvoltarea durabilă și cooperarea cu societatea civilă; întrucât APCC a intrat pe deplin în vigoare la 1 martie 2020, în urma ratificării sale de către toate statele membre;

- C. întrucât noua strategie a UE pentru Asia Centrală pune un accent puternic pe angajamentul UE față de Asia Centrală în ceea ce privește protejarea și promovarea statului de drept, ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale, inclusiv ale libertății de asociere și de exprimare, și pe crearea unui mediu propice pentru societatea civilă și apărătorii drepturilor omului; întrucât Uniunea Europeană oferă Kazahstanului un ajutor substanțial în ceea ce privește COVID-19, inclusiv ultimul ajutor sub formă de sprijin financiar acordat pentru un transport al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) de peste 8 000 kg de materiale medicale la 29 ianuarie 2021;
- D. întrucât SEAE a calificat alegerile parlamentare din Kazahstan din 10 ianuarie 2021 drept o ocazie ratată de a demonstra eficacitatea aplicării reformelor politice și progresele procesului de modernizare de la ultimele alegeri, în timp ce recomandările formulate cu mult timp în urmă de Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului al OSCE (ODIHR) cu privire la o serie de aspecte rămân neabordate, inclusiv cele legate de libertățile fundamentale, imparțialitatea administrației electorale, dreptul de a vota și de a candida la alegeri, înregistrarea votanților, mass-media și publicarea rezultatelor alegerilor; întrucât, potrivit constatărilor preliminare ale OSCE/ODIHR și ale Adunării Parlamentare a OSCE, cadrul juridic din Kazahstan nu permite încă organizarea de alegeri în conformitate cu standardele internaționale;
- E. întrucât deficiențele sistemice în ceea ce privește respectarea libertății de asociere, de întrunire și de exprimare continuă să restrângă peisajul politic, iar lipsa unei concurențe politice veritabile și a unor grupuri politice de opoziție (nu s-a mai înregistrat niciun partid nou din 2013), a lăsat alegătorii fără nicio posibilitate reală de a alege; întrucât alegerile democratice reprezintă o piatră de temelie pentru realizarea reformelor politice și construirea unei societăți libere și deschise;
- F. întrucât două mișcări de opoziție, Koshe Partiyasy și Alegerea Democratică a Kazahstanului, au fost interzise prin hotărâri judecătorești secrete care le etichetau drept organizații „extremiste” și nu le ofereau drept de recurs; întrucât 17 lideri ai mișcării Koshe Partiyasy au fost trimiși în centre de arest preventiv în conformitate cu articolul 405 și articolul 182 din Codul penal al Kazahstanului și riscă să primească pedepse lungi cu închisoarea; întrucât prizonierii acuzați că au sprijinit Alegerea Democratică a Kazahstanului își execută încă pedepsele cu închisoarea; întrucât 26 de prizonieri politici, printre care Almat Zhumagulov, Aset Abishev, Kenzhebek Abishev, Askhat Zheksebeyev, Kairat Klyshev, Yerbol Yeskhozin, Abai Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Yerkin Sabanshiyev, Zhanat Zhamaliyev, Diana Baimagambetova, Noyan Rakhimzhanov și Askar Kayyrbek, au fost persecutați politic deoarece au sprijinit aceste mișcări;
- G. întrucât Partidului Democrat, partidul de opoziție neînregistrat, nu i s-a permis să participe la aceste alegeri, deoarece, la 22 februarie 2020, autoritățile au împiedicat partidul să-și organizeze congresul fondator la Almaty; întrucât înregistrarea unui partid este condiționată de organizarea unui astfel de congres; întrucât membrii Partidului Democrat au fost supuși unor presiuni din partea autorităților, unii dintre aceștia fiind arestați pentru presupuse încălcări administrative, iar alții fiind împiedicați să se deplaseze la locul de desfășurare a congresului;
- H. întrucât, în timpul campaniei electorale și în ziua alegerilor, autoritățile kazahe au încercat să cenzureze și să controleze și mai mult internetul, întrerupând în mod repetat accesul la internet și forțând cetățenii să instaleze un „certificat de securitate națională” prin care poate fi interceptat traficul web criptat; întrucât statul controlează din ce în ce mai mult internetul, inclusiv încercând să restricționeze fluxul de informații prin cenzurarea, controlul și întreruperea internetului, precum și continuând să le impună cetățenilor să instaleze un „certificat de securitate națională” care să permită interceptarea traficului online al utilizatorilor de internet;
- I. întrucât, în timpul campaniei, au avut loc arestări în masă; întrucât, în ziua alegerilor, autoritățile au reținut în mod ilegal cel puțin 350 de protestatari pașnici în 10 orașe diferite; întrucât autoritățile kazahe împiedică în mod sistematic desfășurarea unor proteste pașnice care critică politicile guvernamentale; întrucât legea privind întrunirile pașnice și modificările aduse legilor privind partidele politice și alegerile, adoptate în mai 2020, nu respectă drepturile fundamentale ale cetățenilor Kazahstanului;

Joi, 11 februarie 2021

- J. întrucât misiunea limitată de observare a alegerilor a ODIHR a raportat că activitatea observatorilor independenți a fost îngreunată și împiedicată de autorități, în timp ce observatorilor pro-guvernamentali li s-a permis să monitorizeze procesul electoral; întrucât ONG-urile din domeniul drepturilor omului au raportat că un număr considerabil de observatori independenți la alegerile legislative din 10 ianuarie 2021 au făcut obiectul intimidării, arestărilor administrative și amenzi;
- K. întrucât peisajul mediatic din Kazahstan este dominat de canale mass-media deținute de stat sau subvenționate de stat; întrucât, în perioada ianuarie-iulie 2020, șapte jurnaliști au fost atacați fizic și 21 de jurnaliști, bloggeri și activiști au fost reținuți, șapte dintre aceștia în timp ce raportau; întrucât, în 2020, autoritățile au inițiat împotriva jurnaliștilor peste 38 de cauze penale pentru presupuse infracțiuni, cum ar fi răspândirea de informații false și instigare; întrucât principalele ziare naționale ale opoziției au fost interzise toate în 2016, iar jurnaliștii independenți continuă să fie hărțuiți; întrucât autoritățile au adus acuzații penale împotriva redactorului-șef al ziarului independent *Uralskaya Nedelya*, Lukpan Akhmedyarov, pentru informațiile sale cu privire la actele de corupție ale elitei locale, și au atacat-o și deținut-o pe Saniya Toiken, jurnalistă în cadrul serviciului RFE/RL din Kazahstan, de nenumărate ori pentru relatările sale de la manifestații pașnice și de la alegerile parlamentare din 2021;
- L. întrucât, între februarie-noiembrie 2020, cinci activiști din opoziție au fost uciși sau au murit în circumstanțe neelucidate după o persecuție politică continuă pentru activitățile lor de opoziție, și anume bloggerul torturat Dulat Agadil, fiul său în vârstă de 17 ani, Zhanbolat Agadil, martor-cheie al arestării arbitrare a tatălui său, Amanbike Khairolla, Serik Orazov și Garifulla Embergenov; întrucât autoritățile nu au efectuat investigații amănunțite și transparente cu privire la decesele lor; întrucât este de maximă importanță ca cei responsabili pentru ordonarea și comiterea acestor crime să fie aduși în fața justiției și să se asigure că nu vor fi persecutați activiștii societății civile și membrii familiilor lor care vor să afle adevărul despre victime; întrucât autoritățile kazahle au reprimat cel puțin 200 de activiști care au participat la ceremonia de comemorare a lui Dulat Agadil sau au organizat activități de strângere de fonduri pentru familia sa și familiile altor prizonieri politici; întrucât 57 dintre aceștia au fost acuzați de „extremism”, inclusiv Damektan Aspandiyarova, mamă a trei copii, care se află în prezent în arest la domiciliu și riscă până la 12 ani de închisoare pentru acuzații de extremism pentru organizarea unei activități de strângere de fonduri în sprijinul familiei lui Dulat Agadil;
- M. întrucât în închisorile din Kazahstan se recurge la tortură și rele tratamente, cel puțin 200 de cazuri de tortură fiind raportate în fiecare an de către Coaliția împotriva torturii; întrucât autorii unor astfel de abuzuri s-au bucurat de impunitate, în schimb Elenei Semenova, apărătoare a drepturilor omului, i s-a intentat proces de către autoritățile penitenciare pentru dezvăluirea utilizării torturii în sistemul penitenciar kazah pe platformele de comunicare socială;
- N. întrucât, în pofida apelurilor din partea Raportorului special al ONU ⁽⁹⁾, din partea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și din partea Uniunii Europene, autoritățile kazahle abuzează de legislația vagă și excesiv de interpretabilă privind extremismul pentru a persecuta opoziția și apărătorii drepturilor omului; întrucât, în virtutea acestei legislații, începând cu 22 octombrie 2020 când autoritățile au anunțat data alegerilor, numărul de cauze penale motivate politic s-a dublat, crescând la 99, în special pe acuzații de „extremism”; întrucât 69 dintre cei vizați sunt în pericol de arestare iminentă, cu ar fi activista Gulzipa Dzhaikerova, iar 11 activiști au fost plasați în arest la domiciliu sub acuzații false de „extremism”;
- O. întrucât mai multe ONG-uri independente din domeniul drepturilor omului, printre care ECHO, Erkindik Kanaty, Biroul internațional pentru drepturile omului și statul de drept din Kazahstan și International Legal Legislative, au fost recent amendate cu sume importante și li s-a ordonat să își suspende activitatea timp de cel puțin trei luni începând cu 25 ianuarie 2020, din motive juridice neclare; întrucât, ca represalii pentru desfășurarea de activităților lor, autoritățile îi hărțuiesc și chiar îi urmăresc penal pe apărătorii drepturilor omului, cum ar fi Sholpan Dzhanzakova, Anna Shukeyeva, Raigul Sadyrbayeva, Aizhan Izmakova, Daniyar Khassenov, Altynai Tuksikova, Dana Zhanay, Nazym Serikpekova, Alma Nurusheva, Abaibek Sultanov, Zukhra Nariman, Ulbolsyn Turdiyeva, Aliya Zhakupova, Roza Musayeva și Barlyk Mendygazyev; întrucât, între octombrie-noiembrie 2020, cel puțin 15 de organizații au fost informate că au încălcat articolul 460-1 din Codul infracțiunilor administrative, pentru a nu fi informat autoritățile în mod corespunzător cu privire la finanțarea străină primită;

⁽⁹⁾ Raportorul special al ONU pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în lupta împotriva terorismului.

Joi, 11 februarie 2021

- P. întrucât, în 2020, 112 de persoane, trei organizații caritabile și o societate comercială au fost condamnate pentru că și-au exercitat libertatea religioasă sau de convingere;
- Q. întrucât în Kazahstan este larg răspândită corupția în rândul elitei aflate la guvernare, după cum o demonstrează faptul că această țară se situează pe locul 94 în ceea ce privește indicele de percepție a corupției stabilit de Transparency International în 2020, ceea ce pune mari dificultăți în respectarea drepturilor omului, a justiției sociale și și în dezvoltarea socioeconomică;
- R. întrucât, în plină pandemie de COVID-19, guvernul a abuzat de restricțiile impuse ca pretext pentru a intensifica represiunile politice împotriva societății civile, a activiștilor pentru drepturile omului, a vocilor opoziției și a personalului medical care a denunțat eșecul autorităților în a împiedica răspândirea epidemiei;
- S. întrucât, la 21 ianuarie 2021, doi etnici kazahi (Murager Alimuly și Kaisha Akankyzy), care au fugit din China de frică să nu fie trimiși în lagăre de concentrare, au fost ulterior bătuți și înjunghiați de atacatori necunoscuți și, prin urmare, trebuie să se acorde suficientă atenție tensiunilor etnice continue din regiunile sudice ale Kazahstanului; întrucât în Kazahstan continuă ciocnirile etnice violente, în special în sud, unde, în februarie 2020, ciocnirile dintre kazahi și etnicii dungani au provocat moartea a 11 de persoane, rănirea a zeci de persoane și peste 23 000 de persoane, în special de etnie dungană au fost forțate să își părăsească domiciliul;
- T. întrucât autoritățile kazahe au abuzat de mecanismele internaționale de cooperare în materie penală, de exemplu de „notificările roșii” emise de Interpol și de mecanismele de asistență judiciară reciprocă, pentru a urmări penal și a confisca documentele unui refugiat politic aflat în Belgia, avocatul și apărătorul drepturilor omului Bota Jardemalie; întrucât, la 29 septembrie 2020, Curtea Națională pentru Azil din Franța a acordat azil politic fondatorului mișcării Alegerea democratică din Kazahstan, Mukhtar Ablazov, care a fost condamnat în contumacie de o instanță kazahă la închisoare pe viață, încălcându-i astfel dreptul la apărare, remarcând aici natura sistemică și politică a aparatului represiv de stat și utilizarea abuzivă a procedurilor civile și penale;
- U. întrucât autoritățile kazahe continuă să vizeze sindicatele independente și activiștii sindicali; întrucât, în 2020, Legea privind sindicatele a fost modificată, eliminând afilierea sindicală și cerințele de înregistrare în două etape; întrucât, în pofida acestei modificări, administrația orașului Șimkent a renunțat la acțiunea sa împotriva sindicatului industrial al lucrătorilor din domeniul combustibililor și energiei (Industrial Trade Union of Fuel and Energy Workers – ITUFEW), acțiune intentată pe baza unor acuzații nefondate sau a unor dispoziții caduce sau inaplicabile ITUFEW;
- V. întrucât egalitatea de gen rămâne o problemă în Kazahstan; întrucât ONG-urile afirmă că violența împotriva femeilor este subraportată și că există o rată scăzută de urmărire penală a acestor cazuri, precum și a cazurilor de hărțuire sexuală; întrucât, potrivit ONU, COVID-19 a atras noi obstacole pentru fete în ceea ce privește accesul egal la informații și educație; întrucât victimele nu beneficiază de o protecție suficientă, iar ofițerii din domeniul judiciar și polițienesc și asimilați nu sunt instruiți să identifice, să prevină și să reacționeze la violența împotriva femeilor;
- W. întrucât persoanele LGBTI din Kazahstan se confruntă încă cu probleme juridice și cu discriminare; întrucât parlamentul kazah a adoptat amendamente discriminatorii la noul cod de sănătate în iunie 2020, care reglementează aspecte ale asistenței medicale acordate persoanele transgen; întrucât procesul de schimbare a identității de gen în Kazahstan rămâne invaziv și umilitor,
1. îndeamnă guvernul Kazahstanului să acționeze în conformitate cu obligațiile sale internaționale și să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale, astfel cum sunt consacrate la articolele 1, 4, 5 și 235 din APCC; invită autoritățile din Kazahstan să respecte standardele internaționale în ceea ce privește respectarea cadrului juridic pentru organizarea de alegeri și să aplice recomandările emise de misiunea limitată de observare a alegerilor a ODIHR, inclusiv cele privind libertățile fundamentale garantate prin constituție, participarea societății civile, pluralismul politic, imparțialitatea administrației electorale, dreptul la vot și dreptul de a candida la alegeri, înregistrarea alegătorilor, mass-media și publicarea rezultatelor alegerilor;
 2. solicită guvernului Kazahstanului să renunțe la acuzațiile motivate politic și să pună capăt tuturor formelor de detenție arbitrară, represalii și hărțuire împotriva activiștilor pentru drepturile omului, a organizațiilor religioase, a organizațiilor societății civile, a sindicatelor, a jurnaliștilor și a mișcărilor opoziției politice, precum și să permită oamenilor să își exprime liber opiniile politice, religioase și de altă natură; invită guvernul să modifice noua lege privind înfrunerea pașnică, astfel încât această libertate să fie garantată;

Joi, 11 februarie 2021

3. solicită insistent guvernului din Kazahstan să elibereze imediat și să reabiliteze pe deplin toți prizonierii politici, în special Almat Zhumagulov, Aron Atabek, Nurgul Kaluova, Saltanat Kusmankyzy, Daryn Khassenov, Ulasbek Akhmetov, Kenzhebek Abishev, Yerzhan Yelshibayev, Aset Abishev, Igor Chuprina, Ruslan Ginatullin, Askhat Zheksebayev, Kairat Klyshev, Yerbol Yeskhozin, Abai Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Yerkin Sabanshiyev, Zhanat Zhamaliyev, Diana Baimagambetova, Noyan Rakhimzhanov și Askar Kayyrbek și să pună capăt de urgență măsurilor de detenție preliminară, de arest la domiciliu și de limitare a libertăților impuse societății civile și activiștilor de opoziție, utilizatorilor de platforme de comunicare socială și protestatarilor pașnici; invită guvernul Kazahstanului să revadă cauzele și să ofere despăgubiri foștilor prizonieri politici și victimelor torturii Iskander Yerimbetov, Maks Bokayev și Mukhtar Dzhakishev, în conformitate cu recomandările Grupului de lucru al ONU privind detenția arbitrară și ale Comitetului ONU pentru drepturile omului;
4. salută măsurile luate de guvernul Kazahstanului de a închide cauzele motivate politic împotriva apărătorilor drepturilor omului Daniyar Khassenov și Abaibek Sultanov, dar este preocupat de intentarea unei noi cauze penale pe motive de „extremism” împotriva acestuia din urmă; invită guvernul kazah să anuleze toate acuzațiile motivate politic împotriva filantropului Barlyk Mendygazyev și să pună capăt persecuției motivate politic a membrilor familiei sale și a foștilor săi asociați;
5. condamnă utilizarea abuzivă a legislației anti-extremism împotriva susținătorilor mișcărilor pașnice de opoziție, Alegerea Democratică a Kazahstanului (DCK) și Koshe Partiyasy, și îndeamnă autoritățile să permită pluralismul politic și concurența politică; îndeamnă guvernul Kazahstanului să pună în aplicare recomandările Parlamentului European, ale Raportorului special al ONU pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului, precum și ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, condamnând aplicarea arbitrară a legilor împotriva extremismului;
6. invită Kazahstanul să pună în aplicare reforme menite să promoveze modernizarea, democrația și stabilitatea țării, să își intensifice eforturile de reformare a sistemului politic din Kazahstan, astfel încât să dezvolte parlamentarismul și un sistem pluripartit, precum și să extindă participarea civică; ia act de înființarea unui Consiliu Suprem pentru Reforme și ia act de anunțul făcut de autoritățile kazahe cu privire la o nouă etapă a reformelor, în special în ceea ce privește aplicarea legii, sistemul judiciar și acordarea de prioritate drepturilor omului; subliniază importanța continuării acestui proces, inclusiv a modificărilor aduse legii electorale și a punerii în aplicare depline a recomandărilor OSCE/ODIHR;
7. solicită autorităților kazahe să înceteze să mai utilizeze codul penal împotriva activiștilor, bloggerilor, jurnaliștilor și altor persoane pentru că și-au exercitat dreptul la libertatea de exprimare;
8. salută decizia autorităților kazahe de a anula amenzi și de a permite ONG-urilor să reia activitățile, astfel cum a fost anunțat la 3 februarie 2021; solicită ca interdicția de trei ani a activismului impusă împotriva lui Max Bokayev să fie ridicată și ca acestuia să i se permită să își continue activitatea esențială; invită autoritățile din Kazahstan să înceteze utilizarea abuzivă a sistemelor de raportare financiară pentru a exercita presiuni asupra grupurilor pentru drepturile omului, să renunțe la acuzațiile nefondate de infracțiuni administrative împotriva grupurilor vizate pentru presupuse încălcări, să alinieze legislația și practicile privind raportarea veniturilor străine la standardele internaționale, inclusiv prin abrogarea articolelor 460-1 și 460-2 din Codul privind infracțiunile administrative și, în loc de aceste acțiuni, să protejeze și să faciliteze activitatea importantă a societății civile;
9. își reafirmă convingerea fermă că persecutarea ONG-urilor independente prin inspecții fiscale nejustificate și hărțuirea apărătorilor drepturilor omului și a mișcărilor precum Bostandyq Kz, Femina Virtute, Veritas, 405 și Elimay, precum și a activiștilor societății civile, prin arestări administrative, amenzi și urmăriri penale, nu numai că obstrucționează eforturile de reformă depuse deja de autorități, ci sunt și în detrimentul reputației internaționale a Kazahstanului;
10. deplânge situația îngrijorătoare a libertății mass-mediei din țară și solicită guvernului Kazahstanului să asigure un mediu liber și sigur pentru jurnaliștii independenți;
11. îndeamnă guvernul Kazahstanului să permită sindicatelor independente să se înregistreze și să funcționeze în conformitate cu standardele internaționale în domeniul muncii ratificate de Kazahstan, fără nicio ingerință sau hărțuire; regretă profund suspendarea pe șase luni, la 5 februarie 2021, a operațiunilor sindicatului industrial combustibili și energie

Joi, 11 februarie 2021

(ITUFEW) de către Tribunalul economic interdistrictual specializat din Șimkent pentru presupusa neînregistrare în conformitate cu Legea privind sindicatele; încurajează guvernul Kazahstanului să pună în aplicare în mod semnificativ Legea privind sindicatele, astfel cum a fost modificată în mai 2020;

12. ia act cu îngrijorare de noul proiect de lege privind organizațiile caritabile, care impune măsuri de reglementare suplimentare organizațiilor societății civile și care contrazice în mod direct logica și cele mai bune practici ale activității caritabile, precum și inițiativa recentă de a crea o asociație a organizațiilor donatorilor sub egida guvernului, care riscă să fie utilizată în mod abuziv pentru a controla organizațiile donatoare, reducând și mai mult independența acestora și asumarea activităților;

13. ia act de faptul că, din 2008, când Kazahstanul a ratificat Protocolul ONU privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, Kazahstanul și-a îmbunătățit în mod semnificativ legislația națională privind urmărirea penală a traficului de persoane și protecția victimelor traficului de persoane; afirmă însă că există încă anumite probleme care trebuie abordate de Kazahstan pentru a elimina traficul de persoane, atât în ceea ce privește sprijinul acordat victimelor, cât și urmărirea penală a infractorilor;

14. invită autoritățile să combată toate formele de violență împotriva femeilor, inclusiv prin asigurarea unor canale de raportare eficiente și accesibile și a unor măsuri de protecție care să țină seama de nevoile victimelor și de confidențialitate; îndeamnă să se pună capăt impunității și să se ia măsuri pentru a asigura sancțiuni penale adecvate împotriva autorilor, inclusiv în cazurile de violență domestică; îndeamnă autoritățile kazahe să incrimineze violența domestică ca infracțiune de sine stătătoare și să asigure sancțiuni penale împotriva autorilor; invită autoritățile kazahe să considere că adăposturile și serviciile pentru supraviețuitorii violenței domestice sunt „servicii esențiale” și să faciliteze accesul la acestea pentru toate femeile și fetele, inclusiv în timpul crizei provocate de coronavirus; îndeamnă Kazahstanul să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul;

15. insistă asupra respectării pe deplin a drepturilor comunității LGBTI; invită guvernul Kazahstanului să garanteze prin lege principiul nediscriminării împotriva comunității LGBTI, inclusiv prin interzicerea discriminării bazate pe identitate de gen sau orientare sexuală; solicită o formare adecvată pentru personalul judiciar și polițienesc, precum și pentru furnizorii de servicii, pentru a se asigura că persoanele LGBTI beneficiază de îngrijire și protecție adecvate;

16. îndeamnă guvernul Kazahstanului să asigure siguranța etnicilor kazahi și a altor grupuri minoritare care au fugit din lagărele de concentrare ale Chinei, inclusiv prin acordarea statutului de refugiat permanent lui Murager Alimuly și Kaisha Akankyzy, și să acorde suficientă atenție tensiunilor etnice continue din regiunile sale sudice;

17. sfătuiește autoritățile kazahe să nu folosească în mod abuziv mecanismele de cooperare judiciară, cum ar fi sistemul de notificare roșie al Interpol și cererile de asistență judiciară reciprocă în scopul de a persecuta oponentii regimului din străinătate și a obține acces la informații confidențiale;

18. salută abolirea de către Kazahstan a pedepsei cu moartea pentru toate infracțiunile prin ratificarea de către Kazahstan, la 2 ianuarie 2021, a celui de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, devenind astfel cea de a 88-a parte la acord; îndeamnă guvernul Kazahstanului să își respecte angajamentele de toleranță zero față de tortură și să se asigure că toate acuzațiile de tortură sunt investigate pe deplin și că cei responsabili sunt aduși în fața justiției;

19. îndeamnă guvernul Kazahstanului să elimine tortura și relele tratamente din închisori, să respecte drepturile deținuților și să asigure condiții de viață adecvate, igienă și un mediu sigur în ceea ce privește abordarea amenințărilor reprezentate de COVID-19;

20. invită Kazahstanul să introducă garanții adecvate pentru datele cu caracter personal și să consolideze legislația privind protecția datelor, precum și să limiteze utilizarea tehnologiilor de supraveghere digitală invazive și să introducă un cadru de reglementare care să interzică în mod clar supravegherea digitală arbitrară și ilegală, inclusiv recunoașterea facială, în conformitate cu drepturile omului;

21. solicită UE și statelor sale membre să sprijine cu fermitate, inclusiv în cadrul summiturilor și al altor reuniuni la nivel înalt, în cadrul forumurilor multilaterale și prin intermediul reprezentanțelor locale, societatea civilă, să ia măsuri suplimentare pentru a oferi sprijin societății civile kazahe prin intermediul Comisiei, inclusiv prin extinderea schemelor de granturi financiare la organizațiile societății civile care promovează drepturile omului, valorile democratice, statul de drept și libertățile fundamentale în Kazahstan, în special apărătorii drepturilor omului, dar fără a se limita la acestea, și să consolideze contactele interpersonale cu cetățenii Kazahstanului; subliniază că asistența financiară acordată Kazahstanului ar trebui să vizeze sprijinirea societății civile și a victimelor persecuțiilor politice, și nu sprijinirea regimului autoritar;

Joi, 11 februarie 2021

22. încurajează delegația UE în Kazahstan să își intensifice colaborarea cu membrii locali ai societății civile prin organizarea de reuniuni periodice și prin prezentarea recomandărilor acestora în cadrul reuniunilor oficiale cu oficialii ai guvernului kazah;
 23. îndeamnă delegația UE în Kazahstan să monitorizeze încălcările drepturilor omului în curs și să adopte o poziție publică față de aceste încălcări, să ofere asistență victimelor persecuțiilor politice și activiștilor încarcerați, participând la procesele împotriva criticilor guvernului și a apărătorilor drepturilor omului și solicitând vizite în închisori, și să reacționeze rapid și hotărât la orice act care contravine principiilor statului de drept, democrației și drepturilor omului;
 24. reamintește regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului, recent aprobat, care permite UE să îi vizeze pe autorii încălcărilor grave ale drepturilor omului la nivel mondial, care, în cazul Kazahstanului, ar permite vizarea persoanelor, entităților și organismelor implicate sau asociate cu încălcări răspândite și sistematice ale drepturilor omului; invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și statele membre să ia în considerare impunerea de sancțiuni specifice persoanelor responsabile de încălcări ale drepturilor omului;
 25. solicită ca drepturile omului să se afle în centrul dialogului UE cu Asia Centrală; subliniază că relațiile politice și economice mai profunde cu UE, astfel cum se prevede în APCC, trebuie să se bazeze pe valori comune și să corespundă angajamentului activ și concret al Kazahstanului în ceea ce privește reformele democratice, care decurg din obligațiile și angajamentele sale internaționale;
 26. invită Comisia și VP/ÎR să efectueze o revizuire cuprinzătoare a APCC în lumina evoluțiilor recente și a rezultatului revizuirii politicii comerciale;
 27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru Asia Centrală, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Președintelui, Guvernului și Parlamentului Kazahstanului.
-

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0057

Situația politică în Uganda

Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la situația politică din Uganda (2021/2545(RSP))

(2021/C 465/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Uganda,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), în numele Uniunii Europene, din 20 ianuarie 2021 referitoare la alegerile din Uganda,
- având în vedere declarația VP/ÎR din 12 ianuarie 2021 referitoare la viitoarele alegeri prezidențiale din Uganda,
- având în vedere observațiile ambasadurului UE Attilio Pacifici din 12 ianuarie 2021 referitoare la înghețarea conturilor bancare ale ONG-urilor,
- având în vedere declarația locală comună a delegațiilor Uniunii Europene în Uganda și a misiunilor diplomatice în Uganda ale Austriei, Belgiei, Danemarcei, Franței, Germaniei, Irlandei, Italiei, Țărilor de Jos, Suediei, Islandei și Norvegiei din 26 noiembrie 2020 privind recentele violențe legate de alegerile din Uganda,
- având în vedere nota de informare pentru presă a purtătorului de cuvânt al Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 8 ianuarie 2021 privind Uganda,
- având în vedere declarația experților ONU în drepturile omului din 29 decembrie 2020 intitulată „Uganda: experții ONU serios îngrijorați de repressiunea în contextul alegerilor”,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, la care Uganda este parte semnatară,
- având în vedere Convenția Internațională asupra Drepturilor Civile și Politice din 16 decembrie 1966, ratificată de Uganda la 21 iunie 1995,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 27 iunie 1981,
- având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea din 30 ianuarie 2007,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984,
- având în vedere Constituția Republicii Uganda din 1995, modificată în 2005,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte („Acordul de la Cotonou”) din 23 iunie 2000 ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (4) referitor la nediscriminare,
- având în vedere Strategia comună UE-Africa,
- având în vedere Raportul final al misiunii UE de observare a alegerilor din Uganda din 18 februarie 2016,
- având în vedere declarația locală comună a Grupului de parteneri pentru democrație și guvernare (PDG) din 23 decembrie 2020 privind arestarea activiștilor în domeniul drepturilor omului în Uganda,

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU pe care aceasta le conține,
 - având în vedere programul indicativ național privind Uganda a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 14 ianuarie 2021 alegătorii ugandezi s-au prezentat la urne pentru alegerea președintelui și a membrilor parlamentului în contextul numeroaselor semnalări de nereguli și întrucât la 16 ianuarie 2021 Comisia electorală 1-a declarat pe președintele Yoweri Museveni, aflat în funcție de 35 de ani, câștigătorul celui de-al șaselea mandat, cu 59 % din voturi, înaintea principalului lider al opoziției, Robert Kyagulanyi Ssentamu, cunoscut și sub numele de Bobi Wine, care a primit 35 % din voturi; întrucât rezultatele alegerilor au fost dificil de verificat, deoarece Comisia electorală nu a urmat procedura prescrisă de numărare;
- B. întrucât perioada premergătoare alegerilor prezidențiale din Uganda din 2020 a fost marcată de violență, candidații opoziției, organizațiile societății civile, apărătorii drepturilor omului, experții electorali și jurnaliștii confruntându-se cu opresiune și intimidare sistematică în exercitarea drepturilor lor legitime; întrucât utilizarea excesivă a forței de către autoritățile de aplicare a legii și de cele de securitate a afectat grav procesul electoral;
- C. întrucât, începând cu toamna anului 2020, autoritățile și-au intensificat represiunea împotriva opoziției politice în perioada premergătoare alegerilor, autoritățile de securitate arestându-i pe principalii candidați ai opoziției Bobi Wine, Patrick Oboi Amuriat și gen.-lt. Henry Tumukunde, perturbându-le mitingurile și limitând relatarea în mass-media în legătură cu alegerile;
- D. întrucât candidatul la președinție al partidului de opoziție Forumul pentru schimbări democratice, Patrick Oboi Amuriat, a fost arestat de mai multe ori înainte de alegeri, participanții la unul dintre mitingurile sale de campanie au fost dispersați cu gaze lacrimogene la 9 noiembrie 2020, iar convoiul său a fost ținta focurilor de armă ale poliției la 6 ianuarie 2021;
- E. întrucât militarizarea crescândă a campaniei electorale a devenit vizibilă în special la 18 și 19 noiembrie 2020, când forțele de securitate i-au reprimat pe protestatarii care cereau eliberarea candidatului la președinție Bobi Wine, reținut în acel moment, ceea ce a avut ca rezultat moartea a cel puțin 54 de protestatari în cel puțin șapte districte din țară, sute de arestări și dispariția unor persoane;
- F. întrucât după alegeri candidatul opoziției Bobi Wine a fost plasat în arest la domiciliu de facto, forțele de securitate înconjurându-i casa timp de 11 zile;
- G. întrucât la 1 februarie 2021 Bobi Wine a depus o petiție la Înalta Curte din Uganda prin care contesta rezultatele alegerilor, acuzând fraudă pe scară largă, inclusiv implicarea armatei în introducerea ilicită de buletine de vot în urne, în votarea în locul alegătorilor și în descurajarea acestora de a intra în secțiile de votare; întrucât președintele Museveni s-a confruntat cu contestații în fața Înaltei Curți în urma ultimelor patru runde de alegeri;
- H. întrucât la 7 ianuarie 2021 Bobi Wine a depus o petiție la Curtea Penală Internațională (CPI), acuzându-l pe președintele Museveni și pe alți nouă înalți funcționari de numeroase încălcări ale drepturilor omului;
- I. întrucât observatorii internaționali și experții misiunilor de observare a alegerilor au fost în mare parte absenți, în urma neacreditării misiunilor de către autoritățile ugandeze și întrucât autoritățile nu au aplicat recomandări ale misiunilor anterioare, întrucât UE s-a oferit să trimită o mică echipă de observatori electorali, dar oferta a fost respinsă; întrucât SUA și-au anulat misiunea de observare a alegerilor generale din Uganda, deoarece majoritatea cererilor lor de acreditare au fost respinse; întrucât raportul final al misiunii UE de observare a alegerilor din 2016 a formulat aproximativ 30 de recomandări, inclusiv sublinierea necesității de a înființa un organism electoral mai independent și de a elimina utilizarea excesivă a forței de către serviciile de securitate, dintre care niciuna nu a fost pusă în aplicare de către autoritățile ugandeze;
- J. întrucât guvernul a limitat accesul la internet înainte de alegeri și a început să introducă o taxă pe platformele de comunicare socială pentru utilizatorii de date și întrucât au existat relatări privind blocarea accesului la mesageriile online și la platformele de comunicare socială înainte de alegeri; întrucât accesul la unele site-uri de socializare rămâne limitat;

Joi, 11 februarie 2021

- K. întrucât și pandemia de COVID-19 a fost utilizată ca pretext pentru represiune și impunerea de restricții disproporționate asupra reuniunilor și activităților opoziției; întrucât Uganda a raportat aproximativ 40 000 de cazuri de COVID-19; întrucât Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că măsurile legate de pandemia de COVID-19 au fost utilizate pentru a limita libertățile politice și participarea politică în timpul procesului electoral; întrucât la 26 decembrie 2020 Uganda a suspendat campania electorală în regiunile în care opoziția s-a bucurat de o popularitate deosebită, inclusiv în Mbarara, Kabarole, Luwero, Kasese, Masaka, Wakiso, Jinja, Kalungu, Kazo, Kampala și Tororo, invocând măsurile de precauție împotriva COVID-19;
- L. întrucât în mai multe rânduri măsurile restrictive legate de COVID-19 au vizat anumite grupuri, având ca rezultat violență excesivă și arestări arbitrare fără acces la asistență juridică, după cum o ilustrează raidul poliției organizat la 29 martie 2020 asupra fundației „Copiii Soarelui”, un centru care oferă cazare tinerilor fără adăpost care se identifică ca lesbiene, homosexuali, bisexuali sau transsexuali;
- M. întrucât în noiembrie 2020 Biroul național pentru ONG-uri (organizații neguvernamentale) a oprit arbitrar activitățile organizației nou-înființate National Election Watch Uganda, o organizație a societății civile condusă de cetățeni creată pentru a observa alegerile; întrucât Autoritatea de Informații Financiare din Uganda a înghețat conturile bancare ale mai multor organizații ale societății civile, inclusiv ale Forumului ONG-urilor naționale din Uganda și ale Rețelei femeilor din Uganda (UWONET), invocând acuzații neconfirmate de finanțare a terorismului;
- N. întrucât în ultimii ani autoritățile ugandeze au luat măsuri având ca țintă din ce în ce mai mult organizațiile societății civile, în special cele care activează în domeniul drepturilor omului și al alegerilor; întrucât la 23 decembrie 2020 Nicholas Opiyo, un avocat renumit în domeniul drepturilor omului și laureat al Premiului Saharov, a fost arestat alături de alți trei avocați – Herbert Dakasi, Anthony Odur și Esomu Obure – și Hamid Tenywa, membru al Platformei pentru unitate națională (NUP), pentru acuzații de spălare de bani și de încălcare a garanțiilor constituționale ale Ugandei; întrucât Nicholas Opiyo a fost eliberat pe cauțiune la 30 decembrie 2020, dar încă așteaptă procesul; întrucât Opiyo contestă vehement acuzațiile, afirmând că fondurile au fost utilizate legal pentru a sprijini activitatea desfășurată de organizația Chapter Four Uganda în domeniul drepturilor omului;
- O. întrucât sute de susținători ai NUP au fost răpiți de agenți de securitate în cursul campaniei, iar un număr necunoscut dintre aceștia sunt încă reținuți forțat sau au dispărut;
- P. întrucât la 2 ianuarie 2020 într-o scrisoare adresată Ministerului de Finanțe, președintele Museveni a dispus suspendarea Mecanismului pentru guvernare democratică (DGF); întrucât DGF finanțează majoritatea ONG-urilor din Uganda și este sprijinit de numeroase state membre, inclusiv Austria, Norvegia, Țările de Jos, Suedia, Danemarca și Irlanda; întrucât scopul său este de a consolida democratizarea, de a proteja drepturile omului, de a îmbunătăți accesul la justiție și de a spori responsabilitatea; întrucât punerea în aplicare a unor programe importante cu finanțare din partea UE este serios obstrucționată;
- Q. întrucât în decembrie 2020 Rețeaua pentru drepturile omului pentru jurnaliști – Uganda a semnalat peste 100 de cazuri de încălcări ale drepturilor omului comise împotriva jurnaliștilor, inclusiv acte de violență ale poliției, care au avut loc în cea mai mare parte în timpul în care aceștia relatau despre campaniile candidaților politici; întrucât poliția a promis la 30 decembrie 2020 că numai „jurnaliștilor autorizați” li se va permite să relateze în legătură cu votul; întrucât la sfârșitul lunii noiembrie 2020 autoritățile au expulzat trei jurnaliști canadieni; întrucât Uganda se situează pe locul 125 din 180 în Clasamentul mondial pentru 2020 al libertății presei întocmit de organizația Reporteri fără Frontiere;
- R. întrucât la 12 decembrie 2020 guvernul a înghețat activele a patru ONG-uri active în campanii electorale care încurajează participarea femeilor și a tinerilor – UWONET, Forumul național al ONG-urilor, Centrul Internațional pentru Pace al Femeilor și Alianța pentru monitorizarea financiară a alegerilor – sub acuzații de finanțare a terorismului;
- S. întrucât la 11 ianuarie 2021 Oficiul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului a condamnat ceea ce a numit „deteriorarea situației drepturilor omului în Uganda” și a semnalat numeroase încălcări ale drepturilor omului, inclusiv ale dreptului la liberă exprimare, la întrunire pașnică și la participare, precum și uciderea arbitrară, arestul și detenția arbitrară și tortura;

Joi, 11 februarie 2021

- T. întrucât în campania electorală și în declarațiile președintelui Museveni a fost prezentă o retorică tot mai antioccidentală;
- U. întrucât Uganda are una dintre populațiile cele mai tinere și în cea mai rapidă creștere din lume, din care o mare parte și-a exercitat dreptul de vot în mod pașnic; întrucât un milion de tineri alegători eligibili nu au fost înregistrați de Comisia electorală națională din Uganda, care a susținut că nu dispune de resursele materiale necesare pentru a-i înregistra;
- V. întrucât UE pune la dispoziția Ugandei, prin intermediul celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare, 578 de milioane EUR pentru a sprijini promovarea bunei guvernări, îmbunătățirea infrastructurii, asigurarea securității alimentare și sprijinirea agriculturii; întrucât Uganda primește și 112,2 milioane EUR din Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa;
- W. întrucât cooperarea pentru securitate și dezvoltare dintre Uganda și UE, SUA și alte țări se desfășoară în contextul Misiunii Uniunii Africane de menținere a păcii în Somalia (AMISOM);
- X. întrucât în clasamentul indicelui dezvoltării umane al ONU Uganda se plasează pe locul 159 din 189 și întrucât, potrivit Transparency International, Uganda se plasează pe locul 137 din 180 de țări în clasamentul Indicelui de percepție a corupției;
- Y. întrucât Uganda are una dintre cele mai severe legi din lume împotriva homosexualității și întrucât discriminarea și violența împotriva persoanelor LGBTQ+ persistă;
- Z. întrucât fostul lider de miliție și fostul copil-soldat Dominic Ongwen din Uganda a fost găsit vinovat de crime de război și crime împotriva umanității printr-o hotărâre de referință a CPI din 4 februarie 2021, în urma căreia a fost condamnat pentru 61 de capete de acuzare individuale de omor, viol, sclavie sexuală, răpire și tortură comise în timpul perioadei în care a comandat Armata de Rezistență a Domnului (LRA), un cult violent care a desfășurat o campanie sângeroasă de violențe în Uganda și în țările învecinate de la mijlocul anilor 1980 până în urmă cu câțiva ani,
1. regretă că procesul electoral nu a fost democratic și transparent; condamnă utilizarea excesivă a forței de către poliție și forțele armate în alegerile prezidențiale și ingerința tot mai mare a acestora în procesul politic; regretă că observatorilor electorali independenți, locali și internaționali li s-a interzis să supravegheze alegerile, împiedicând evaluarea acestora în raport cu standardele recunoscute la nivel internațional; subliniază importanța fundamentală a unor alegeri libere și corecte, care reprezintă o condiție prealabilă pentru o dezvoltare durabilă și pe termen lung; în acest context, salută poporul ugandez, în special pe tineri, pentru curajul și entuziasmul lor pentru democrație de care au dat dovadă în această campanie electorală;
 2. condamnă violența împotriva liderilor opoziției politice, hărțuirea continuă și reprimarea sistematică a acestora, precum și reprimarea societății civile, a apărătorilor drepturilor omului și a mass-mediei, și perturbarea platformelor de comunicare socială și întreruperea internetului;
 3. invită, prin urmare, guvernul să pună capăt utilizării persistente a forței letale și excesive de către forțele de securitate, arestărilor și detențiilor arbitrare și atacurilor împotriva politicienilor și a susținătorilor opoziției, a protestatarilor, a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor;
 4. invită guvernul ugandez să asigure justiția și tragerea la răspundere pentru toate victimele prin desfășurarea unor anchete imparțiale, amănunțite și independente cu privire la schimbul de focuri și violențele comise de forțele de securitate și, în mod similar, invită sistemul judiciar ugandez să aplice în mod obiectiv și independent cadrul legislativ existent și să ia act pe deplin de faptele și dovezile disponibile; invită autoritățile ugandeze să demareze imediat o anchetă independentă privind evenimentele tragice din 18 și 19 noiembrie 2020, în care cel puțin 54 de persoane și-au pierdut în mod inutil viața în mâinile poliției în urma arestării lui Bobi Wine și în care alte sute de persoane au fost rănite, fapt recunoscut chiar de președintele Museveni, și să îi tragă la răspundere pe cei responsabili;
 5. subliniază că contestarea rezultatelor alegerilor reprezintă o caracteristică fundamentală a unui proces electoral credibil; se așteaptă ca toate contestările și plângerile electorale să fie abordate în mod independent și transparent prin intermediul căilor de atac constituționale și juridice disponibile;
 6. invită guvernul să elibereze imediat și necondiționat toate persoanele arestate și reținute exclusiv pentru participarea la adunări politice pașnice sau pentru exercitarea dreptului lor la libertatea de exprimare și de asociere sau să renunțe la toate acuzațiile împotriva acestora, inclusiv în ceea ce privește laureatul Premiului Saharov al Parlamentului European din

Joi, 11 februarie 2021

2016, Nicholas Opiyo; reamintește guvernului Ugandei să respecte libertatea de exprimare și dreptul la întrunire pașnică și sigură, inclusiv libera circulație a tuturor actorilor politici și a susținătorilor acestora, și condamnă represiunea continuă împotriva societății civile; invită guvernul să se asigure că drepturile dlui Opiyo la respectarea garanțiilor procedurale și la un proces echitabil sunt respectate la cel mai înalt standard;

7. reamintește autorităților ugandeze obligația de a garanta, proteja și promova drepturile fundamentale – inclusiv drepturile civile și politice ale cetățenilor țării – reprezentarea echitabilă, indiferent de originea etnică, libertatea de exprimare și libertatea de întrunire, precum și de a afirma rolul crucial pe care îl joacă opoziția politică, actorii societății civile, jurnaliștii și mass-media în țară; invită autoritățile să elimine toate restricțiile care ar putea limita dreptul persoanelor la libertatea de întrunire pașnică, la libertatea de exprimare și la libertatea de asociere;

8. reamintește guvernului Ugandei importanța libertății de exprimare și rolul mass-mediei libere și pluraliste într-o societate democratică; ia act cu îngrijorare de faptul că jurnaliștii care relatează despre alegeri au fost supuși în mod regulat intimidărilor și violențelor; se așteaptă ca autoritățile ugandeze să creeze un mediu în care jurnaliștii să își poată desfășura activitatea fără obstacole;

9. invită autoritățile ugandeze să asigure accesul sigur și nerestricționat la internet pentru toți, inclusiv la platformele de comunicare socială și la platformele de mesagerie online, deoarece a nu face acest lucru constituie un obstacol major în calea libertății de informare, inclusiv a libertății mass-mediei;

10. îndeamnă autoritățile ugandeze să pună capăt suspendării arbitrare a activităților societății civile, arestărilor activiștilor societății civile și înghețării activelor financiare ale acestora; în acest sens, condamnă în termenii cei mai fermi încercările de a limita finanțarea societății civile, în special prin ordinul președintelui Museveni de a suspenda DGF în valoare de mai multe milioane de euro, un fond comun coordonat de UE și de parteneri în domeniul dezvoltării naționale pentru a sprijini grupurile care lucrează pentru promovarea drepturilor omului, consolidarea democrației și îmbunătățirea responsabilității în Uganda;

11. se așteaptă ca guvernul ugandez să pună capăt imediat utilizării pandemiei de COVID-19 ca pretext pentru a adopta legi și politici care încalcă dreptul internațional și care anulează garanțiile privind drepturile omului, inclusiv prin restricționarea nejustificată a dreptului la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de exprimare, care vizează în principal persoanele LGTBQ+; îndeamnă autoritățile ugandeze să respecte drepturile și demnitatea poporului țării și să limiteze cu strictețe exercitarea puterii în cazuri de urgență la protecția sănătății publice;

12. critică vehement legile dure ale Ugandei împotriva homosexualității și solicită revizuirea urgentă a acestora, împreună cu o strategie de combatere a discriminării și a violenței împotriva persoanelor LGTBQ+;

13. insistă ca delegația UE din Uganda să continue să monitorizeze îndeaproape situația persoanelor LGTBQ+ și să sprijine activ organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului și persoanele LGTBQ+ pe teren;

14. insistă asupra angajamentului și disponibilității UE de a colabora cu autoritățile ugandeze și de a sprijini reformele atât de necesare în materie de democrație și guvernanta; subliniază, cu toate acestea, că succesul acestei cooperări depinde în mare măsură de disponibilitatea părții ugandeze de a pune efectiv în aplicare aceste reforme; reamintește, în acest sens, că utilizarea sistematică a represiunii și a violenței din partea statului ar putea avea un impact fundamental asupra viitoarei relații a UE cu Uganda; invită UE să profite de influența sa politică datorată programelor de ajutor pentru dezvoltare, în special programelor de sprijin bugetar, pentru a consolida apărarea și promovarea drepturilor omului în Uganda;

15. insistă ca UE și alți actori internaționali să își mențină și să își consolideze abordarea integrată și coordonată cu privire la Uganda, care include promovarea bunei guvernante, a democrației și a drepturilor omului, precum și consolidarea sistemului de justiție și a statului de drept și îndeamnă UE și statele sale membre să ridice aceste preocupări prin canale publice și diplomatice; reiterează faptul că sancțiunile împotriva persoanelor și organizațiilor responsabile de încălcări ale drepturilor omului în Uganda trebuie adoptate la nivelul UE în temeiul noului mecanism de sancționare a drepturilor omului al UE (așa-numita „Lege Magnițki” a UE);

Joi, 11 februarie 2021

16. recomandă intensificarea controlului asupra gestiunii fiscale și a transparenței Ugandei; îndeamnă Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă să continue să efectueze revizuirii sistematice ale programelor de sprijin bugetar ale UE în cazul în care există riscul deturnării de fonduri pentru a fi utilizate de autoritățile ugandeză în activități care ar putea sprijini încălcările drepturilor omului și i-ar putea viza pe activiști;
 17. salută verdictul pronunțat în cauza împotriva fostului comandant al LRA Dominic Ongwen, care a fost găsit vinovat de crime de război și de crime împotriva umanității de către CPI și consideră că acesta este un pas important în direcția justiției și a tragerii la răspundere pentru atrocitățile comise de LRA;
 18. este în continuare preocupat de situația generală în materie de securitate din regiune și subliniază, în acest sens, activitatea importantă a AMISOM; subliniază că obiectivele sale pe termen lung vor fi atinse numai dacă toți cei implicați vor da un exemplu în ceea ce privește respectarea statului de drept, a drepturilor fundamentale și a principiilor democratice;
 19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, președintelui Republicii Uganda, președintelui Parlamentului din Uganda și Uniunii Africane și instituțiilor sale.
-

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0058

25 de ani de la Declarația de la Beijing și de la crearea Platformei de acțiune de la Beijing: provocări viitoare la adresa drepturilor femeilor

Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la provocările viitoare legate de drepturile femeilor în Europa: mai mult de 25 de ani de la Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing (2021/2509(RSP))

(2021/C 465/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing din 15 septembrie 1995, precum și rezultatele conferințelor de revizuire ale acesteia,
- având în vedere articolele 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 2, 3, 9 și 15 ale acestuia,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Națiunilor Unite, principiul de „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și, în special, obiectivul nr. 1 care vizează eradicarea sărăciei, obiectivul nr. 3 care vizează asigurarea unei vieți sănătoase, obiectivul nr. 5 care vizează realizarea egalității de gen și îmbunătățirea condițiilor de viață ale femeilor, obiectivul nr. 8 care vizează obținerea unei creșteri economice și durabile și obiectivul nr. 13 care vizează întreprinderea unor acțiuni urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și a efectelor acestora,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 18 decembrie 1979,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), care intrat în vigoare la 1 august 2014,
- având în vedere Convenția (nr. 100) din 1951 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind egalitatea de remunerare, Convenția (nr. 190) din 2019 a OIM privind violența și hărțuirea și Convenția (nr. 189) din 2013 a OIM privind personalul casnic,
- având în vedere documentul din 20 august 2019 intitulat „Regional review of progress: regional synthesis” (Evaluarea regională a progreselor: sinteză regională) elaborat de Comisia Economică pentru Europa a ONU,
- având în vedere raportul ONU Femei intitulat „Gender Equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing” (Egalitatea de gen: drepturile femeilor evaluate la 25 ani de la Declarația de la Beijing), publicat la 5 martie 2020,
- având în vedere raportul secretarului general al ONU pentru Comisia pentru Statutul Femeilor din cadrul celei de a șaizeci și patra sesiuni intitulat „Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly” (Revizuirea și evaluarea punerii în aplicare a Declarației și a Platformei de acțiune de la Beijing și ale rezultatelor celei de a 23-a sesiuni speciale a Adunării Generale), din 13 decembrie 2019,
- având în vedere raportul secretarului general al ONU pentru Comisia pentru Statutul Femeilor din cadrul celei de a șaizeci și cincea sesiuni intitulat „Women’s full and effective participation in decision making in public life, as well as the elimination of violence, for achieving gender equality and the empowerment of women and girls” (Participarea deplină și efectivă a femeilor la luarea deciziilor în sfera publică, precum și eliminarea violenței, pentru realizarea egalității de gen și capacitarea femeilor și fetelor), din 21 decembrie 2020,
- având în vedere sinteza politică a secretarului general al ONU intitulată „The Impact of COVID-19 on Women” (Impactul COVID-19 asupra femeilor), publicată la 9 aprilie 2020,
- având în vedere raportul ONU Femei intitulat „From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19” (De la idei la acțiuni: egalitatea de gen în urma pandemiei de COVID-19), publicat la 2 septembrie 2020,

Joi, 11 februarie 2021

- având în vedere raportul EIGE intitulat „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” (Beijing + 25: a cincea evaluare a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing în statele membre ale UE), publicat la 5 martie 2020,
- având în vedere studiul EPRS intitulat „Beijing Platform for Action, 25-year review and future priorities” (Platforma de acțiune de la Beijing, evaluarea la 25 de ani și prioritățile viitoare) (Serviciul de Cercetare al Parlamentului European, Parlamentul European, 2020),
- având în vedere raportul Fondului ONU pentru Populație (UNFPA) intitulat „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” (Impactul pandemiei de COVID-19 asupra planificării familiale și încetarea violenței de gen, a mutilării genitale a femeilor și a căsătoriei copiilor), publicat la 27 aprilie 2020,
- având în vedere declarația UNFPA intitulată „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic” (Multe alte milioane de cazuri preconizate de violență, căsătorii ale copiilor, mutilare genitală a femeilor și sarcini nedorite ca urmare a pandemiei COVID-19), publicată la 28 aprilie 2020,
- având în vedere concluziile Consiliului din 9-10 decembrie 2019 intitulate „Economii caracterizate prin egalitatea de gen în UE: calea de urmat”,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 25 noiembrie 2020 privind Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP III),
- având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2020 referitoare la prioritățile UE pentru cea de a 64-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE pentru egalitatea de gen ⁽²⁾ și Strategia Comisiei Europene privind egalitatea de gen pentru perioada 2020-2025,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 noiembrie 2020 referitoare la interzicerea de facto a dreptului la avort în Polonia ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la necesitatea unei formațiuni a Consiliului dedicate egalității de gen ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2012 referitoare la participarea femeilor în procesul decizional politic – calitate și egalitate ⁽⁹⁾,
- având în vedere cadrul financiar multianual al UE pentru perioada 2021-2027 și prioritatea sa orizontală de integrare a perspectivei de gen,
- având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0039.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0025.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0024.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0336.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0025.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0286.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0379.

⁽⁸⁾ JO C 449, 23.12.2020, p. 102.

⁽⁹⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 11.

Joi, 11 februarie 2021

- A. întrucât, în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile de la Beijing din 1995, 189 de guverne din întreaga lume, inclusiv Uniunea Europeană și statele sale membre, s-au angajat să acționeze în favoarea egalității de gen și a capacității tuturor femeilor și fetelor;
- B. întrucât Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing adoptate în cadrul conferinței constituie cel mai complet program mondial pentru promovarea egalității de gen și sunt considerate ca fiind „carta drepturilor” femeilor la nivel internațional, definind drepturile femeilor ca drepturi ale omului și oferind o viziune a egalității de drepturi, libertăți și oportunități pentru toate femeile din lume, și fiind reafirmată în 2015 prin Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă prin stabilirea unor obiective și măsuri concrete privind o serie de chestiuni care afectează femeile și fetele;
- C. întrucât, de la adoptarea Platformei de la Beijing în 1995, situația femeilor și fetelor s-a îmbunătățit, în special în Europa, dar progresele generale au fost inacceptabil de lente, iar evoluțiile obținute cu greu riscă să fie anulate;
- D. întrucât, din cauza pandemiei de COVID-19, Forumul privind egalitatea de șanse între generații a fost amânat până în prima jumătate a anului 2021;
- E. întrucât au trecut 25 de ani de la Conferința Internațională pentru Populație și Dezvoltare (CIPD) de la Cairo, în cadrul căreia 179 de guverne au adoptat Programul de acțiune al CIPD, afirmând un angajament global cu privire la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR), în conformitate cu Platforma de acțiune de la Beijing;
- F. întrucât Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei a intrat în vigoare cu puțin peste 40 de ani în urmă și, deși toate statele membre ale UE au ratificat-o, progresele înregistrate în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați sunt lente, astfel cum a subliniat EIGE;
- G. întrucât Convenția privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul a Consiliului Europei), cel mai complet instrument de combatere a violenței împotriva femeilor în Europa, a fost deschisă spre semnare în urmă cu 10 ani, dar nu a fost încă ratificată de toate statele membre ale UE și nici UE nu a aderat la aceasta;
- H. întrucât anul 2021 a marcat cea de a 10-a aniversare a Convenției de la Istanbul a Consiliului Europei;
- I. întrucât este necesar să se elimine structurile și stereotipurile dăunătoare care perpetuează inegalitatea pentru a promova egalitatea de gen; întrucât promovarea egalității de gen este nu numai în beneficiul întregii societăți, dar reprezintă și un obiectiv în sine;
- J. întrucât inegalitățile de gen se regăsesc în toate aspectele pieței forței de muncă, incluzând decalaje în materie de ocupare a forței de muncă, remunerare, pensii și asistență, lipsa accesului la servicii sociale și la protecție socială, locuri de muncă din ce în ce mai precare și riscuri mai mari de sărăcie pentru femei;
- K. întrucât s-a dovedit că femeile, drepturile femeilor și egalitatea de gen au fost afectate de criza financiară și efectele acesteia, consecințele fiind pe termen lung; întrucât măsurile economice din perioada de criză de după pandemia de COVID-19 trebuie să țină seama de dimensiunea de gen și de egalitatea socială;
- L. întrucât impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 derivă din această criză și consecințele sale, având o perspectivă de gen clară, deoarece a afectat femeile în mod diferit față de bărbați și a exacerbă inegalitățile existente; întrucât femeile sunt afectate în mod disproporționat de criză, în timp ce răspunsul la criza provocată de pandemia de COVID-19 nu a ținut seama în mare parte de perspectiva de gen; întrucât aceste efecte variază de la o creștere îngrijorătoare a violenței și hărțuirii pe criterii de gen la îngrijiri și responsabilități casnice neremunerate și inegale, precum și un acces restricționat la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR) și un masiv impact economic și asupra muncii pentru femei, în special pentru lucrătorii din domeniul sănătății și îngrijitori;
- M. întrucât sectoarele și profesiile dominate de femei (de exemplu, asistența medicală, serviciile de îngrijire și de urgență, asistența socială, educația, comerțul cu amănuntul, casierii, agenții de curățenie etc.) și economia informală au fost afectate în mod deosebit de pandemie; întrucât probabilitatea ca femeile care lucrează în sectorul asistenței medicale să se infecteze este mai mare decât în cazul bărbaților, deoarece femeile reprezintă 76 % din personalul medical din UE ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁰⁾ EIGE, Baza de date cu statistici de gen, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

Joi, 11 februarie 2021

- N. întrucât, din cauza plafonului de sticlă existent, femeile nu sunt la fel de implicate ca bărbații în procesul decizional; întrucât, în majoritatea statelor membre ale UE, nu s-a obținut încă o repartizare echitabilă a puterii între bărbați și femei în cabinetele guvernamentale, în parlamente, în administrația publică, în grupurile operative pentru COVID-19 și în consiliile de administrație ale întreprinderilor;
- O. întrucât femeile se confruntă cu inegalități și cu discriminare intersecționale, printre altele legate de rasă, origine etnică sau socială, orientare sexuală, identități de gen și exprimare de gen, religie sau convingeri, statut de rezidență și dizabilitate, și întrucât eforturile trebuie să vizeze toate formele de discriminare pentru a realiza egalitatea de gen pentru toate femeile; întrucât politicile UE trebuie să își consolideze abordarea intersecțională pentru a ține cont de dimensiunea instituțională, cea structurală și cea istorică ale discriminării; întrucât aplicarea unei analize intersecționale nu numai că ne permite să înțelegem barierele structurale, ci și oferă dovezile necesare pentru a crea valori de referință și a stabili calea către politici strategice și eficiente împotriva discriminării sistemice, excluziunii și inegalităților sociale;
- P. întrucât probabilitatea ca femeile să se confrunte cu șomajul este mai mare și întrucât statutul lor profesional este nesigur (de exemplu, prin contractele lor de muncă), ceea ce duce la insecuritatea locului de muncă; întrucât lucrătorii din sectorul serviciilor de îngrijire sunt predominant femei (76 %) ⁽¹¹⁾ și există tendința de a li se oferi condiții salariale și de muncă precare; întrucât femeile reprezintă majoritatea utilizatorilor și a furnizorilor de servicii din sectorul social și, prin urmare, orice lipsă a unei furnizări adecvate de astfel de servicii împiedică femeile să participe pe deplin la forța de muncă, fiind astfel ignorată dimensiunea de gen în planificarea, întocmirea bugetului și furnizarea de servicii din sectorul social;
- Q. întrucât diferența de remunerare între femei și bărbați rămâne în continuare ridicată, fiind de 14 % în Europa ⁽¹²⁾ și de 20 % la nivel mondial ⁽¹³⁾, iar decalajul de pensii între femei și bărbați este de 40 % în unele state membre ale UE; întrucât diferența de remunerare între femei și bărbați duce la un decalaj de pensii între femei și bărbați care, la rândul său, crește riscul de sărăcie și excluziune, în special în rândul femeilor în vârstă și al femeilor singure; întrucât atât inegalitățile salariale, cât și precaritatea au un impact direct asupra pensiilor viitoare;
- R. întrucât repartizarea inegală a sarcinilor de îngrijire și a activitățile casnice neremunerate limitează în mod serios participarea femeilor la economie; întrucât munca de îngrijire neremunerată a femeilor a fost esențială pentru a susține societățile în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19, dar responsabilitățile de îngrijire împiedică 7,7 milioane de femei din Europa să fie active pe piața muncii, comparativ cu 450 000 de bărbați ⁽¹⁴⁾; întrucât, în cazul femeilor, caracteristicile ocupării forței de muncă care derivă din îngrijirea neremunerată (de exemplu, munca cu fracțiune de normă) reprezintă un factor semnificativ al diferenței de remunerare între femei și bărbați; întrucât mai multe femei decât bărbați își asumă responsabilități de îngrijire informală pe termen lung cel puțin câteva zile pe săptămână sau zilnic și, în general, femeile reprezintă 62 % din totalul persoanelor care oferă îngrijire informală pe termen lung în UE ⁽¹⁵⁾;
- S. întrucât, la nivel mondial, 35 % dintre femei au fost victime ale violenței fizice și/sau sexuale în cuplu sau ale violenței sexuale comise de altcineva decât partenerul; întrucât, în timpul pandemiei de COVID-19, s-a înregistrat o creștere dramatică a violenței în cuplu, statele membre ale Organizației Mondiale a Sănătății Europa raportând o creștere de 60 % a apelurilor de urgență din partea femeilor supuse violenței din partea partenerului lor ⁽¹⁶⁾;

⁽¹¹⁾ EIGE, Personalul din prima linie, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

⁽¹²⁾ EIGE, Evaluarea Beijing http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

⁽¹³⁾ OIM, Să înțelegem diferența de remunerare între femei și bărbați https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_dialogue/—act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

⁽¹⁴⁾ Studiu al EIGE, „Gender inequalities in care and consequences for the labour market” (Inegalitățile de gen în ceea ce privește îngrijirea și consecințele asupra pieței forței de muncă).

⁽¹⁵⁾ EIGE, Indicele egalității de gen pentru 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

⁽¹⁶⁾ British Medical Journal, „Covid-19: EU states report 60 % rise in emergency calls about domestic violence” (COVID-19: statele din UE raportează o creștere de 60 % a apelurilor de urgență pe motiv de violență domestică), 11 mai 2020, consultabil la: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. Raportul ONU al Secretarului General din iulie 2020 intitulat „Intensification of efforts to eliminate all forms of violence against women and girls” (Intensificarea eforturilor de eliminare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor): <https://undocs.org/en/A/75/274>

Joi, 11 februarie 2021

- T. întrucât femeile sunt mai vulnerabile la consecințele schimbărilor climatice⁽¹⁷⁾; întrucât, deși femeile par să se preocupe de climă mai mult decât bărbații, ele rămân subreprezentate în posturile de conducere legate de soluționarea crizei climatice și reprezintă, la nivel mondial, doar 32 % din forța de muncă din domeniul energiei din surse regenerabile⁽¹⁸⁾;
- U. întrucât există disparități de gen în toate domeniile tehnologiei digitale, în special în tehnologiile inovatoare, cum ar fi IA și securitatea cibernetică; întrucât stereotipurile de gen, descurajarea culturală și lipsa de conștientizare și de promovare a modelelor feminine de urmat împiedică fetele și femeile să profite de oportunitățile de studii și carieră în domeniul STIM;
- V. întrucât în unele state membre există reacții vizibile de respingere și întrucât există riscul ca egalitatea de gen să piardă în continuare din importanță pe agenda statelor membre,
1. regretă că, în cadrul reuniunii la nivel înalt pe tema „*Accelerarea procesului de obținere a egalității de gen și de emancipare a tuturor femeilor și fetelor*”, care a avut loc la 1 octombrie 2020 în cadrul Adunării Generale a ONU pentru a comemora Convenția de la Beijing, liderii mondiali din 100 de țări au recunoscut că progresele înregistrate la nivel mondial în ceea ce privește drepturile femeilor sunt cu mult sub nivelul angajamentelor asumate în cadrul Convenției de la Beijing din 1995;
 2. subliniază că Raportul ONU Femei intitulat „*Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing*”⁽¹⁹⁾ (Egalitatea de gen: drepturile femeilor evaluate la 25 ani de la Declarația de la Beijing) a evidențiat că progresele în direcția egalității de gen sunt, de fapt, ezitante, iar evoluțiile obținute cu greu sunt anulate la nivel global;
 3. constată cu îngrijorare că cea de a cincea evaluare a Platformei de acțiune de la Beijing, publicată de EIGE în 2020, a evidențiat faptul că niciun stat membru european nu a îndeplinit obiectivele stabilite în cadrul Convenției de la Beijing din 1995; regretă că indicele egalității de gen al EIGE din 2020 a demonstrat o stagnare a progreselor în realizarea egalității între femei și bărbați și menținerea inegalității și disparității de gen în UE în toate domeniile acoperite de Platforma de acțiune de la Beijing, în ciuda eforturilor de îmbunătățire a egalității de gen care au dat unele rezultate;
 4. subliniază că impactul social și economic al COVID-19 afectează în mod disproporționat femeile și fetele, exacerbând inegalitățile de gen preexistente și amenințând să anuleze progresele înregistrate până în prezent; subliniază, în acest sens, că, potrivit estimărilor ONU Femei⁽²⁰⁾, pandemia va împinge încă 47 de milioane de femei și fete sub pragul sărăciei la nivel mondial, numărul total de femei și fete aflate în această situație ajungând la 435 de milioane, în timp ce a determinat o creștere exponențială a violenței de gen și o pierdere mai rapidă a locurilor de muncă și mijloacelor de subsistență în rândul femeilor, deoarece ele sunt mai expuse sectoarelor economice grav afectate;
 5. recunoaște că sunt alese și numite în posturi de conducere mai multe femei, dar regretă că progresele sunt lente și că paritatea a fost atinsă doar în câteva state membre ale UE;
 6. reamintește poziția sa exprimată la 17 decembrie 2020 și solicită Consiliului să instituie o formațiune specifică privind egalitatea de gen pentru a stabili măsuri comune și concrete cu scopul de a aborda provocările din domeniul drepturilor femeilor și al egalității de gen și de a asigura faptul că aspectele legate de egalitatea de gen sunt dezbătute la cel mai înalt nivel politic;

⁽¹⁷⁾ EIGE, „Area K – Women and the environment: climate change is gendered” (Domeniul K – Femeile și mediul: schimbările climatice au un impact diferit asupra femeilor decât asupra bărbaților), 5 martie 2020, consultabil la: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

⁽¹⁸⁾ Notă de informare a EPRS, „Beijing Platform for Action, 25 year review and future priorities” (Platforma de acțiune de la Beijing, evaluarea la 25 de ani și prioritățile viitoare), 27 februarie 2020, consultabilă la: https://www.europarl.europa.eu/thinktank/ro/document.html?reference=EPRS_BRI%282020%29646194

⁽¹⁹⁾ Raportul ONU Femei, „*Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing*” (Egalitatea de gen: drepturile femeilor evaluate la 25 ani de la Declarația de la Beijing) <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>

⁽²⁰⁾ Raportul ONU Femei „*Gender equality in the wake of COVID-19*” (Egalitatea de gen în urma pandemiei de COVID-19) <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>

Joi, 11 februarie 2021

7. regretă faptul că integrarea perspectivei de gen nu se aplică în mod sistematic în toate domeniile de politică și programele de finanțare ale UE; salută introducerea integrării perspectivei de gen ca prioritate orizontală în cadrul financiar multianual 2021-2027; invită Comisia să garanteze punerea în aplicare a integrării sistematice a perspectivei de gen ca strategie-cheie pentru facilitarea realizării egalității de gen și să pună în aplicare un buget, practici și foi de parcurs care să țină seama de dimensiunea de gen, în consultare cu experți în integrarea dimensiunii de gen în buget, pentru a se asigura că femeile și bărbații sunt beneficiari, în mod egal, ai cheltuielilor publice la toate nivelurile bugetare și că perspectivele femeilor sunt integrate în toate domeniile, alocându-se fonduri specifice pentru a aborda factorii de inegalitate, cum ar fi violența împotriva femeilor și fetelor, inclusiv în distribuirea finanțării programului „Cetățeni, drepturi și valori”, care este alocată pentru promovarea egalității de gen;

8. invită Comisia și statele membre să elaboreze și să implementeze planuri concrete și un set de măsuri, însoțite de o finanțare alocată adecvată, pe baza celor douăsprezece domenii de interes stabilite de Platforma de acțiune de la Beijing, în special în ceea ce privește femeile și sărăcia, femeile și economia, puterea și procesul decizional, femeile și violența, femeile și mediul, precum și femeile și sănătatea, pentru a promova drepturile femeilor și agenda privind egalitatea de gen, în vederea viitorului Forum privind egalitatea de șanse între generații;

9. regretă că în ultimii ani au fost exacerbate tendințele de regres manifestate în unele țări, cum ar fi punerea sub semnul întrebării a Convenției de la Istanbul, atacurile privind SRHR ale femeilor și provocările la adresa autonomiei corporale și a controlului fertilității; condamnă cu fermitate adoptarea hotărârii Curții Constituționale privind aplicarea unei interdicții de facto a avortului și restricționarea, în consecință, a SRHR ale femeilor în Polonia, precum și restricțiile excesive nejustificate privind accesul la avort;

10. reamintește că drepturile femeilor sunt drepturi ale omului și reprezintă o parte inalienabilă, integrantă și indivizibilă a drepturilor universale ale omului, astfel cum s-a afirmat la a patra Conferință mondială privind femeile;

11. îndeamnă Comisia și statele membre să monitorizeze și să îmbunătățească colectarea de date comparabile privind vârsta, originea rasială și etnică și de date defalcate în funcție de gen pentru a îmbunătăți analiza cantitativă și a elabora și a implementa politici ale UE care să integreze mai bine o perspectivă intersecțională de gen; subliniază importanța EIGE ca sursă de date defalcate în funcție de sex fiabile și adecvate, care servesc drept bază pentru analiza legislativă și pentru procesul decizional și subliniază că este important să se asigure și să se extindă finanțarea și capacitățile EIGE; îndeamnă, de asemenea, EIGE și toate celelalte instituții și agenții relevante ale UE să lucreze la și să includă noi indicatori, cum ar fi cei privind sărăcia persoanelor încadrate în muncă, lipsa timpului sau valoarea muncii de îngrijire;

12. reamintește că în Uniunea Europeană trăiesc 46 de milioane de femei și fete cu dizabilități și că jumătate din totalul femeilor de vârstă activă cu dizabilități sunt inactive din punct de vedere economic; evidențiază problemele specifice cu care se confruntă femeile cu dizabilități și reamintește că rata deprivării materiale a femeilor cu dizabilități este gravă în toate statele membre; reafirmă, prin urmare, necesitatea de a integra în continuare perspectiva de gen în viitoarea strategie pentru egalitatea persoanelor cu dizabilități 2021;

13. invită Consiliul și îndeamnă statele membre să aprobe și să pună în aplicare Directiva privind combaterea discriminării și să garanteze că formele multiple și intersecționale de discriminare sunt eradicate în toate statele membre ale UE;

Femeile și sărăcia

14. subliniază că genul rămâne un factor semnificativ în modelele de sărăcie din UE și că, deși ratele de excluziune și decalajul de sărăcie între femei și bărbați variază considerabil de la o țară la alta, 23,3 % dintre femei sunt expuse riscului de sărăcie, comparativ cu 21,6 % dintre bărbați ⁽²¹⁾; subliniază că acest risc crește semnificativ odată cu vârsta, intersectându-se cu componența gospodăriei, cu rasa sau originea etnică, cu dizabilitățile și cu statutul profesional; subliniază că diferențele de remunerare, de pensii și de îngrijire între femei și bărbați sunt factori importanți în feminizarea sărăciei;

15. invită Comisia și statele membre să combată feminizarea sărăciei în toate formele sale, inclusiv sărăcia la bătrânețe, în special prin includerea dimensiunii de gen în disponibilitatea pensiilor și accesul la drepturi de pensie adecvate pentru a elimina diferențele în materie de pensii între femei și bărbați și prin îmbunătățirea condițiilor de muncă în sectoarele și

⁽²¹⁾ În 2014, peste 122 de milioane de persoane din UE trăiau în gospodării considerate sărace, adică expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială (AROP). Din aceste 122 de milioane, 53 % sunt femei și 47 % sunt bărbați. Raportul EIGE „Sărăcia, genul și inegalități intersecționale în UE”, 2016 <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

Joi, 11 februarie 2021

profesiile feminizate; subliniază că este de important să se combată subevaluarea socială, economică și culturală a locurilor de muncă dominate de femei, nevoia de a combate astfel de stereotipuri și suprareprezentarea femeilor în formele atipice de muncă;

16. subliniază că, odată cu depășirea inegalităților în materie de pensii și mărirea pensiilor în general, este neapărat necesar ca sistemele de securitate socială să continue să existe în sfera publică, incluzând principiile solidarității și redistribuirii, precum și să se depună eforturi cât se poate de susținute pentru a combate munca precară și nereglementată;

17. invită Comisia să prezinte o strategie împotriva sărăciei pentru a combate feminizarea sărăciei, cu un accent special pe gospodăriile monoparentale conduse de femei; invită, de asemenea, statele membre să implementeze măsuri sociale specifice de combatere a riscului de excluziune socială și sărăcie în ceea ce privește accesul la locuințe, transport și energie la prețuri accesibile;

18. îndeamnă statele membre să ia măsuri specifice pentru a combate riscul de sărăcie la vârste înaintate și îndeamnă Comisia să includă dimensiunea de gen a sărăciei în cadrele sale de politică socială și de creștere economică; salută indicatorii defalcați pe sexe din mecanismul de monitorizare a punerii în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale; subliniază necesitatea de a integra perspectiva de gen printr-o abordare intersecțională în conformitate cu principiile 2 și 3 ale pilonului și solicită o mai bună coordonare între Pilonul european al drepturilor sociale și semestrul european; invită Comisia să elaboreze și să includă un indice al egalității de gen în cadrul semestrului european pentru monitorizarea efectelor politicilor macroeconomice asupra egalității de gen, precum și a tranzițiilor verzi și digitale;

19. îndeamnă Comisia și statele membre să plaseze femeile în centrul redresării în urma pandemiei pentru a contracara erodarea progreselor înregistrate în eliminarea disparităților de gen în ceea ce privește sărăcia, cauzată de criza provocată de pandemia de COVID-19;

Femeile și mediul

20. salută recunoașterea dimensiunii de gen a schimbărilor climatice în Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III și în Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025; subliniază că egalitatea de gen este esențială pentru gestionarea crizei climatice;

21. subliniază că femeile sunt agenți puternici ai schimbării; invită UE și statele membre să abordeze disparitatea de gen în pozițiile decizionale legate de acțiunile climatice la toate nivelurile societății;

22. invită Comisia și statele membre să elaboreze și să promoveze obiective, ținte și indicatori care să ia în considerare dimensiunea de gen, precum și să colecteze date defalcate în funcție de gen atunci când planifică, implementează, monitorizează și evaluează politicile, programele și proiectele privind schimbările climatice și să stabilească puncte focale privind genul și schimbările climatice în toate instituțiile guvernamentale;

Femeile și economia; femeile și puterea și procesul decizional

23. subliniază că este important ca femeile să fie integrate pe deplin, pe picior de egalitate cu bărbații, în toate domeniile societății și economiei, și să se promoveze activ reprezentarea echilibrată a femeilor și a bărbaților la toate nivelurile procesului decizional; în acest sens, invită Comisia să deblocheze Directiva privind femeile în consiliile de administrație la Consiliul European;

24. solicită UE să stabilească obiective, planuri de acțiune, termene și măsuri speciale temporare pentru a atinge paritatea de gen și pentru a trece la o reprezentare echilibrată în toate posturile executive, legislative și administrative;

25. subliniază că incluziunea deplină a femeilor pe piața muncii și promovarea antreprenoriatului feminin sunt factori esențiali pentru realizarea unei creșteri economice incluzive pe termen lung, combaterea inegalităților și încurajarea independenței economice a femeilor;

26. invită UE să își intensifice eforturile de eliminare a diferențelor de remunerare între femei și bărbați și să implementeze principiul egalității de remunerare prin adoptarea unor acte legislative care să mărească transparența salarială, inclusiv prin măsuri obligatorii pentru toate companiile; regretă că propunerea Comisiei de măsuri obligatorii de transparență a remunerării nu a fost încă introdusă conform planificării;

Joi, 11 februarie 2021

27. salută angajamentul Comisiei de a monitoriza transpunerea Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată în legislațiile naționale până în 2022 și de a asigura punerea în aplicare deplină a acesteia de către statele membre, în consultare cu organizațiile pentru drepturile femeilor și cu organizațiile societății civile; invită, de asemenea, statele membre să depășească standardele minime ale directivei; ia act de extinderea dispozițiilor privind îngrijirile parentale pentru a include îngrijirea pe termen lung a membrilor familiei cu dizabilități și a persoanelor în vârstă ca un bun punct de plecare și solicită Comisiei să ia în considerare să le extindă și mai mult pentru a preveni pierderea forței de muncă, în special a femeilor;

28. subliniază că schimbările condițiilor de muncă, cum ar fi telemunca, pot influența capacitatea de deconectare și crește volumul de muncă, femeile fiind afectate mult mai mult decât bărbații, ca urmare a rolului lor predominant sau tradițional de persoane care asigură serviciile de îngrijire la domiciliu și în familie;

29. invită Comisia să prezinte o propunere care să adopte o abordare globală și pe tot parcursul vieții în ceea ce privește îngrijirea, luând în considerare atât nevoile îngrijitorilor, cât și pe cele ale persoanelor care beneficiază de îngrijire și să stabilească standarde minime și orientări de calitate pentru îngrijire de-a lungul întregului ciclu de viață, inclusiv pentru copii, persoanele în vârstă și persoanele care au nevoie de îngrijire pe o perioadă îndelungată;

30. invită Comisia să examineze participarea femeilor pe piața forței de muncă și să asigure participarea semnificativă a femeilor la organismele decizionale esențiale și la elaborarea unor pachete de redresare și de stimulare economică care să ia în considerare dimensiunea de gen în CFM și în planul de redresare Next Generation EU; constată că criza provocată de pandemia de COVID-19 afectează în special femeile de pe piața muncii, având în vedere creșterea ratei șomajului în rândul femeilor; în acest sens, invită Comisia să ia măsuri specifice pentru a aborda disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă printr-o distribuție specifică în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență și prin care statele membre ale UE să implementeze acțiuni concrete de combatere a șomajului în rândul femeilor, a sărăciei în rândul femeilor și a numărului crescut de cazuri de violență împotriva femeilor și a fetelor, ca obstacole în calea participării depline a femeilor la toate domeniile vieții, inclusiv la ocuparea forței de muncă;

31. subliniază că este necesar să se asigure drepturile lucrătoarelor la domiciliu la condiții de muncă decente și la protecție socială egală, asigurând ratificarea și implementarea Convenției nr. 189 a OIM privind munca decentă pentru personalul casnic;

32. constată cu îngrijorare că femeile reprezintă doar 18 % ⁽²²⁾ din cei 8 milioane de specialiști TIC din UE și că riscă să fie și mai mult excluse de la agenda digitală a UE; invită Comisia să consolideze politicile care promovează o mai mare participare a femeilor la carierele și studiile STIM și subliniază că este necesar ca femeile să fie incluse și reprezentate în domeniile economice emergente care sunt importante pentru dezvoltarea durabilă, inclusiv în sectorul TIC, în sectorul digital și al inteligenței artificiale;

33. invită instituțiile europene să introducă măsuri obligatorii, cum ar fi cotele, pentru a asigura paritatea de gen în cadrul organismelor alese și invită statele membre să asigure o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților atât în Parlamentul European, cât și în parlamentele naționale; solicită, de asemenea, strategii care să garanteze o reprezentare semnificativă a femeilor din medii diverse în rolurile decizionale din instituțiile europene;

Femeile și violența: eradicarea violenței de gen

34. salută angajamentul asumat de Comisie în cadrul Strategiei privind egalitatea de gen de a combate violența de gen și reiterează apelul de a încheia ratificarea de către UE a Convenției de la Istanbul pe baza unei largi aderări la aceasta și de a susține ratificarea și punerea sa în aplicare de către toate statele membre; invită statele membre să țină seama de recomandările GREVIO și să îmbunătățească legislația pentru a o alinia mai bine la dispozițiile Convenției de la Istanbul, pentru a asigura punerea în aplicare și executarea sa corespunzătoare;

35. salută inițiativa de extindere a domeniilor de criminalitate pentru a include forme specifice de violență de gen în conformitate cu articolul 83 alineatul (1) din TFUE și invită Comisia să prezinte apoi o propunere de directivă globală a UE, axată pe victime, pentru a preveni și combate toate formele de violență de gen; reamintește că aceste noi măsuri legislative ar trebui, în orice caz, să fie complementare ratificării Convenției de la Istanbul;

36. solicită UE să abordeze de urgență creșterea violenței bazate pe gen în timpul pandemiei de COVID-19; invită, în acest sens, Comisia să elaboreze un protocol al Uniunii Europene privind violența de gen în perioade de criză și să includă servicii de protecție pentru victime, cum ar fi liniile de asistență telefonică, cazarea în condiții de siguranță și serviciile de

⁽²²⁾ Tabloul de bord al Comisiei din 2020 privind femeile în domeniul digital (WiD).

Joi, 11 februarie 2021

sănătate ca „servicii esențiale” în statele membre, pentru a preveni violența de gen și a sprijini victimele violenței domestice în timpul crizelor de tipul pandemiei de COVID-19; ia act cu îngrijorare de lipsa de date disponibile privind violența împotriva femeilor și a fetelor, care ar putea reflecta creșterea numărului de cazuri în timpul pandemiei de COVID-19;

37. subliniază rolul educației și solicită combaterea stereotipurilor de gen care deschid calea către violența de gen; solicită UE să se asigure că toate instituțiile publice ale UE dispun de coduri de conduită care stabilesc o toleranță zero față de violență, discriminare și abuz și că le respectă, precum și de mecanisme interne de raportare și de depunere a plângerilor;

38. subliniază că este necesar să se colecteze și să se organizeze date defalcate în funcție de gen și de vârstă cu privire la toate formele de violență de gen în statele membre; salută noul studiu anunțat de FRA privind prevalența și dinamica tuturor formelor de violență împotriva femeilor la nivelul UE;

39. invită statele membre și Comisia să adopte măsuri specifice de eradicare a violenței cibernetice, inclusiv a hărțuirii online, a comportamentului agresiv online și a discursurilor misogine de incitare la ură, care afectează în mod disproporționat femeile și fetele, și să abordeze în mod specific intensificarea acestor forme de violență bazată pe gen în timpul pandemiei de COVID-19; invită Comisia să prezinte reglementări relevante și orice alte acțiuni posibile pentru eradicarea discursurilor de incitare la ură și a hărțuirii online;

40. invită statele membre să ratifice și să pună în aplicare fără întârziere Convenția nr. 190 a OIM privind eliminarea violenței și a hărțuirii în lumea muncii, adoptată recent;

41. invită statele membre să implementeze în mod eficace Directiva 2011/36/UE⁽²³⁾ privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și să protejeze victimele acestuia, precum și să adopte măsuri specifice de combatere a violenței împotriva femeilor și a inegalității de gen drept cauze profunde ale traficului; invită Comisia să revizuiască directiva, după o evaluare aprofundată a impactului, pentru a îmbunătăți măsurile de prevenire și urmărire penală a tuturor formelor de trafic, în special a traficului în scopul exploatarei sexuale, care este cel mai răspândit și raportat tip de trafic de ființe umane, afectând 92 % dintre femeile și fetele traficate în Europa; invită, de asemenea, Comisia să modifice directiva pentru a se asigura că statele membre incriminează în mod explicit utilizarea în cunoștință de cauză a tuturor serviciilor furnizate de victimele traficului de persoane;

Femeile și sănătatea

42. reamintește că accesul universal la asistență medicală este un drept al omului care poate fi garantat numai printr-un sistem universal și accesibil tuturor persoanelor, indiferent de mediul social și economic din care provin; solicită UE și statelor sale membre să asigure furnizarea adecvată de asistență medicală și să garanteze accesul egal la aceasta;

43. îndeamnă statele membre să investească în sisteme de sănătate publică robuste și reziliente și să se asigure că angajații din serviciile de asistență medicală, dintre care majoritatea sunt de obicei femei și ocupă funcții prost plătite, este remunerat în mod echitabil și are condiții de muncă decente;

44. solicită respectarea și accesul universal la SRHR, astfel cum s-a convenit în Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare și în Platforma de acțiune de la Beijing;

45. evidențiază că accesul la planificarea familială, la servicii de sănătate a mamei și la servicii sigure și legale de avort reprezintă elemente importante pentru a garanta drepturile femeilor și a salva vieți;

46. invită statele membre să ofere tinerilor educație sexuală și relațională cuprinzătoare și acces la asistență medicală sexuală și reproductivă, inclusiv la contracepție, planificare familială și avort legal și în condiții de siguranță;

47. constată că este important să se ia în considerare mai bine perspectiva de gen atunci când se elaborează diagnostice medicale și se planifică tratamentul, pentru a se asigura un tratament de calitate adecvat pentru toate persoanele; subliniază că bolile și afecțiunile subiacente ale femeilor sunt în continuare insuficient diagnosticate, tratate și studiate;

⁽²³⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

Joi, 11 februarie 2021

Către Forumul privind egalitatea de șanse între generații

48. îndeamnă Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de implementare a Agendei 2030 și a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în special ODD 3 și ODD 5, pentru a se asigura că nicio femeie sau fată nu este supusă discriminării, violenței sau excluziunii și că toate femeile și fetele au acces la sănătate, hrană, educație și locuri de muncă;

49. reiterează importanța angajamentului UE față de Platforma de acțiune de la Beijing și de conferințele de revizuire și invită Comisia și statele membre să își respecte angajamentele globale în ceea ce privește egalitatea de gen și capacitatea femeilor;

50. salută participarea și rolul comun de lider al statelor membre și a Comisiei în cadrul coalițiilor de acțiune;

51. subliniază că este important ca viitorul Forum privind egalitatea de șanse între generații să aibă un rezultat ambițios, inclusiv prin adoptarea unui set de angajamente și acțiuni ambițioase orientate spre viitor, însoțite de fonduri alocate, de către Comisie și statele membre, inclusiv ca parte a coalițiilor de acțiune;

52. invită toate statele membre și Comisia să finalizeze monitorizarea anuală și raportarea națională în cadrul raportului privind progresele înregistrate de coaliția de acțiune;

53. îndeamnă UE să asigure deplina implicare a Parlamentului și a Comisiei sale pentru drepturile femeii și egalitatea de gen în procesul decizional privind poziția UE în cadrul Forumului pentru egalitatea de șanse între generații;

o

o o

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor naționale ale statelor membre.

Marti, 9 februarie 2021

II

(Comunicări)

DECLARAȚII COMUNE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0030

Cerere de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro

Decizia Parlamentului European din 9 februarie 2021 privind cererea de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro, depusă de Tribunal Judicial da Comarca da Guarda, Juízo Local Criminal da Guarda – Juiz 2 (Tribunalul districtual Guarda, Tribunalul penal local din Guarda, al doilea judecător), din 17 octombrie 2019 și comunicată în plen la 13 noiembrie 2019,
 - în urma audierii lui Álvaro Amaro în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 157 alineatul (2) și alineatul (3) din Constituția Republicii Portugheze și articolul 11 din Legea nr. 7/93 din 1 martie 1993 privind Statutul deputaților în Adunarea Republicii Portugheze,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0009/2021),
- A. întrucât instanța competentă a Tribunal Judicial da Comarca da Guarda a înaintat o cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Álvaro Amaro în legătură cu o acuzație referitoare la o infracțiune de corupție (însușirea abuzivă de fonduri publice) prevăzută și sancționată de articolul 11 din Legea nr. 34/87 din 16 iulie 1987, așa cum a fost modificată de Legea nr. 41/2010 din 3 septembrie 2010 (în concurs ideal cu infracțiunea de dobândire nelegală de câștiguri financiare, prevăzută și sancționată de articolul 23, alineatul (1) și cu infracțiunea de deturnare de fonduri prevăzută și sancționată de articolul 20 alineatul (1) din aceeași lege) și în concurs real cu infracțiunea de fraudă în obținerea unui subsidiu sau a unei subvenții, prevăzută și sancționată de articolul 36 alineatul (1) literele (a) și (c), articolul 36 alineatul (2), articolul 36 alineatul (5) literele (a) și (b) și articolul 36 alineatul (8) litera (b) din decretul-lege nr. 28/84 din 20 ianuarie 1984;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Marți, 9 februarie 2021

- B. întrucât Álvaro Amaro a ocupat funcția de primar al orașului Guarda începând din 2013, funcție în care a fost reales în 2017 și pe care a deținut-o până la 11 aprilie 2019; întrucât, în îndeplinirea acestor funcții, acesta a fost responsabil de gestionarea politică și administrativă a municipalității Guarda; întrucât obiectul anchetei este tratamentul preferențial, în cadrul unei proceduri de atribuire, pe care municipalitatea Guarda se bănuiește că l-a acordat unei cooperative și unei trupe de teatru la începutul anului 2014, cu ocazia organizării anuale a festivităților carnavalului din acel an;
- C. întrucât Álvaro Amaro a fost ales în Parlamentul European în mai 2019;
- D. întrucât presupusa infracțiune nu are legătură cu opiniile sau voturile exprimate de Álvaro Amaro în exercitarea funcțiilor sale, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;
- E. întrucât în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului propriului stat;
- F. întrucât este de competența exclusivă a Parlamentului să decidă dacă să ridice sau nu imunitatea într-un anumit caz; întrucât Parlamentul poate ține seama în mod rezonabil de poziția deputatului în cauză la luarea deciziei de a-i ridica sau nu acestuia imunitatea⁽²⁾; întrucât, în cursul audierii sale, Álvaro Amaro și-a exprimat acordul pentru ridicarea imunității sale parlamentare;
- G. întrucât scopul imunității parlamentare este acela de a proteja Parlamentul și pe deputații săi de proceduri judiciare deschise în legătură cu activități desfășurate în exercitarea funcțiilor parlamentare și care nu pot fi dissociate de aceste funcții;
- H. întrucât infracțiunile de care este acuzat Álvaro Amaro au avut loc înainte de alegerea sa în Parlamentul European;
- I. întrucât, în speță, Parlamentul nu a putut stabili existența unui *fumus persecutionis*, adică elemente care indică faptul că procedura judiciară în cauză a fost inițiată cu intenția de a aduce atingere activității politice a deputatului și, prin urmare, a Parlamentului European;
- J. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi echivalat cu un tribunal și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat „acuzat”⁽³⁾;
1. hotărăște să ridice imunitatea lui Álvaro Amaro;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie și raportul comisiei competente autorităților portugheze și lui Álvaro Amaro.

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, punctul 28.

⁽³⁾ Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Mărți, 9 februarie 2021

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0031

Numirea vicepreședintelui Consiliului de supraveghere al Băncii Centrale Europene

Decizia Parlamentului European din 9 februarie 2021 referitoare la propunerea Băncii Centrale Europene de numire a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere al Băncii Centrale Europene (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2021/C 465/19)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Băncii Centrale Europene, din 18 decembrie 2020, de numire a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere al Băncii Centrale Europene (C9-0425/2020),
 - având în vedere articolul 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Banca Centrală Europeană privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Băncii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽³⁾,
 - având în vedere decizia sa din 24 noiembrie 2020 referitoare la recomandarea Consiliului privind numirea unui membru al Comitetului Executiv al Băncii Centrale Europene ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 131 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0007/2021),
- A. întrucât articolul 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că Banca Centrală Europeană (BCE) trebuie să prezinte spre aprobare Parlamentului European propunerea sa de numire a vicepreședintelui Consiliului său de supraveghere;
- B. întrucât vicepreședintele Consiliului de supraveghere este ales din rândul membrilor Comitetului executiv al BCE;
- C. întrucât la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 se prevede că numirile în cadrul Consiliului de supraveghere respectă principiile echilibrului de gen, ale experienței și ale calificării;

⁽¹⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

⁽²⁾ JO L 320, 30.11.2013, p. 1.

⁽³⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0311.

Marți, 9 februarie 2021

- D. întrucât, la 10 decembrie 2020 ⁽⁵⁾, Consiliul European l-a numit pe Frank Elderson în calitate de membru al Comitetului executiv al BCE pentru un mandat de opt ani, începând din 15 decembrie 2020, în conformitate cu articolul 283 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- E. întrucât, prin scrisoarea sa din 18 decembrie 2020, BCE a prezentat Parlamentului o propunere de numire a lui Frank Elderson în funcția de vicepreședinte al Consiliului de supraveghere al BCE pentru un mandat cu durata de cinci ani;
- F. întrucât Comisia pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului a procedat apoi la evaluarea calificărilor candidatului propus, în special având în vedere cerințele prevăzute la articolul 26 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului;
- G. întrucât comisia a organizat, la 25 ianuarie 2021, o audiere a candidatului propus, în cursul căreia acesta a făcut o declarație introductivă și a răspuns ulterior la întrebările adresate de membrii comisiei;
- H. întrucât toate instituțiile și organele naționale și ale Uniunii ar trebui să pună în aplicare măsuri concrete pentru a asigura echilibrul de gen;
- I. întrucât Comitetul executiv al BCE este alcătuit în prezent din patru bărbați și două femei, dintre care una este președintă,
1. aprobă numirea lui Frank Elderson în calitate de vicepreședinte al Consiliului de supraveghere al Băncii Centrale Europene;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, precum și guvernelor statelor membre.

⁽⁵⁾ JO L 420, 14.12.2020, p. 22.

Marti, 9 februarie 2021

P9_TA(2021)0032

Controlul achiziționării și deținerii de arme *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 februarie 2021 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (text codificat) (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD))

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

(2021/C 465/20)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0048),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie Parlamentului (C9-0017/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 10 iunie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 109 și 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0010/2021),
- A. întrucât Grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză cuprinde o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P9_TC1-COD(2020)0029

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 9 februarie 2021 în vederea adoptării Directivei (UE) 2021/... a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (text codificat)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2021/555.)

⁽¹⁾ JO C 311, 18.9.2020, p. 52.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 9 februarie 2021

P9_TA(2021)0034

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: sprijinul acordat de Uniune în anul 2021 pentru dezvoltarea rurală

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 ianuarie 2021 de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cuantumul sprijinului acordat de Uniune în anul 2021 pentru dezvoltarea rurală (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA))

(2021/C 465/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2021)00188),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 22 ianuarie 2021 prin care aceasta îi solicită să declare că nu va formula obiecții la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 2 februarie 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 58 alineatul (7) și articolul 83 alineatul (5),
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost formulată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 9 februarie 2021,
- A. întrucât Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ („regulamentul de tranziție”), care a modificat Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 prin includerea pachetelor financiare naționale pentru anii 2021 și 2022, a intrat în vigoare abia la 29 decembrie 2020;
- B. întrucât pachetele financiare stabilite trebuie ajustate de îndată ce statele membre informează Comisia cu privire la cuantumul reducerii plăților care depășesc 150 000 EUR și cu privire la punerea în aplicare a flexibilității între piloni;
- C. întrucât în anii precedenți această notificare a avut loc în august, iar Comisia a adoptat actul delegat de modificare a pachetelor financiare în toamnă, dar, din cauza adoptării tardive a regulamentului de tranziție, acest lucru nu a fost posibil în 2020;
- D. întrucât, pentru ca statele membre și Comisia să poată începe punerea în aplicare a programelor de dezvoltare rurală pentru 2021, este extrem de important ca regulamentul delegat să intre în vigoare cât mai curând posibil,
1. declară că nu formulează obiecții la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anii 2021 și 2022 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește resursele și aplicarea regulamentelor respective în anii 2021 și 2022 și a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea unui astfel de sprijin pentru anii 2021 și 2022 (JO L 437, 28.12.2020, p. 1).

Mărti, 9 februarie 2021

P9_TA(2021)0035

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: sprijinul acordat sectorului fructelor și legumelor și sectorului vitivinicol în legătură cu pandemia de COVID-19

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 27 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/884 de derogare, pentru anul 2020, de la Regulamentul delegat (UE) 2017/891 în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și de la Regulamentul delegat (UE) 2016/1149 în ceea ce privește sectorul vitivinicol, în legătură cu pandemia de COVID-19 și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/1149 (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA))

(2021/C 465/22)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2021)00371),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 2 februarie 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 62 alineatul (1), articolul 64 alineatul (6) și articolul 115 alineatul (5),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 53 literele (b) și (h) și articolul 227 alineatul (5),
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost formulată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 9 februarie 2021,
- A. întrucât, date fiind perturbarea deosebit de gravă a pieței și acumularea de circumstanțe dificile întâlnite în sectorul vitivinicol, care își are originea în impunerea de către Statele Unite a unor tarife la importurile de vinuri din Uniune în octombrie 2019 și care continuă în prezent cu efectele măsurilor restrictive în vigoare din cauza pandemiei mondiale de COVID-19, toate statele membre și fermierii din toate statele membre au întâmpinat dificultăți excepționale în ceea ce privește planificarea, punerea în aplicare și executarea operațiunilor din cadrul programelor de sprijin în sectorul vitivinicol prevăzute la articolele 39-54 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- B. întrucât, având în vedere această combinație fără precedent de circumstanțe, Comisia a adoptat, la 4 mai 2020, dispoziții în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2020/884 al Comisiei ⁽³⁾ care prevăd mecanisme de flexibilitate și care permit derogări de la regulamentele delegate aplicabile sectorului vitivinicol;
- C. întrucât, în pofida utilității acestor măsuri, sectorul vitivinicol nu a reușit să își regăsească echilibrul între cerere și ofertă și nici nu se prevede că și-l va regăsi pe termen scurt și mediu din cauza actualii pandemii de COVID-19;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizații comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/884 al Comisiei din 4 mai 2020 de derogare, pentru anul 2020, de la Regulamentul delegat (UE) 2017/891 în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și de la Regulamentul delegat (UE) 2016/1149 în ceea ce privește sectorul vitivinicol, în legătură cu pandemia de COVID-19, JO L 205, 29.6.2020, p. 1.

Mărti, 9 februarie 2021

- D. întrucât, dat fiind că se preconizează că pandemia de COVID-19 va continua o foarte mare parte din exercițiul financiar 2021, Comisia a propus prelungirea aplicării măsurilor prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2020/884 pe durata exercițiului financiar 2021;
- E. întrucât punerea în aplicare rapidă a continuării acestor mecanisme de flexibilitate și derogări este esențială pentru eficacitatea și eficiența lor în combaterea dificultăților existente în derularea programelor de sprijin în sectorul vitivinicol, prevenind alte pierderi economice și abordând situația pieței și perturbările de funcționare a lanțului de aprovizionare în sectorul vitivinicol,
1. declară că nu formulează obiecții la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 9 februarie 2021

P9_TA(2021)0036

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: modificarea standardelor tehnice în ceea ce privește momentul în care vor începe să se aplice anumite proceduri de gestionare a riscurilor în scopul schimbului de garanții

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 21 decembrie 2020 de modificare a standardelor tehnice prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 în ceea ce privește momentul în care vor începe să se aplice anumite proceduri de gestionare a riscurilor în scopul schimbului de garanții (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA))

(2021/C 465/23)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2020)9147),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 21 decembrie 2020, care solicită Parlamentului să declare că nu va formula obiecții la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare adresată președintelui Conferinței președinților de comisie la 26 ianuarie 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾ (EMIR), în special articolul 11 alineatul (15),
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost ridicată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 9 februarie 2021,
- A. întrucât articolul 11 alineatul (3) din EMIR a introdus obligația de a avea proceduri de gestionare a riscurilor care să impună schimbul de garanții reale prompt, corect și segregat corespunzător („cerințele de marjă”) pentru contrapărțile financiare angajate în contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală („CPC”), precum și pentru contrapărțile nefinanciare menționate la articolul 10 alineatul (2) din EMIR; întrucât Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ⁽²⁾ explică mai în detaliu aceste proceduri și prevede o amânare a datei de aplicare a cerințelor bilaterale de marjă pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate între anumite contrapărți pentru a se asigura că astfel de contracte nu fac temporar obiectul cerinței;
- B. întrucât aplicarea cerințelor de marjă bilaterală la contractele derivate extrabursiere intragrup necompensate la nivel central ar trebui deci amânată și mai mult pentru a se evita impactul economic negativ neintenționat pe care expirarea derogării respective l-ar avea asupra contrapărților stabilite în Uniune; întrucât modificările cuprinse în regulamentul delegat conțin o astfel de înlesnire esențială pentru contrapărțile stabilite în Uniune; întrucât modificările Regulamentului delegat (UE) 2016/2251 sunt ajustări limitate ale cadrului de reglementare existent;

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

Marți, 9 februarie 2021

- C. întrucât regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare de urgență pentru ca Uniunea să nu fie prinsă nepregătită și pentru a apăra interesele contrapărților stabilite în Uniune, pentru că după expirarea perioadei de tranziție, la 31 decembrie 2020, dreptul Uniunii a încetat să se mai aplice în Regatul Unit;
1. declară că nu ridică obiecții față de regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.
-

Marti, 9 februarie 2021

P9_TA(2021)0037

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: modificarea standardelor tehnice de reglementare în ceea ce privește data de la care obligația de compensare produce efecte pentru anumite tipuri de contracte

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 21 decembrie 2020 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentele delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 în ceea ce privește data de la care obligația de compensare produce efecte pentru anumite tipuri de contracte (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA))

(2021/C 465/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2020)9148),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 21 decembrie 2020, prin care îi solicită Parlamentului să declare că nu va formula obiecții la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 26 ianuarie 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (EMIR) ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (2),
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost ridicată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 9 februarie 2021,
- A. întrucât EMIR prevede obligații de compensare; întrucât Regulamentele delegate (UE) 2015/2205 ⁽²⁾, (UE) 2016/592 ⁽³⁾ și (UE) 2016/1178 ⁽⁴⁾ ale Comisiei indică, printre altele, datele intrării în vigoare a obligației de compensare pentru contractele care aparțin claselor de instrumente financiare derivate extrabursiere enumerate în anexele la aceste regulamente;
- B. întrucât modificările cuprinse în regulamentul delegat conțin facilități cruciale pentru contrapărțile stabilite în Uniune care aleg să își noveze contractele de la contrapărțile din Regatul Unit la contrapărțile stabilite și autorizate într-un stat membru, evitând situația în care noile contracte rezultate în urma acestor novări ar putea face obiectul unei obligații de compensare sau al unor cerințe de schimb de garanții care nu erau aplicabile la momentul încheierii contractelor inițiale; întrucât acest obiectiv este realizat prin extinderea exceptărilor actuale prevăzute în Regulamentele delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 pentru o perioadă fixă de 12 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului delegat; întrucât modificările aduse Regulamentelor delegate (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 și (UE) 2016/1178 constituie adaptări limitate ale cadrului de reglementare existent;

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/2205 al Comisiei din 6 august 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 314, 1.12.2015, p. 13).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/592 al Comisiei din 1 martie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 103, 19.4.2016, p. 5).

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1178 al Comisiei din 10 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 195, 20.7.2016, p. 3).

Marți, 9 februarie 2021

- C. întrucât regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare de urgență pentru ca Uniunea să nu fie prinsă nepregătită și pentru a apăra interesele contrapărților stabilite în Uniune, pentru că după expirarea perioadei de tranziție, la 31 decembrie 2020, dreptul Uniunii a încetat să se mai aplice în Regatul Unit,
1. declară că nu ridică obiecții față de regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TA(2021)0038

Instituirea Mecanismului de redresare și reziliență *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 465/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0408),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 175 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0150/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 iulie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 14 octombrie 2020 ⁽²⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 22 decembrie 2020, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru bugete și ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare, desfășurate în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru control bugetar și Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere poziția sub formă de amendamente a Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen,
 - având în vedere scrisoarea transmisă de Comisia pentru afaceri constituționale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0214/2020),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. aprobă declarația comună a Parlamentului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 4. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 5. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 364, 28.10.2020, p. 132.

⁽²⁾ JO C 440, 18.12.2020, p. 160.

Miercuri, 10 februarie 2021

P9_TC1-COD(2020)0104

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/241.)

Miercuri, 10 februarie 2021

ANEXE LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

DECLARAȚIA COMUNĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI ȘI A COMISIEI PRIVIND STABILIREA UNOR CERINȚE DE RAPORTARE PENTRU A PERMITE EMITEREA DE OBLIGAȚIUNI CARE CONTRIBUIE LA REALIZAREA OBIECTIVELOR DE MEDIU PENTRU NEXTGENERATIONEU

Comisia reamintește ambiția politică comună din Pactul verde european. În acest cadru, își subliniază ambiția de a obține cel puțin 30 % din fondurile care urmează să fie împrumutate de pe piețele de capital pentru nevoile NextGenerationEU prin emiterea de obligațiuni care contribuie la realizarea obiectivelor de mediu.

Cele trei instituții convin să analizeze cu atenția posibilitatea de a introduce norme care să stabilească obligațiile de raportare ale statelor membre, pentru a asigura disponibilitatea informațiilor în scopul evaluării contribuției fondurilor împrumutate de pe piețele de capital la îndeplinirea obiectivelor de mediu. De aceea, Comisia va depune eforturi pentru a prezenta o propunere legislativă în acest scop în primul trimestru al anului 2021.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A COMISIEI PRIVIND CULEGEREA DE DATE PENTRU CONTROALE ȘI AUDITURI EFICIENTE

Parlamentul European și Comisia reamintesc necesitatea de a asigura controale și audituri eficiente pentru a evita dubla finanțare și a preveni, detecta și corecta fraudă, corupția și conflictele de interese în legătură cu măsurile sprijinite de Mecanismul de redresare și reziliență. Cele două instituții consideră că este esențial ca statele membre să culegă și să înregistreze date privind destinatarii și beneficiarii finali ai finanțării din partea Uniunii într-un format electronic standardizat și interoperabil și să utilizeze instrumentul unic de extragere a datelor care urmează să fie furnizat de Comisie.

DECLARAȚIE SUPPLEMENTARĂ A COMISIEI PRIVIND CULEGEREA DE DATE PENTRU CONTROALE ȘI AUDITURI EFICIENTE

Comisia Europeană amintește declarația sa unilaterală în această privință, în temeiul Regulamentului privind dispozițiile comune, care se aplică *mutatis mutandis* articolului 22 din Regulamentul de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență.

DECLARAȚIA COMISIEI PRIVIND METODOLOGIA PENTRU URMĂRIREA CHELTUIELILOR LEGATE DE CLIMĂ

Comisia consideră că, pentru a asigura coerența, metodologia din anexa VI la Regulamentul de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență ar trebui încorporată în Regulamentul privind dispozițiile comune.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0046

Piețele instrumentelor financiare *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor pentru a contribui la redresarea economică în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0280 – C9-0210/2020 – 2020/0152(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 465/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0280),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0210/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 octombrie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 16 decembrie 2020, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0208/2020),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P9_TC1-COD(2020)0152

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Directivei (UE) 2021/... a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor, precum și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul firmelor de investiții, pentru a contribui la redresarea în urma crizei provocate de COVID-19

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2021/338.)

⁽¹⁾ JO C 10, 11.1.2021, p. 30.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0047

Prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari în scopul susținerii redresării în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 465/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0281),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0206/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 octombrie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 16 decembrie 2020, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0228/2020),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. invită Comisia să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P9_TC1-COD(2020)0155

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 în ceea ce privește prospectul UE pentru redresare și ajustările specifice pentru intermediarii financiari și a Directivei 2004/109/CE în ceea ce privește utilizarea formatului de raportare electronic unic pentru rapoartele financiare anuale, în scopul susținerii redresării în urma crizei provocate de COVID-19

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/337.)

⁽¹⁾ JO C 10, 11.1.2021, p. 30.

Joi, 11 februarie 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei

Comisia ia la cunoștință faptul că acordul politic referitor la propunerea Comisiei de a modifica Regulamentul privind prospectul pentru a introduce un prospect UE pentru redresare cuprinde un amendament la Directiva privind transparența prin care se amână cerința de a întocmi rapoarte financiare folosind formatul de raportare electronic unic (ESEF). Respectiva amânare nu figura în propunerea inițială a Comisiei. În viziunea Comisiei, amânarea ESEF contravine principiilor Uniunii pentru o legiferare mai bună și dreptului de inițiativă al Comisiei. Ca atare, nu ar trebui să constituie un precedent. Cum amânarea ESEF nu reprezintă o schimbare radicală de politică, reflectând împrejurările vitrege prin care trec companiile din cauza pandemiei de COVID-19, Comisia nu va sta în calea adoptării sale.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0048

Normele de utilizare a sloturilor în aeroporturile Uniunii: o relaxare temporară *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 al Consiliului în ceea ce privește reducerea temporară a obligațiilor de utilizare a sloturilor orare pe aeroporturile Uniunii ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19 (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 465/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0818),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0420/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 27 ianuarie 2021 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 27 ianuarie 2021, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 59 și 163 din Regulamentul său de procedură,
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P9_TC1-COD(2020)0358

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2020/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 al Consiliului în ceea ce privește reducerea temporară a obligațiilor de utilizare a sloturilor orare pe aeroporturile Uniunii ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/250.)

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Joi, 11 februarie 2021

P9_TA(2021)0049

Măsuri temporare privind valabilitatea anumitor certificate și licențe (Omnibus II) *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 februarie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri specifice și temporare, în contextul persistenței crizei provocate de pandemia de COVID-19, privind reînnoirea sau prelungirea anumitor certificate, licențe, permise și autorizații, amânarea anumitor controale periodice și formări periodice în anumite domenii ale legislației din sectorul transporturilor și prelungirea anumitor perioade menționate în Regulamentul (UE) 2020/698 (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 465/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2021)0025),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 91 și 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0004/2021),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 27 ianuarie 2021 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 3 februarie 2021, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 59 și 163 din Regulamentul său de procedură,
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P9_TC1-COD(2021)0012

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 februarie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2020/... al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri specifice și temporare, în contextul persistenței crizei provocate de pandemia de COVID-19, privind reînnoirea sau prelungirea anumitor certificate, licențe, permise și autorizații, amânarea anumitor controale periodice și formări periodice în anumite domenii ale legislației din sectorul transporturilor și prelungirea anumitor perioade menționate în Regulamentul (UE) 2020/698

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/267.)

⁽¹⁾ JO C 123, 9.4.2021, p. 37.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO